

PREZES RADY MINISTRÓW

Warszawa /elektroniczny znacznik czasu/

DKPL.WK.0610.2.92.2021.AMU(13)

RM-0610-92-21

UC72

Pani Elżbieta WITEK

Marszałek Sejmu

Szanowna Pani Marszałek,

na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej przedstawiam Sejmowi

projekt ustawy o przeciwdziałaniu nieuczciwemu wykorzystywaniu przewagi kontraktowej w obrocie produktami rolnymi i spożywczymi.

Projekt ma na celu wykonanie prawa Unii Europejskiej.

Do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

Z poważaniem,

Mateusz Morawiecki

Prezes Rady Ministrów

/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

U S T A W A

z dnia

o przeciwdziałaniu nieuczciwemu wykorzystywaniu przewagi kontraktowej w obrocie produktami rolnymi i spożywczymi^{1), 2)}

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. 1. Ustawa określa zasady i tryb przeciwdziałania praktykom nieuczciwie wykorzystującym przewagę kontraktową przez nabywców produktów rolnych lub spożywczych lub dostawców tych produktów oraz zasady i sposób podejmowanej w interesie publicznym ochrony interesów dostawców i nabywców.

2. Ustawa określa także właściwość organu w sprawach nieuczciwego wykorzystywania przewagi kontraktowej oraz współpracy z Komisją Europejską i organami państw członkowskich Unii Europejskiej, do których zakresu działania należy egzekwowanie przepisów w zakresie praktyk nieuczciwie wykorzystujących przewagę kontraktową.

Art. 2. Ustawę stosuje się do umów nabycia produktów rolnych lub spożywczych, zawieranych między nabywcami tych produktów a ich dostawcami, zwanych dalej „umowami”.

Art. 3. Użyte w ustawie określenia oznaczają:

- 1) dostawca – przedsiębiorcę, który wytwarza lub przetwarza produkty rolne lub spożywcze lub odpłatnie zbywa je nabywcy;
- 2) nabywca – przedsiębiorcę lub podmiot, o którym mowa w art. 4 ustawy z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1129), który bezpośrednio lub pośrednio nabywa od dostawcy produkty rolne lub spożywcze;

¹⁾ Niniejsza ustawa wdraża dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/633 z dnia 17 kwietnia 2019 r. w sprawie nieuczciwych praktyk handlowych w relacjach między przedsiębiorcami w łańcuchu dostaw produktów rolnych i spożywczych (Dz. Urz. UE L 111 z 25.04.2019, str. 59).

²⁾ Niniejszą ustawą uchyla się ustawę z dnia 15 grudnia 2016 r. o przeciwdziałaniu nieuczciwemu wykorzystywaniu przewagi kontraktowej w obrocie produktami rolnymi i spożywczymi oraz zmienia się ustawy: ustawę z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego, ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa, ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe oraz ustawę z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych.

- 3) przedsiębiorca – przedsiębiorcę w rozumieniu art. 4 pkt 1 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2021 r. poz. 275), zwanej dalej „ustawą o ochronie konkurencji i konsumentów”;
- 4) produkty rolne lub spożywcze – produkty wymienione w załączniku I do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, a także produkty niewymienione w tym załączniku, ale przetworzone z przeznaczeniem do spożycia z wykorzystaniem produktów wymienionych w tym załączniku;
- 5) łatwo psujące się produkty rolne lub spożywcze – produkty rolne lub spożywcze, które ze względu na swoją naturę lub etap przetwarzania mogą przestać nadawać się do sprzedaży lub przetworzenia w okresie 30 dni od ich zebrania, wyprodukowania lub przetworzenia;
- 6) rok obrotowy – rok obrotowy w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 9 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2021 r. poz. 217).

Art. 4. Ochrona przed nieuczciwym wykorzystywaniem przewagi kontraktowej w obrocie produktami rolnymi lub spożywczymi, zwanym dalej „nieuczciwym wykorzystywaniem przewagi kontraktowej”, przewidziana w ustawie nie wyłącza ochrony wynikającej z innych ustaw.

Rozdział 2

Praktyki nieuczciwie wykorzystujące przewagę kontraktową

Art. 5. Zakazane jest nieuczciwe wykorzystywanie przewagi kontraktowej nabywcy względem dostawcy oraz dostawcy względem nabywcy.

Art. 6. Wykorzystywanie przewagi kontraktowej jest nieuczciwe, jeżeli jest sprzeczne z dobrymi obyczajami i zagraża istotnemu interesowi drugiej strony albo narusza taki interes.

Art. 7. 1. Przewagą kontraktową jest występowanie znaczącej dysproporcji w potencjale ekonomicznym nabywcy względem dostawcy albo dostawcy względem nabywcy.

2. Domniemywa się, że znacząca dysproporcja w potencjale ekonomicznym, w przypadku praktyk nieuczciwie wykorzystujących przewagę kontraktową stosowanych przez nabywcę względem dostawcy, występuje między:

- 1) dostawcą, którego roczny obrót nie przekracza równowartości w złotych 2 000 000 euro, a nabywcą, którego roczny obrót przekracza równowartość w złotych 2 000 000 euro;

- 2) dostawcą, którego roczny obrót przekracza równowartość w złotych 2 000 000 euro i nie przekracza równowartości w złotych 10 000 000 euro, a nabywcą, którego roczny obrót przekracza równowartość w złotych 10 000 000 euro;
- 3) dostawcą, którego roczny obrót przekracza równowartość w złotych 10 000 000 euro i nie przekracza równowartości w złotych 50 000 000 euro, a nabywcą, którego roczny obrót przekracza równowartość w złotych 50 000 000 euro;
- 4) dostawcą, którego roczny obrót przekracza równowartość w złotych 50 000 000 euro i nie przekracza równowartości w złotych 150 000 000 euro, a nabywcą, którego roczny obrót przekracza równowartość w złotych 150 000 000 euro;
- 5) dostawcą, którego roczny obrót przekracza równowartość w złotych 150 000 000 euro i nie przekracza równowartości w złotych 350 000 000 euro, a nabywcą, którego roczny obrót przekracza równowartość w złotych 350 000 000 euro;
- 6) dostawcą, którego roczny obrót nie przekracza równowartości w złotych 350 000 000 euro, a nabywcą, który jest podmiotem, o którym mowa w art. 4 ustawy z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych.

3. Domniemywa się, że znacząca dysproporcja w potencjale ekonomicznym, w przypadku praktyk nieuczciwie wykorzystujących przewagę kontraktową stosowanych przez dostawcę względem nabywcy, występuje między:

- 1) nabywcą, którego roczny obrót nie przekracza równowartości w złotych 2 000 000 euro, a dostawcą, którego roczny obrót przekracza równowartość w złotych 2 000 000 euro;
- 2) nabywcą, którego roczny obrót przekracza równowartość w złotych 2 000 000 euro i nie przekracza równowartości w złotych 10 000 000 euro, a dostawcą, którego roczny obrót przekracza równowartość w złotych 10 000 000 euro;
- 3) nabywcą, którego roczny obrót przekracza równowartość w złotych 10 000 000 euro i nie przekracza równowartości w złotych 50 000 000 euro, a dostawcą, którego roczny obrót przekracza równowartość w złotych 50 000 000 euro;
- 4) nabywcą, którego roczny obrót przekracza równowartość w złotych 50 000 000 euro i nie przekracza równowartości w złotych 150 000 000 euro, a dostawcą, którego roczny obrót przekracza równowartość w złotych 150 000 000 euro;
- 5) nabywcą, którego roczny obrót przekracza równowartość w złotych 150 000 000 euro i nie przekracza równowartości w złotych 350 000 000 euro, a dostawcą, którego roczny obrót przekracza równowartość w złotych 350 000 000 euro.

4. Przez roczny obrót, o którym mowa w ust. 2 i 3, rozumie się roczny obrót uzyskany w roku obrotowym poprzedzającym rok obrotowy stosowania praktyki mogącej stanowić przedmiot postępowania w sprawie praktyk nieuczciwie wykorzystujących przewagę kontraktową.

5. W przypadku gdy dostawca albo nabywca, o którym mowa w ust. 2 lub 3, powstał w wyniku połączenia lub przekształcenia innych podmiotów, obliczając wysokość jego rocznego obrotu uwzględnia się roczny obrót osiągnięty przez te podmioty w roku obrotowym poprzedzającym rok obrotowy stosowania praktyki mogącej stanowić przedmiot postępowania w sprawie praktyk nieuczciwie wykorzystujących przewagę kontraktową.

6. W przypadku gdy dostawca albo nabywca, o którym mowa w ust. 2 lub 3, działa jako przedsiębiorca prowadzący przedsiębiorstwo w rozumieniu załącznika I do rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu (Dz. Urz. UE L 187 z 26.06.2014, str. 1, z późn. zm.³⁾), obliczając wysokość jego rocznego obrotu uwzględnia się przepisy tego załącznika dotyczące kategorii i rodzaju przedsiębiorstwa.

7. Wielkości, o których mowa w ust. 2 i 3, wyrażone w euro przelicza się na złote według średniego kursu ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski w ostatnim dniu roku obrotowego poprzedzającego rok obrotowy stosowania praktyki mogącej stanowić przedmiot postępowania w sprawie praktyk nieuczciwie wykorzystujących przewagę kontraktową.

8. Roczny obrót, o którym mowa w ust. 2 i 3, oblicza się jako sumę:

- 1) przychodów wykazanych w rachunku zysków i strat – w przypadku dostawcy albo nabywcy, o którym mowa w ust. 2 i 3, sporządzającego taki rachunek na podstawie przepisów o rachunkowości;
- 2) przychodów wykazanych w rocznym sprawozdaniu finansowym równoważnym do rachunku zysków i strat sporządzanym na podstawie przepisów o rachunkowości lub w innym dokumencie podsumowującym przychody w roku obrotowym, w tym w sprawozdaniu z wykonania budżetu – w przypadku dostawcy albo nabywcy, który nie sporządza rachunku zysków i strat na podstawie przepisów o rachunkowości;

³⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 329 z 15.12.2015, str. 28, Dz. Urz. UE L 149 z 07.06.2016, str. 10, Dz. Urz. UE L 156 z 20.06.2017, str. 1, Dz. Urz. UE L 236 z 14.09.2017, str. 28, Dz. Urz. UE L 26 z 31.01.2018, str. 53, Dz. Urz. UE L 215 z 07.07.2020, str. 3 oraz Dz. Urz. UE L 89 z 16.03.2021, str. 1.

- 3) udokumentowanych przychodów uzyskanych w roku obrotowym, w szczególności ze sprzedaży produktów, towarów lub materiałów, przychodów finansowych oraz przychodów z działalności realizowanej na podstawie statutu lub innego dokumentu określającego zakres działalności dostawcy albo nabywcy, a także wartości uzyskanych przez tego dostawcę albo nabywcę dotacji przedmiotowych – w przypadku braku dokumentów, o których mowa w pkt 1 i 2.

Art. 8. 1. Nieuczciwe wykorzystywanie przewagi kontraktowej polega w szczególności na:

- 1) dokonaniu przez nabywcę zapłaty dostawcy:
 - a) w przypadku gdy umowa przewiduje regularne dostarczanie produktów:
 - po upływie 30 dni od dnia zakończenia uzgodnionego między nabywcą a dostawcą okresu dostarczania łatwo psujących się produktów rolnych lub spożywczych, w którym produkty te zostały dostarczone, albo od dnia ustalenia kwoty do zapłaty za ten okres dostarczania produktów, jeżeli jest to dzień późniejszy niż dzień zakończenia uzgodnionego okresu dostarczania, w którym produkty te zostały dostarczone,
 - po upływie 60 dni od dnia zakończenia uzgodnionego między nabywcą a dostawcą okresu dostarczania produktów rolnych lub spożywczych innych niż łatwo psujące się produkty rolne lub spożywcze, w którym produkty te zostały dostarczone, albo od dnia ustalenia kwoty do zapłaty za ten okres dostarczania produktów, jeżeli jest to dzień późniejszy niż dzień zakończenia uzgodnionego okresu dostarczania, w którym produkty te zostały dostarczone,
 - b) w przypadku gdy umowa nie przewiduje regularnego dostarczania produktów:
 - po upływie 30 dni od dnia, w którym łatwo psujące się produkty rolne lub spożywcze zostały dostarczone, albo od dnia ustalenia kwoty do zapłaty, jeżeli jest to dzień późniejszy niż dzień, w którym produkty te zostały dostarczone,
 - po upływie 60 dni od dnia, w którym inne niż łatwo psujące się produkty rolne lub spożywcze zostały dostarczone, albo od dnia ustalenia kwoty do zapłaty, jeżeli jest to dzień późniejszy niż dzień, w którym produkty te zostały dostarczone;
- 2) anulowaniu przez nabywcę zamówienia w terminie krótszym niż 30 dni przed przewidywanym terminem dostarczenia łatwo psujących się produktów rolnych lub spożywczych;

- 3) jednostronnej zmianie przez nabywcę warunków umowy w zakresie częstotliwości, sposobu realizacji, miejsca, terminu lub wielkości ogółu dostaw lub pojedynczych dostaw produktów rolnych lub spożywczych, standardów jakości produktów rolnych lub spożywczych, warunków płatności lub cen, lub w odniesieniu do świadczenia usług oraz wykonywania czynności, o których mowa w pkt 11–16;
- 4) nieuzasadnionym obniżaniu należności z tytułu dostarczenia produktów rolnych lub spożywczych po ich przyjęciu przez nabywcę w całości albo w umówionej części, w szczególności na skutek żądania udzielenia rabatu;
- 5) żądaniu przez nabywcę od dostawcy płatności niezwiązanych ze sprzedażą produktów rolnych lub spożywczych dostawcy;
- 6) żądaniu przez nabywcę od dostawcy zapłaty za pogorszenie się stanu lub utratę produktów rolnych lub spożywczych, do których doszło w obiektach nabywcy lub po przejściu własności tych produktów na nabywcę z przyczyn niezawinionych przez dostawcę;
- 7) odmowie przez nabywcę pisemnego potwierdzenia warunków umowy obowiązujących między nabywcą a dostawcą, o których pisemne potwierdzenie zwrócił się dostawca, chyba że umowa dotyczy produktów rolnych lub spożywczych, które mają być dostarczone przez członka:
 - a) uznanej grupy producentów rolnych, o której mowa w przepisach ustawy z dnia 15 września 2000 r. o grupach producentów rolnych i ich związkach oraz o zmianie innych ustaw (Dz. U. z 2018 r. poz. 1026), który sprzedaje produkty rolne do tej grupy,
 - b) uznanej organizacji producentów owoców i warzyw, o której mowa w przepisach ustawy z dnia 19 grudnia 2003 r. o organizacji rynków owoców i warzyw oraz rynku chmielu (Dz. U. z 2021 r. poz. 618), który sprzedaje owoce lub warzywa do tej organizacji,
 - c) uznanej organizacji producentów, o której mowa w przepisach ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o organizacji niektórych rynków rolnych (Dz. U. z 2018 r. poz. 945, z 2019 r. poz. 2020 oraz z 2021 r. poz. 255), lub uznanej organizacji producentów, o której mowa w przepisach ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1430), który sprzedaje produkty rolne do tej organizacji

– jeżeli akt założycielski tej grupy lub tej organizacji albo umowa między członkiem tej grupy lub tej organizacji a grupą lub organizacją zawiera postanowienia o skutkach podobnych do warunków umowy;

- 8) bezprawnym pozyskiwaniu, wykorzystywaniu lub ujawnianiu przez nabywcę tajemnic przedsiębiorstwa dostawcy w rozumieniu art. 11 ust. 2 ustawy z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (Dz. U. z 2020 r. poz. 1913);
- 9) grożeniu podjęciem handlowych działań odwetowych lub podejmowaniu takich działań przeciwko dostawcy, jeżeli ten korzysta z praw przysługujących mu na mocy umowy lub przepisów prawa;
- 10) żądaniu od dostawcy rekompensaty kosztów rozpatrzenia skarg konsumentów związanych ze sprzedażą produktów rolnych lub spożywczych dostawcy, dotyczących przypadków, które wystąpiły z przyczyn niezawinionych przez dostawcę;
- 11) zwrocie przez nabywcę dostawcy niesprzedanych produktów rolnych lub spożywczych bez zapłaty za te produkty lub za ich unieszkodliwianie;
- 12) pobieraniu od dostawcy opłaty stanowiącej warunek przechowywania, prezentowania lub oferowania do sprzedaży jego produktów rolnych lub spożywczych lub udostępniania takich produktów na rynku;
- 13) żądaniu przez nabywcę od dostawcy ponoszenia całości lub części kosztów obniżek cen produktów rolnych lub spożywczych sprzedawanych przez nabywcę w ramach organizowanej przez nabywcę promocji;
- 14) żądaniu przez nabywcę od dostawcy zapłaty za reklamowanie produktów rolnych lub spożywczych przez nabywcę;
- 15) żądaniu przez nabywcę od dostawcy zapłaty za prowadzenie przez nabywcę marketingu produktów rolnych lub spożywczych;
- 16) żądaniu przez nabywcę od dostawcy ponoszenia opłat za czynności wykonywane przez pracowników zajmujących się urządzeniem lokalu wykorzystywanego do sprzedaży produktów rolnych lub spożywczych dostawcy.

2. Nie są uznawane za nieuczciwe wykorzystywanie przewagi kontraktowej praktyki, o których mowa w ust. 1:

- 1) pkt 11–16 – jeżeli zostały one przed ich stosowaniem jasno i jednoznacznie uzgodnione w umowie między nabywcą a dostawcą;
- 2) pkt 13 – jeżeli umowa między dostawcą a nabywcą została zawarta przed przewidywanym terminem promocji i zawiera postanowienia określające termin rozpoczęcia promocji,

czas jej trwania oraz ilość produktów rolnych lub spożywczych, które będą objęte promocją.

3. Na potrzeby określenia terminów płatności, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. a, uznaje się, że uzgodnione okresy dostarczania produktów rolnych lub spożywczych, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. a, nie przekraczają 30 dni.

4. W przypadku gdy to nabywca ustala kwotę do zapłaty, terminy płatności, o których mowa w ust. 1 pkt 1:

- 1) lit. a, zaczynają bieg od dnia zakończenia uzgodnionego okresu dostarczania produktów rolnych lub spożywczych, podczas którego produkty zostały dostarczone;
- 2) lit. b, zaczynają bieg od dnia dostarczenia produktów rolnych lub spożywczych.

5. W przypadku stosowania praktyk, o których mowa w ust. 1 pkt 12–16, nabywca jest obowiązany, na żądanie dostawcy, do pisemnego określenia szacunkowej wysokości stawek jednostkowych lub płatności całkowitych, w zależności od rodzaju określonej w umowie usługi, a w przypadku stosowania praktyk, o których mowa w ust. 1 pkt 12 oraz 14–16, również szacunkowej wysokości kosztów danej usługi oraz podstawy ich wyliczenia.

Art. 9. Praktyki wymienione w art. 8 ust. 1 nie podlegają ocenie w świetle przesłanek określonych w art. 6.

Art. 10. Zakaz stosowania praktyk, o których mowa w art. 8 ust. 1 pkt 1:

- 1) nie ma wpływu na możliwość uzgodnienia przez nabywcę i dostawcę klauzuli dotyczącej podziału wartości w rozumieniu art. 172a rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiającego wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylającego rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 (Dz. Urz. UE L 347 z 20.12.2013, str. 671, z późn. zm.⁴⁾), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 1308/2013”;
- 2) nie ma zastosowania do płatności uiszczanych przez:
 - a) nabywcę na rzecz dostawcy w ramach programu dla szkół, o którym mowa w art. 23 rozporządzenia nr 1308/2013,
 - b) podmioty lecznicze, o których mowa w art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej (Dz. U. z 2021 r. poz. 711).

⁴⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 189 z 27.06.2014, str. 261, Dz. Urz. UE L 130 z 19.05.2016, str. 20, Dz. Urz. UE L 135 z 24.05.2016, str. 1, Dz. Urz. UE L 193 z 19.07.2016, str. 17, Dz. Urz. UE L 202 z 28.07.2016, str. 5, Dz. Urz. UE L 091 z 05.04.2017, str. 44, Dz. Urz. UE L 350 z 29.12.2017, str. 15, Dz. Urz. UE L 114 z 04.05.2018, str. 39 oraz Dz. Urz. UE L 437 z 28.12.2000, str. 1.

Rozdział 3

Właściwość Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Art. 11. 1. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwany dalej „Prezesem Urzędu”, jest organem właściwym w sprawach:

- 1) praktyk nieuczciwie wykorzystujących przewagę kontraktową;
- 2) współpracy z Komisją Europejską oraz organami państw członkowskich Unii Europejskiej, do których zakresu działania należy egzekwowanie przepisów w zakresie praktyk nieuczciwie wykorzystujących przewagę kontraktową.

2. Współpraca, o której mowa w ust. 1 pkt 2, polega w szczególności na udzielaniu pomocy w postępowaniach prowadzonych w zakresie praktyk nieuczciwie wykorzystujących przewagę kontraktową oraz na wymianie informacji niezbędnych do ustalenia, czy wystąpiło lub występuje naruszenie przepisów w zakresie praktyk nieuczciwie wykorzystujących przewagę kontraktową.

Art. 12. Prezes Urzędu, jeżeli uzna, że przemawia za tym interes publiczny, przedstawia sądowi istotny dla sprawy pogląd w sprawach roszczeń cywilnoprawnych związanych z podejmowaniem przez dostawców wobec nabywców lub przez nabywców wobec dostawców działań mogących stanowić praktyki nieuczciwie wykorzystujące przewagę kontraktową.

Rozdział 4

Postępowanie w sprawie praktyk nieuczciwie wykorzystujących przewagę kontraktową

Art. 13. 1. Postępowanie w sprawie praktyk nieuczciwie wykorzystujących przewagę kontraktową wszczyna się z urzędu.

2. Wszczęcie postępowania w sprawie praktyk nieuczciwie wykorzystujących przewagę kontraktową może być poprzedzone postępowaniem wyjaśniającym.

Art. 14. 1. Prezes Urzędu może wszcząć z urzędu, w drodze postanowienia, postępowanie wyjaśniające, jeżeli okoliczności wskazują na możliwość naruszenia przepisów ustawy.

2. Postępowanie wyjaśniające ma na celu w szczególności:

- 1) wstępne ustalenie, czy nastąpiło naruszenie przepisów ustawy uzasadniające wszczęcie postępowania w sprawie praktyk nieuczciwie wykorzystujących przewagę kontraktową;
- 2) badanie rynku.

3. Zakończenie postępowania wyjaśniającego następuje w drodze postanowienia.

4. Postępowanie wyjaśniające nie powinno trwać dłużej niż 4 miesiące, a w sprawach szczególnie skomplikowanych – nie dłużej niż 5 miesięcy od dnia jego wszczęcia.

5. W przypadku, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, nie stosuje się przepisu ust. 4 oraz art. 35 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 735), zwanej dalej „Kodeksem postępowania administracyjnego”.

Art. 15. 1. Każdy może zgłosić Prezesowi Urzędu, na piśmie utrwalonym w postaci papierowej lub elektronicznej na elektroniczną skrzynkę podawczą urzędu obsługującego Prezesa Urzędu, podpisanym odpowiednio do sposobu utrwalenia podpisem własnoręcznym albo kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym, podpisem osobistym albo kwalifikowaną pieczęcią elektroniczną, zawiadomienie dotyczące podejrzenia stosowania praktyk nieuczciwie wykorzystujących przewagę kontraktową.

2. Zawiadomienie, o którym mowa w ust. 1, zawiera:

- 1) wskazanie podmiotu, któremu jest zarzucane stosowanie praktyki nieuczciwie wykorzystującej przewagę kontraktową;
- 2) opis stanu faktycznego będącego podstawą zawiadomienia;
- 3) uprawdopodobnienie naruszenia przepisów ustawy;
- 4) zakres informacji niepodlegających ujawnieniu w toku postępowania;
- 5) dane identyfikujące zgłaszającego zawiadomienie.

3. Do zawiadomienia, o którym mowa w ust. 1, dołącza się wszelkie dokumenty, które mogą stanowić dowód naruszenia przepisów ustawy.

4. Prezes Urzędu, na piśmie utrwalonym w postaci papierowej lub elektronicznej podpisanym odpowiednio do sposobu utrwalenia podpisem własnoręcznym albo kwalifikowanym podpisem elektronicznym, przekazuje zgłaszającemu zawiadomienie, o którym mowa w ust. 1, informację o sposobie rozpatrzenia zawiadomienia wraz z uzasadnieniem, w terminie określonym w art. 35 Kodeksu postępowania administracyjnego.

5. Dane identyfikujące zgłaszającego zawiadomienie, o którym mowa w ust. 1, dostawcy lub nabywcy, dotkniętego praktyką nieuczciwie wykorzystującą przewagę kontraktową, oraz informacje, których ujawnienie mogłoby być szkodliwe dla interesu zgłaszającego zawiadomienie, o którym mowa w ust. 1, dostawcy lub nabywcy, nie podlegają ujawnieniu stronom postępowania na żadnym jego etapie i po jego zakończeniu.

6. Przepisu ust. 5 nie stosuje się, jeżeli zgłaszający zawiadomienie, o którym mowa w ust. 1, wyrazi, na piśmie utrwalonym w postaci papierowej lub elektronicznej podpisanym odpowiednio do sposobu utrwalenia podpisem własnoręcznym, kwalifikowanym podpisem

elektronicznym, podpisem zaufanym lub podpisem osobistym, zgodę na ujawnienie jego danych identyfikujących lub informacji, których ujawnienie mogłoby być szkodliwe dla interesu zgłaszającego zawiadomienie.

Art. 16. Prezes Urzędu, bez wszczynania postępowania, może wystąpić do każdego przedsiębiorcy lub podmiotu, o którym mowa w art. 4 ustawy z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych, w sprawach z zakresu praktyk nieuczciwie wykorzystujących przewagę kontraktową. Przepisy art. 49a ust. 2 i 3 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów stosuje się odpowiednio.

Art. 17. 1. Stroną postępowania jest każdy, wobec kogo zostało wszczęte postępowanie w sprawie praktyk nieuczciwie wykorzystujących przewagę kontraktową.

2. Prezes Urzędu wydaje postanowienie o wszczęciu postępowania w sprawie praktyk nieuczciwie wykorzystujących przewagę kontraktową oraz zawiadamia o tym stronę postępowania.

Art. 18. 1. Przedsiębiorca i podmiot, o którym mowa w art. 4 ustawy z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych, są obowiązani, na żądanie Prezesa Urzędu, do przekazywania wszelkich koniecznych informacji lub dokumentów, dotyczących praktyk nieuczciwie wykorzystujących przewagę kontraktową.

2. Żądanie, o którym mowa w ust. 1, powinno zawierać:

- 1) wskazanie zakresu informacji;
- 2) wskazanie celu żądania;
- 3) wskazanie terminu udzielenia informacji;
- 4) pouczenie o sankcjach za nieudzielenie informacji lub za udzielenie informacji nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd.

3. Każdy ma prawo składania, na piśmie utrwalonym w postaci papierowej lub elektronicznej podpisanym odpowiednio do sposobu utrwalenia podpisem własnoręcznym, kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym lub podpisem osobistym, z własnej inicjatywy lub na prośbę Prezesa Urzędu, wyjaśnień dotyczących istotnych okoliczności sprawy.

4. Przedsiębiorca będący osobą fizyczną, do którego zostało skierowane żądanie, o którym mowa w ust. 1, może odmówić przekazania informacji lub dokumentów tylko wtedy, gdy naraziłoby to jego lub jego małżonka, wstępnych, zstępnych, rodzeństwo oraz powinowatych w tej samej linii lub stopniu, jak również osoby pozostające w stosunku

przysposobienia, opieki lub kurateli, a także osobę pozostającą we wspólnym pożyciu, na odpowiedzialność karną. Prawo odmowy udzielenia informacji trwa po ustaniu małżeństwa lub rozwiązaniu stosunku przysposobienia, opieki lub kurateli.

Art. 19. Prezes Urzędu może zlecić Inspekcji Handlowej przeprowadzenie kontroli lub realizację innych zadań należących do zakresu jego działania w sprawach praktyk nieuczciwie wykorzystujących przewagę kontraktową.

Art. 20. W postępowaniu w sprawach praktyk nieuczciwie wykorzystujących przewagę kontraktową stosuje się odpowiednio przepisy art. 51–61, art. 69, art. 71–73, art. 74, art. 77, art. 78 i art. 80 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Art. 21. 1. W toku postępowania, o którym mowa w art. 14 ust. 1 lub 2, może być przeprowadzona przez upoważnionego pracownika Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów lub Inspekcji Handlowej, zwanego dalej „kontrolującym”, kontrola u przedsiębiorcy lub podmiotu, o którym mowa w art. 4 ustawy z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych, zwanych dalej „kontrolowanym”, w zakresie objętym tym postępowaniem.

2. Prezes Urzędu może upoważnić do udziału w kontroli osoby posiadające wiadomości specjalne, jeżeli do przeprowadzenia kontroli są niezbędne tego rodzaju wiadomości.

3. Do upoważnień do przeprowadzenia kontroli lub do udziału w kontroli stosuje się odpowiednio przepisy art. 105a ust. 4–7 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Art. 22. 1. W celu uzyskania informacji mogących stanowić dowód w sprawie kontrolujący ma prawo:

- 1) wstępu na grunt oraz do budynków, lokali lub innych pomieszczeń oraz środków transportu kontrolowanego;
- 2) żądania udostępnienia związanych z przedmiotem kontroli akt, ksiąg, wszelkiego rodzaju pism, dokumentów oraz ich odpisów i wyciągów, korespondencji przesyłanej pocztą elektroniczną, informatycznych nośników danych w rozumieniu przepisów o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne, innych urządzeń zawierających dane informatyczne lub systemów informatycznych, w tym także zapewnienia dostępu do systemów informatycznych będących własnością innego podmiotu zawierających dane kontrolowanego związane z przedmiotem kontroli w zakresie, w jakim kontrolowany ma do nich dostęp;
- 3) sporządzania notatek z materiałów i korespondencji, o których mowa w pkt 2;

- 4) żądania sporządzenia przez kontrolowanego kopii lub wydruków materiałów i korespondencji, o których mowa w pkt 2, oraz informacji zgromadzonych na nośnikach, w urządzeniach lub w systemach, o których mowa w pkt 2;
- 5) żądania od kontrolowanego lub osób przez niego upoważnionych:
 - a) ustnych wyjaśnień dotyczących przedmiotu kontroli,
 - b) udostępnienia i wydania przedmiotów mogących stanowić dowód w sprawie.

2. Osobie upoważnionej do udziału w kontroli na podstawie art. 21 ust. 2 przysługują uprawnienia kontrolującego w zakresie wstępu na grunt oraz do budynków, lokali lub innych pomieszczeń oraz środków transportu kontrolowanego oraz dostępu do materiałów i korespondencji oraz informacji zgromadzonych na nośnikach, w urządzeniach lub w systemach, o których mowa w ust. 1 pkt 2, a także do sporządzania z nich notatek.

3. Do utrwalania przebiegu kontroli lub poszczególnych czynności w jej toku przy pomocy urządzeń rejestrujących obraz lub dźwięk stosuje się odpowiednio przepis art. 105b ust. 4 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Art. 23. 1. Prezes Urzędu może zwrócić się do innego organu kontroli państwowej lub Policji o udzielenie pomocy w toku kontroli, jeżeli jest to niezbędne do przeprowadzenia kontroli.

2. Prezes Urzędu występuje, na piśmie utrwalonym w postaci papierowej lub elektronicznej podpisanym odpowiednio do sposobu utrwalenia podpisem własnoręcznym, kwalifikowanym podpisem elektronicznym albo podpisem zaufanym, o udzielenie pomocy do innego organu kontroli państwowej lub komendanta wojewódzkiego Policji właściwego ze względu na miejsce przeprowadzenia kontroli co najmniej 7 dni przed planowanym dniem wszczęcia kontroli. W przypadkach niecierpiących zwłoki Prezes Urzędu występuje z wnioskiem co najmniej 3 dni przed planowanym dniem rozpoczęcia kontroli.

3. Pomoc Policji polega na zapewnieniu porządku w miejscu przeprowadzania kontroli, osobistego bezpieczeństwa osób obecnych w miejscu przeprowadzania kontroli, a także ustaleniu tożsamości osób.

4. Koszty poniesione przez inny organ kontroli państwowej lub Policję z tytułu udzielonej pomocy w toku kontroli ponosi Prezes Urzędu. Koszty udzielonej pomocy oblicza się według stawki zryczałtowanej w wysokości 1,5% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw bez wypłat nagród z zysku w czwartym kwartale roku poprzedniego, ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego, za każdy przypadek udzielenia pomocy.

Art. 24. 1. Kontrolowany lub osoba przez niego upoważniona, lub osoba, o której mowa w art. 105a ust. 7 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, są obowiązani do:

- 1) udzielenia żądanych informacji;
- 2) umożliwienia wstępu na grunt oraz do budynków, lokali lub innych pomieszczeń oraz środków transportu kontrolowanego;
- 3) udostępnienia i wydania materiałów, o których mowa w art. 22 ust. 1 pkt 2, lub innych przedmiotów mogących stanowić dowód w sprawie;
- 4) umożliwienia dostępu do informatycznych nośników danych, urządzeń lub systemów informatycznych, o których mowa w art. 22 ust. 1 pkt 2, w zakresie informacji zgromadzonych na tych nośnikach, w urządzeniach lub w systemach, w tym do korespondencji przesyłanej pocztą elektroniczną.

2. Osoby, o których mowa w ust. 1, mogą odmówić udzielenia informacji lub współdziałania w toku kontroli tylko wtedy, gdy naraziłoby to je lub ich małżonka, wstępnych, zstępnych, rodzeństwo oraz powinowatych w tej samej linii lub stopniu, jak również osoby pozostające w stosunku przysposobienia, opieki lub kurateli, a także osobę pozostającą we wspólnym pożyciu, na odpowiedzialność karną. Prawo odmowy udzielenia informacji lub współdziałania w toku kontroli trwa po ustaniu małżeństwa lub rozwiązaniu stosunku przysposobienia, opieki lub kurateli.

Art. 25. 1. Kontrolowany zapewnia kontrolującemu oraz osobom upoważnionym do udziału w kontroli warunki i środki niezbędne do sprawnego przeprowadzenia kontroli, w szczególności:

- 1) sporządza we własnym zakresie kopie lub wydruki materiałów i korespondencji, o których mowa w art. 22 ust. 1 pkt 2, oraz informacji zgromadzonych na nośnikach, w urządzeniach lub w systemach, o których mowa w art. 22 ust. 1 pkt 2;
- 2) zapewnia, w miarę możliwości, samodzielne, zamknięte pomieszczenie, jeżeli jest to niezbędne do przeprowadzenia kontroli;
- 3) zapewnia wydzielone miejsce do przechowywania dokumentów i zabezpieczonych podczas kontroli przedmiotów;
- 4) udostępnia środki łączności, którymi dysponuje, w zakresie niezbędnym do wykonywania czynności kontrolnych.

2. Kontrolowany dokonuje potwierdzenia za zgodność z oryginałem sporządzonych kopii dokumentów i wydruków.

3. W przypadku odmowy przez kontrolowanego potwierdzenia za zgodność z oryginałem sporządzonych kopii dokumentów i wydruków potwierdza je kontrolujący, o czym czyni wzmiankę w protokole kontroli.

Art. 26. Do kontroli przeprowadzanej na podstawie art. 21 ust. 1 stosuje się odpowiednio przepisy art. 105f–105h, art. 105j i art. 105k ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Art. 27. Do kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy lub podmiotu, o którym mowa w art. 4 ustawy z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych, przeprowadzanej na podstawie art. 21 ust. 1 lub zleconej Inspekcji Handlowej przez Prezesa Urzędu na podstawie art. 19, stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2021 r. poz. 162), z wyłączeniem art. 48, art. 50, art. 54 i art. 55 tej ustawy.

Art. 28. 1. Podmiot, o którym mowa w art. 22 ust. 1 pkt 2, którego prawa zostały naruszone w toku kontroli, może wnieść zażalenie do Sądu Okręgowego w Warszawie – sądu ochrony konkurencji i konsumentów, zwanego dalej „sądem ochrony konkurencji i konsumentów”, na czynności kontrolne wykraczające poza zakres przedmiotowy kontroli lub inne czynności kontrolne podjęte z naruszeniem przepisów, w terminie 7 dni od dnia dokonania tych czynności.

2. Wniesienie zażalenia nie wstrzymuje kontroli.

3. Zażalenie wnosi się do sądu ochrony konkurencji i konsumentów za pośrednictwem Prezesa Urzędu, który przekazuje je, wraz z odpowiedzią, do tego sądu w terminie 7 dni od dnia wniesienia zażalenia.

4. Sąd ochrony konkurencji i konsumentów rozpoznaje zażalenie w terminie 7 dni od dnia jego przekazania przez Prezesa Urzędu. Postanowienie sądu uzasadnia z urzędu. Na postanowienie sądu przysługuje zażalenie do sądu drugiej instancji.

5. W przypadku uwzględnienia zażalenia dowody uzyskane w wyniku zaskarżonej czynności kontrolnej nie mogą być wykorzystane w prowadzonym postępowaniu, w innych postępowaniach prowadzonych przez Prezesa Urzędu oraz w postępowaniach prowadzonych na podstawie odrębnych przepisów.

Art. 29. Prezes Urzędu umarza postępowanie, w drodze postanowienia, w przypadku nienałożenia kary pieniężnej, o której mowa w art. 43 lub art. 44.

Art. 30. 1. W sprawach nieuregulowanych w ustawie do postępowania przed Prezesem Urzędu stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego.

2. W sprawach dotyczących dowodów w zakresie nieuregulowanym w niniejszym rozdziale w postępowaniu przed Prezesem Urzędu stosuje się odpowiednio przepisy art. 227–315 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 1575, 1578 i 2320 oraz z 2021 r. poz. 11, 1090 i 1177).

Art. 31. Postępowanie w sprawie praktyk nieuczciwie wykorzystujących przewagę kontraktową powinno być zakończone nie później niż w terminie 5 miesięcy od dnia jego wszczęcia.

Art. 32. 1. Prezes Urzędu wydaje decyzję o uznaniu praktyki za nieuczciwie wykorzystującą przewagę kontraktową, jeżeli stwierdzi naruszenie zakazu określonego w art. 5.

2. W decyzji, o której mowa w ust. 1, Prezes Urzędu nakazuje zaniechanie stosowania praktyki naruszającej zakaz, o którym mowa w art. 5, jeżeli do czasu wydania tej decyzji praktyka nie została zaprzestana.

3. Ciężar udowodnienia, że praktyka naruszająca zakaz, o którym mowa w art. 5, została zaprzestana, spoczywa na stronie postępowania.

Art. 33. 1. Jeżeli w toku postępowania w sprawie praktyk nieuczciwie wykorzystujących przewagę kontraktową zostanie uprawdopodobnione – na podstawie okoliczności sprawy, informacji zawartych w zawiadomieniu, o którym mowa w art. 15 ust. 1, lub innych informacji będących podstawą wszczęcia postępowania – że został naruszony zakaz, o którym mowa w art. 5, a strona postępowania, której jest zarzucane naruszenie tego zakazu, zobowiąże się do podjęcia lub zaniechania określonych działań w celu zaprzestania naruszeń lub usunięcia ich skutków, Prezes Urzędu może, w drodze decyzji, zobowiązać stronę do wykonania tych zobowiązań i określić termin ich wykonania.

2. W przypadku gdy strona postępowania zaprzestała naruszania zakazu, o którym mowa w art. 5, i zobowiąże się do usunięcia skutków tego naruszenia, Prezes Urzędu może, w drodze decyzji, zobowiązać stronę do usunięcia skutków naruszenia i określić termin ich usunięcia.

3. W decyzjach, o których mowa w ust. 1 i 2, Prezes Urzędu nakłada na stronę postępowania obowiązek przedkładania, w wyznaczonym terminie, informacji o stopniu realizacji zobowiązań, o których mowa odpowiednio w ust. 1 albo 2.

4. W przypadku wydania decyzji, o których mowa w ust. 1 i 2, nie stosuje się przepisów art. 32 i art. 42 ust. 1.

5. Prezes Urzędu może z urzędu uchylić decyzje, o których mowa w ust. 1 i 2, w przypadku gdy:

- 1) zostały one wydane w oparciu o nieprawdziwe, niekompletne lub wprowadzające w błąd informacje lub dokumenty;
- 2) strona postępowania nie wykonuje zobowiązań, o których mowa w ust. 1 lub 2, lub obowiązków, o których mowa w ust. 3.

6. Prezes Urzędu, za zgodą strony postępowania, może z urzędu uchylić decyzje, o których mowa w ust. 1 i 2, w przypadku gdy nastąpiła zmiana okoliczności mających istotny wpływ na wydanie tych decyzji.

7. W przypadku uchylenia decyzji, o której mowa w ust. 1 lub 2, Prezes Urzędu orzeka co do istoty sprawy.

Art. 34. 1. Jeżeli w toku postępowania w sprawie praktyk nieuczciwie wykorzystujących przewagę kontraktową zostanie uprawdopodobnione, że dalsze stosowanie nieuczciwej praktyki może spowodować poważne i trudne do usunięcia szkody dla dostawcy albo nabywcy, Prezes Urzędu przed zakończeniem postępowania może, w drodze decyzji, zobowiązać stronę, której jest zarzucane stosowanie nieuczciwej praktyki, do zaniechania określonych działań w celu zapobieżenia tym szkodom. Wniesienie odwołania nie wstrzymuje wykonania decyzji. Przed wydaniem decyzji stronie nie przysługuje prawo do wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań, o którym mowa w art. 10 Kodeksu postępowania administracyjnego.

2. W decyzji, o której mowa w ust. 1, Prezes Urzędu określa czas jej obowiązywania. Decyzja ta obowiązuje nie dłużej niż do czasu wydania decyzji kończącej postępowanie w sprawie.

3. Prezes Urzędu może przedłużyć, w drodze decyzji, czas obowiązywania decyzji, o której mowa w ust. 1. Przepis ust. 2 zdanie drugie stosuje się odpowiednio.

4. W decyzji, o której mowa w ust. 1, nie nakłada się kar, o których mowa w art. 42 i art. 43.

5. W przypadku wniesienia odwołania od decyzji, o której mowa w ust. 1, Prezes Urzędu przekazuje je wraz z aktami sprawy do sądu w terminie 10 dni od dnia otrzymania odwołania.

6. Sąd ochrony konkurencji i konsumentów rozpoznaje odwołanie w terminie 2 miesięcy od dnia przekazania odwołania przez Prezesa Urzędu.

Art. 35. 1. Przed zakończeniem postępowania Prezes Urzędu może wystąpić, z urzędu lub na wniosek strony, do wszystkich stron z propozycją przystąpienia do procedury dobrowolnego poddania się karze pieniężnej, jeżeli uzna, że zastosowanie tej procedury przyczyni się do przyspieszenia postępowania.

2. W przypadku wystąpienia przez stronę z wnioskiem, o którym mowa w ust. 1, Prezes Urzędu w terminie 14 dni informuje tę stronę o rozpoczęciu albo odmowie rozpoczęcia procedury dobrowolnego poddania się karze pieniężnej.

3. W przypadku zastosowania procedury, o której mowa w ust. 1, wysokość kary pieniężnej, jaka może zostać nałożona na stronę, której ostateczne stanowisko, o którym mowa w ust. 7, zostało uwzględnione w treści decyzji, zostaje obniżona o nie więcej niż 50% w stosunku do kary pieniężnej, jaka zostałaby nałożona na podstawie art. 42 lub art. 43, gdyby strona nie poddała się dobrowolnie karze.

4. Strona przedstawia stanowisko do propozycji Prezesa Urzędu, o której mowa w ust. 1, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia.

5. W przypadku wyrażenia przez stronę zgody na przystąpienie do procedury dobrowolnego poddania się karze pieniężnej Prezes Urzędu informuje tę stronę o wstępnych ustaleniach postępowania jej dotyczących oraz o przewidywanej treści decyzji, w tym o wysokości kary pieniężnej obniżonej zgodnie z ust. 3, jaka zostanie nałożona na stronę na podstawie art. 42 lub art. 43, a także o skutkach wniesienia odwołania wynikających z art. 81 ust. 3a ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Przepis ust. 4 stosuje się odpowiednio.

6. Prezes Urzędu po zapoznaniu się ze stanowiskiem strony ponownie przekazuje jej informacje w zakresie, o którym mowa w ust. 5, biorąc pod uwagę informacje i dowody przez nią przedstawione. Przepis ust. 4 stosuje się odpowiednio.

7. Po zapoznaniu się ze stanowiskiem strony do informacji, o których mowa w ust. 6, Prezes Urzędu wzywa ją do zajęcia w wyznaczonym terminie, nie krótszym niż 14 dni, ostatecznego stanowiska w sprawie dobrowolnego poddania się karze pieniężnej.

8. Ostateczne stanowisko, o którym mowa w ust. 7, zawiera oświadczenie strony o dobrowolnym poddaniu się karze pieniężnej oraz potwierdzenie:

- 1) naruszenia przepisów ustawy przez stronę;
- 2) wysokości kary pieniężnej zaakceptowanej przez stronę;
- 3) o poinformowaniu strony o zarzucanych jej naruszeniach przepisów ustawy i umożliwieniu zajęcia stanowiska, a także pouczeniu o skutkach wniesienia odwołania wynikających z art. 81 ust. 3a ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

9. Prezes Urzędu uwzględnia ostateczne stanowisko, o którym mowa w ust. 7, w treści decyzji kończącej postępowanie w sprawie.

10. Prezes Urzędu może odstąpić od stosowania procedury w sprawie dobrowolnego poddania się karze pieniężnej na każdym etapie, jeżeli uzna, że jej stosowanie nie przyczynia się do przyspieszenia postępowania, o czym informuje niezwłocznie stronę uczestniczącą w tej procedurze.

11. Strona może odstąpić od uczestnictwa w procedurze dobrowolnego poddania się karze pieniężnej na każdym etapie, informując o tym Prezesa Urzędu.

12. Wszelkie informacje i dowody uzyskane przez Prezesa Urzędu w związku z zastosowaniem procedury dobrowolnego poddania się karze pieniężnej, mające charakter oświadczenia strony uczestniczącej w tej procedurze, nie mogą być wykorzystane jako dowód w prowadzonym postępowaniu, w innych postępowaniach prowadzonych przez Prezesa Urzędu oraz w postępowaniach prowadzonych na podstawie odrębnych przepisów – w przypadkach, o których mowa w ust. 10 lub 11.

Art. 36. Prezes Urzędu może nadać rygor natychmiastowej wykonalności decyzji w całości albo w części, jeżeli wymaga tego ochrona istotnych interesów dostawców lub nabywców.

Art. 37. Prezes Urzędu publikuje na stronie internetowej Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w całości treść decyzji wydawanych na podstawie przepisów ustawy, z zastrzeżeniem, że publikacja uzasadnienia nie obejmuje tajemnicy przedsiębiorstwa oraz innych informacji podlegających ochronie na podstawie odrębnych przepisów. Publikacja jest opatrzona informacją, czy decyzja jest prawomocna.

Art. 38. Od decyzji Prezesa Urzędu przysługuje odwołanie do sądu ochrony konkurencji i konsumentów, w terminie miesiąca od dnia jej doręczenia. Przepisy art. 81 ust. 2–5 oraz art. 82 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów stosuje się odpowiednio.

Art. 39. Przepisy niniejszego rozdziału stosuje się odpowiednio w sprawach nakładania kar pieniężnych za naruszenie przepisów ustawy.

Art. 40. Nie wszczyna się postępowania w sprawie praktyk nieuczciwie wykorzystujących przewagę kontraktową, jeżeli od końca roku, w którym zaprzestano ich stosowania, upłynęły 2 lata.

Rozdział 5

Sprawozdawczość

Art. 41. 1. Prezes Urzędu corocznie publikuje na stronie internetowej Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów roczne sprawozdanie za rok poprzedni z działań podjętych w celu przeciwdziałania nieuczciwemu wykorzystywaniu przewagi kontraktowej w obrocie produktami rolnymi lub spożywczymi, które zawiera w szczególności informacje o liczbie zawiadomień, o których mowa w art. 15 ust. 1, liczbie wszczętych i zakończonych postępowań, o których mowa w art. 13 ust. 1, oraz o liczbie postępowań, o których mowa w art. 13 ust. 2.

2. W odniesieniu do każdego zakończonego postępowania w sprawie praktyk nieuczciwie wykorzystujących przewagę kontraktową sprawozdanie zawiera skrócony opis sprawy oraz wynik postępowania.

3. Prezes Urzędu, w terminie do dnia 15 marca każdego roku, przekazuje Komisji Europejskiej sprawozdanie dotyczące działań podjętych w celu przeciwdziałania nieuczciwemu wykorzystywaniu przewagi kontraktowej w obrocie produktami rolnymi lub spożywczymi, w tym stosowania i egzekwowania przepisów ustawy w roku poprzednim.

Rozdział 6

Przepisy o karach pieniężnych

Art. 42. 1. Prezes Urzędu może nałożyć na dostawcę albo nabywcę, w drodze decyzji, karę pieniężną w wysokości nie większej niż 3% obrotu osiągniętego w roku obrotowym poprzedzającym rok nałożenia tej kary, jeżeli dostawca albo nabywca, choćby nieumyślnie, dopuścił się naruszenia zakazu określonego w art. 5.

2. Do obliczania obrotu, o którym mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepis art. 7 ust. 8.

3. W przypadku gdy dostawca albo nabywca, o którym mowa w ust. 1, powstał w wyniku połączenia lub przekształcenia innych podmiotów, obliczając wysokość jego obrotu, o którym mowa w ust. 1, Prezes Urzędu uwzględnia obrót osiągnięty przez te podmioty w roku obrotowym poprzedzającym rok nałożenia kary pieniężnej.

4. W przypadku gdy dostawca albo nabywca, o którym mowa w ust. 1, nie dysponuje przed wydaniem decyzji, o której mowa w ust. 1, danymi finansowymi niezbędnymi do ustalenia obrotu za rok obrotowy poprzedzający rok nałożenia kary pieniężnej, Prezes Urzędu, nakładając karę pieniężną na podstawie ust. 1, uwzględnia obrót osiągnięty przez tego dostawcę albo nabywcę w roku obrotowym poprzedzającym ten rok.

5. W przypadku gdy dostawca albo nabywca, o którym mowa w ust. 1, w roku obrotowym poprzedzającym rok nałożenia kary pieniężnej nie osiągnął obrotu lub osiągnął obrót w wysokości nieprzekraczającej równowartości 100 000 euro, Prezes Urzędu, nakładając karę pieniężną na podstawie ust. 1, uwzględnia średni obrót osiągnięty przez tego dostawcę albo nabywcę w trzech kolejnych latach obrotowych poprzedzających rok nałożenia kary pieniężnej.

6. W przypadku gdy dostawca albo nabywca, o którym mowa w ust. 1, nie osiągnął obrotu w okresie trzyletnim, o którym mowa w ust. 5, lub gdy obrót tego dostawcy albo nabywcy obliczony na podstawie tego przepisu nie przekracza równowartości 100 000 euro, Prezes Urzędu może nałożyć na tego dostawcę albo nabywcę karę pieniężną w wysokości nieprzekraczającej równowartości 10 000 euro.

Art. 43. Prezes Urzędu może również nałożyć na przedsiębiorcę lub podmiot, o którym mowa w art. 4 ustawy z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych, w drodze decyzji, karę pieniężną w wysokości stanowiącej równowartość w złotych do 50 000 000 euro, jeżeli ten przedsiębiorca lub podmiot, choćby nieumyślnie:

- 1) nie udzielił informacji żądanych przez Prezesa Urzędu na podstawie art. 18 ust. 1 lub art. 33 ust. 3 lub udzielił nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd informacji;
- 2) uniemożliwia lub utrudnia rozpoczęcie lub przeprowadzenie kontroli na podstawie art. 21 ust. 1, w tym nie wykonuje obowiązków określonych w art. 24 ust. 1 lub art. 25 ust. 1.

Art. 44. Prezes Urzędu może nałożyć na przedsiębiorcę lub podmiot, o którym mowa w art. 4 ustawy z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych, w drodze decyzji, karę pieniężną w wysokości stanowiącej równowartość w złotych do 10 000 euro za każdy dzień opóźnienia w wykonaniu decyzji wydanych na podstawie art. 32 ust. 1, art. 33 ust. 1 lub art. 34 ust. 1, postanowień wydanych na podstawie art. 105g ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w związku z art. 26 lub wyroków sądowych w sprawach z zakresu praktyk nieuczciwie wykorzystujących przewagę kontraktową. Karę pieniężną nakłada się, licząc od daty wskazanej w decyzji.

Art. 45. Wielkości, o których mowa w art. 42 ust. 5 i 6, art. 43 i art. 44, wyrażone w euro przelicza się na złote według średniego kursu ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski w ostatnim dniu roku kalendarzowego poprzedzającego rok nałożenia kary pieniężnej.

Art. 46. 1. Prezes Urzędu może, w drodze decyzji, nałożyć na osobę pełniącą funkcję kierowniczą lub wchodzącą w skład organu zarządzającego przedsiębiorcy lub podmiotu, o którym mowa w art. 4 ustawy z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych, karę

pieniężną w wysokości do pięćdziesięciokrotności przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw za ostatni miesiąc kwartału poprzedzającego dzień wydania decyzji, ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego na podstawie odrębnych przepisów, jeżeli osoba ta, umyślnie albo nieumyślnie:

- 1) nie wykonała decyzji, postanowień lub wyroków, o których mowa w art. 44;
- 2) uniemożliwia lub utrudnia rozpoczęcie lub przeprowadzenie kontroli na podstawie art. 21 ust. 1, w tym nie wykonuje obowiązków, o których mowa w art. 24 ust. 1 lub art. 25 ust. 1.

2. Prezes Urzędu może, w drodze decyzji, nałożyć karę pieniężną w wysokości, o której mowa w ust. 1, na:

- 1) osobę upoważnioną przez kontrolowanego, o której mowa w art. 24 ust. 1, za:
 - a) udzielenie w toku kontroli nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd informacji żądanych przez Prezesa Urzędu,
 - b) uniemożliwianie lub utrudnianie rozpoczęcia lub przeprowadzenia kontroli na podstawie art. 21 ust. 1, w tym niewykonanie obowiązków, o których mowa w art. 24 ust. 1 lub art. 25 ust. 1;
- 2) osobę, o której mowa w art. 105a ust. 7 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w związku z art. 21 ust. 3, będącą pracownikiem kontrolowanego, za uniemożliwianie lub utrudnianie okazania dokumentów wymienionych w art. 105a ust. 7 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

3. Prezes Urzędu może, w drodze decyzji, nałożyć karę pieniężną w wysokości do 5000 zł na:

- 1) świadka za nieuzasadnioną odmowę zeznań lub nieusprawiedliwione niestawiennictwo na wezwanie Prezesa Urzędu;
- 2) biegłego za nieuzasadnioną odmowę złożenia opinii, nieusprawiedliwione opóźnienie złożenia opinii lub nieusprawiedliwione niestawiennictwo na wezwanie Prezesa Urzędu.

Art. 47. 1. Prezes Urzędu, ustalając wysokość nakładanej kary pieniężnej, o której mowa w:

- 1) art. 42 ust. 1, uwzględnia w szczególności okres, stopień oraz skutki rynkowe naruszenia przepisów ustawy, przy czym stopień naruszenia Prezes Urzędu ocenia, biorąc pod uwagę okoliczności dotyczące natury naruszenia i działalności dostawcy albo nabywcy, która stanowiła przedmiot naruszenia, oraz specyfiki rynku, na którym doszło do naruszenia;
- 2) art. 43 i art. 46 ust. 1 pkt 2 i ust. 2, uwzględnia wpływ naruszenia na przebieg i termin zakończenia postępowania;

- 3) art. 44 i art. 46 ust. 1 pkt 1, uwzględnia skutki rynkowe niewykonania decyzji, postanowień i wyroków, o których mowa w art. 44;
- 4) art. 46 ust. 3, uwzględnia wpływ naruszenia na przebieg i termin zakończenia postępowania, a w przypadku osoby fizycznej – również warunki osobiste osoby, na którą jest nakładana kara pieniężna.

2. Ustalając wysokość nakładanych kar pieniężnych zgodnie z ust. 1 pkt 1, Prezes Urzędu bierze pod uwagę okoliczności łagodzące lub obciążające, które wystąpiły w sprawie.

3. Okolicznościami łagodzącymi, o których mowa w ust. 2, są:

- 1) dobrowolne usunięcie skutków naruszenia;
- 2) zaniechanie z własnej inicjatywy stosowania praktyki nieuczciwie wykorzystującej przewagę kontraktową przed wszczęciem postępowania lub niezwłocznie po jego wszczęciu;
- 3) podjęcie z własnej inicjatywy działań w celu zaprzestania naruszenia lub usunięcia jego skutków;
- 4) współpraca z Prezesem Urzędu w toku postępowania, w szczególności przyczynienie się do szybkiego i sprawnego przeprowadzenia postępowania.

4. Okolicznościami obciążającymi, o których mowa w ust. 2, są umyślność naruszenia i dokonanie uprzednio podobnego naruszenia.

Art. 48. 1. Środki finansowe pochodzące z kar pieniężnych, o których mowa w art. 42–44 oraz art. 46, stanowią dochód budżetu państwa.

2. Karę pieniężną uiszcza się w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się decyzji o nałożeniu kary pieniężnej.

3. W razie upływu terminu, o którym mowa w ust. 2, kara pieniężna podlega ściągnięciu w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

4. W przypadku nieterminowego uiszczenia kary pieniężnej odsetek nie pobiera się.

5. W przypadku uchylecia albo zmiany prawomocnej decyzji, których następstwem jest uchylenie nałożonej kary pieniężnej lub obniżenie jej wysokości, uiszczona kara pieniężna podlega zwrotowi w części albo w całości, w terminie 14 dni od dnia doręczenia wezwania do zwrotu tej kary, wraz z odpisem orzeczenia sądu i, w uzasadnionym przypadku, stwierdzeniem jego prawomocności. Przy zwrocie kary odsetek nie nalicza się.

Art. 49. Prezes Urzędu może, na wniosek przedsiębiorcy lub podmiotu, o którym mowa w art. 4 ustawy z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych, lub innych osób,

o których mowa w art. 46, odroczyć uiszczenie nałożonej kary pieniężnej albo rozłożyć ją na raty ze względu na ważny interes wnioskodawcy. Przepisy art. 113 ust. 1a–7 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów stosuje się odpowiednio.

Art. 50. Nie wszczyna się postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej, jeżeli upłynęły 2 lata od końca roku, w którym dopuszczono się naruszenia przepisów ustawy.

Art. 51. Kara pieniężna nie podlega egzekucji, jeżeli upłynęło 5 lat od końca roku, w którym uprawomocniła się decyzja o nałożeniu kary pieniężnej.

Rozdział 7

Zmiany w przepisach obowiązujących

Art. 52. W ustawie z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 1575, 1578 i 2320 oraz z 2021 r. poz. 11, 1090 i 1177) w art. 479²⁸ w § 1 pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) zażaleń, o których mowa w art. 28 ustawy z dnia ... 2021 r. o przeciwdziałaniu nieuczciwemu wykorzystywaniu przewagi kontraktowej w obrocie produktami rolnymi i spożywczymi (Dz. U. poz. ...)”.

Art. 53. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2020 r. poz. 1325, z późn. zm.⁵⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 297 w § 1 w pkt 11 lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) postępowaniem w sprawie praktyk nieuczciwie wykorzystujących przewagę kontraktową i postępowaniem wyjaśniającym, prowadzonych na podstawie przepisów ustawy z dnia ... 2021 r. o przeciwdziałaniu nieuczciwemu wykorzystywaniu przewagi kontraktowej w obrocie produktami rolnymi i spożywczymi (Dz. U. poz. ...)”;

2) w art. 298 pkt 6f otrzymuje brzmienie:

„6f) Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – w związku z toczącym się postępowaniem prowadzonym na podstawie przepisów ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2021 r. poz. 275), przepisów ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych (Dz. U. z 2021 r. poz. 424) oraz przepisów

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2020 r. poz. 1423, 2122, 2123 i 2320 oraz z 2021 r. poz. 72, 694, 802, 1005 i 1163.

ustawy z dnia ... 2021 r. o przeciwdziałaniu nieuczciwemu wykorzystywaniu przewagi kontraktowej w obrocie produktami rolnymi i spożywczymi;”.

Art. 54. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2020 r. poz. 1896, z późn. zm.⁶⁾) w art. 105 w ust. 1 w pkt 2 w lit. r tiret trzecie otrzymuje brzmienie:

„– w związku z toczącym się przed Prezesem Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów postępowaniem prowadzonym na podstawie przepisów ustawy z dnia ... 2021 r. o przeciwdziałaniu nieuczciwemu wykorzystywaniu przewagi kontraktowej w obrocie produktami rolnymi i spożywczymi (Dz. U. poz. ...),”.

Art. 55. W ustawie z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz. U. poz. 1842, z późn. zm.⁷⁾) art. 15zzzm otrzymuje brzmienie:

„Art. 15zzzm. 1. Do postępowania w sprawie nałożenia kar, o których mowa w art. 15zzzk i art. 15zzzl, stosuje się odpowiednio przepisy rozdziału 4 ustawy z dnia ... 2021 r. o przeciwdziałaniu nieuczciwemu wykorzystywaniu przewagi kontraktowej w obrocie produktami rolnymi i spożywczymi (Dz. U. poz. ...), z wyłączeniem art. 11, art. 32–36 i art. 39.

2. Do kar pieniężnych, o których mowa w art. 15zzzk i art. 15zzzl, stosuje się odpowiednio przepisy art. 48 i art. 49 ustawy z dnia ... 2021 r. o przeciwdziałaniu nieuczciwemu wykorzystywaniu przewagi kontraktowej w obrocie produktami rolnymi i spożywczymi.”.

Rozdział 8

Przepisy przejściowe, dostosowujące i końcowe

Art. 56. Do postępowań w sprawach określonych w:

- 1) art. 297 § 1 pkt 11 lit. b oraz art. 298 pkt 6f ustawy zmienianej w art. 53,
- 2) art. 105 ust. 1 pkt 2 lit. r tiret trzecie ustawy zmienianej w art. 54,
- 3) art. 15zzzm ustawy zmienianej w art. 55

⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2020 r. poz. 2320 i 2419 oraz z 2021 r. poz. 432, 680, 815 i 1177.

⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2020 r. poz. 2112, 2113, 2123, 2157, 2255, 2275, 2320, 2327, 2338, 2361 i 2401 oraz z 2021 r. poz. 11, 159, 180, 694, 981, 1023, 1090, 1162, 1163 i 1192.

– wszczętych i niezakończonych do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 57. Do postępowań w sprawie praktyk nieuczciwie wykorzystujących przewagę kontraktową wszczętych na podstawie ustawy uchylanej w art. 61 i niezakończonych do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 58. Do kontroli przedsiębiorcy, o której mowa w art. 16 ustawy uchylanej w art. 61, rozpoczętej przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 59. Do wniosków o odroczenie uiszczenia nałożonej kary pieniężnej albo rozłożenie jej na raty złożonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 60. 1. Do umów nabycia produktów rolnych lub spożywczych, zawieranych między nabywcami tych produktów a ich dostawcami, zawartych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe, z tym że do postępowań w sprawie praktyk nieuczciwie wykorzystujących przewagę kontraktową dotyczących tych umów wszczętych od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy tej ustawy.

2. Jeżeli umowy, o których mowa w ust. 1, będą nadal wykonywane po dniu 30 kwietnia 2022 r., od dnia 1 maja 2022 r. stosuje się do tych umów przepisy niniejszej ustawy.

Art. 61. Traci moc ustawa z dnia 15 grudnia 2016 r. o przeciwdziałaniu nieuczciwemu wykorzystywaniu przewagi kontraktowej w obrocie produktami rolnymi i spożywczymi (Dz. U. z 2020 r. poz. 1213).

Art. 62. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 listopada 2021 r.

UZASADNIENIE

Przedstawiony projekt ma na celu wdrożenie do krajowego porządku prawnego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/633 z dnia 17 kwietnia 2019 r. w sprawie nieuczciwych praktyk handlowych w relacjach między przedsiębiorcami w łańcuchu dostaw produktów rolnych i spożywczych (Dz. Urz. UE L 111 z 25.04.2019, str. 59), zwanej dalej „dyrektywą 2019/633”. Przepisy wdrażające dyrektywę 2019/633 powinny być stosowane najpóźniej od dnia 1 listopada 2021 r.

Struktura rynku rolno-żywnościowego sprawia, że w łańcuchu dostaw produktów rolnych i spożywczych często występują znaczne różnice w sile przetargowej między dostawcami a nabywcami produktów rolnych i spożywczych. W praktyce stosowanie nieuczciwych praktyk handlowych ma miejsce w całym łańcuchu dostaw żywności. Na poszczególnych etapach łańcucha dostaw produktów rolnych i spożywczych funkcjonuje różna liczba podmiotów o różnym rozmiarze działania. W Polsce oraz w innych krajach Unii Europejskiej występują silnie ekonomicznie skonsolidowane podmioty sektora dystrybucji oraz przetwórstwa i słabsze rozdrobnione podmioty produkujące surowce rolne i artykuły spożywcze. Różnice w potencjale ekonomicznym między dostawcą a nabywcą mogą prowadzić do narzucania nieuczciwych praktyk handlowych przez podmioty większe podmiotom mniejszym.

Parlament Europejski w rezolucji z dnia 7 czerwca 2016 r. w sprawie nieuczciwych praktyk handlowych w łańcuchu dostaw żywności (Dz. Urz. UE C 86 z 06.03.2018, str. 40) zwrócił się do Komisji Europejskiej o przedłożenie wniosku w sprawie unijnych ram prawnych w zakresie nieuczciwych praktyk handlowych. Rada Unii Europejskiej w konkluzjach z dnia 12 grudnia 2016 r. pt. „Wzmocnienie pozycji rolników w łańcuchu dostaw żywności oraz zwalczania nieuczciwych praktyk handlowych” (nr 15508/16) zwróciła się do Komisji Europejskiej o przeprowadzenie w odpowiednim terminie oceny skutków w celu przedstawienia wniosku dotyczącego unijnych ram ustawodawczych lub środków nieustawodawczych mających podjąć kwestię nieuczciwych praktyk handlowych. Komisja Europejska sporządziła ocenę skutków, którą poprzedziły otwarte konsultacje publiczne oraz konsultacje ukierunkowane. W procesie ustawodawczym Komisja Europejska przedstawiła informacje, z których wynika, że duże podmioty posiadają znaczący udział w ogólnej wartości produkcji. Ponadto, zgodnie z art. 12 dyrektywy 2019/633, do dnia 1 listopada 2025 r. Komisja Europejska przeprowadzi pierwszą ocenę przedmiotowej dyrektywy i przedstawi sprawozdanie dotyczące

najważniejszych ustaleń tej oceny Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, jak również Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu i Komitetowi Regionów. Jeżeli zaistnieje taka potrzeba, Komisja Europejska przedstawi wnioski ustawodawcze. Ocena ta obejmuje co najmniej: skuteczność środków wdrożonych na poziomie krajowym w celu zwalczania nieuczciwych praktyk handlowych w łańcuchu dostaw produktów rolnych i spożywczych oraz skuteczność współpracy między właściwymi organami egzekwowania prawa i, w stosownych przypadkach, sposoby usprawnienia tej współpracy. Do dnia 1 listopada 2021 r. Komisja przedstawi Parlamentowi Europejskiemu, Radzie, Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu i Komitetowi Regionów sprawozdanie pośrednie ze stanu jej transpozycji i wdrożenia.

Nieuczciwe praktyki handlowe stosowane przez podmioty z przewagą kontraktową wywierają presję na marże i zyski podmiotów gospodarczych, co może prowadzić do niewłaściwej alokacji zasobów, a nawet spowodować wyparcie z rynku podmiotów, które w przeciwnym razie byłyby rentowne i konkurencyjne.

Dla prawidłowego funkcjonowania łańcucha dostaw produktów rolnych i żywności jest niezbędne zachowanie dobrych relacji między wszystkimi jego ogniwami. W związku z tym dyrektywą 2019/633 wprowadzono wspólne na obszarze Unii Europejskiej minimalne ramy w stosowaniu jednolitego podejścia w odniesieniu do nieuczciwych praktyk handlowych w łańcuchu dostaw żywności.

Zgodnie z przepisami dyrektywy 2019/633 państwa członkowskie będą mogły utrzymać lub wprowadzić zasady, które są bardziej rygorystyczne niż te ustanowione w dyrektywie, w tym rozszerzyć zakres podmiotowy czy listę nieuczciwych praktyk.

W Polsce z dniem 12 lipca 2017 r. weszły w życie przepisy ustawy z dnia 15 grudnia 2016 r. o przeciwdziałaniu nieuczciwemu wykorzystywaniu przewagi kontraktowej w obrocie produktami rolnymi i spożywczymi (Dz. U. z 2020 r. poz. 1213). Ustawa określa zasady i tryb przeciwdziałania, w celu ochrony interesu publicznego, praktykom nieuczciwie wykorzystującym przewagę kontraktową przez nabywców produktów rolnych lub spożywczych lub dostawców tych produktów, jeżeli to wykorzystywanie wywołuje lub może wywołać skutki na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Ustawę stosuje się do umów nabycia produktów rolnych lub spożywczych, z wyłączeniem dostaw bezpośrednich zawieranych między nabywcami tych produktów a ich dostawcami. Ustawa zakazuje nieuczciwego wykorzystywania przewagi kontraktowej nabywcy względem dostawcy oraz dostawcy względem nabywcy.

Przewagą kontraktową w rozumieniu ustawy jest występowanie znacznej dysproporcji w potencjale ekonomicznym nabywcy względem dostawcy albo dostawcy względem nabywcy.

Wykorzystywanie przewagi kontraktowej w myśl obowiązujących przepisów jest nieuczciwe, jeżeli będzie sprzeczne z dobrymi obyczajami i zagrażające istotnemu interesowi drugiej strony albo naruszające taki interes.

W aktualnie obowiązującej ustawie nie wprowadzono zamkniętej listy nieuczciwych zachowań w relacjach uczestników łańcucha dostaw towarów rolno-spożywczych. Ogólnie określono, że nieuczciwe wykorzystywanie przewagi kontraktowej polega w szczególności na:

- 1) nieuzasadnionym rozwiązaniu umowy lub zagrożeniu rozwiązaniem umowy;
- 2) przyznaniu wyłącznie jednej stronie uprawnienia do rozwiązania umowy, odstąpienia od niej lub jej wypowiedzenia;
- 3) uzależnianiu zawarcia lub kontynuowania umowy od przyjęcia lub spełnienia przez jedną ze stron innego świadczenia, niemającego rzeczowego ani zwyczajowego związku z przedmiotem umowy;
- 4) nieuzasadnionym wydłużaniu terminów płatności za dostarczone produkty rolne lub spożywcze.

W związku z tym, że dyrektywa 2019/633 wprowadza przepisy wychodzące poza zakres obowiązującej ustawy, proponuje się uchwalenie nowej ustawy, ale o takim samym tytule. Przemawia za tym fakt, iż obecna ustawa obowiązuje w Polsce już od kilku lat i zakaz nieuczciwego wykorzystywania przewagi kontraktowej jest dobrze znany większości zainteresowanym podmiotom. Wprowadzenie ustawy o nowym tytule może mylić dostawców i nabywców funkcjonujących na rynku rolno-spożywczym.

Projekt przedmiotowej ustawy implementuje przepisy dyrektywy 2019/633 w celu ochrony przed stosowaniem nieuczciwych praktyk handlowych przez większe podmioty wobec kontrahentów mających mniejszą siłę przetargową, wykorzystując jednocześnie regulacje, które obowiązują w Polsce od dnia 12 lipca 2017 r.

Przepisy dyrektywy 2019/633 obejmują swoim zakresem ochronę dostawców produktów rolnych i spożywczych. Z uwagi na fakt, że obowiązujące przepisy ustawy z dnia 15 grudnia 2016 r. o przeciwdziałaniu nieuczciwemu wykorzystywaniu przewagi kontraktowej w obrocie produktami rolnymi i spożywczymi zakazują nieuczciwego

wykorzystywania przewagi kontraktowej nabywcy względem dostawcy oraz dostawcy względem nabywcy, w projektowanej ustawie utrzymano taki zakres. Będzie to, tak jak dotychczas, stanowiło symetryczną ochronę obu stron zawierających umowę handlową.

W art. 1 projektowanej ustawy został przedstawiony zakres proponowanych przepisów. Zaproponowano, że ustawa określa zasady i tryb przeciwdziałania praktykom nieuczciwie wykorzystującym przewagę kontraktową przez nabywców produktów rolnych lub spożywczych lub dostawców tych produktów oraz zasady podejmowanej w interesie publicznym ochrony interesów dostawców i nabywców. Ponadto projekt określa organy właściwe w sprawach nieuczciwego wykorzystywania przewagi kontraktowej oraz współpracy z Komisją Europejską oraz organami państw członkowskich Unii Europejskiej, do których zakresu działania należy egzekwowanie przepisów w zakresie praktyk nieuczciwie wykorzystujących przewagę kontraktową.

Zgodnie z projektowanym art. 2 ustawę stosuje się do umów nabycia produktów rolnych lub spożywczych zawieranych między nabywcami tych produktów a ich dostawcami.

W artykule 3 pkt 1 projektowanej regulacji określono definicję dostawcy – jest to przedsiębiorca, który wytwarza lub przetwarza produkty rolne lub spożywcze lub odpłatnie zbywa je nabywcy.

Natomiast zgodnie z art. 3 pkt 2 projektowanej regulacji nabywcą jest przedsiębiorca lub podmiot, o którym mowa w art. 4 ustawy z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1129), który bezpośrednio lub pośrednio nabywa od dostawcy produkty rolne lub spożywcze. Dyrektywa 2019/633 definiuje „organy publiczne” jako organy krajowe, regionalne lub lokalne, podmioty prawa publicznego lub związki złożone z co najmniej jednego takiego organu lub co najmniej jednego takiego podmiotu prawa publicznego. W krajowych przepisach nie znajdujemy definicji „organów publicznych”, dlatego też w projekcie ustawy wykorzystano listę podmiotów wymienionych w art. 4 ustawy z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych, która obejmuje podmioty wymienione w definicji dyrektywy.

Przedsiębiorcę zdefiniowano jako przedsiębiorcę w rozumieniu art. 4 pkt 1 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2021 r. poz. 275), zwanej dalej „ustawą o ochronie konkurencji i konsumentów”.

Skorzystanie przy definiowaniu nabywcy i dostawcy z definicji przedsiębiorcy z ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów ma na celu umożliwienie objęcia projektowaną

regulacją jak najszerszego kręgu uczestników łańcucha dostaw żywności, a także zapewnienie skutecznego i sprawnego stosowania przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (UOKiK) przepisów projektowanej ustawy, w szczególności dotyczących postępowania w sprawie praktyk nieuczciwie wykorzystujących przewagę kontraktową.

W projekcie ustawy produkty rolne i spożywcze oznaczają produkty wymienione w załączniku I do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, zwanego dalej „TFUE”, lub produkty niewymienione w tym załączniku, ale przetworzone z przeznaczeniem do spożycia z wykorzystaniem produktów wymienionych w tym załączniku (art. 3 pkt 4). W porównaniu do obowiązujących przepisów, które definiują produkt rolny i spożywczy jako środek spożywczy w rozumieniu art. 2 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującego Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającego procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz. Urz. WE L 31 z 01.02.2002, str. 1, z późn. zm. – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 6, str. 463), lista produktów objętych przepisami jest znacznie szersza. Dotychczas przepisy obejmowały produkty przeznaczone do spożycia przez ludzi lub których spożycia przez ludzi można się spodziewać. Obecna definicja obejmuje również m.in. pasze, zwierzęta żywe, nasiona i owoce oleiste będące przedmiotem produkcji rolników.

Zgodnie z art. 3 pkt 5 za łatwo psujące się produkty rolne i spożywcze uznaje się produkty rolne i spożywcze, które ze względu na swoją naturę lub etap przetwarzania mogą przestać nadawać się do sprzedaży w okresie 30 dni od zebrania, wyprodukowania lub przetworzenia.

Wejście w życie projektowanej ustawy nie wyłącza występowania przez przedsiębiorcę z roszczeniami do sądu powszechnego na drodze cywilnoprawnej. W myśl przepisu art. 4 projektu ustawy ochrona przed nieuczciwym wykorzystywaniem przewagi kontraktowej przewidziana w ustawie nie wyłącza ochrony wynikającej z innych ustaw. W myśl projektowanego przepisu art. 4 dostawcy podlegają, w tym między innymi, ochronie z mocy ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych (Dz. U. z 2021 r. poz. 424), która wdraża przepisy dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/7/UE z dnia 16 lutego 2011 r. w sprawie zwalczania opóźnień w płatnościach w transakcjach handlowych (Dz. Urz. UE

L 48 z 23.02.2011, str. 1). Przepis ten wdraża art. 3 ust. 1 akapit drugi tiret pierwsze dyrektywy 2019/633 w zakresie relacji projektowanej ustawy z przepisami wdrażającymi dyrektywę 2011/7/UE z dnia 16 lutego 2011 r.

Przesłanką przyjęcia ustawy jest przede wszystkim wyeliminowanie nieuczciwego wykorzystywania przewagi kontraktowej przez największe podmioty rynku, których skutki są największe pod względem zarówno finansowym, jak i liczby podmiotów, których dotyczą.

W artykule 5 projektu ustawy zakazano nieuczciwego wykorzystywania przewagi kontraktowej. Projektowana ustawa zakazuje nieuczciwego wykorzystywania przewagi kontraktowej nabywcy względem dostawcy oraz dostawcy względem nabywcy.

Zgodnie z art. 6 projektowanej ustawy, wykorzystywanie przewagi kontraktowej jest nieuczciwe, jeżeli jest sprzeczne z dobrymi obyczajami i zagraża istotnemu interesowi drugiej strony albo narusza taki interes. Zgodnie z treścią art. 3 oraz art. 4 dyrektywy 2019/633, w art. 8 ust. 1 projektowanej ustawy zawarto katalog nieuczciwych praktyk wykorzystujących przewagę kontraktową, niemniej jednak takie sformułowanie przepisu art. 6 umożliwi szersze zastosowanie przepisów ustawy w przypadku stosowania praktyk niewymienionych w projektowanych przepisach art. 8. Każdy przypadek nieuczciwego wykorzystywania przewagi kontaktowej zgłaszany do Prezesa UOKiK jest i będzie badany indywidualnie, biorąc pod uwagę przesłanki zawarte w art. 6.

Dla określenia przewagi kontaktowej podstawą jest stosunek wielkości ekonomicznej dostawcy i nabywcy. Domniemywa się, że w przypadku praktyk stosowanych przez nabywcę względem dostawcy znacząca dysproporcja w potencjale ekonomicznym występuje między (art. 7 ust. 2):

- 1) dostawcą, którego roczny obrót nie przekracza równowartości w złotych 2 000 000 euro, a nabywcą, którego roczny obrót przekracza równowartość w złotych 2 000 000 euro;
- 2) dostawcą, którego roczny obrót przekracza równowartość w złotych 2 000 000 euro i nie przekracza równowartości w złotych 10 000 000 euro, a nabywcą, którego roczny obrót przekracza równowartość w złotych 10 000 000 euro;
- 3) dostawcą, którego roczny obrót przekracza równowartość w złotych 10 000 000 euro i nie przekracza równowartości w złotych 50 000 000 euro, a nabywcą, którego roczny obrót przekracza równowartość w złotych 50 000 000 euro;

- 4) dostawcą, którego roczny obrót przekracza równowartość w złotych 50 000 000 euro i nie przekracza równowartości w złotych 150 000 000 euro, a nabywcą, którego roczny obrót przekracza równowartość w złotych 150 000 000 euro;
- 5) dostawcą, którego roczny obrót przekracza równowartość w złotych 150 000 000 euro i nie przekracza równowartości w złotych 350 000 000 euro, a nabywcą, którego roczny obrót przekracza równowartość w złotych 350 000 000 euro;
- 6) dostawcą, którego roczny obrót nie przekracza równowartości w złotych 350 000 000 euro, a nabywcą, o którym mowa w art. 4 ustawy z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych.

Analogicznie zaproponowano w projekcie ustawy, że w przypadku praktyk stosowanych przez dostawcę względem nabywcy domniemywa się, że znacząca dysproporcja w potencjale ekonomicznym występuje między (art. 7 ust. 3):

- 1) nabywcą, którego roczny obrót nie przekracza równowartości w złotych 2 000 000 euro, a dostawcą, którego roczny obrót przekracza równowartość w złotych 2 000 000 euro;
- 2) nabywcą, którego roczny obrót przekracza równowartość w złotych 2 000 000 euro i nie przekracza równowartości w złotych 10 000 000 euro, a dostawcą, którego roczny obrót przekracza równowartość w złotych 10 000 000 euro;
- 3) nabywcą, którego roczny obrót przekracza równowartość w złotych 10 000 000 euro i nie przekracza równowartości w złotych 50 000 000 euro, a dostawcą, którego roczny obrót przekracza równowartość w złotych 50 000 000 euro;
- 4) nabywcą, którego roczny obrót przekracza równowartość w złotych 50 000 000 euro i nie przekracza równowartości w złotych 150 000 000 euro, a dostawcą, którego roczny obrót przekracza równowartość w złotych 150 000 000 euro;
- 5) nabywcą, którego roczny obrót przekracza równowartość w złotych 150 000 000 euro i nie przekracza równowartości w złotych 350 000 000 euro, a dostawcą, którego roczny obrót przekracza równowartość w złotych 350 000 000 euro.

Powyższe „progi” są zgodne z zawartymi w art. 1 ust. 2 dyrektywy 2019/633. Takie podejście zapewni lepszą ochronę przed nieuczciwymi praktykami handlowymi tych podmiotów, które najbardziej jej potrzebują, tj. małych i średnich przedsiębiorstw, w łańcuchu dostaw produktów rolnych i spożywczych.

W art. 7 ust. 4–8 projektu ustawy określono sposób ustalania rocznego obrotu, przeliczania wielkości wyrażonych w euro oraz sposób obliczania rocznego obrotu. W ust. 6 art. 7 zaproponowano, aby do obliczania obrotu nabywcy i dostawcy zastosowanie miały przepisy załącznika nr I do rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu (Dz. Urz. UE L 187 z 26.06.2014, str. 1), w szczególności w celu ustalenia rodzaju przedsiębiorstwa nabywcy i odbiorcy. Przedmiotowe rozporządzenie w załączniku nr 1 zawiera m.in. definicje: przedsiębiorstwa samodzielnego (art. 3 ust. 1), przedsiębiorstwa partnerskiego (art. 3 ust. 2), przedsiębiorstwa powiązanego (art. 3 ust. 3).

Dyrektywa 2019/633 w art. 1 ust. 2 wskazuje, że wysokość rocznego obrotu dostawców i nabywców określa się zgodnie z odpowiednimi częściami załącznika do zalecenia Komisji 2003/361/WE (8), a w szczególności jego art. 3, art. 4 i art. 6, w tym definicjami „przedsiębiorstwa samodzielnego”, „przedsiębiorstwa partnerskiego” i „przedsiębiorstwa powiązanego”, a także innymi kwestiami dotyczącymi rocznego obrotu. Ze względu na fakt, że w projektowanej ustawie nie można odnieść się do ww. załącznika zalecenia Komisji 2003/361, zastosowano odwołanie do załącznika nr I do rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014, który zawiera tożsame przepisy, w tym definicje.

W art. 8 projektowanej ustawy zawarto listę zakazanych praktyk wykorzystujących przewagę kontraktową, która została przetransponowana z dyrektywy 2019/633. Zakazane praktyki wykorzystujące przewagę kontraktową polegają w szczególności na:

- 1) dokonaniu przez nabywcę zapłaty dostawcy:
 - a) w przypadku gdy umowa przewiduje regularne dostarczanie produktów:
 - po upływie 30 dni od dnia zakończenia uzgodnionego między nabywcą a dostawcą okresu dostarczania łatwo psujących się produktów rolnych lub spożywczych, w którym produkty te zostały dostarczone, albo od dnia ustalenia kwoty do zapłaty za ten okres dostarczania produktów, jeżeli jest to dzień późniejszy niż dzień zakończenia uzgodnionego okresu dostarczania, w którym produkty te zostały dostarczone,
 - po upływie 60 dni od dnia zakończenia uzgodnionego między nabywcą a dostawcą okresu dostarczania produktów, innych niż łatwo psujące się

produkty rolne lub spożywcze, w którym produkty te zostały dostarczone, albo od dnia ustalenia kwoty do zapłaty za ten okres dostarczania produktów, jeżeli jest to dzień późniejszy niż dzień zakończenia uzgodnionego okresu dostarczania, w którym produkty te zostały dostarczone,

- b) w przypadku gdy umowa nie przewiduje regularnego dostarczania produktów:
- po upływie 30 dni od dnia, w którym łatwo psujące się produkty rolne lub spożywcze zostały dostarczone, albo od dnia ustalenia kwoty do zapłaty, jeżeli jest to dzień późniejszy niż dzień, w którym produkty te zostały dostarczone,
 - po upływie 60 dni od dnia, w którym inne niż łatwo psujące się produkty rolne lub spożywcze zostały dostarczone, albo od dnia ustalenia kwoty do zapłaty, jeżeli jest to dzień późniejszy niż dzień, w którym produkty te zostały dostarczone;
- 2) anulowaniu przez nabywcę zamówienia przed upływem 30 dni przed przewidywanym terminem dostarczenia łatwo psujących się produktów rolnych lub spożywczych;
 - 3) jednostronnej zmianie przez nabywcę warunków umowy;
 - 4) nieuzasadnionemu obniżaniu należności z tytułu dostarczenia produktów po jego przyjęciu przez nabywcę w całości albo umówionej części, w szczególności na skutek żądania udzielenia rabatu;
 - 5) żądaniu przez nabywcę od dostawcy płatności niezwiązanych ze sprzedażą produktów rolnych lub spożywczych dostawcy;
 - 6) żądaniu przez nabywcę od dostawcy zapłaty za pogorszenie się stanu lub utratę produktów rolnych lub spożywczych, do których doszło w obiektach nabywcy lub po przejściu własności tych produktów na nabywcę z przyczyn niezawinionych przez dostawcę;
 - 7) odmowie przez nabywcę pisemnego potwierdzenia warunków umowy obowiązujących między nabywcą a dostawcą, o których pisemne potwierdzenie zwrócił się dostawca;
 - 8) bezprawnym pozyskiwaniu, wykorzystywaniu lub ujawnianiu przez nabywcę tajemnic przedsiębiorstwa;

- 9) groźeniu podjęciem handlowych działań odwetowych lub podejmowaniu takich działań przeciwko dostawcy, jeżeli ten korzysta z praw przysługujących mu na mocy umowy lub przepisów prawa;
- 10) żądaniu od dostawcy rekompensaty za koszty rozpatrzenia skarg konsumentów związanych ze sprzedażą produktów dostawcy mimo braku zaniedbania lub winy ze strony dostawcy;
- 11) zwrocie przez nabywcę dostawcy niesprzedanych produktów bez zapłaty lub za ich unieszkodliwianie;
- 12) pobieraniu od dostawcy opłaty stanowiącej warunek przechowywania, prezentowania lub oferowania sprzedaży jego produktów lub udostępniania takich produktów na rynku;
- 13) żądaniu przez nabywcę od dostawcy ponoszenia całości lub części kosztów obniżek cen produktów sprzedawanych przez nabywcę w ramach organizowanej przez nabywcę promocji;
- 14) żądaniu przez nabywcę od dostawcy zapłaty za reklamowanie produktów przez nabywcę;
- 15) żądaniu przez nabywcę od dostawcy zapłaty za prowadzenie marketingu produktów prowadzony przez nabywcę;
- 16) żądaniu przez nabywcę od dostawcy ponoszenia opłat dotyczących czynności wykonywanych przez pracowników zajmujących się urządzeniem lokalu wykorzystywanego do sprzedaży produktów dostawcy.

Listę zakazanych praktyk wymienionych w art. 3 ust. 1 i 2 w dyrektywie 2019/633 rozszerzono o praktykę polegającą na nieuzasadnionym obniżaniu należności z tytułu dostawy produktów rolnych i spożywczych po jej przyjęciu przez nabywcę w całości lub umówionej części, w szczególności na skutek żądania udzielenia rabatu (art. 8 ust. 1 pkt 4 projektowanej ustawy). Wprowadzenie zakazu stosowania tej praktyki jest uzasadnione sytuacją panującą na polskim rynku rolno-spożywczym, przede wszystkim na rynku handlu detalicznego żywnością. W lipcu 2020 r. Prezes UOKiK wszczął 5 postępowań wyjaśniających mających na celu wstępne ustalenie, czy w relacjach sieci handlowych z dostawcami produktów rolno-spożywczych są stosowane rabaty handlowe, których pobieranie uzasadniałoby wszczęcie postępowania w sprawie praktyk nieuczciwie wykorzystujących przewagę kontraktową. W ramach ww. postępowań wyjaśniających

Prezes UOKiK przeanalizował polityki rabatowe 19 spośród 20 największych sieci handlowych w Polsce oraz wystąpił o informację do 20 dostawców. Przedmiotem zainteresowania UOKiK były funkcjonujące rabaty, w tym rabaty obrotowe, oraz zasady ich przyznawania. Szczególna uwaga Urzędu skupiała się na rabatach retrospektywnych (retrorabatami). Z ustaleń Prezesa UOKiK – opisanych w opublikowanym w kwietniu 2021 r. „Raportie podsumowującym prowadzone przez Prezesa UOKiK postępowania wyjaśniające dotyczące rabatów handlowych stosowanych w relacjach sieci handlowych z dostawcami produktów rolnych lub spożywczych” (dalej jako „Raport”) – wynika, że rabaty, w tym rabaty retrospektywne, są stosowane przez wszystkie największe sieci handlowe działające w Polsce w ich relacjach z dostawcami produktów rolnych lub spożywczych. Sposób prowadzenia polityki rabatowej przez niektóre sieci handlowe wzbudził wątpliwości UOKiK, np. praktyka wprowadzania nowych rabatów – nieprzewidzianych na początku danego okresu współpracy – w drodze dodatkowych porozumień zawieranych już po dokonanych transakcjach, a tym samym pozostawianie dostawców w stanie niepewności w zakresie dochodów uzyskiwanych przez nich w ramach współpracy z nabywcami. Zastrzeżenia wzbudziło również zawieranie umów na dany okres współpracy z mocą wsteczną, które może prowadzić do powstawania po stronie dostawców dodatkowych zobowiązań pieniężnych wobec nabywców (por. str. 64 Raportu). Skala i istotność zidentyfikowanych praktyk powodują, że jest wskazane, aby w celu przeciwdziałania występującym nieprawidłowościom doszło do interwencji ustawodawcy, właśnie przez uwzględnienie w projektowanej ustawie praktyki wskazanej w jej art. 8 ust. 1 pkt 4.

Jednocześnie należy zaznaczyć, że w gospodarce rynkowej stosowanie rabatów (retrorabatów) może być przydatnym mechanizmem służącym do dokonywania rozliczeń między kontrahentami. Mogą one występować zarówno w obrocie profesjonalnym, jak i konsumenckim. Ich ekonomicznym celem zazwyczaj powinno być zwiększenie sprzedaży danego produktu. Za nieuczciwe powinny być jednak uznawane praktyki, w ramach których nabywca bez uzasadnionej przyczyny doprowadza do objęcia rabatem towaru już dostarczonego lub modyfikacji warunków rabatowania na niekorzyść dostawcy po dokonaniu dostawy określonej partii towaru. Główną intencją wprowadzenia przepisu jest zatem przeciwdziałanie nieuczciwym praktykom polegającym na narzucaniu dostawcom, nieuzgodnionych wcześniej, obniżek cen dostarczonych już produktów.

Ze względu na powyższe art. 8 ust. 1 pkt 4 projektu ustawy wskazuje, że ustanowiony w nim zakaz dotyczy obniżania należności po zrealizowaniu dostaw produktów rolnych lub spożywczych, które jest „nieuzasadnione”. Celem wprowadzenia wskazanej regulacji nie jest zatem objęcie przypadków, w których do obniżenia należności dochodzi w wyniku rozliczenia prawidłowo zastosowanego retrorabatu, tj. dokładnie ustalonego przy zawarciu pierwotnej umowy lub jej przedłużeniu na kolejny okres. Ocena danej praktyki powinna przy tym uwzględniać nie tylko sam sposób jego uregulowania, ale również tryb, w którym doszło do ustalenia danego rabatu, w tym przebieg procesu jego negocjacji. Potencjalne interwencje Prezesa UOKiK będą dotyczyć przede wszystkim sytuacji, w których ekonomiczna zależność dostawcy wobec nabywcy zmusi go do przyjęcia jednostronnie narzuconych, niekorzystnych dla siebie rozwiązań w zakresie rabatów, z obawy przed pogorszeniem albo zerwaniem relacji handlowej (por. str. 64 Raportu).

Praktyki wymienione w art. 8 ust. 1 pkt 1–10 są bezwzględnie zakazane. Natomiast praktyki wymienione w pkt 11–16 są dozwolone, pod warunkiem, że zostały one przed ich stosowaniem jasno i jednoznacznie uzgodnione w umowie między nabywcą a dostawcą.

Ponadto nie jest uznawane za nieuczciwe wykorzystywanie przewagi kontraktowej, jeżeli umowa między dostawcą a nabywcą zostanie zawarta przed przewidywanym terminem promocji i będzie zawierała postanowienia określające termin rozpoczęcia promocji, czas jej trwania oraz ilość produktów rolnych lub spożywczych, które będą objęte promocją (pkt 2).

W art. 8 ust. 3 wskazano, że na potrzeby określenia terminów płatności, w przypadku gdy umowa przewiduje regularne dostarczanie produktów, uznaje się, że uzgodnione okresy dostarczania produktów nie przekraczają 30 dni.

Art. 8 ust. 4 określa sposób wyliczenia biegu terminów płatności, w przypadku gdy nabywca ustala kwotę do zapłaty. Art. 8 ust. 5 precyzuje, jakie postanowienia ma zawierać umowa dotycząca promocji zainicjowana przez nabywcę. Art. 8 ust. 6 nakłada obowiązek zawarcia w umowie dotyczących usług stawek jednostkowych lub płatności całkowitych oraz szacunkowych kosztów, oraz podstawę ich wyliczeń.

W projektowanym akcie prawnym nie zostały wymienione nieuczciwe praktyki handlowe, które mogą być stosowane przez dostawców produktów rolnych i spożywczych względem nabywców. Niemniej jednak, w świetle projektowanej ustawy, praktyki te są również zakazane. Zakaz ten wychodzi poza ramy dyrektywy 2019/633,

której przepisy zakazują stosowania nieuczciwych praktyk tylko nabywcy względem dostawcy. Zakaz stosowania nieuczciwych praktyk handlowych przez dostawców względem nabywców w projektowanej ustawie stanowi kontynuację przepisów zawartych w przepisach ustawy z dnia 15 grudnia 2016 r. o przeciwdziałaniu nieuczciwemu wykorzystywaniu przewagi kontraktowej w obrocie produktami rolnymi i spożywczymi. Należy jednak zauważyć, że w ponad 4-letnim okresie funkcjonowania tych przepisów nie wystąpił przypadek będący przedmiotem postępowania prowadzonego przez UOKiK wykorzystywania przewagi kontraktowej dostawcy względem nabywcy. Trudno jest zatem wskazać najważniejsze czy najbardziej typowe praktyki z tego obszaru, które powinny zostać wprost zakazane przez ustawodawcę. Nie jest jednak wykluczone, że praktyki takie wystąpią w przyszłości. Dlatego w projekcie ustawy wskazuje się otwarty katalog nieuczciwych praktyk dostawcy względem nabywcy. W przypadku wystąpienia praktyki wykorzystującej przewagę kontraktową dostawcy względem nabywcy każdorazowo sprawa ta będzie badana przez UOKiK, przy użyciu przesłanek sprzeczności z dobrymi obyczajami i zagrożenia lub naruszenia istotnego interesu nabywcy.

Ponadto, zgodnie z danymi Instytutu Ekonomiki Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej – Państwowego Instytutu Badawczego, ponad 90% gospodarstw rolnych w Polsce posiada roczny obrót nieprzekraczający 2 mln euro.

W art. 9 projektowanej ustawy wskazuje się, że praktyki wymienione w art. 8 ust. 1 nie podlegają ocenie w świetle przesłanek określonych w art. 6 projektu ustawy (wykorzystywanie przewagi kontraktowej jest nieuczciwe, jeżeli jest sprzeczne z dobrymi obyczajami i zagraża istotnemu interesowi drugiej strony albo narusza taki interes).

Dyrektywa wymaga, aby praktyki wskazane w jej art. 3 ust. 1 były zakazane w każdych okolicznościach. Wprowadzenie wymogu spełnienia dodatkowych przesłanek przy tych praktykach byłoby zatem sprzeczne z wymogami harmonizacji minimalnej.

Proponowany przepis ma na celu usunięcie potencjalnej wątpliwości interpretacyjnej dotyczącej relacji klauzuli generalnej określonej w art. 6 projektu i listy praktyk z art. 8 ust. 1 projektu ustawy. Wprowadzenie takich regulacji umożliwi prowadzenie postępowania przez Prezesa UOKiK nie tylko w przypadku wystąpienia praktyk zakazanych wskazanych w art. 8 ust. 1, ale również w przypadkach, gdy wykorzystywanie przez nabywcę lub dostawcę przewagi kontraktowej jest sprzeczne z

dobrymi obyczajami i zagraża istotnemu interesowi drugiej strony albo narusza taki interes.

W świetle art. 10 pkt 1 projektowanej ustawy, zgodnie z przepisami art. 3 ust. 1 dyrektywy 2019/633, przepis zawarty w art. 8 ust. 1 pkt 1 nie ma wpływu na możliwość uzgodnienia przez nabywcę i dostawcę klauzuli dotyczącej podziału wartości w rozumieniu art. 172a rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiającego wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylającego rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 (Dz. Urz. UE L 347 z 20.12.2013, str. 671, z późn. zm.) oraz, zgodnie z art. 10 pkt 2, nie ma zastosowania do płatności uiszczanych przez nabywcę na rzecz dostawcy w ramach programu dla szkół oraz uiszczanych przez jednostki publiczne będące podmiotem leczniczym. Nie wprowadzono do projektu ustawy przepisu mówiącego, że przedmiotowy przepis ma zastosowanie również do umów dostawy między dostawcami winogron lub moszczu do produkcji wina a ich bezpośrednimi nabywcami, ze względu na fakt, że w Polsce nie ma uznanych organizacji producentów w rozumieniu rozporządzenia nr 1308/2013, a tym samym znormalizowanych umów, o których mowa w art. 164 tego rozporządzenia.

W art. 11 ust. 1 pkt 1 projektowanej ustawy wskazano, że organem właściwym w sprawach praktyk polegających na nieuczciwym wykorzystywaniu przewagi kontraktowej jest Prezes UOKiK.

W myśl art. 8 dyrektywy 2019/633 organy egzekwowania prawa państw członkowskich powinny ściśle ze sobą współpracować w celu zapewnienia wspólnego podejścia do stosowania zasad określonych w dyrektywie. W szczególności organy egzekwowania prawa powinny wspierać się nawzajem, np. przez dzielenie się informacjami lub pomoc w prowadzonych postępowaniach wyjaśniających mających wymiar transgraniczny. W związku z tym w art. 11 ust. 1 pkt 2 projektowanej ustawy wprowadzono przepis mówiący, że Prezes UOKiK współpracuje z Komisją Europejską oraz innymi organami państw członkowskich Unii Europejskiej uprawnionymi do egzekwowania przepisów wdrażających dyrektywę 2019/633. Współpraca ta polega w szczególności na udzielaniu pomocy w postępowaniach prowadzonych w zakresie praktyk nieuczciwie wykorzystujących przewagę kontraktową oraz na wymianie informacji, czy wystąpiło lub występuje naruszenie przepisów w zakresie praktyk nieuczciwie wykorzystujących przewagę kontraktową.

Zadania wynikające z ustawy będą realizowane przez Prezesa UOKiK zgodnie z przepisami ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Projektowany przepis art. 12 daje Prezesowi UOKiK instrument analogiczny do rozwiązania przewidzianego w art. 31d ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, który przewiduje możliwość przedstawiania istotnego poglądu w sprawach dotyczących ochrony konkurencji i konsumentów. Stanowi on przepis odrębny, o którym mowa w art. 63⁵ Kodeksu postępowania cywilnego. Potrzeba jego wprowadzenia wynika z tego, że stany faktyczne, w ramach których występują działania mogące stanowić praktyki, o których mowa w art. 8 projektowanej ustawy, mogą pociągać za sobą skutki z zakresu prawa cywilnego. Podmioty nimi dotknięte mają zatem możliwość dochodzenia związanych z nimi roszczeń na drodze cywilnej (np. na podstawie przepisów o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji), niezależnie od publicznoprawnych czynności podejmowanych przez Prezesa UOKiK. Możliwość przedstawienia istotnego poglądu w sprawie, w proponowanym zakresie, może zatem przyczynić się do zwiększenia wiedzy sądów w sprawach między dostawcami i nabywcami, a w związku z tym do poprawy sytuacji słabszych podmiotów występujących w tych sprawach oraz do ujednoczenia orzecznictwa w ich zakresie.

Postępowanie w sprawach praktyk nieuczciwie wykorzystujących przewagę kontraktową Prezes UOKiK wszczyna z urzędu, co daje ochronę przed identyfikacją zgłaszającego zawiadomienie (art. 13 ust. 1).

W art. 14 dotyczącym postępowania wyjaśniającego dodano, w stosunku do obowiązujących przepisów, w ust. 2 pkt 2, dodatkowy cel, jakim jest badanie rynku. Badanie rynku stanowi szczególny rodzaj postępowania wyjaśniającego. Zazwyczaj ma ono kompleksowy i przekrojowy charakter. Dotyczyć może ono szerokiego zakresu podmiotów i zagadnień. Z tego względu mogą wystąpić sytuacje, że będzie ono trwało dłużej niż wymaga wstępne ustalenie, czy nastąpiło naruszenie przepisów ustawy.

Zgodnie z art. 15 ust. 1 projektu ustawy, tak jak to ma miejsce obecnie, każdy może zgłosić Prezesowi UOKiK zawiadomienie dotyczące podejrzenia stosowania praktyk nieuczciwie wykorzystujących przewagę kontraktową w łańcuchu dostaw produktów rolnych i spożywczych. W stosunku do dyrektywy 2019/633 jest to rozszerzenie przepisów, ponieważ dyrektywa w art. 5 ust. 1 stanowi, że może wnosić skargi do właściwego organu dostawca lub – zgodnie z ust. 2 – organizacje, lub zrzeszenia w

imieniu swoich członków, a także inne niezależne i nienastawione na zysk organizacje mające uzasadniony interes w reprezentowaniu dostawców.

W artykule tym, w ust. 2, określono również, co powinno być zawarte w zawiadomieniu. Zgodnie z art. 15 ust. 2 pkt 5 zawiadomienie zawiera dane identyfikujące zgłaszającego zawiadomienie. Propozycja tego przepisu nie stanowi pozyskiwania i dalszego przetwarzania danych zbędnych czy nadmiarowych, ponieważ to zgłaszający decyduje, jakie dane osobowe zostaną przez niego udostępnione, oraz jest to niezbędne do udzielenia informacji o sposobie rozpatrzenia zawiadomienia, zgodnie z przepisem ust. 4. Zgodnie z ust. 5 tego artykułu dane identyfikujące zgłaszającego zawiadomienie nie podlegają ujawnieniu stronom postępowania na żadnym etapie postępowania i po jego zakończeniu. Dane te lub inne informacje, których ujawnienie byłoby szkodliwe dla interesu zgłaszającego zawiadomienie, mogą zostać ujawnione tylko pod warunkiem, że zostanie wyrażona zgoda pisemna przez zgłaszającego (ust. 6).

W myśl przepisu art. 17 ust. 1 stroną postępowania jest każdy, wobec kogo zostało wszczęte postępowanie w sprawie praktyk nieuczciwie wykorzystujących przewagę kontraktową.

Proponowane brzmienie art. 18 jest analogiczne do art. 14 obowiązującej ustawy z dnia 15 grudnia 2016 r. o przeciwdziałaniu nieuczciwemu wykorzystywaniu przewagi kontraktowej w obrocie produktami rolnymi i spożywczymi oraz do brzmienia art. 50 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Art. 18 ust. 1 przewiduje obowiązek przekazywania przez przedsiębiorców wszelkich koniecznych informacji i dokumentów na żądanie Prezesa UOKiK. Przepis ten ma kluczowe znaczenie dla umożliwienia organowi prawidłowego wykonywania swoich zadań, gdyż posiadanie odpowiedniej wiedzy na temat działalności przedsiębiorców jest dla Prezesa UOKiK niezbędne dla realizacji celów ustawy.

Wymogi dotyczące treści żądania zostały wskazane w art. 18 ust. 2. Zgodnie z tym przepisem Prezes UOKiK wskazuje jego adresatowi m.in. zakres żądanych informacji oraz cel żądania. Odpowiednie sformułowanie żądania powinno pozwolić przedsiębiorcy na udzielenie odpowiedzi, która umożliwi organowi realizację kompetencji przewidzianych w ustawie, ale nie będzie przy tym wykraczała poza niezbędny zakres.

Z obowiązkiem określonym w art. 18 ust. 1 jest skorelowana sankcja wskazana w art. 43 pkt 1. Zgodnie z tym przepisem na podmiot, który nie udzielił informacji żądanych przez

Prezesa UOKiK lub udzielił nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd informacji, można nałożyć karę pieniężną w wysokości stanowiącej równowartość do 50 000 000 euro. Nałożenie tej kary jest fakultatywne. Jej maksymalna wysokość została ustalona na poziomie, który pozwoli organowi zapewnić spełnienie przez karę jej represyjnej i prewencyjnej funkcji.

Art. 18 ust. 4 zawiera przepis określający, kiedy przedsiębiorca będący osobą fizyczną, do której zostało skierowane żądanie, o którym mowa w ust. 1 tego artykułu, może odmówić przekazania informacji lub dokumentów, tj. tylko wtedy, gdy naraziłoby to jego lub jego małżonka, wstępnych, zstępnych, rodzeństwo oraz powinowatych w tej samej linii lub stopniu, jak również osoby pozostające w stosunku przysposobienia, opieki lub kurateli, a także osobę pozostającą we wspólnym pożyciu, na odpowiedzialność karną. Prawo odmowy udzielenia informacji trwa po ustaniu małżeństwa lub rozwiązaniu stosunku przysposobienia, opieki lub kurateli.

Zgodnie z proponowanym brzmieniem art. 19, Prezes UOKiK może zlecić Inspekcji Handlowej przeprowadzenie kontroli lub realizację innych zadań należących do zakresu jego działania w sprawach praktyk nieuczciwie wykorzystujących przewagę kontraktową w obrocie produktami rolnymi i spożywczymi. Wprowadzenie takiego przepisu ma służyć rozwianiu wątpliwości co do tego, czy art. 35 ust. 3 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów dotyczący zlecenia kontroli lub realizacji innych zadań należących do zakresu działania Prezesa UOKiK dotyczy też innych niż ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów ustaw. Nie nakłada on na Inspekcję Handlową nowych zadań i nie będzie on skutkował koniecznością poniesienia dodatkowych kosztów.

W art. 23 w ust. 1 wprowadzono przepis mówiący, że Prezes UOKiK może zwrócić się do innego organu kontroli państwowej lub Policji o udzielenie pomocy w toku kontroli, jeżeli jest to niezbędne do przeprowadzenia kontroli. W ust. 2 doprecyzowano, w jakiej formie i w jakim terminie Prezes UOKiK zwraca się o udzielenie pomocy do innego organu kontroli państwowej lub komendanta wojewódzkiego Policji. Zgodnie z ust. 3, pomoc Policji polega na zapewnieniu porządku w miejscu przeprowadzania kontroli, osobistego bezpieczeństwa osób obecnych w miejscu przeprowadzania kontroli, a także ustaleniu tożsamości osób. Zgodnie z ust. 4, koszty poniesione przez inny organ kontroli państwowej lub Policję z tytułu udzielonej pomocy w toku kontroli ponosi Prezes UOKiK. Koszty udzielonej pomocy oblicza się według stawki zryczałtowanej w wysokości 1,5% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw

bez wypłat nagród z zysku w czwartym kwartale roku poprzedniego, ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego, za każdy przypadek udzielenia pomocy.

Projektowane przepisy w zakresie postępowań w sprawach praktyk nieuczciwie wykorzystujących przewagę kontraktową powielają rozwiązania proceduralne zawarte w dotychczasowej ustawie z dnia 15 grudnia 2016 r. o przeciwdziałaniu nieuczciwemu wykorzystywaniu przewagi kontraktowej w obrocie produktami rolnymi i spożywczymi. W odniesieniu do przepisów określających rodzaje postępowań, ich strony, uprawnienia organu prowadzącego postępowanie, prawa i obowiązki stron postępowania oraz podmiotów kontrolowanych odpowiednie uregulowania zostały wpisane w praktycznie niezmienionym brzmieniu w projektowanej ustawie (art. 16–18, art. 21–22, art. 24–34, art. 36–40).

W zakresie regulacji proceduralnych o charakterze technicznym, będących niejako dopełnieniem przepisów ustanawiających określone uprawnienia i obowiązki w ramach postępowań w sprawach praktyk nieuczciwie wykorzystujących przewagę kontraktową, w projektowanej ustawie zawarto również, tak jak to ma miejsce w obowiązujących przepisach, odesłania do ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów (art. 16, art. 20, art. 21 ust. 3, art. 24, art. 26, art. 38, art. 49). Powyższy sposób uregulowania kwestii proceduralnych będzie znany dla adresatów norm prawnych zawartych w projektowanej ustawie, w szczególności dla podmiotów praw i obowiązków wynikających z tej ustawy, pozwoli jednocześnie na zachowanie spójności stosowanych regulacji.

W art. 32–34 projektowanej ustawy przyznano Prezesowi UOKiK kompetencje do wydawania decyzji, w tym decyzji zobowiązującej. Nałożenie na stronę zobowiązania ma zmierzać do zakończenia naruszenia lub usunięcia negatywnych skutków praktyki, co z uwagi na brak wymogu udowodnienia stosowania zakazanych praktyk powinno nastąpić w krótkim czasie. Wydanie decyzji zobowiązującej ma charakter uznaniowy, jest uprawnieniem, a nie obowiązkiem Prezesa UOKiK.

W art. 35 projektu ustawy dodano przepisy stanowiące rozwiązania analogiczne do art. 89a ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów o możliwości dobrowolnego poddania się przez stronę karze pieniężnej, jeżeli Prezes UOKiK uzna, że zastosowanie tej procedury przyczyni się do przyspieszenia postępowania. Zgodnie z art. 35 ust. 3 projektu ustawy, w przypadku wyrażenia zgody przez stronę na dobrowolne poddanie się karze pieniężnej wysokość kary pieniężnej może zostać wtedy obniżona nie więcej niż o

50% w stosunku do kary, jaka zostałaby nałożona, gdyby strona nie poddała się karze dobrowolnie.

W art. 39 projektu ustawy przewiduje się odpowiednie stosowanie przepisów rozdziału 4 „Postępowanie w sprawie praktyk nieuczciwie wykorzystujących przewagę kontraktową” w sprawach nakładania kar pieniężnych za naruszenie przepisów ustawy. Przepis ten powtarza brzmienie art. 31 obowiązującej ustawy z dnia 15 grudnia 2016 r. o przeciwdziałaniu nieuczciwemu wykorzystywaniu przewagi kontraktowej w obrocie produktami rolnymi i spożywczymi oraz art. 85 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Jego głównym celem jest ujednoczenie przepisów proceduralnych stosowanych w postępowaniach w sprawie praktyk nieuczciwie wykorzystujących przewagę kontraktową oraz odrębnych postępowaniach dotyczących nakładania kar pieniężnych prowadzonych na podstawie ustawy, takich jak np. postępowania dotyczące kar, o których mowa w art. 43.

W art. 41 projektowanej regulacji zawarto przepisy dotyczące sprawozdawczości Prezesa UOKiK dotyczącej działań podjętych w celu przeciwdziałania nieuczciwemu wykorzystywaniu przewagi kontraktowej w obrocie produktami rolnymi lub spożywczymi. Zgodnie z art. 41 ust. 1 Prezes UOKiK został zobowiązany do opublikowania corocznie na stronie internetowej UOKiK rocznego sprawozdania za rok poprzedni z działań podjętych w celu przeciwdziałania nieuczciwemu wykorzystywaniu przewagi kontraktowej w obrocie produktami rolnymi lub spożywczymi, które będzie zawierało w szczególności liczbę zawiadomień oraz liczbę wszczętych i zakończonych postępowań wyjaśniających. W odniesieniu do każdego zakończonego postępowania sprawozdanie będzie zawierać skrócony opis sprawy oraz wynik postępowania (art. 41 ust. 2).

Przepis art. 41 ust. 3 stanowi implementację art. 10 ust. 2 dyrektywy 2019/633, który przewiduje obowiązek przekazywania do Komisji Europejskiej przez organy egzekwowania prawa w państwach członkowskich sprawozdań dotyczących stosowania nieuczciwych praktyk handlowych w relacjach między przedsiębiorcami w łańcuchu dostaw produktów rolnych i spożywczych. Na podstawie tych sprawozdań Komisja będzie miała możliwości oceny skuteczności dyrektywy. W celu umożliwienia osiągnięcia ww. celu przez Komisję zakres sprawozdania przekazywanego przez Prezesa UOKiK obejmuje informacje dotyczące działań podjętych w celu przeciwdziałania nieuczciwemu wykorzystywaniu przewagi kontraktowej w obrocie produktami rolnymi

lub spożywczy, w tym stosowania i egzekwowania przepisów ustawy w roku poprzednim.

W projekcie ustawy określono również kary za utrudnianie prowadzenia postępowania oraz niewykonywanie decyzji nakładającej karę. Tego typu sankcje mają mieć przede wszystkim charakter prewencyjny i zniechęcać przedsiębiorców do stosowania nieuczciwych praktyk.

Przepisy dotyczące nakładania kar również są utrzymane w takim samym brzmieniu jak przepisy dotychczas obowiązującej ustawy z dnia 15 grudnia 2016 r. o przeciwdziałaniu nieuczciwemu wykorzystywaniu przewagi kontraktowej w obrocie produktami rolnymi i spożywczy.

Obowiązujący do tej pory system sankcji jest dostatecznie dolegliwy dla przedsiębiorców stosujących nieuczciwe praktyki i nie jest konieczne wprowadzenie innej wysokości kar pieniężnych czy innych dodatkowych sankcji.

W przepisach art. 42 do art. 47 projektowanej regulacji są zawarte przepisy dotyczące nakładania kar pieniężnych na dostawców oraz nabywców stosujących nieuczciwe praktyki wykorzystujące przewagę kontraktową. Zgodnie z projektowaną ustawą Prezes UOKiK może nałożyć na dostawcę oraz nabywcę produktów rolnych lub spożywczych, w drodze decyzji, karę pieniężną w wysokości nie większej niż 3% obrotu osiągniętego w roku obrotowym poprzedzającym rok nałożenia kary, jeżeli choćby nieumyślnie dopuścił się on naruszenia zakazu nieuczciwego wykorzystania przewagi kontraktowej.

Art. 42 ust. 2 stanowi, że do obliczania obrotu na potrzeby wyznaczenia wysokości kary pieniężnej za naruszenie zakazu nieuczciwego wykorzystywania przewagi kontraktowej stosuje się odpowiednio przepis art. 7 ust. 8, dotyczący obliczania wysokości obrotu na potrzeby stwierdzenia istnienia dysproporcji w potencjale ekonomicznym między dostawcą i nabywcą. Przepis ten wskazuje dokumenty, na podstawie których oblicza się wysokość przychodów, których suma decyduje o wysokości obrotów w danym roku.

Art. 42 ust. 2 odsyła do „odpowiedniego” stosowania art. 7 ust. 8 z uwagi na to, że przepis ten zawiera odniesienie do art. 7 ust. 2 i 3, które to przepisy – zgodnie z art. 7 ust. 4 – odnoszą się do obrotów dostawców i nabywców uzyskanych w roku obrotowym poprzedzającym rok obrotowy stosowania praktyki. Z art. 42 ust. 1 wynika natomiast, że w decyzji nakładającej karę pieniężną uwzględnia się obrót dostawcy albo nabywcy osiągnięty w roku obrotowym poprzedzającym rok nałożenia kary.

W projektowanej ustawie wprowadzono nowe regulacje w odniesieniu do wymiaru kary pieniężnej w przypadku, gdy dostawca albo nabywca w roku obrotowym poprzedzającym rok ukarania nie wypracował żadnego obrotu lub osiągnął obrót w wysokości nieprzekraczającej równowartości 100 000 euro. W art. 42 ust. 5 zaproponowano przepis analogiczny do art. 106 ust. 5 i 6 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. W przypadku gdy dostawca albo nabywca nie osiągnął obrotu, Prezes UOKiK uwzględnia średni obrót osiągnięty przez tego dostawcę albo nabywcę w trzech kolejnych latach obrotowych poprzedzających rok nałożenia kary. Natomiast w przypadku gdy dostawca albo nabywca nie osiągnął obrotu w okresie trzyletnim lub gdy obrót dostawcy albo nabywcy nie przekracza równowartości 100 000 euro, Prezes UOKiK może nałożyć na tego dostawcę albo nabywcę karę pieniężną w wysokości nieprzekraczającej równowartości 10 000 euro. Zgodnie z art. 45 wyrażone w euro wielkości kar w projektowanej ustawie przelicza się na złote według średniego kursu ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski w ostatnim dniu roku kalendarzowego poprzedzającego rok nałożenia kary.

W art. 47 w ust. 1 w pkt 4 określono okoliczności łagodzące przy ustalaniu wysokości nakładanych kar pieniężnych na osoby wymienione w art. 46 ust. 3, tj. świadka za nieuzasadnioną odmowę zeznań lub nieusprawiedliwione niestawiennictwo na wezwanie Prezesa Urzędu oraz biegłego za nieuzasadnioną odmowę złożenia opinii, nieusprawiedliwione opóźnienie złożenia opinii lub nieusprawiedliwione niestawiennictwo na wezwanie Prezesa Urzędu, tj. zaproponowano, aby został uwzględniony wpływ naruszenia na przebieg i termin zakończenia postępowania, a w przypadku osoby fizycznej – również warunki osobiste osoby, na którą jest nakładana kara pieniężna.

W art. 52–55 projektu ustawy zawarto zmiany w obowiązujących przepisach, które wprowadza się niniejszym projektem ustawy, tj.: w ustawie z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego, ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa, ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe oraz ustawie z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych.

W art. 57 projektu ustawy wprowadzono przepisy przejściowe do postępowań w sprawie praktyk nieuczciwie wykorzystujących przewagę kontraktową wszczętych na podstawie,

uchylanej w art. 61, ustawy z dnia 15 grudnia 2016 r. o przeciwdziałaniu nieuczciwemu wykorzystywaniu przewagi kontraktowej w obrocie produktami rolnymi i spożywczymi. Wskazano, że do postępowań wszczętych i niezakończonych do dnia wejścia w życie projektowanej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe. Analogicznie w art. 58 wskazano, że do kontroli przedsiębiorcy, o której mowa w art. 16 ustawy uchylanej w art. 61, rozpoczętych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy oraz, w art. 59, że do wniosków o odroczenie uiszczenia kary pieniężnej albo rozłożenie jej na raty złożonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

Dodatkowo w art. 60 ust. 1 projektowanej ustawy określono, że do umów zawartych przed dniem wejścia w życie tej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe, z tym że do postępowań w sprawie praktyk nieuczciwie wykorzystujących przewagę kontraktową dotyczących tych umów wszczętych od dnia wejścia w życie projektowanej ustawy stosuje się przepisy tej ustawy. Ust. 2 tego przepisu stanowi, że jeżeli jednak umowy zawarte przed dniem wejścia w życie projektowanej ustawy będą nadal wykonywane po dniu 30 kwietnia 2022 r., to do takich umów od dnia 1 maja 2022 r. stosuje się przepisy projektowanej ustawy. Taki termin wynika z przepisu art. 1 ust. 4 dyrektywy 2019/633, który stanowi, że umowy zawarte przed datą publikacji przepisów transponujących ustawę, zgodnie z art. 13 ust. 1 dyrektywy (tj. do dnia 1 maja 2021 r.), muszą zostać dostosowane w terminie 12 miesięcy od daty publikacji projektowanej ustawy.

Projektowany termin wejścia w życie ustawy (art. 62) to dzień 1 listopada 2021 r.

Wejście w życie projektowanej ustawy będzie miało pozytywne skutki dla społeczeństwa. Projektowane przepisy będą działać stabilizująco na przychody podmiotów obejmowanych ochroną, w tym dostawców zajmujących się wytwarzaniem produktów rolnych i spożywczych. Ochroną zostaną objęci rolnicy, mali i średni przedsiębiorcy sektora rolno-spożywczego. Taki zakres podmiotowy ma pomóc w zapewnieniu odpowiedniego poziomu życia ludności wiejskiej, co stanowi cel wspólnej polityki rolnej.

Projektowana ustawa będzie miała istotny wpływ na przedsiębiorstwa branży rolno-spożywczej występujące w relacjach handlowych po stronie nabywcy. Będą na nie nakładane kary pieniężne z tytułu stosowania nieuczciwych praktyk handlowych, co jest już przedmiotem obecnych uregulowań w tym zakresie w ustawie z dnia 15 grudnia 2016 r. o przeciwdziałaniu nieuczciwemu wykorzystywaniu przewagi kontraktowej w obrocie produktami rolnymi i spożywczymi.

Wejście w życie projektowanej ustawy pozytywnie wpłynie na rynek pracy, w szczególności na obszarach wiejskich. Dostawcy, tj. rolnicy oraz mali i średni przedsiębiorcy wytwarzający produkty rolne i spożywcze, będą mieli większą pewność funkcjonowania na wspólnym rynku, w tym rynku krajowym, w oparciu o ujednolicone ramy prawne na poziomie Unii Europejskiej w odniesieniu do relacji handlowych z nabywcami ich produktów. Umożliwi to producentom żywności lepsze planowanie produkcji i zaoferowanie swoim pracownikom stałego zatrudnienia. Będzie to również podstawą do podejmowania przez nich działań prorozwojowych, w tym inwestycyjnych i innowacyjnych.

Projektowane przepisy nie są dyskryminujące i mają jednakowe zastosowanie wobec podmiotów krajowych, jak i podmiotów pochodzących z innych państw członkowskich Unii Europejskiej nabywających produkty wytworzone w Polsce oraz prowadzących działalność gospodarczą na terytorium Polski.

Projektowana ustawa powinna zagwarantować bardziej przejrzyste warunki funkcjonowania podmiotów w obrocie produktami rolnymi i spożywczymi. Nowe przepisy przyczynią się do ochrony mikroprzedsiębiorców oraz małych i średnich przedsiębiorstw prowadzących działalność w obszarze sprzedaży produktów rolnych. Wzmocnią pewność prowadzenia działalności rolniczej, co pośrednio będzie miało wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców, w szczególności na działalność mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców.

Projekt nie spowoduje zwiększenia wydatków z budżetu państwa ani z budżetów jednostek samorządu terytorialnego, natomiast kary administracyjne nałożone na przedsiębiorców stosujących praktyki nieuczciwie wykorzystujące przewagę kontraktową zasilą budżet państwa.

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Projekt ustawy nie zawiera przepisów technicznych, w związku z tym nie podlega notyfikacji w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.).

Projekt ustawy został włączony do Wykazu prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów pod numerem UC72.

Stosownie do § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów oraz zgodnie z przepisami art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248), projekt ustawy został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji.

Projekt ustawy nie wymaga zaopiniowania, dokonania konsultacji albo uzgodnień z właściwymi instytucjami i organami Unii Europejskiej, w tym z Europejskim Bankiem Centralnym.

<p>Nazwa projektu Projekt ustawy o przeciwdziałaniu nieuczciwemu wykorzystywaniu przewagi kontraktowej w obrocie produktami rolnymi i spożywczymi</p> <p>Ministerstwo wiodące Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Ryszard Bartosik, Sekretarz Stanu w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Joanna Trybus – Zastępca Dyrektora Departamentu Przetwórstwa i Rynków Rolnych w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi, tel. 22 623 18 45, e-mail: joanna.trybus@minrol.gov.pl 2) Małgorzata Malesa – Naczelnik Wydziału ds. Łącucha Rynkowego tel. 22 623 10 66, e-mail: malgorzata.malesa@minrol.gov.pl 	<p>Data sporządzenia 22.04.2021 r.</p> <p>Źródło Prawo UE (dyrektywa)</p> <p>Nr w Wykazie prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów UC72</p>
---	---

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Projekt ustawy ma na celu wdrożenie do krajowego porządku prawnego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/633 z dnia 17 kwietnia 2019 r. w sprawie nieuczciwych praktyk handlowych w relacjach między przedsiębiorcami w łańcuchu dostaw produktów rolnych i spożywczych (Dz. Urz. UE L 111 z 25.04.2019, str. 59). Często duże podmioty, ze względu na swoją pozycję i siłę negocjacyjną, narzucają rolnikom jednostronnie niekorzystne warunki współpracy. Nieuczciwe praktyki godzą w pozycję rolników, przetwórców oraz zaburzają konkurencję na jednolitym rynku, a tym samym hamują rozwój rolnictwa.

Problem nierównowagi wśród uczestników łańcucha dostaw żywności występuje nie tylko w Polsce, ale i w większości krajów Unii Europejskiej, z uwagi na fakt występowania silnych ekonomicznie skonsolidowanych podmiotów sektora dystrybucji, a często także przetwórstwa i słabszych rozdrobnionych podmiotów produkujących surowce rolne i artykuły spożywcze.

Nieuczciwe praktyki handlowe stosowane przez podmioty z przewagą kontraktową wywierają presję na zyski i marże podmiotów gospodarczych, co może prowadzić do niewłaściwej alokacji zasobów, a nawet spowodować wyparcie z rynku podmiotów, które w przeciwnym razie byłyby rentowne i konkurencyjne.

Dla prawidłowego funkcjonowania łańcucha dostaw żywności jest niezbędne zachowanie dobrych relacji między wszystkimi jego ogniwami.

Dyrektywą 2019/633 z dnia 17 kwietnia 2019 r. w sprawie nieuczciwych praktyk handlowych w relacjach między przedsiębiorcami w łańcuchu dostaw produktów rolnych i spożywczych wprowadzono wspólne na terytorium Unii Europejskiej (UE) minimalne ramy w stosowaniu jednolitego podejścia w odniesieniu do nieuczciwych praktyk handlowych w łańcuchu dostaw żywności.

Zgodnie z art. 13 dyrektywy państwa członkowskie muszą opublikować i przyjąć krajowe przepisy implementujące dyrektywę do dnia 1 maja 2021 r., a obowiązywanie tych przepisów ma się rozpocząć najpóźniej w dniu 1 listopada 2021 r.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Rekomendowanym rozwiązaniem jest przyjęcie nowej ustawy o przeciwdziałaniu nieuczciwemu wykorzystywaniu przewagi kontraktowej w obrocie produktami rolnymi i spożywczymi, ponieważ implementacja znacznie zmienia zakres obowiązującej dotychczas ustawy z dnia 15 grudnia 2016 r. o przeciwdziałaniu nieuczciwemu wykorzystywaniu przewagi kontraktowej w obrocie produktami rolnymi i spożywczymi. Ponadto podmioty funkcjonujące na rynku posiadają wiedzę o obecnych przepisach określających praktyki nieuczciwie wykorzystujące przewagę kontraktową. Uchwalenie nowej ustawy w tym zakresie z nowym tytułem może wprowadzać w błąd zainteresowane podmioty.

W stosunku do obowiązujących przepisów projekt ustawy wprowadza zmiany polegające m.in. na:

- rozszerzeniu definicji produktów rolnych i spożywczych. Zgodnie z projektowanym brzmieniem są to produkty wymienione w załączniku I do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej. Zaproponowana rozszerzona definicja obejmuje m.in. pasze, zwierzęta żywe, nasiona i owoce oleiste będące przedmiotem produkcji rolników;
- zmianie definicji nabywcy. W projektowanej ustawie nabywca to przedsiębiorca lub organ publiczny, o którym mowa w art. 4 ustawy z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych, który bezpośrednio lub pośrednio nabywa od dostawcy produkty rolne lub spożywcze;

- zdefiniowaniu 17 nieuczciwych praktyk: 11 praktyk, które są bezwzględnie zakazane, oraz 6 praktyk, które są dozwolone pod warunkiem, że zostały one przed ich stosowaniem jasno i jednoznacznie uzgodnione w umowie między nabywcą a dostawcą;
- określeniu, czym jest znacząca dysproporcja w potencjale ekonomicznym, w przypadku praktyk nieuczciwie wykorzystujących przewagę kontraktową, stosowanych przez nabywcę względem dostawcy i odwrotnie;
- wprowadzeniu procedury dobrowolnego poddania się karze pieniężnej. W przypadku wyrażenia zgody przez stronę do dobrowolnego poddania się karze pieniężnej wysokość kary może być obniżona nie więcej niż o 50% w stosunku do kary, jaka zostałaby nałożona, gdyby strona nie poddała się karze dobrowolnie.

Wdrożenie do krajowego porządku prawnego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/633 nie jest możliwe za pomocą innych środków.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

W odniesieniu do nieuczciwych praktyk handlowych stosowanych w relacjach między stronami w łańcuchu dostaw żywności ponad 20 państw członkowskich UE (w tym Polska), w drodze przepisów krajowych, wprowadziło własne uregulowania prawne. W zależności od specyfiki mają one charakter przepisów wiążących lub Kodeksów Dobrych Praktyk Handlowych.

Na poziomie UE w dniu 17 kwietnia 2019 r. została przyjęta dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/633 w sprawie nieuczciwych praktyk handlowych w relacjach między przedsiębiorcami w łańcuchu dostaw produktów rolnych i spożywczych, której celem jest wprowadzenie w UE minimalnej harmonizacji przepisów w tej materii.

Aktualnie państwa członkowskie pracują nad wdrożeniem przepisów dyrektywy do krajowego porządku prawnego.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Handlowcy zajmujący się obrotem produktami rolnymi lub spożywczymi	Ok. 100 tys. podmiotów	Główny Urząd Statystyczny (GUS)	Wpływ regulacji na przedsiębiorstwa zajmujące się nabywaniem produktów rolnych i spożywczych
Przetwórcy zajmujący się wytwarzaniem produktów rolnych lub spożywczych	Ok. 16 tys. podmiotów wytwarzających produkty spożywcze lub napoje	GUS	W stosunku do obowiązujących przepisów ta grupa zostanie objęta projektowaną regulacją w przypadku nabywania nieprzetworzonego produktu rolnego lub spożywczego i jego podkategorii od podmiotu o mniejszym potencjale ekonomicznym
Producenci rolni sprzedający surowce rolne na rynek	Ok. 940 tys. gospodarstw	GUS	Wpływ regulacji zarówno na producentów rolnych sprzedających surowce do przetwórstwa, jak i do handlu
Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów (UOKiK)	1	UOKiK	Bezpośrednie – przeprowadzanie kontroli, postępowań, wydawanie decyzji nakładających kary pieniężne, w odniesieniu do podmiotów nieuczciwie wykorzystujących przewagę kontraktową
Policja	1		Bezpośrednie – pomoc Policji w toku kontroli przeprowadzanej przez Prezesa UOKiK. Pomoc Policji polega na umożliwieniu kontrolującemu przeprowadzenia kontroli przez zapewnienie w miejscu jej przeprowadzania porządku oraz bezpieczeństwa osobistego i poszanowania godności osób obecnych w tym miejscu
Inspekcja Handlowa	1		Bezpośrednie – przeprowadzanie kontroli na zlecenie Prezesa UOKiK

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

W dniu 12 lutego 2021 r. projekt ustawy został przesłany do uzgodnień społecznych i międzyresortowych, następnie został przekazany do przyjęcia przez Komitet do Spraw Europejskich.

Projekt ustawy w ramach konsultacji społecznych został przekazany do następujących organizacji:

- 1) Business Centre Club;
- 2) Federacja Branżowych Związków Producentów Rolnych;
- 3) Federacja Gospodarki Żywnościowej RP;
- 4) Federacja Grup i Producentów „Wołowina Polska”;
- 5) Federacja Przedsiębiorców Polskich;
- 6) Federacja Związków Pracodawców – Dzierżawców i Właścicieli Rolnych;
- 7) Forum Aktywizacji Obszarów Wiejskich;
- 8) Forum Związków Zawodowych;
- 9) Instytut Gospodarki Rolnej;
- 10) Izba Zbożowo-Paszowa;
- 11) Konfederacja Lewiatan;
- 12) Krajowa Federacja Hodowców Drobiu i Producentów Jaj;
- 13) Krajowa Federacja Producentów Zbóż;
- 14) Krajowa Izba Producentów Drobiu i Pasz;
- 15) Krajowa Rada Drobiarska – Izba Gospodarcza w Warszawie;
- 16) Krajowa Rada Izb Rolniczych;
- 17) Krajowa Rada Przetwórstwa i Zamrażalnictwa Owoców i Warzyw;
- 18) Krajowa Rada Spółdzielcza;
- 19) Krajowe Stowarzyszenie Mleczarzy;
- 20) Krajowe Stowarzyszenie Producentów Czarnych Porzeczek;
- 21) Krajowe Zrzeszenie Producentów Rzepaku i Roślin Białkowych;
- 22) Krajowa Izba Gospodarcza – Komitet Rolnictwa i Obrotu Rolnego;
- 23) Krajowy Sekretariat Rolnictwa i Przemysłu Rolno-Spożywczego NSZZ Solidarność '80;
- 24) Krajowy Związek Grup Producentów Owoców i Warzyw – Spółdzielnia Osób Prawnych;
- 25) Krajowy Związek Grup Producentów Owoców i Warzyw;
- 26) Krajowy Związek Grup Producentów Rolnych – Izba Gospodarcza;
- 27) Krajowy Związek Plantatorów Buraka Cukrowego;
- 28) Krajowy Związek Plantatorów Roślin Okopowych;
- 29) Krajowy Związek Plantatorów Tytoniu;
- 30) Krajowy Związek Pracodawców-Producentów Trzody Chlewnej;
- 31) Krajowy Związek Rewizyjny Rolniczych Spółdzielni Produkcyjnych;
- 32) Krajowy Związek Rolników, Kółek i Organizacji Rolniczych;
- 33) Krajowy Związek Spółdzielni Mleczarskich – Związek Rewizyjny;
- 34) Niezależny Samorządny Związek Zawodowy „Solidarność”;
- 35) Niezależny Samorządny Związek Zawodowy Rolników Indywidualnych „Solidarność”;
- 36) Niezależny Samorządny Związek Zawodowy Solidarność '80;
- 37) Ogólnopolski Związek Plantatorów Tytoniu w Grudziądzu;
- 38) Ogólnopolski Związek Producentów Warzyw;
- 39) Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych Rolników i Organizacji Rolniczych;
- 40) Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych;
- 41) Okręgowy Związek Plantatorów Tytoniu w Leżajsku;
- 42) Podlaski Związek Rolniczych Zrzeszeń Branżowych Producentów Trzody Chlewnej;
- 43) Polska Federacja Hodowców Bydła i Producentów Mleka;
- 44) Polska Federacja Ziemiaka;
- 45) Polska Izba Mleka;
- 46) Polska Izba Nasienna;
- 47) Polska Organizacja Handlu i Dystrybucji;
- 48) Polski Związek Hodowców i Producentów Bydła Mięsnego;
- 49) Polski Związek Hodowców i Producentów Trzody Chlewnej „POLSUS”;
- 50) Polski Związek Owczarski;
- 51) Polski Związek Plantatorów Tytoniu;
- 52) Polski Związek Producentów Chmielu;
- 53) Polski Związek Producentów Kukurydzy;
- 54) Polski Związek Producentów Roślin Zbożowych;
- 55) Polski Związek Producentów Ziemiaków i Nasion Rolniczych w Łodzi;

- 56) Polski Związek Pszczelarski;
- 57) Polski Związek Zawodowy Rolników;
- 58) Polskie Zrzeszenia Producentów Bydła Mięsnego;
- 59) Pracodawcy Rzeczypospolitej Polskiej;
- 60) Rada Dialogu Społecznego;
- 61) Sekretariat Rolnictwa Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”;
- 62) Spółdzielnia Polskie Grupy Mleczne;
- 63) Stowarzyszenie Przetwórców Owoców i Warzyw;
- 64) Stowarzyszenie Grupy Wielkopolskie;
- 65) Stowarzyszenie Krajowa Unia Producentów Soków;
- 66) Stowarzyszenie Naukowo-Techniczne Inżynierów i Techników Rolnictwa;
- 67) Stowarzyszenie Polski Ziemniak;
- 68) Stowarzyszenie Polskich Dystrybutorów Owoców i Warzyw „Unia Owocowa”;
- 69) Stowarzyszenie Polskie Rynki Hurtowe;
- 70) Stowarzyszenie Producentów Produktów Zbożowych,
- 71) Stowarzyszenie Producentów Pomidorów i Ogórków Pod Osłonami;
- 72) Stowarzyszenie Pszczelarzy Polskich „Polanka”;
- 73) Stowarzyszenie Pszczelarzy Zawodowych;
- 74) Stowarzyszenie Rzeźników i Wędliniarzy RP;
- 75) Unia Polskiego Przemysłu Chłodniczego;
- 76) Unia Producentów i Pracodawców Przemysłu Mięsnego;
- 77) Unia Warzywno-Ziemniaczana;
- 78) Wielkopolskie Zrzeszenie Hodowców i Producentów Drobiu;
- 79) Zrzeszenie Plantatorów i Producentów Ziemniaków w Luboniu przy WPPZ S.A. Luboń;
- 80) Zrzeszenie Producentów Papryki Rzeczypospolitej Polskiej;
- 81) Związek Polskich Plantatorów Chmielu;
- 82) Związek Polskich Przetwórców Mleka;
- 83) Związek Polskie Mięso;
- 84) Związek Producentów Cukru w Polsce;
- 85) Związek Przedsiębiorców i Pracodawców;
- 86) Związek Sadowników RP;
- 87) Związek Zawodowy Centrum Narodowe Młodych Rolników;
- 88) Związek Zawodowy Pracowników Rolnictwa w RP;
- 89) Związek Zawodowy Rolnictwa „Samoobrona”;
- 90) Związek Zawodowy Rolnictwa i Obszarów Wiejskich „REGIONY”;
- 91) Związek Zawodowy Rolników „Ojczyzna”;
- 92) Związek Zawodowy Rolników Ekologicznych św. Franciszka z Asyżu;
- 93) Związek Zawodowy Rolników Rzeczypospolitej „Solidarni”;
- 94) Związek Zawodowy Wsi i Rolnictwa „Solidarność Wiejska”;
- 95) Związek Rzemiosła Polskiego.

Ponadto w dniach 16 i 30 marca 2021 r. Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi zorganizowało w trybie online konferencje, na których omówiono projekt ustawy implementującej dyrektywę 2019/633 oraz stanowisko do zgłoszonych w trakcie konsultacji uwag. W konferencjach wzięło udział ok. 200 uczestników.

Czas konsultacji publicznych wynosił 21 dni. Raport z konsultacji publicznych został sporządzony w formie tabeli, która stanowi załącznik do niniejszego dokumentu.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z ... r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0–10)
Dochody ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Wydatki ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0

JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Saldo ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	<p>Koszty poniesione przez Policję, Inspekcję Handlową lub inny organ kontroli państwowej z tytułu udzielonej pomocy w kontroli ponosi, tak jak to ma miejsce obecnie, Prezes UOKiK w ramach limitu wydatków zaplanowanego w części 53 – UOKiK, bez konieczności jego dodatkowego zwiększania.</p> <p>Ewentualne dochody budżetu państwa będą pochodziły od przedsiębiorców nieuczciwie wykorzystujących przewagę kontraktową w obrocie produktami rolnymi i spożywczymi, na których będą nakładane administracyjne kary pieniężne.</p> <p>Na podstawie obowiązującej od lipca 2017 r. ustawy o przeciwdziałaniu nieuczciwemu wykorzystywaniu przewagi kontraktowej w obrocie produktami rolnymi i spożywczymi Prezes UOKiK wydał 6 decyzji w sprawach nieuczciwego wykorzystywania przewagi kontraktowej, z czego 5 z nich to decyzje zobowiązujące do zmiany praktyk, czyli nienakładające kary pieniężnej. Jedna decyzja przewidywała karę w wysokości 3% rocznych obrotów przedsiębiorcy, czyli 8 336 319 zł (decyzja nr RBG-15/2019). Decyzja jest nieprawomocna z uwagi na odwołanie przedsiębiorcy złożone do sądu. Jest to jak do tej pory jedyny przypadek nałożenia kary pieniężnej, a do tego w wysokości maksymalnego zagrożenia ustawowego.</p> <p>Biorąc pod uwagę obowiązek miarkowania nakładanych kar pieniężnych oraz uwzględnianie okoliczności łagodzących, trudno jest wskazać odniesienia do projektowanej regulacji kwoty ewentualnych wpływów do budżetu państwa.</p> <p>Ponadto należy zwrócić uwagę, że w przypadku gdy dostawca albo nabywca zobowiąże się do podjęcia lub zaniechania określonych działań w celu zakończenia naruszenia lub usunięcia jego skutków i zrealizuje to zobowiązanie, Prezes UOKiK nie nakłada kary pieniężnej.</p> <p>Zatem w świetle proponowanych przepisów są preferowane rozwiązania nakierowane na jak najszybsze zaprzestanie stosowania nieuczciwych praktyk, bardziej niż „twarde sankcje”, tj. kary pieniężne, których nałożenie zwykle wiąże się z długotrwałym procesem sądowym, w trakcie którego decyzja jest nieprawomocna i nie podlega wykonaniu.</p> <p>Projektowane regulacje nie wpłyną na wydatki budżetu państwa, nie przewiduje się dodatkowego zatrudnienia w UOKiK.</p>
--	---

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na sytuację ekonomiczną i społeczną rodziny, a także osób niepełnosprawnych i osób starszych

		Skutki							
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0–10)	
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z ... r.)	duże przedsiębiorstwa	0	0	0	0	0	0	0	
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	0	0	0	0	0	0	0	
	rodzina, osoby niepełnosprawne oraz osoby starsze	0	0	0	0	0	0	0	
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Ograniczy stosowanie nieuczciwych praktyk handlowych wobec słabszych ekonomicznie kontrahentów.							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Wprowadzenie zmian będzie pozytywnie wpływało na konkurencyjność gospodarki, przedsiębiorczość, w tym sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw, ponieważ posłuży ograniczeniu stosowania nieuczciwego							

		wykorzystywania przewagi kontraktowej w obrocie produktami rolnymi i spożywczymi w łańcuchu dostaw żywności. W związku z trudnością oszacowania wartości ewentualnych kar pieniężnych nakładanych na producentów rolnych i pośredników, tj. podmioty sektora mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw, trudno jest oszacować finansowe skutki wpływu projektowanej regulacji na te podmioty.
	rodzina, osoby niepełnosprawne oraz osoby starsze	brak
	rynek pracy	brak
Niemierzalne	dostawcy zajmujący się wytwarzaniem produktów rolnych lub spożywczych	Dostawcy wytwarzający i zbywający produkty rolne i spożywcze będą mieli większą pewność funkcjonowania na rynku krajowym, w oparciu o równoprawne umowy zawierane z podmiotami nabywającymi produkty rolne i spożywcze. Umożliwi to takim podmiotom lepsze planowanie produkcji i zaoferowanie swoim pracownikom stałego zatrudnienia. Będzie to również podstawą do podejmowania przez nich działań prorozwojowych, w tym inwestycyjnych i innowacyjnych.
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Koszty po stronie dużych przedsiębiorstw będą odpowiadać kwotowo wpływom budżetowym z tytułu kar pieniężnych nakładanych na nich z powodu nieuczciwego wykorzystywania przewagi kontraktowej w obrocie produktami rolnymi i spożywczymi. Jednakże na tym etapie trudno jest oszacować wielkość tych kwot.	
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu		
☐ nie dotyczy		
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ nie ☐ tak ☐ nie dotyczy	
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☒ zwiększenie liczby dokumentów ☒ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczności.	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy	
<p>Komentarz:</p> <p>Projektowana regulacja generuje dodatkowe obciążenia administracyjne na UOKiK, lecz w niewielkim zakresie. W stosunku do obowiązujących przepisów projektowana ustawa wprowadza nową procedurę dobrowolnego poddania się przez stronę karze pieniężnej.</p>		
9. Wpływ na rynek pracy		
Projektowana ustawa może mieć pozytywny wpływ na rynek pracy, gdyż będzie działać stabilizująco na przychody podmiotów objętych ochroną.		
10. Wpływ na pozostałe obszary		
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☒ inne: rolnicy	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu		

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

Przewiduje się, że projektowana ustawa wejdzie w życie z dniem 1 listopada 2021 r.

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?**13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)**

RAPORT Z KONSULTACJI PUBLICZNYCH I OPINIOWANIA

projekt ustawy o przeciwdziałaniu nieuczciwemu wykorzystywaniu przewagi kontraktowej w obrocie produktami rolnymi i spożywczymi (UC72)

I. Projekt ustawy o przeciwdziałaniu nieuczciwemu wykorzystywaniu przewagi kontraktowej w obrocie produktami rolnymi i spożywczymi (UC72) w ramach konsultacji publicznych oraz opiniowania został udostępniony na stronie Rządowego Centrum Legislacji w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny, na stronie podmiotowej Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi oraz przekazany do konsultacji publicznych do następujących podmiotów:

- w ramach konsultacji publicznych:

- 1) Business Centre Club;
- 2) Federacja Branżowych Związków Producentów Rolnych;
- 3) Federacja Gospodarki Żywnościowej RP;
- 4) Federacja Grup i Producentów „Wołowina Polska”;
- 5) Federacja Przedsiębiorców Polskich;
- 6) Federacja Związków Pracodawców – Dzierżawców i Właścicieli Rolnych;
- 7) Forum Aktywizacji Obszarów Wiejskich;
- 8) Forum Związków Zawodowych; Instytut Gospodarki Rolnej;
- 9) Izba Zbożowo-Paszowa; Konfederacja Lewiatan;
- 10) Krajowa Federacja Hodowców Drobiu i Producentów Jaj;
- 11) Krajowa Federacja Producentów Zbóż; Krajowa Izba Producentów Drobiu i Pasz;
- 12) Krajowa Rada Drobiarska – Izba Gospodarcza w Warszawie;
- 13) Krajowa Rada Izb Rolniczych;
- 14) Krajowa Rada Przetwórstwa i Zamrażalnictwa Owoców i Warzyw;
- 15) Krajowa Rada Spółdzielcza;
- 16) Krajowe Stowarzyszenie Mleczarzy;
- 17) Krajowe Stowarzyszenie Producentów Czarnych Porzeczek;
- 18) Krajowe Zrzeszenie Producentów Rzepaku i Roślin Białkowych;
- 19) Krajowa Izba Gospodarcza - Komitet Rolnictwa i Obrotu Rolnego;
- 20) Krajowy Sekretariat Rolnictwa i Przemysłu Rolno-Spożywczego NSZZ Solidarność '80;
- 21) Krajowy Związek Grup Producentów Owoców i Warzyw – Spółdzielnia Osób Prawnych;
- 22) Krajowy Związek Grup Producentów Owoców i Warzyw;
- 23) Krajowy Związek Grup Producentów Rolnych – Izba Gospodarcza;
- 24) Krajowy Związek Plantatorów Buraka Cukrowego;
- 25) Krajowy Związek Plantatorów Roślin Okopowych;
- 26) Krajowy Związek Plantatorów Tytoniu;
- 27) Krajowy Związek Pracodawców-Producentów Trzody Chlewnej;
- 28) Krajowy Związek Rewizyjnego Rolniczych Spółdzielni Produkcyjnych;
- 29) Krajowy Związek Rolników, Kółek i Organizacji Rolniczych;
- 30) Krajowy Związek Spółdzielni Mleczarskich – Związek Rewizyjny;
- 31) Niezależny Samorządny Związek Zawodowy „Solidarność”;
- 32) Niezależny Samorządny Związek Zawodowy Rolników Indywidualnych „Solidarność”;
- 33) Niezależny Samorządny Związek Zawodowy Solidarność '80;
- 33) Ogólnopolski Związek Plantatorów Tytoniu w Grudziądzu;
- 34) Ogólnopolski Związek Producentów Warzyw;
- 35) Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych Rolników i Organizacji Rolniczych;
- 36) Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych;
- 37) Okręgowy Związek Plantatorów Tytoniu w Leżajsku;
- 38) Podlaski Związek Rolniczych Zrzeszeń Branżowych Producentów Trzody Chlewnej;
- 39) Polska Federacja Hodowców Bydła i Producentów Mleka;
- 40) Polska Federacja Ziemiaka; Polska Izba Mleka;

- 41) Polska Izba Nasienna;
- 42) Polska Organizacja Handlu i Dystrybucji;
- 43) Polski Związek Hodowców i Producentów Bydła Mięsnego;
- 44) Polski Związek Hodowców i Producentów Trzody Chlewnej „POLSUS”;
- 45) Polski Związek Owczarski;
- 46) Polski Związek Plantatorów Tytoniu;
- 47) Polski Związek Producentów Chmielu;
- 48) Polski Związek Producentów Kukurydzy;
- 49) Polski Związek Producentów Roślin Zbożowych;
- 50) Polski Związek Producentów Ziemniaków i Nasion Rolniczych w Łodzi;
- 51) Polski Związek Pszczelarski; Polski Związek Zawodowy Rolników;
- 52) Polskie Zrzeszenia Producentów Bydła Mięsnego;
- 53) Pracodawcy Rzeczypospolitej Polskiej;
- 54) Rada Dialogu Społecznego;
- 55) Sekretariat Rolnictwa Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”;
- 56) Spółdzielnia Polskie Grupy Mleczne; Stowarzyszenie Przetwórców Owoców i Warzyw;
- 57) Stowarzyszenie Grupy Wielkopolskie;
- 58) towarzyszenie Krajowa Unia Producentów Soków;
- 59) towarzyszenie Naukowo – Technicznego Inżynierów i Techników Rolnictwa;
- 60) Stowarzyszenie Polski Ziemniak; Stowarzyszenie Polskich Dystrybutorów Owoców i Warzyw „Unia Owocowa”;
- 61) Stowarzyszenie Polskie Rynki Hurtowe;
- 62) Stowarzyszenie Producentów Produktów Zbożowych,
- 63) Stowarzyszenie Producentów Pomidorów i Ogórków Pod Osłonami;
- 64) Stowarzyszenie Pszczelarzy Polskich „Polanka”;
- 65) Stowarzyszenie Pszczelarzy Zawodowych;
- 66) Stowarzyszenie Rzeźników i Wędliniarzy RP;
- 67) Unia Polskiego Przemysłu Chłodniczego;
- 68) Unia Producentów i Pracodawców Przemysłu Mięsnego;
- 69) Unia Warzywno-Ziemniaczana;
- 70) Wielkopolskie Zrzeszenie Hodowców i Producentów Drobiu;
- 71) Zrzeszenie Plantatorów i Producentów Ziemniaków w Luboniu przy WPPZ S.A. Luboń;
- 72) Zrzeszenie Producentów Papryki Rzeczypospolitej Polskiej;
- 73) Związek Polskich Plantatorów Chmielu;
- 74) Związek Polskich Przetwórców Mleka;
- 75) Związek Polskie Mięso;
- 76) Związek Producentów Cukru w Polsce;
- 77) Związek Przedsiębiorców i Pracodawców;
- 78) Związek Sadowników RP;
- 79) Związek Zawodowy Centrum Narodowe Młodych Rolników;
- 80) Związek Zawodowy Pracowników Rolnictwa w RP;
- 81) Związek Zawodowy Rolnictwa „Samoobrona”;
- 82) Związek Zawodowy Rolnictwa i Obszarów Wiejskich „REGIONY”;
- 83) Związek Zawodowy Rolników „Ojczyzna”;
- 84) Związek Zawodowy Rolników Ekologicznych św. Franciszka z Asyżu;
- 85) Związek Zawodowy Rolników Rzeczypospolitej „Solidarni”;
- 86) Związek Zawodowy Wsi i Rolnictwa „Solidarność Wiejska”;
- 87) Związek Rzemiosła Polskiego.

- w ramach opiniowania:

1. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów;
2. Prezes Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa;
3. Dyrektor Generalny Krajowego Ośrodka Wsparcia Rolnictwa.

W ramach konsultacji publicznych uwagi do projektu zgłosiły 26 podmioty. W ramach opiniowania uwagi zgłosił Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Omówienie uwag zostało zawarte w *Tabeli uwag zgłaszanych do projektu ustawy w ramach uzgodnień międzyresortowych i opiniowania*, która stanowi załącznik do Raportu z konsultacji publicznych i opiniowania.

II. Stosownie do wymogów art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. *o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa* (Dz. U. 2017 r. poz. 248), projekt ustawy został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny. Nie zgłoszono zainteresowania nad pracami nad projektem ustawy.

III. Projekt ustawy nie wymaga przedstawienia właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

Tabela uwag zgłaszanych do projektu ustawy o przeciwdziałaniu nieuczciwemu wykorzystywaniu przewagi kontraktowej w obrocie produktami rolnymi i spożywczymi (UC72) w ramach uzgodnień międzyresortowych i opiniowania

Lp.	Przepis	Podmiot zgłaszający uwagę	Uwaga	Stanowisko
1		Rządowe Centrum Legislacji	<p>Projekt wymaga dopracowania pod względem legislacyjnym i redakcyjnym. Uwagi w tym zakresie zostaną przekazane w trybie roboczym. Niezależnie od powyższych uwag, zasadne wydaje się również zwrócenie uwagi na:</p> <p>1) spójność art. 11 ust. 2 projektu z art. 8 ust. 1 dyrektywy 2019/633, z którego wynika, że pomoc udzielana przez Prezesa UOKiK ma obejmować wyłącznie postępowania wyjaśniające, które mają wymiar transgraniczny;</p> <p>2) wdrożenie w projektowanej ustawie:</p> <p>a) art. 5 ust. 4 i 5 dyrektywy 2019/633, w świetle którego organ egzekwowania prawa, do którego wniesiono skargę, w rozsądnym terminie od otrzymania skargi informuje skarżącego o działaniach, które zamierza podjąć w związku z tą skargą, a w przypadku uznania podstaw do podjęcia czynności w sprawie skargi za niewystarczające – informuje skarżącego o przyczynach tej decyzji w rozsądnym terminie od otrzymania skargi,</p> <p>b) art. 7 dyrektywy 2019/633, dotyczącego alternatywnych procedur rozstrzygania sporów.</p> <p>Jednocześnie RCL wskazuje, że konieczne jest skorelowanie prac nad projektowaną ustawą oraz znajdującym się obecnie również na etapie uzgodnień projektem ustawy o zmianie ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz niektórych innych ustaw (UC69). Konieczność ta wynika m.in. z licznych odesłań w projektowanej ustawie do ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>1) obecne brzmienie zapewnia właściwą transpozycję art. 8 dyrektywy;</p> <p>2) a) przepisy wdrożone – art. 15 ust. 5 projektu;</p> <p>b) nie ma obowiązku wdrożenia art. 7 dyrektywy</p>
2		Krajowa Rada Izb Rolniczych	<p>Pomimo, że projekt ustawy ma na celu wdrożenie do krajowego porządku prawnego dyrektywy parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/633 z dnia 17 kwietnia 2019 r. w sprawie nieuczciwych praktyk handlowych w relacjach między przedsiębiorcami w łańcuchu dostaw produktów rolnych i spożywczych, to wydaje się, że projektowane przepisy mogą jedynie ograniczyć jednostronnie niekorzystne narzucanie warunków handlowych rolnikom przez duże podmioty gospodarcze, co wpłynie pozytywnie na prawidłowe funkcjonowanie łańcucha dostaw żywności.</p> <p>Jednak, projekt ustawy nie rozwiązuje problemu rolników mających problemy ze zbytem swoich towarów, ponieważ przepisy nie określają dla sieci handlowych zobowiązania do korzystania z lokalnych dostawców, co może spowodować, że nie będą one zawierały umów na dostawy produktów od okolicznych rolników.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Uwaga wykracza poza zakres projektu.</p>

			Rozwiązaniem, wielokrotnie zgłaszanym przez samorząd rolniczy, jest określenie procentowej ilości produktów pochodzących z kraju, na terenie którego sieć utrzymuje sklepy działające pod jej marką, aby np. w Polsce min. 50% produktów żywnościowych świeżych sprzedawanych w sklepach pochodziło z Polski. Podobne ograniczenia należałoby wprowadzić również w grupie mięsa i wędlin, nabiału itp. Spowodowałyby to, że duże sieci handlowe do poszukiwania dostawców wśród rodzimych producentów.	
3		Krajowe Stowarzyszenie Przetwórców owoców i warzyw	Ogólna uwaga: projekt jest zły zarówno pod względem legislacyjnym, jak również pod względem merytorycznym. Stanowi przykład przeregulowania, powielającego szereg przepisów aktualnie obowiązujących. Wprowadza do systemu prawnego chaos, który nie był zamierzony przez twórców przepisów europejskich. Sformułowania i frazy poszczególnych przepisów projektu są nieprecyzyjne i nie nadają się do stosowania bez daleko idących i różnorodnych interpretacji (np. art. 6 projektu). Wprowadzenie projektowanych przepisów do systemu prawnego spowoduje znacznie większe szkody w branży, której on dotyczy niż przyniesie jakiegokolwiek korzyści.	Uwaga nieuwzględniona Uwaga niezasadna - ma zbyt ogólny charakter.
4		Związek Sadowników RP Krajowe Zrzeszenie Plantatorów Aronii ARONIA POLSKA Krajowe Stowarzyszenie Plantatorów Wiśni Polskie Stowarzyszenie Plantatorów Porzeczek	Analizując zapisy zawarte w projekcie wymienionej ustawy oraz dołączone uzasadnienie ich wprowadzenia dochodzimy do wniosku, że jest to kolejna ustawa dotycząca tej samej kwestii, która poza wpisaniem do niej tym razem przepisów wynikających z Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/633 nie wnosi w zasadzie niczego nowego, do tego co jest zawarte w ustawie z dnia 15 grudnia 2016r. aktualnie jeszcze obowiązującej. Jednak ani ta obowiązująca ustawa, ani przedstawiony nam do zaopiniowania projekt nowej ustawy nie definiuje najważniejszego elementu czyli ciągle i niezmiennie istniejącej przewagi kontraktowej, polegającej na dyktacie cenowym stosowanym przez przemysł przetwórczy i inne podmioty skupujące produkty rolne w szczególności owoce w stosunku do producentów. Przyjęte przez nasz kraj postanowienia zawarte w rozporządzeniu 1308/2015 Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) i wprowadzone w drodze nowelizacji ustawy o Agencji Rynku Rolnego i organizacji niektórych rynków rolnych oraz ustawy o przeciwdziałaniu nieuczciwemu wykorzystywaniu przewagi kontraktowej w obrocie produktami rolnymi i spożywczymi pomimo prawnego funkcjonowania są w rzeczywistości fikcją. W dalszym ciągu nagminnie umowy kupna sprzedaży sporządzane są w momencie dostarczenia tzw. surowca „na bramie” zakładu z narzucaną obowiązującą w tym momencie ceną za dostarczany do przetwórnicy czy odbierany przez pośredników towar. Z reguły zakupywany przez to nieformalne ogniwo (pośrednika) w łańcuchu dostaw surowiec odbierany jest najczęściej bez sporządzania umowy, a producent o cenie za którą zbywa swój produkt dowiaduje się często po kilku dniach. Dopiero po wielu monitach zespołu powołanego przy Ministrze RiRW ds. stabilizacji rynku owoców Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów w 2019r. przeprowadził kilka kontroli w zakładach przetwórczych, które zakończyły się niejednokrotnie nałożeniem wysokich kar m.in. za przedstawione tu praktyki i nieterminowe płatności producentom za zakupiony towar. Uważamy, że złożona do Marszałka Sejmu w styczniu 2020 r. ustawa o zmianie ustawy o organizacji niektórych rynków rolnych oraz ustawy przeciwdziałaniu nieuczciwemu	Uwaga nieuwzględniona Uwaga wykracza poza zakres projektu.

			<p>wykorzystywaniu przewagi kontraktowej w obrocie produktami rolnymi i spożywczymi, po dokonaniu niezbędnych zmian zarówno tych implementujących przepisy Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE), jak i rozwiązań wypracowanych przez wspomniany zespół, mogłaby w zupełności zastąpić przedstawiany do zaopiniowania przez organizacje producentów projekt nowej ustawy. Nieuczciwe wykorzystywanie przewagi kontraktowej stosowane jest jak dotychczas w Polsce wyłącznie przez nabywcę względem dostawcy. W ponad 4-letnim okresie obowiązywania dotychczasowej ustawy nie wystąpił żaden udowodniony przypadek odwrotny czyli wykorzystywania przewagi kontraktowej przez dostawcę względem nabywcy.</p> <p>Cel szczegółowy nr 3 Wspólnej Polityki Rolnej UE w perspektywie finansowej na lata 2021- 2027 to poprawa pozycji rolników w łańcuchu wartości.</p> <p>Dlatego też w sposób zdecydowany oczekujemy wznowienia działalności wspomnianego zespołu ds. stabilizacji rynku owoców w celu wypracowania mechanizmów eliminujących istniejącą patologię w wykorzystywaniu przewagi kontraktowej i w sposób realny poprawiające pozycję polskiego producenta we wspomnianym łańcuchu wartości.</p>	
5	Art. 1	Polska Federacja Hodowców Bydła i Producentów Mleka	<p>Artykuł odnosi się do transakcji, które mogą wywołać skutki na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Nasuwa się pytanie co w przypadku podmiotów zagranicznych, które nie posiadają siedziby na terenie RP, a dokonują transakcji z polskimi nabywcami lub odbiorcami.</p> <p>Warto uszczegółowić, że ustawa odnosi się również do podmiotów zagranicznych nie posiadających siedziby w Polsce</p>	Uwagę częściowo uwzględniono- zmieniono zapis art. 1
6	Art. 1	UOKiK	<p>Należy usunąć wyrazy „jeżeli to wykorzystywanie wywołuje lub może wywołać skutki na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej”.</p> <p>Art. 1. Ustawa określa zasady i tryb przeciwdziałania praktykom nieuczciwie wykorzystującym przewagę kontraktową przez nabywców produktów rolnych lub spożywczych lub dostawców tych produktów, oraz zasady i sposób podejmowanej w interesie publicznym ochrony interesów dostawców i nabywców.</p> <p>Zakres terytorialny stosowania ustawy i związana z nim właściwość organu egzekwowania prawa nie powinny być zawężone, poprzez odwołanie się w przepisie do wystąpienia lub możliwości wystąpienia skutków na terytorium Polski. Takie brzmienie jest niezgodne z art. 5 ust 1 dyrektywy, zgodnie z którym „Dostawca może wnosić skargi do organu egzekwowania prawa w państwie członkowskim, w którym dostawca ten ma siedzibę lub miejsce zamieszkania, lub do organu egzekwowania prawa w państwie członkowskim, w którym siedzibę lub miejsce zamieszkania ma nabywca podejrzany o udział w zakazanych praktykach handlowych. Organ egzekwowania prawa, do którego została wniesiona skarga, musi być właściwy do egzekwowania zakazów określonych w art. 3.”</p> <p>Właściwość polskiego organu egzekwowania prawa zależeć powinna zatem od miejsca siedziby stron umowy.</p>	Uwagę uwzględniono

7	Art. 1	POROZUMIENIE DLA MLECZARSTWA (Krajowy Związek Spółdzielni Mleczarskich, Związek Polskich Przetwórców Mleka, Krajowe Stowarzyszenie Mleczarzy, Polska Izba Mleka, Polska Federacja Hodowców Bydła i Producentów Mleka)	<p>W ustawie nie sprecyzowano w jaki sposób w praktyce będą stosowane zapisy ustawy wobec podmiotów nieposiadających siedziby na terenie RP, a dokonujących transakcji nabycia lub sprzedaży, w których stroną jest polski nabywca lub odbiorca.</p> <p>Art. 1, w którym mowa o zasięgu terytorialnym stosowania ustawy – tj. o transakcjach, które mogą wywołać skutki na terenie Rzeczypospolitej Polskiej. W związku z treścią przywołanego artykułu powstaje pytanie o praktyczne stosowanie zapisów ustawy wobec podmiotów zagranicznych nieposiadających siedziby na terenie RP, a dokonujących transakcji nabycia lub sprzedaży, w których stroną jest polski nabywca lub odbiorca.</p>	Uwaga uwzględniona – zmieniono art. 1
8	Art. 2	UOKiK	<p>Należy usunąć wyrazy „oraz do innych czynności faktycznych lub prawnych dokonywanych w związku z tymi umowami”.</p> <p>„Art. 2. Ustawę stosuje się do umów nabycia produktów rolnych lub spożywczych, zawieranych między nabywcami tych produktów a ich dostawcami, zwanych dalej „umowami”.”</p> <p>Dodanie do przepisu wskazanego sformułowania nie wydaje się potrzebne.</p> <p>Zarówno do projektowanego przepisu, jak i art. 2 obowiązującej ustawy, należy przyjąć systemowo-funkcjonalną wykładnię, zgodnie z którą ustawa ma zastosowanie również do czynności faktycznych lub prawnych związanych z „umowami nabycia produktów rolnych lub spożywczych”. W innym wypadku utrudniona albo nawet niemożliwa byłaby realizacja celów ustawy. O takiej intencji ustawodawcy świadczy m.in. zamieszczenie w art. 7 ust. 3 pkt 3 obowiązującej ustawy praktyki związanej z negocjowaniem zawarcia umowy (polegającej na uzależnieniu zawarcia umowy od przyjęcia lub spełnienia świadczenia niemającego rzeczowego ani zwyczajowego związku z przedmiotem umowy), czyli czynności związanej z umową, ale niebędącej jej częścią.</p>	Uwaga uwzględniona
9	Art. 2	Ministerstwo Pracy, Rozwoju i Technologii	<p>Fragment dotyczący „innych czynności” powinien zostać usunięty, względnie mógłby się odnosić tylko do "innych czynności prawnych" dokonywanych między nabywcami a dostawcami (bez udziału innych podmiotów).</p> <p>Ustawa znajdzie zastosowanie nie tylko do umów zawieranych między nabywcami tych produktów a ich dostawcami, ale również do „innych czynności faktycznych lub prawnych dokonywanych w związku z tymi umowami”. Nie uzasadniono w sposób wystarczający tej</p>	Uwaga uwzględniona

			zmiany. Wydaje się, że w jej następstwie ustawa będzie stosowana również do podmiotów spoza łańcucha dostaw artykułów rolnych, np. do czynności prawnych zawieranych między dostawcą a instytucją finansową, np. w celu dofinansowania kosztów produkcji albo zawarcia umów ubezpieczenia, np. za namową nabywcy, ale nie tylko.	
10	Art. 2	Polska Federacja Producentów Żywności Związek Pracodawców	<p>W związku z zawarciem umowy dostawy może być dokonany szereg różnego rodzaju czynności prawnych, w przypadku których w praktyce trudno jest wykorzystać przewagę kontraktową – nabywca może jednocześnie finansować zbiór produktów rolnych czy ich transport, przyjmując na siebie wszelkie ryzyka związane ze świadczeniem tych usług. Dodatkowe stosowanie tej ustawy do takich właśnie czynności prowadzi do całkowicie nieuprawnionego uprzywilejowania dostawców produktów rolnych, którzy nie dość, że korzystają z usług zmniejszających nakład ich pracy, podlegają dodatkowo szerszej ochronie, niż podmiot te usługi organizujący lub bezpośrednio świadczący. Pojęcie „czynności faktycznych” wydaje się zbyt ogólne, czynnością faktyczną jest również nadzór nad sposobem prowadzenia produkcji rolnej, do którego kontraktujący jest przecież uprawniony również na mocy przepisów k.c. Takie uregulowanie prowadzi do szczególnego, nieuzasadnionego uprzywilejowania dostawców produktów rolnych. Propozycja zamiany zapisu art. 2 i nadania mu brzmienia:</p> <p><i>Art. 2. Ustawę stosuje się do umów nabycia produktów rolnych lub spożywczych, zawieranych między nabywcami tych produktów a ich dostawcami, zwanych dalej „umowami, w tym przed dokonaniem transakcji nabycia, w jej trakcie lub po jej zakończeniu”.</i></p> <p>Dostosowanie zapisu do brzmienia Dyrektywy.</p>	Uwaga uwzględniona zmieniono art. 2 i art. 5
11	Art. 2	Towarowa Giełda Energii S.A.	<p>Proponujemy dodanie nowego art. 2a o następującym brzmieniu:</p> <p><i>„Ustawy nie stosuje się do sprzedaży na giełdach towarowych w rozumieniu ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych, na rynku organizowanym przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany oraz na zorganizowanej platformie obrotu prowadzonej przez spółkę prowadzącą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej giełdę towarową w rozumieniu ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych.”</i></p> <p>TGE w ramach rynków towarowych prowadzi Rynek Towarów Rolno – Spożywczych (RTRS). Został on uruchomiony na Towarowej Giełdzie Energii S.A. w ramach projektu Platformy Żywnościowej, prowadzonego wspólnie z Krajowym Ośrodkiem Wsparcia Rolnictwa. Rynek ten stanowi wyodrębniony segment Rynku Towarów Giełdowych TGE i jest dedykowany do prowadzenia obrotu wybranymi, oznaczonymi co do gatunku towarami rolnymi oraz spożywczymi, spełniającymi standardy jakościowe określone przez Giełdę i składowanymi w magazynach posiadających autoryzację giełdy. RTRS jest rynkiem kasowym (spot) - transakcje na nim zawierane podlegają natychmiastowemu rozliczeniu z fizyczną dostawą towaru. Zasady uczestnictwa w rynku, warunki transakcji i sposób ich realizacji są ustalone przez Giełdę, co zapewnia prowadzenie obrotu na transparentnych i jednakowych dla wszystkich jego uczestników zasadach. Jedną z podstawowych cech transakcji na giełdzie jest anonimowość stron transakcji.</p>	Uwaga nieuwzględniona Uwaga niezasadna - przepisy proj. ustawy o przeciwdziałaniu wykorzystywaniu przewagi kontraktowej w obrocie produktami rolnymi i spożywczymi nie znajdują zastosowania do transakcji giełdowych dot. produktów rolnych.

			Tym samym, w ocenie TGE przepisy ustawy o przeciwdziałaniu wykorzystywaniu przewagi kontraktowej w obrocie produktami rolnymi i spożywczymi nie znajdują zastosowania do transakcji giełdowych dot. produktów rolnych.	
12	Art. 2	Związek Producentów Cukru w Polsce	<p>Propozycja zamiany zapisu art. 2 i nadania mu brzmienia: <i>Art. 2. Ustawę stosuje się do umów nabycia produktów rolnych lub spożywczych, zawieranych między nabywcami tych produktów a ich dostawcami, zwanych dalej „umowami, - przed dokonaniem transakcji nabycia, w jej trakcie lub po jej zakończeniu”.</i> Dostosowanie zapisu do brzmienia Dyrektywy. W związku z zawarciem umowy dostawy może być dokonany szereg różnego rodzaju czynności prawnych, w przypadku których w praktyce trudno jest wykorzystać przewagę kontraktową – nabywca może jednocześnie finansować zbiór produktów rolnych czy ich transport, przyjmując na siebie wszelkie ryzyka związane ze świadczeniem tych usług. Dodatkowe stosowanie tej ustawy do takich właśnie czynności prowadzi do całkowicie nieuprawnionego uprzywilejowania dostawców produktów rolnych, którzy nie dość, że korzystają z usług zmniejszających nakład ich pracy, podlegają dodatkowo szerszej ochronie, niż podmiot te usługi organizujący lub bezpośrednio świadczący. Pojęcie „czynności faktycznych” jest z kolei zbyt ogólne, czynnością faktyczną jest również nadzór nad sposobem prowadzenia produkcji rolnej, do którego kontraktujący jest przecież uprawniony również na mocy przepisów k.c. Takie uregulowanie prowadzi do szczególnego, nieuzasadnionego uprzywilejowania dostawców produktów rolnych.</p>	Uwaga uwzględniona zmieniono art. 2 i art. 5
13	Art. 2 pkt 1	Związek Producentów Cukru w Polsce	<p>Modyfikacja zapisów poprzez wykreślenie i uzupełnienie: <i>nabywca – przedsiębiorcę lub podmiot, o którym mowa w art. 4 ustawy z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. poz. 2019 oraz z 2020 r. poz. 288, 1492, 1517, 2275 i 2320), który bezpośrednio lub pośrednio nabywa od dostawcy produkty rolne lub spożywcze. Poprzez nabywcę, w rozumieniu niniejszej Ustawy, rozumie się również przedsiębiorcę lub podmiot, o którym mowa w art. 4 ustawy z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. poz. 2019 oraz z 2020 r. poz. 288, 1492, 1517, 2275 i 2320), który nabywa produktu rolne lub spożywcze pośrednio od dostawcy, jeżeli nabycie pośrednie ma na celu wyłącznie wyłączenie spod zakresu stosowania niniejszej Ustawy.;</i> Ustawa powinna dotyczyć wyłącznie czynności prawnych zawieranych bezpośrednio między dostawcą a nabywcą, względnie między dostawcą a nabywcą pośrednim w przypadku, w którym nabycie pośrednie dokonywane jest zamierzenie, w celu wyłączenia spod zakresu jej stosowania. W przeciwnym wypadku drastycznie rozszerzamy krąg podmiotów, które są objęte zakresem jej stosowania, do tego wręcz stopnia, że sam nabywca pośredni (działający w dobrej wierze i nabywający produkty od pośrednika, często profesjonalnego, np. hurtowni, dystrybutora) może nie wiedzieć, że w istocie podlega przepisom ustawy.</p>	Uwaga nieuwzględniona Uwaga niezasadna.

14	Art. 2 pkt 2	Związek Producentów Cukru w Polsce	<p>Modyfikacja zapisów poprzez dodanie: <i>dostawca – przedsiębiorcę, który wytwarza lub przetwarza produkty rolne lub spożywcze lub odpłatnie zbywa je nabywcy. Za dostawcę bezpośredniego w stosunku do nabywcy uważany jest również podmiot, który odpłatnie zbywa produkty innemu nabywcy w celu dalszej odsprzedaży nabywcom końcowym lub docelowym, jeżeli dostawa pośrednia ma na celu wyłącznie wyłączenie spod zakresu stosowania niniejszej Ustawy.</i></p> <p>Tego rodzaju definicja nie chroni nabywców na zasadach analogicznych, jak w zamierzeniu dostawców chronić ma definicja nabywcy. Możliwa jest bowiem sytuacja, gdy to dostawca ma przewagę kontraktową nad nabywcami i w istocie tworzy łańcuszek dostaw pośrednich w celu wyłączenia spod zakresu zastosowania ustawy. Definicja dostawcy powinna więc uwzględniać tego rodzaju nieuczciwe praktyki, podobnie jak miała uwzględniać nieuczciwe tworzenie łańcuszków nabycia pośredniego.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Uwaga niezasadna.</p>
15	Art. 3	UOKiK	<p>W związku z propozycją zróżnicowania terminów zapłaty w odniesieniu do produktów łatwo psujących się i innych produktów, o którym mowa w art. 8 ust. 1 pkt 1 projektu, należy wprowadzić definicję produktu łatwo psującego się.</p> <p>„3a) łatwo psujące się produkty rolne i spożywcze - produkty rolne i spożywcze, które ze względu na swoją naturę lub etap przetwarzania mogą przestać nadawać się do sprzedaży w ciągu 30 dni od zebrania, wyprodukowania lub przetworzenia;”</p> <p>W przypadku uwzględnienia uwagi dotyczącej art. 8 ust. 1 pkt 1 pojęcie łatwo psujących się produktów rolnych lub spożywczych będzie występowało w kilku miejscach projektu. Potrzebne jest zatem zdefiniowanie tego pojęcia w słowniczku ustawowym.</p>	Uwaga uwzględniona
16	Art. 3	Polska Federacja Hodowców Bydła i Producentów Mleka	<p>W punkcie 2 zdefiniowano pojęcie dostawcy, natomiast w punkcie 4 przedsiębiorcy odwołując się do ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów. Jednak nie jest jasno określone czy obie definicje obejmują rolników indywidualnych.</p> <p>Warto jasno określić, że definicja dostawcy i przedsiębiorcy obejmuje również rolnika indywidualnego w celu eliminacji niejasności.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Uwaga niezasadna -objęcie rolników indywidualnych zakresem wskazanych definicji nie budzi wątpliwości.</p>
17	Art. 3 pkt 2 oraz Art. 3 pkt 4	POROZUMIENIE DLA MLECZARSTWA (Krajowy Związek Spółdzielni Mleczarskich, Związek Polskich Przetwórców Mleka, Krajowe Stowarzyszenie Mleczarzy, Polska Izba Mleka, Polska Federacja	<p>Art. 3 punkt 2) nie daje jasnych wskazań czy definicją dostawcy objęci są również rolnicy indywidualni.</p> <p>Art. 3 punkt 4) nie daje jasnych wskazań czy definicja przedsiębiorcy obejmuje również rolników indywidualnych.</p> <p>Art. 3: punkt 2) w którym zdefiniowano pojęcie dostawcy – czy zakresem tej definicji objęci są również rolnicy indywidualni? punkt 4) w którym zdefiniowano pojęcie przedsiębiorcy (którym posłużono się w ww. punkcie 2), zawiera odniesienie do art. 4 pkt 1 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2020 r. poz. 1076 i 1086), jednakże przywołany przepis nie daje jasnych wskazań czy definicja przedsiębiorcy obejmuje również rolników indywidualnych.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Uwaga niezasadna -objęcie rolników indywidualnych zakresem wskazanych definicji nie budzi wątpliwości</p>

		Hodowców Bydła i Producentów Mleka)		
18	Art. 3 pkt 1	Polska Federacja Producentów Żywności Związek Pracodawców	<p>Definicja nabywcy obejmuje również nabycie pośrednie, które jest pojęciem niedookreślonym, gdyż nie wiadomo co należałoby przez to rozumieć. W przypadku gdy producent rolny sprzedaje towar do hurtownika od którego towar kupuje przedsiębiorca (przetwórca), to należałoby uznać to za nabycie pośrednie. Taki przedsiębiorca nie ma i nie może mieć wpływu na warunki handlowe pomiędzy producentem a hurtownikiem. Zatem ustawa nie powinna nakładać na niego odpowiedzialność za warunki handlowe na niższym poziomie łańcucha dostaw.</p> <p>Proponuję się zmianę w art. 3 pkt 1 i nadanie mu brzmienia: „1) nabywca – przedsiębiorcę lub podmiot, o którym mowa w art. 4 ustawy z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. poz. 2019 oraz z 2020 r. poz. 288, 1492, 1517, 2275 i 2320), który bezpośrednio lub pośrednio nabywa od dostawcy produkty rolne lub spożywcze oraz przedsiębiorcę lub podmiot, o którym mowa w art. 4 ustawy z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. poz. 2019 oraz z 2020 r. poz. 288, 1492, 1517, 2275 i 2320), który nabywa produktu rolne lub spożywcze pośrednio od dostawcy, jeżeli nabycie pośrednie ma na celu wyłącznie wyłączenie spod zakresu stosowania niniejszej Ustawy.”</p> <p>Zasadne pozostaje również uwzględnienie w definicji grupy osób fizycznych i prawnych, co obejmie będzie miało zastosowanie do przypadków, gdy negocjacje będą prowadzone przez grupę podmiotów, np. za pośrednictwem związku branżowego. Ocena czy zachodzi dysproporcja w potencjale ekonomicznym, powinna być dokonana z uwzględnieniem łącznego obrotu tej grupy podmiotów. Uwaga to ma zastosowanie do pkt 3 poniżej.</p> <p>Ustawa powinna dotyczyć wyłącznie czynności prawnych zawieranych bezpośrednio między dostawcą a nabywcą, względnie między dostawcą a nabywcą pośrednim w przypadku, w którym nabycie pośrednie dokonywane jest zamierzenie, w celu wyłączenia spod zakresu jej stosowania. W przeciwnym wypadku drastycznie rozszerzamy krąg podmiotów, które są objęte zakresem jej stosowania, do tego wręcz stopnia, że sam nabywca pośredni (działający w dobrej wierze i nabywający produkty od pośrednika, często profesjonalnego, np. hurtowni, dystrybutora) może nie wiedzieć, że w istocie podlega przepisom ustawy.</p>	<p>Uwaga częściowo uwzględniona</p> <p>Art. 7 ust. 5 i 6 – przy ocenie dysproporcji w potencjale ekonomicznym będą brane pod uwagę grupy kapitałowe</p>
19	Art. 3 pkt 1	Izba Zbożowo-Paszowa	<p>Postulujemy usunięcie z definicji pojęcia „nabywca” sformułowania „lub pośrednio”. Wobec tego, proponujemy, aby przepisowi Art. 3 pkt. 1) projektu ustawy nadać następujące brzmienie: „1) nabywca – przedsiębiorcę lub podmiot, o którym mowa w art. 4 ustawy z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. poz. 2019 oraz z 2020 r. poz. 288, 1492, 1517, 2275 i 2320), który bezpośrednio nabywa od dostawcy produkty rolne lub spożywcze;”.</p> <p>Niezależnie od powyższego pragniemy zwrócić uwagę, że przyjęta definicja nabywcy na podstawie art. 4 ustawy z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. poz.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Uwaga niezasadna - brzmienie art. 3 pkt 1 projektu jest analogiczne do brzmienia art. 5 pkt 2 obowiązującej ustawy</p>

2019 oraz z 2020 r. poz. 288, 1492, 1517, 2275 i 2320) może być nieprecyzyjna w zakresie kwalifikacji podmiotów gospodarczych dla których mają mieć zastosowanie projektowane przepisy, a które wskazane są w ustawie *Prawo zamówień publicznych*.

W Art. 2 pkt. 2) oraz pkt. 4) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/633 z dnia 17 kwietnia 2019 r. w sprawie nieuczciwych praktyk handlowych w relacjach między przedsiębiorcami w łańcuchu dostaw produktów rolnych i spożywczych (Dz. Urz. UE L 111 z 25.04.2019, str. 59), zwanej dalej „dyrektywą 2019/633”, zawarte są definicje pojęć odpowiednio: „nabywcy” oraz „dostawcy”. Z treści tych definicji wynika dosyć jednoznacznie, że transakcje sprzedaży produktów rolnych i spożywczych, które podlegają ocenie z punktu widzenia nieuczciwych praktyk handlowych są bezpośrednimi transakcjami między nabywcą a dostawcą.

Tymczasem krajowy ustawodawca rozszerza w sposób niedookreślony krąg podmiotów, które mogą zostać uznane za „nabywców”, wobec czego ich działania może być sankcjonowane z punktu widzenia stosowania względem przez nich nieuczciwej przewagi kontraktowej. W omawianym przepisie nie wskazano również czy „nabyciem pośrednim” jest nabycie produktów od dostawcy z wykorzystaniem jednego pośrednika, czy też może kilku (następujących po sobie) pośredników uczestniczących w łańcuchu dostaw produktów rolnych i spożywczych. Oznacza to więc, że nabywca może nawet nie zdawać sobie sprawy, iż nabywając produkty rolne i spożywcze od pośrednika dopuszcza się czynu zakazanego z punktu widzenia przepisów niniejszej ustawy (przykładowo: w świetle tak sformułowanej definicji pojęcia „nabywcy” istnieje potencjalna możliwość przypisania odpowiedzialności za nieuczciwe wykorzystywanie przewagi kontraktowej podmiotowi, który nabył produkt rolny lub spożywczy od działającego na jego zlecenie pośrednika (mieszczonego się w progach przewidzianych w art. 7 ust. 2 ustawy), który nie dokonał na rzecz dostawcy zapłaty za te produkty w terminie 30 dni). Wówczas nabywca mógłby ponosić odpowiedzialność za czyn, z którego zaistnienia nawet nie zdawałby sobie sprawy.

Nadto, zauważyć należy, iż w ramach definicji pojęcia „dostawca” (vide: Art. 3 pkt. 2) nie wprowadzono wymogu, aby za takowy podmiot uznać przedsiębiorcę, który bezpośrednio lub pośrednio zbywa nabywcy produkty rolne lub spożywcze. Definicja tego pojęcia powinna być więc interpretowana w ten sposób, że chodzi o transakcję zbycia produktu rolnego lub spożywczego zawieraną bezpośrednio przez dostawcę z nabywcą. W ten sposób wprowadza się nierównowagę traktowania adresatów norm prawnych, co jest tym bardziej nieprawidłowe, że w świetle przepisów projektu ustawy, odpowiedzialności z tytułu nieuczciwego wykorzystywania przewagi kontraktowej może podlegać również dostawca. Wobec tego dostawca, który pośrednio zbywa produkty rolne i spożywcze w sytuacji wypełniającej znamiona odpowiedzialności za nieuczciwe wykorzystywanie przewagi kontraktowej uniknie sankcji prawnych, gdy tymczasem w analogicznej sytuacji nabywca takiej odpowiedzialności będzie podlegał.

20	Art. 3 pkt 1 Art. 3 pkt 2	Związek Producentów Cukru w Polsce	<p>W przypadku negocjacji prowadzonych przez grupę podmiotów np. za pośrednictwem związku branżowego ocena, czy zachodzi dysproporcja w potencjale ekonomicznym, powinna być dokonana z uwzględnieniem łącznego obrotu tej grupy podmiotów.</p> <p>Proponujemy dodać na końcu przepisów odpowiednio „...termin „nabywca” / „dostawca” może obejmować grupę takich osób fizycznych i prawnych;”</p> <p>Uzgodnienie z dyrektywą.</p> <p>Urealnienie oceny potencjałów ekonomicznych umawiających się stron</p>	<p>Uwaga uwzględniona</p> <p>Art. 7 ust. 5 i 6 – przy ocenie dysproporcji w potencjale ekonomicznym będą brane pod uwagę grupy kapitałowe</p>
21	Art. 3 pkt 2	Polska Federacja Producentów Żywności Związek Pracodawców	<p>Definicja dostawy nie chroni nabywców na zasadach analogicznych, jak w zamierzeniu dostawców chronić ma definicja nabywcy.</p> <p>Proponuje się zmianę w art. 3 pkt 2 i nadanie mu brzmienia: „2) dostawca – przedsiębiorcę, który wytwarza lub przetwarza produkty rolne lub spożywcze lub odpłatnie zbywa je nabywcy. Za dostawcę bezpośredniego w stosunku do nabywcy uważany jest również podmiot, który odpłatnie zbywa produkty innemu nabywcy w celu dalszej odsprzedaży nabywcom końcowym lub docelowym, jeżeli dostawa pośrednia ma na celu wyłącznie wyłączenie spod zakresu stosowania niniejszej Ustawy.”.</p> <p>Pkt 2 powyżej ostatni akapit znajduje zastosowanie.</p> <p>Należy uwzględnić sytuację, gdy to dostawca ma przewagę kontraktową nad nabywcami i w istocie tworzy łańcuszek dostaw pośrednich w celu wyłączenia spod zakresu zastosowania ustawy. Definicja dostawcy powinna więc uwzględniać tego rodzaju nieuczciwe praktyki, podobnie jak miała uwzględniać nieuczciwe tworzenie łańcuszków nabycia pośredniego.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Uwaga niezasadna - brzmienie art. 3 pkt 1 projektu jest analogiczne do brzmienia art. 5 pkt 1 obowiązującej ustawy.</p>
22	Art. 3 pkt 2	Izba Zbożowo- Paszowa	<p>Należy zmienić definicję dostawcy poprzez wykreślenie „wytwarza lub przetwarza produkty rolne”.</p> <p>W związku z tym proponuje się następującej brzmienie: „dostawca – przedsiębiorcę, który odpłatnie zbywa produkty rolne lub spożywcze do nabywcy”;</p> <p>Samo wytworzenie lub przetworzenie produktów rolnych i spożywczych nie niesie za sobą żadnej transakcji pomiędzy nabywcą i dostawcą. Z tego względu proponuje się ograniczenie ustawy do „odpłatnego zbycia”, co byłoby również zgodne z definicją dostawcy ujętą w dyrektywie 2019/633.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Uwaga niezasadna - brzmienie art. 3 pkt 1 projektu jest analogiczne do brzmienia art. 5 pkt 1 obowiązującej ustawy.</p>
23	Art. 3 pkt 3	Lewiatan	<p>W porównaniu do obowiązujących przepisów, które definiują produkt rolny i spożywczy jako środek spożywczy w rozumieniu art. 2 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, znacznemu rozszerzeniu uległa lista produktów objętych przepisami. Dotychczas regulacje odnosiły się do produktów przeznaczonych do spożycia przez ludzi lub których spożycia przez ludzi można się spodziewać. Projekt obejmuje również m.in. pasze, zwierzęta żywe, nasiona i owoce oleiste. Brak szerszego uzasadnienia dla takiej zmiany.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Zmiana wskazanej definicji wynika z art. 2 pkt 1 dyrektywy.</p>
24	Art. 3 pkt 6	Polska Federacja Producentów	<p>Proponuje się dodanie definicji produktów łatwo psujących się, tj. w art. 3 po pkt 5 dodanie pkt 6 w brzmieniu:</p>	<p>Uwaga uwzględniona</p>

		Żywności Związek Pracodawców	<p>„6) łatwo psujące się produkty rolne i spożywcze - oznaczają produkty rolne i spożywcze, które ze względu na swoją naturę lub etap przetwarzania mogą przestać nadawać się do sprzedaży w ciągu 30 dni od zebrania, wyprodukowania lub przetworzenia. Minister właściwy ds. rolnictwa określi w rozporządzeniu listę produktów nie będących produktami łatwo psującymi się dla których nie określa się terminu przydatności do spożycia zgodnie z rozporządzeniem UE nr 1169/2011.”</p> <p>lub</p> <p>„6) łatwo psujące się produkty rolne i spożywcze - produkty rolne i spożywcze, które ze względu na swoją naturę lub etap przetwarzania przestaną nadawać się do sprzedaży po upływie 30 dni od zebrania, wyprodukowania lub przetworzenia.”</p> <p>Uzgodnienie z dyrektywą.</p> <p>Doprecyzowanie zapisów dyrektywy w celu jednoznacznego określenia, w odniesieniu do których produktów stosuje się reżim przewidziany dla produktów szybko psujących się.</p>	
25	Art. 3. pkt 6	Związek Producentów Cukru w Polsce	<p>Proponujemy dodać brakującą definicję: „łatwo psujące się produkty rolne i spożywcze” oznaczają produkty rolne i spożywcze, które ze względu na swoją naturę lub etap przetwarzania mogą przestać nadawać się do sprzedaży w ciągu 30 dni od zebrania, wyprodukowania lub przetworzenia. Minister właściwy ds. rolnictwa określi w rozporządzeniu listę produktów nie będących produktami łatwo psującymi się dla których nie określa się terminu przydatności do spożycia zgodnie z rozporządzeniem UE nr 1169/2011.”</p> <p>Uzgodnienie z dyrektywą.</p> <p>Doprecyzowanie zapisów dyrektywy w celu jednoznacznego określenia, w odniesieniu do których produktów stosuje się reżim przewidziany dla produktów szybko psujących się.</p>	Uwaga uwzględniona
26	Art. 3 Art.8 ust. 1 pkt 2	Stowarzyszenie Krajowa Unia Producentów Soków	<p>a) wprowadzenie definicji „łatwo psujących się produktów rolnych i spożywczych” w art. 3 – jako dodatkowy pkt 6):</p> <p>„łatwo psujące się produkty rolne i spożywcze - produkty rolne i spożywcze, które ze względu na swoją naturę lub etap przetwarzania przestaną nadawać się do sprzedaży po upływie 30 dni od zebrania, wyprodukowania lub przetworzenia”.</p> <p>zmianę art. 8 ust. 1 pkt 2): „anulowaniu przez nabywcę zamówienia z wyprzedzeniem krótszym niż 30 dni przed przewidywanym terminem dostarczenia łatwo psujących się produktów rolnych i spożywczych”;</p> <p>Dyrektywa definiuje „łatwo psujące się produkty rolne i spożywcze” jako „produkty rolne i spożywcze, które ze względu na swoją naturę lub etap przetwarzania mogą przestać nadawać się do sprzedaży w ciągu 30 dni od zebrania, wyprodukowania lub przetworzenia”.</p> <p>Biorąc pod uwagę powyższe i zapewnienie należytej implementacji Dyrektywy, zasadnym jest powrót do rozwiązań zgodnych z Dyrektywą, gdyż obecna redakcja art. 8 ust. 1 pkt 2 projektu ustawy („anulowaniu przez nabywcę zamówienia przed upływem 30 dni przed przewidywanym terminem dostarczenia produktów rolnych”) jest sprzeczna z celem tej regulacji (wg tej redakcji anulowanie zamówienia na 1 dzień przed dostawą produktów łatwo psujących się jest zgodne z prawem).</p>	Uwaga uwzględniona

27	Art. 5	POROZUMIENIE DLA MLECZARSTWA (Krajowy Związek Spółdzielni Mleczarskich, Związek Polskich Przetwórców Mleka, Krajowe Stowarzyszenie Mleczarzy, Polska Izba Mleka, Polska Federacja Hodowców Bydła i Producentów Mleka)	<p>Proponowane nowe brzmienie art. 5:</p> <p>Zakazane jest nieuczciwe wykorzystywanie przewagi kontraktowej nabywcy względem dostawcy lub dostawcy względem nabywcy</p> <p>Art. 5 w brzmieniu: <i>Zakazane jest nieuczciwe wykorzystywanie przewagi kontraktowej nabywcy względem dostawcy oraz dostawcy względem nabywcy.</i> Postulujemy zastąpienie słowa „oraz” słowem „lub”, gdyż w przeciwnym wypadku dosłowna interpretacja tak sformułowanego zapisu może skutkować domniemaniem, iż zakaz obejmuje jedynie przypadki jednoczesnego wzajemnego nieuczciwego wykorzystania przewagi kontraktowej.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Uwaga niezasadna - brzmienie art. 5 projektu jest analogiczne do brzmienia art. 6 obowiązującej ustawy.</p>
28	Art. 5	Polska Federacja Hodowców Bydła i Producentów Mleka	<p>Zakazane jest nieuczciwe wykorzystywanie przewagi kontraktowej nabywcy względem dostawy oraz dostawcy względem nabywcy. Propozycja zastąpienia słowa oraz słowem lub.</p> <p>W przypadku dosłownej interpretacji można przypuszczać że zakaz obejmuje tylko te przypadki kiedy występuje jednoczesne wzajemne nieuczciwe wykorzystanie przewagi kontraktowej.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Uwaga niezasadna - brzmienie art. 5 projektu jest analogiczne do brzmienia art. 6 obowiązującej ustawy.</p>
29	Art. 6	Polska Federacja Producentów Żywności Związek Pracodawców	<p>Proponuje się doprecyzowanie określenia „<i>istotnego interesu</i>”, które ma na celu wykluczenie, zminimalizowanie dowolnego pojmowania takiego interesu.</p> <p>Propozycja uzupełnienia art. 6 i nadania mu brzmienia: <i>„Art. 6. Wykorzystywanie przewagi kontraktowej jest nieuczciwe, jeżeli jest rażąco sprzeczne z dobrymi obyczajami i zagraża istotnemu interesowi drugiej strony albo narusza taki interes. Przez istotny interes strony rozumie się (...).”</i></p> <p>Doprecyzowanie, że sprzeczność z dobrymi obyczajami musi mieć charakter rażąco wynika z treści Dyrektywy, która mówi o „<i>rażącym odbieganiu od dobrych obyczajów w działalności gospodarczej pojęcia</i>”.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Uwaga niezasadna - brzmienie art. 6 projektu jest analogiczne do brzmienia art. 7 ust. 2 obowiązującej ustawy. W czasie obowiązywania aktualnej ustawy nie pojawiały się problemy z interpretacją tych zapisów</p>
30	Art. 6	Polska Federacja Hodowców Bydła i Producentów Mleka	<p>Wykorzystanie przewagi kontraktowej jest nieuczciwe, jeżeli jest sprzeczne z dobrymi obyczajami i zagraża lub narusza istotny interes drugiej strony.</p> <p>Postulujemy o doprecyzowanie definicji „dobrych obyczajów”, „istotny interes”</p> <p>Niedoprecyzowanie definicji może skutkować nadinterpretacją</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Uwaga niezasadna - brzmienie art. 6 projektu jest analogiczne do brzmienia art. 7 ust. 2 obowiązującej ustawy. W czasie obowiązywania aktualnej ustawy nie</p>

				pojawiały się problemy z interpretacją tych zapisów
31	Art. 6	Związek Producentów Cukru w Polsce	<p>Propozycja uzupełnienia art. 6 i nadania mu brzmienia: <i>„Art. 6. Wykorzystywanie przewagi kontraktowej jest nieuczciwe, jeżeli jest rażąco sprzeczne z dobrymi obyczajami i zagraża istotnemu interesowi drugiej strony albo narusza taki interes. Przez istotny interes strony rozumie się”</i> Doprecyzowanie, że sprzeczność z dobrymi obyczajami musi mieć charakter rażący wynika z treści Dyrektywy, która mówi o „<i>rażącym odbieganiu od dobrych obyczajów w działalności gospodarczej pojęcia</i>”. Doprecyzowanie pojęcia „<i>istotnego interesu</i>” ma na celu wykluczenia/zminimalizowania dowolnego pojmowania/ujmowania takiego interesu.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Uwaga niezasadna - brzmienie art. 6 projektu jest analogiczne do brzmienia art. 7 ust. 2 obowiązującej ustawy. W czasie obowiązywania aktualnej ustawy nie pojawiały się problemy z interpretacją tych zapisów</p>
32	Art. 6	<p>POROZUMIENIE DLA MLECZARSTWA (Krajowy Związek Spółdzielni Mleczarskich, Związek Polskich Przetwórców Mleka, Krajowe Stowarzyszenie Mleczarzy, Polska Izba Mleka, Polska Federacja Hodowców Bydła i Producentów Mleka)</p>	<p>Proponowana zmiana: wykreślić Art. 6 w brzmieniu: <i>„Wykorzystywanie przewagi kontraktowej jest nieuczciwe, jeżeli jest sprzeczne z dobrymi obyczajami i zagraża lub narusza istotny interes drugiej strony”</i> wymaga doprecyzowania w zakresie definicji „dobrych obyczajów” w odniesieniu do stosunków handlowych. Ponadto wykorzystanie przewagi kontraktowej nie może zachodzić w przypadku, gdy nie zostało faktycznie dokonane, zatem samo zagrożenie interesów (które również wymaga definicji) drugiej strony umowy nie może stanowić podstawy definicji wykorzystywania przewagi kontraktowej. Dodatkowo określenie „istotny interes” wymaga zdefiniowania. Ponadto brak zawarcia umowy również może zagrozić interesom jednej ze stron, co w myśl projektowanych przepisów oznaczałoby, że strony umowy nie mogą odmówić podpisania umowy, jeżeli miałyby to zagrozić interesom jednej ze stron. Tak daleko posunięta ingerencja w swobodę zawierania umów nie funkcjonuje w żadnym systemie prawnym cywilizowanych krajów, zatem w celu uniknięcia wątpliwości interpretacyjnych postulujemy wykreślenie całego Art. 6 zwłaszcza, że Art. 9 w brzmieniu: <i>Praktyki wymienione w art. 8 ust. 1 nie podlegają ocenie w świetle przesłanek określonych w art. 6</i>. Co oznacza, że niezależnie od „dobrych obyczajów” i potencjalnego „zagrożenia” lub „naruszenia” „istotnych interesów” jednej ze stron transakcji czynności przewidziane w Art. 8.1 zostaną uznane za nieuczciwe wykorzystywanie przewagi kontraktowej.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Uwaga niezasadna - brzmienie art. 6 projektu jest analogiczne do brzmienia art. 7 ust. 2 obowiązującej ustawy. W czasie obowiązywania aktualnej ustawy nie pojawiały się problemy z interpretacją tych zapisów</p> <p>Proponowany przepis art. 9 ma na celu usunięcie potencjalnej wątpliwości interpretacyjnej dotyczącej relacji klauzuli generalnej określonej w art. 6 projektu i listy praktyk z art. 8 ust. 1 projektu ustawy (dyrektywa wymaga, aby praktyki wskazane w jej art. 3 ust. 1 były zakazane w każdych okolicznościach bez spełniania dodatkowych przesłanek). Art. 9 umożliwia prowadzenie postępowania przez Prezesa UOKiK nie tylko w przypadku wystąpienia praktyk zakazanych wskazanych w art. 8 ust. 1 ale również w przypadkach gdy wykorzystywanie przez nabywcę lub dostawcę przewagi kontraktowej jest sprzeczne z dobrymi obyczajami i zagraża istotnemu interesowi drugiej strony albo naruszyć ataki interes.</p>

33	Art. 6	Izba Zbożowo- Paszowa	<p>Postulujemy rozbudowanie regulacji zawartej w art. 6 ustawy, w ten sposób, aby zbliżyć ją do założeń zawartych w motywie (1) dyrektywy 2019/633. Wobec tego proponujemy aby przepis art. 6 został podzielony na dwa ustępy i posiadał brzmienie następujące:</p> <p>„Art. 6.1. Wykorzystywanie przewagi kontraktowej jest nieuczciwe, jeżeli rażąco odbiega od dobrych obyczajów w działalności gospodarczej i w ten sposób narusza uzasadniony interes gospodarczy drugiej strony.</p> <p>2. Przez naruszenie uzasadnionego interesu gospodarczego, o którym mowa w ust. 1, uznaje się w szczególności sytuację gdy mająca przewagę kontraktową strona umowy nabycia produktów rolnych lub spożywczych wykorzystując tą przewagę narzuci drugiej stronie nieuzasadnione i nieproporcjonalne przeniesienie swojego ryzyka ekonomicznego albo przyzna sobie w sposób nieuzasadniony znacznie większą część praw jednocześnie narzucając na drugą stronę nieproporcjonalną ilość obowiązków.”.</p> <p>Przepis art. 6 projektu ustawy posługuje się pojęciem „istotnego interesu drugiej strony” w żaden sposób go nie definiując. Tymczasem jest to pojęcie niezwykle istotne z punktu widzenia odpowiedzialności za naruszenie przepisów niniejszej ustawy. O ile bowiem praktyki określone w przepisach art. 8 projektu ustawy są zakazane bez względu na to czy naruszają lub zagrażają istotnemu interesowi drugiej strony, to jednak na kanwie teże ustawy możliwe będzie przypisanie odpowiedzialności za praktyki inne niż wymienione (przykładowo) w powołanym art. 8. Stąd też należy dookreślić w jaki sposób rozumieć należy sformułowanie istotnego interesu drugiej strony. Z uwagi zaś na fakt, że ustawa ta dotyczy relacji między przedsiębiorcami, zaś nieuczciwa praktyka rynkowa dotyka przede wszystkim interesów majątkowych strony związanych z prowadzoną przez nią działalnością gospodarczą (trudno tu bowiem wywieść naruszenie interesu niemajątkowego, jak choćby naruszenie dobór osobistych przedsiębiorcy) pojęcie interesu należy zawęzić do „interesu gospodarczego”.</p> <p>Postuluje się także, że odpowiedzialność przewidzianą przez ustawę należy nakładać wyłącznie w sytuacji naruszenia interesu drugiej strony. Konstruowanie bowiem sankcji za „zagrożenie interesu drugiej strony” będzie bowiem w praktyce polegać na tworzeniu hipotetycznych stanów faktycznych, których ziszczenie prowadziłyby do naruszenia interesu drugiej strony. Pojęcie zagrożenia stanowić też może podstawę do zbytniej uznaniowości organów kontrolnych, które mogą wszczynać przewidziane przez ustawę postępowania sankcyjne na podstawie podejrzenia zagrożenia cudzego interesu (w praktyce każde odroczenie terminu płatności jest zagrożeniem interesu drugiej strony, bowiem stwarza ryzyko, że strona ta, tj. dostawca nie otrzyma od nabywcy zapłaty w umówionym terminie).</p> <p>Co więcej, wskazać należy, iż zgodnie z motywem (1) dyrektywy 2019/633 za praktyki niedozwolone uznaje się m.in. te które rażąco odbiegają od dobrych obyczajów w działalności gospodarczej. Jest to więc określenie bardziej precyzyjne od proponowanego przez krajowego ustawodawcę określenia „sprzeczne z dobrymi obyczajami”. Przedmiotowe praktyki powinny być bowiem określane wyłącznie przez pryzmat dobrych obyczajów związanych z prowadzoną</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Uwaga niezasadna - brzmienie art. 6 projektu jest analogiczne do brzmienia art. 7 ust. 2 obowiązującej ustawy. W czasie obowiązywania aktualnej ustawy nie pojawiały się problemy z interpretacją tych zapisów.</p> <p>Dyrektywa wymaga, aby praktyki wskazane w jej art. 3 ust. 1 były zakazane w każdych okolicznościach. Wprowadzenie wymogu spełnienia dodatkowych przesłanek przy tych praktykach byłoby zatem sprzeczne z wymogami harmonizacji minimalnej</p>
----	--------	-----------------------------	---	---

			<p>działalnością gospodarczą, nie zaś „dobrych obyczajów” rozumianych ogólnie, tj. zachowań, które nie są z działalnością gospodarczą związane.</p> <p>Z kolei proponowana treść ust. 2 w art. 6 również odzwierciedla założenia w/wym. motywu (1), doprecyzowując jednocześnie sposób rozumienia innego kluczowego pojęcia projektu ustawy, tj. uzasadnionego interesu drugiej strony. Postuluje się przy tym (co omówiono w akapicie pierwszym uzasadnienia przedmiotowej zmiany przepisu), aby w ustawie posługiwać się pojęciem „uzasadnionego interesu gospodarczego”.</p>	
34	Art. 7	Krajowe Stowarzyszenie Przetwórców owoców i warzyw	<p>Zdefiniowanie w sposób kazuistyczny przewagi kontraktowej, jako różnicy w potencjale ekonomicznym, rozumianym jako wysokość rocznego obrotu kontrahentów może prowadzić do wystąpienia skutków odwrotnych do zamierzonych. Należy utrzymać definicję nieuczciwej przewagi kontraktowej w obecnej formie, ponieważ każdy kasus powinien być oceniany indywidualnie. Wprowadzenie proponowanych zmian, czyli przedziałów różnicy w obrocie podmiotów będących stronami umowy wywoła skutki przeciwne do zamierzonych.</p> <p>W przypadku współpracy spółki należącej do grupy kapitałowej z małą siecią sklepów, ustawa błędnie zakłada, że znacznie wyższy potencjał ekonomiczny ma ta druga, podczas gdy to spółka należąca do grupy kapitałowej faktycznie włada przewagą kontraktową.</p> <p>Sztuczne podziały kwotowe, wzięte „z sufitu”. Poprzez sztywno określone ramy „przewagi kontraktowej”, przedsiębiorstwa, których różnica w rocznym obrocie jest niewielka mogą być uznane za takie, w kontakcie z którymi występuje znacząca dysproporcja ekonomiczna. Przykładowo pomiędzy przedsiębiorstwem, którego roczny obrót wynosi 1 999 999 euro, a przedsiębiorstwem z obrotem 2 000 001 euro, według projektu ustawy występuje znacząca dysproporcja w potencjale ekonomicznym, co rzeczywiście nie jest zgodne z prawdą.</p>	<p>Uwaga uwzględniona</p> <p>Art. 7 ust. 5 i 6 – przy ocenie dysproporcji w potencjale ekonomicznym będą brane pod uwagę grupy kapitałowe. Ponadto, każda sprawa będzie badana indywidualnie przez UOKiK.</p>
35	Art. 7	Związek Producentów Cukru w Polsce	<p>Modyfikacja zapisów poprzez dodanie:</p> <p><i>Przewagą kontraktową w rozumieniu ustawy jest występowanie znaczącej dysproporcji w potencjale ekonomicznym nabywcy względem dostawcy albo dostawcy względem nabywcy. Istnienie przewagi kontraktowej, mimo dysproporcji w potencjale ekonomicznym, podlega ocenie pod kątem występowania bezpośredniej zależności funkcjonowania pomiędzy nabywcą i dostawcą.</i></p> <p>Na przykładzie produkcji cukru można jednoznacznie stwierdzić, że o ile po stronie rolników jest możliwość zastąpienia uprawy buraków cukrowych np. innymi roślinami i całkowitego uniezależnienia od cukrowni, o tyle po stronie producentów cukru bez buraków cukrowych produkcji co do zasady prowadzić się nie da. Dodać należy, że plantatorzy reprezentowani są przez związki plantatorów, które dysponują odpowiednią mocą negocjacyjną.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Uwaga niezasadna - brzmienie art. 7 ust. 1 projektu jest analogiczne do brzmienia art. 7 ust. 1 obowiązującej ustawy</p>
36	Art. 7	Polska Federacja Hodowców Bydła i Producentów Mleka	<p>Wystąpienie przewagi kontraktowej nastąpi dopiero w przypadku gdy nabywcą jest podmiot, którego roczny obrót przekracza równowartość w zł 2 000 000 euro.</p> <p>W proponowanych przepisach nie są objęte ochrona te podmioty, których obrót jest mniejszy, bądź równy 2 000 000 euro. Zamiast podawać konkretne wartości</p>	<p>Uwaga częściowo uwzględniona</p> <p>Zmieniono art. 7 ust. 2 i ust. 3</p>

			<p>może wdrożyć napisanie o różnicy wynoszącej np., minimum 10-krotność wielkości obrotu nabywcy względem dostawcy lub dostawcy względem nabywcy.</p> <p>W artykule jest mowa o rocznym obrocie. Warto zastosować inne kryterium</p> <p>Ochronie nie będą podlegać podmioty, których roczny obrót jest niższy lub równy 2 000 000 euro. W przypadku przekroczenia tej kwoty i chęci uniknięcia odpowiedzialności mogą pojawić się pośrednicy, których obrót nie będzie przekraczał w/w wartości i których nie będą obowiązywać przepisy nowej ustawy. W takiej formie przepisy wykluczają wszczęcia postępowania w przypadku podmiotu, które prowadzą działalność krócej niż rok oraz tych którzy zawiesili na jakiś czas działalność.</p>	<p>Ponadto, każda sprawa będzie badana indywidualnie przez UOKiK.</p>
37	Art. 7	<p>Stowarzyszenie Krajowa Unia Producentów Soków</p>	<p>Postuluje się aby definicja znacznej dysproporcji odnosiła się do grup kapitałowych a nie pojedynczych dostawców/nabywców.</p> <p>Obecna regulacja może prowadzić do zakłamania rzeczywistego poziomu dysproporcji</p>	<p>Uwaga uwzględniona</p> <p>Art. 7 ust. 5 i 6 – przy ocenie dysproporcji w potencjale ekonomicznym będą brane pod uwagę grupy kapitałowe.</p> <p>Każda sprawa będzie badana indywidualnie przez UOKiK.</p>
38	Art. 7	<p>UOKiK</p>	<p>Projekt powinien uwzględniać sytuację, gdy obliczany jest roczny obrót podmiotu, który w roku obrotowym uwzględnionym do obliczeń podlegał przekształceniom.</p> <p>„4a. W przypadku gdy dostawca albo nabywca, o którym mowa w ust. 2 lub 3, powstał w wyniku połączenia lub przekształcenia innych podmiotów, obliczając wysokość jego obrotu Prezes Urzędu uwzględnia obrót osiągnięty przez te podmioty w roku obrotowym poprzedzającym rok obrotowy wszczęcia postępowania w sprawie praktyk nieuczciwie wykorzystujących przewagę kontraktową.”</p> <p>Jednocześnie ew. przyjęcie uwag zgłoszonych do art. 7 ust. 4 (w zakresie sposobu wyznaczenia wysokości obrotu na potrzeby ustalania znaczącej dysproporcji w potencjale ekonomicznym) powinno skutkować usunięciem z przedmiotowego przepisu wyrazów „Prezes Urzędu” oraz zastąpieniem wyrazów „wszczęcia postępowania w sprawie praktyk nieuczciwie wykorzystujących przewagę kontraktową” wyrazami „stosowania praktyki mogącej stanowić przedmiot postępowania w sprawie praktyk nieuczciwie wykorzystujących przewagę kontraktową.”</p> <p>Zgodnie z projektowanym brzmieniem przepisów, niejasne jest w jaki sposób miałyby być obliczany obrót podmiotów na potrzeby ustalania progów obrotowych, które uległy przekształceniu lub połączeniu w trakcie roku obrotowego poprzedzającego rok obrotowy</p>	<p>Uwaga uwzględniona</p> <p>Art. 7 ust. 4, 5 i 6 – przy ocenie dysproporcji w potencjale ekonomicznym będą brane pod uwagę grupy kapitałowe.</p> <p>Każda sprawa będzie badana indywidualnie przez UOKiK.</p>

			<p>wszczęcia postępowania w sprawie praktyk nieuczciwie wykorzystujących przewagę kontraktową.</p> <p>Proponowane brzmienie przepisu: „4a. W przypadku gdy dostawca albo nabywca, o którym mowa w ust. 2 lub 3, powstał w wyniku połączenia lub przekształcenia innych podmiotów, obliczając wysokość jego obrotu uwzględnia się obrót osiągnięty przez te podmioty w roku obrotowym poprzedzającym rok obrotowy stosowania praktyki mogącej stanowić przedmiot postępowania w sprawie praktyk nieuczciwie wykorzystujących przewagę kontraktową.”.</p>	
39	Art. 7	UOKiK	<p>Projekt powinien uwzględniać odniesienie do zaleceń Komisji 2003/361/WE, zgodnie z art. 1 ust. 2 akapit 2 dyrektywy.</p> <p>„4b. Do obliczania obrotu, o którym mowa w ust. 2 i 3, stosuje się przepisy zalecenia Komisji 2003/361/WE z dnia 6 maja 2003 r. dotyczącego definicji mikroprzedsiębiorstw oraz małych i średnich przedsiębiorstw (Dz.U. L 124 z 20.5.2003, s. 36).”</p> <p>Zgodnie z art. 1 ust. 2 akapit 2 dyrektywy „Wysokość rocznego obrotu dostawców i nabywców, o których mowa w lit. a)–e) akapitu pierwszego, określa się zgodnie z odpowiednimi częściami załącznika do zalecenia Komisji 2003/361/WE 8), a w szczególności jego art. 3, 4 i 6, w tym definicjami „przedsiębiorstwa samodzielnego”, „przedsiębiorstwa partnerskiego” i „przedsiębiorstwa powiązanego”, a także innych kwestii dotyczących rocznego obrotu.”</p> <p>Aktualne brzmienie przepisu sprawia, że w wielu przypadkach, nie będzie możliwa ocena faktycznego potencjału ekonomicznego podmiotów wchodzących w skład grupy kapitałowej (co byłoby szczególnie istotne w kontekście zamknięcia katalogu przypadków znaczącej dysproporcji w potencjale ekonomicznym).</p> <p>Niezależnie od powyższego, wydaje się, że brzmienie projektu przepisu implementującego omawiany przepis dyrektywy powinno zostać dodatkowo uzgodnione z Ministerstwem Finansów, z uwagi na to, że minister właściwy do spraw finansów publicznych odpowiada za zagadnienia rachunkowości i rewizji finansowej.</p>	<p>Uwaga uwzględniona</p> <p>Nie można w przepisach odwołać się do zaleceń KE zatem w art. 7 ust. 6 odwołano się analogicznych zapisów, tj. do załącznika I do rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu (Dz.U. L 187 z 26.06.2014, str. 1, z późn. zm.).</p>
40	Art. 7 ust. 1	Polska Federacja Producentów Żywności Związek Pracodawców	<p>Proponuje się zmianę w art. 7 ust. 1 i nadanie brzmienia: <i>„1.Przewagą kontraktową w rozumieniu ustawy jest występowanie znaczącej dysproporcji w potencjale ekonomicznym nabywcy względem dostawcy albo dostawcy względem nabywcy. Istnienie przewagi kontraktowej, mimo dysproporcji w potencjale ekonomicznym, podlega ocenie pod kątem występowania bezpośredniej zależności funkcjonowania pomiędzy nabywcą i dostawcą.”.</i></p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Uwaga niezasadna - brzmienie art. 7 ust. 1 jest analogiczne do brzmienia art. 7 ust. 1 obowiązującej ustawy.</p>

			Na przykładzie produkcji cukru można jednoznacznie stwierdzić, że o ile po stronie rolników jest możliwość zastąpienia uprawy buraków cukrowych np. innymi roślinami i całkowitego uniezależnienia od cukrowni, o tyle po stronie producentów cukru bez buraków cukrowych produkcji co do zasady prowadzić się nie da. Dodać należy, że plantatorzy reprezentowani są przez związki plantatorów, które dysponują odpowiednią siłą negocjacyjną. Wyrównanie pozycji negocjacyjnej.	
41	Art. 7 ust. 1 w zw. Art. 7 ust. 2 i Art. 7 ust. 3	Pracodawcy RP	Definicja przewagi kontraktowej opiera się na mechanicznym zestawieniu obrotów nabywcy i dostawcy. Proponowane brzmienie art. 7 ust. 2 oraz art. 7 ust. 3: „Ustawa znajduje zastosowanie do niektórych nieuczciwych praktyk handlowych, które występują w związku ze sprzedażą produktów rolnych i spożywczych przez.” Projekt Ustawy odrywa normatywne pojęcie przewagi kontraktowej od kryteriów ekonomicznych i funkcjonalnych, stosując jedynie kryterium porównania obrotów jako wystarczające. Oznacza to, na umożliwienie nakładania na przedsiębiorców kar w przypadkach, w których faktycznie nie dysponują oni przewagą kontraktową. Rozwiązanie takie nie znajduje oparcia w Dyrektywie, która nie posługuje się w ogóle pojęciem „przewagi kontaktowe”, a kryterium porównania obrotów przyjmuje jako jedynie wstępne, pozwalające na ustalenie, czy przepisy znajdują w ogóle zastosowanie do danej relacji handlowej.	Uwaga częściowo uwzględniona – zmieniono art. 7 ust. 2 i 3
42	Art. 7 ust. 1 w zw. art. 7 ust. 2 i Art. 7 ust. 3	Polska Izba Handlu	Definicja przewagi kontraktowej opiera się na mechanicznym zestawieniu obrotów nabywcy i dostawcy. Proponowane brzmienie art. 7 ust. 2 oraz art. 7 ust. 3: „Ustawa znajduje zastosowanie do niektórych nieuczciwych praktyk handlowych, które występują w związku ze sprzedażą produktów rolnych i spożywczych przez.” Projekt Ustawy odrywa normatywne pojęcie przewagi kontraktowej od kryteriów ekonomicznych i funkcjonalnych, stosując jedynie kryterium porównania obrotów jako wystarczające. Oznacza to, na umożliwienie nakładania na przedsiębiorców kar w przypadkach, w których faktycznie nie dysponują oni przewagą kontraktową. Rozwiązanie takie nie znajduje oparcia w Dyrektywie, która nie posługuje się w ogóle pojęciem „przewagi kontaktowe”, a kryterium porównania obrotów przyjmuje jako jedynie wstępne, pozwalające na ustalenie, czy przepisy znajdują w ogóle zastosowanie do danej relacji handlowej.	Uwaga częściowo uwzględniona – zmieniono art. 7 ust. 2 i 3. Wprowadzono otwarty katalog sytuacji, w których występuje dysproporcja w potencjale ekonomicznym, zgodnie z uwagą UOKiK.
43	Art. 7 ust. 2	Polska Federacja Producentów Żywności Związek Pracodawców	Projektodawca określając dysproporcję w potencjale ekonomicznym odwołuje się do obrotu kontrahenta, którego ustalenie będzie stanowiło problem. Nie wszyscy przedsiębiorcy składają bowiem sprawozdania finansowe do repozytorium KRS, a nawet jeśli je składają sprawozdania są zapisane w formacie który nie da się otworzyć zwykłemu użytkownikowi. Z tą uwagą łączy się uwaga z pkt 9.	Uwaga nieuwzględniona Zastosowanie kryterium wysokości obrotów danego podmiotu stanowi wymóg dyrektywy.
44	Art. 7 ust. 2	Polska Federacja Producentów	Wprowadzana w art. 7 ust. 2 szczegółowa definicja przypadków występowania „przewagi kontraktowej”, wpływająca na ogólny określony w projekcie ustawy zakres praktyk nieuczciwego wykorzystywania przewagi konkurencyjnej, w konsekwencji powoduje znaczące	Uwaga częściowo uwzględniona – zmieniono art. 7 ust. 2 i 3

		Zywności Związek Pracodawców	<p>ograniczenie zakresu ustawy – ograniczenie prawnej i faktycznej ochrony większości polskich rolników oraz znacznej części polskich przedsiębiorców w sytuacjach nieuczciwego wykorzystywania przewagi konkurencyjnej.</p> <p>Obecnie zgodnie z obowiązującymi przepisami ustawy z dnia 15 grudnia 2016 r. o przeciwdziałaniu wykorzystywaniu przewagi kontraktowej w obrocie produktami rolnymi i spożywczymi - przewagą kontraktową jest występowanie znacznej dysproporcji w potencjale ekonomicznym nabywcy względem dostawcy. Natomiast w projekcie ustawy sytuacja wystąpienia przewagi kontraktowej nastąpi dopiero w przypadku, gdy nabywcą jest podmiot, którego roczny obrót przekracza równowartość w złotych 2 000 000 euro, (tj. ok. 9 mln zł.). Proponowane rozwiązanie drastycznie zmniejsza zakres ochrony polskich rolników i przetwórców. Nie tylko ogranicza zakres porównywania siły rynkowej dostawcy z nabywcą z obecnego ogólnego, dość szerokiego rynkowo i ekonomicznie, pojęcia potencjału ekonomicznego, jedynie do porównania rocznych obrotów a ponadto ustala znacząco wysoki minimalny roczny poziom obrotów po stronie nabywcy w wysokości 2 mln EUR.</p> <p>Wobec powyższego od dnia 1.05.2021 r. zdecydowana większość rolników oraz małych przedsiębiorców rolnych nie będzie objęta ochroną w ramach nowej ustawy. Ponadto powstaje zagrożenie pojawienia się na rynku dużej ilości nowych podmiotów – pośredników, którzy nie będą podlegać wymogom nowej ustawy.</p> <p>Wobec powyższego zwracamy się o rozważenie wniosku o obniżenie w art. 7 ust. 2 pkt 1 wielkości rocznego obrotu nabywcy z równowartości 2 000 000 euro na np. 100 000 euro.</p> <p>Założeniem wprowadzenia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/633 z dnia 17 kwietnia 2019 r. w sprawie nieuczciwych praktyk handlowych w relacjach między przedsiębiorcami w łańcuchu dostaw produktów rolnych i spożywczych było wprowadzenie i wzmocnienie, w skali UE oraz poszczególnych krajów członkowskich, poziomu ochrony przed nieuczciwym wykorzystywaniem przewagi kontraktowej w obrocie produktami rolnymi i spożywczymi. Jednocześnie postanowienia w/w dyrektywy nie zabraniają państwom członkowskim utrzymania lub wprowadzenia wyższego poziomu ochrony przed nieuczciwym wykorzystywaniem przewagi kontraktowej w obrocie produktami rolnymi i spożywczymi niż ustalone w dyrektywie. Jest to także zawarte w uzasadnieniu projektowanej ustawy – „Zgodnie z przepisami dyrektywy 2019/633 państwa członkowskie będą mogły utrzymać lub wprowadzić zasady, które są bardziej rygorystyczne niż te ustanowione w dyrektywie, w tym rozszerzyć zakres podmiotowy czy listę nieuczciwych praktyk.”</p>	<p>Wprowadzono otwarty katalog sytuacji, w których występuje dysproporcja w potencjale ekonomicznym, zgodnie z uwagą UOKiK.</p>
45	Art. 7 ust. 2	Ministerstwo Pracy, Rozwoju i Technologii	<p>Nawiązując do przepisów o dysproporcji obrotów między nabywcą a dostawcą, warto zastanowić się nad wprowadzeniem w projekcie mechanizmu analogicznego do przewidzianego w art. 4c ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych. Zgodnie z tym przepisem dłużnik będący dużym przedsiębiorcą składa drugiej stronie transakcji handlowej oświadczenie o posiadaniu statusu dużego przedsiębiorcy. Takie oświadczenie ułatwia stronom</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Proponowane rozwiązanie będzie stanowić nieproporcjonalnie duże obciążenie regulacyjne dla podmiotów funkcjonujących na rynku rolno-spożywczym. Na rynku tym działa bardzo dużo podmiotów o niewielkiej</p>

			umowy ustalenie zakresu praw i obowiązków przysługujących im na gruncie tej ustawy. Mając na uwadze, że rolnicy bardzo rzadko prowadzą skomplikowaną rachunkowość, nabywcom może być trudno ustalić ich status. Warto zatem, by strony składały sobie oświadczenie o poziomie osiągniętych rocznych obrotów, aby łatwiej mogły ustalić, czy ustawa znajdzie do ich kontraktu zastosowanie.	skali działalności (samych gospodarstw rolnych jest w Polsce 1,4 mln.). Korzyści dla rynku jakie mogą wyniknąć z obowiązku wzajemnego składania sobie oświadczeń przez kontrahentów, mogą nie zrównoważyć ponoszonych uciążliwości. W tym kontekście warto wskazać, że wskazana jako wzór regulacja ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych dotyczy tylko nielicznych podmiotów mających status „dużego przedsiębiorcy”.
46	Art. 7 w ust. 2	Ministerstwo Finansów, Funduszy Polityki Regionalnej	<p>Proponuję rozważenie modyfikacji lub uzupełnienia proponowanego rozwiązania, np. poprzez wskazanie różnic obrotów (kwotowych, procentowych lub ujętych jako relacja obrotów), które będą warunkować uznanie dysproporcji za znaczącą.</p> <p>W projekcie określono warunki wystąpienia znaczącej dysproporcji w potencjale ekonomicznym pomiędzy dostawcą a nabywcą. Zgodnie z proponowanym rozwiązaniem opartym o nominalne progi obrotów wyrażone w euro, nawet niewielka różnica w wysokości osiągniętych przez dostawcę i nabywcę obrotów może zostać uznana za znaczącą dysproporcję w potencjale ekonomicznym. W związku z powyższym, proponuję rozważenie modyfikacji lub uzupełnienia proponowanego rozwiązania, np. poprzez wskazanie różnic obrotów (kwotowych, procentowych lub ujętych jako relacja obrotów), które będą warunkować uznanie dysproporcji za znaczącą.</p>	<p>Uwaga częściowo uwzględniona – zmieniono art. 7 ust. 2 i 3</p> <p>Wprowadzono otwarty katalog sytuacji, w których występuje dysproporcja w potencjale ekonomicznym, zgodnie z uwagą UOKiK.</p>
47	Art. 7 ust. 2	Polska Organizacja Przemysłu i Handlu Naftowego	<p>Badanie potencjału ekonomicznego w odniesieniu do obrotów produktami rolnymi lub spożywczymi gdy wspomniana działalność stanowi relatywnie niewielki obrót w skali działalności nabywcy.</p> <p>Niejednokrotnie występować może pozornie duża dysproporcja w potencjale ekonomicznym na korzyść odbiorcy, ale analizując potencjał w zakresie obrotu produktami, których przedmiotowa ustawa dotyczy, to dostawca ma przewagę w trakcie prowadzenia rozmów handlowych lub dalszej współpracy.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Dyrektywa nie przewiduje proponowanej regulacji.</p>
48	Art. 7 ust. 2	Lewiatan	<p>1) Art. 7 ust. 2 projektu wprowadza regulację, zgodnie z którą posiadanie przez dostawcę i nabywcę określonych rocznych obrotów powoduje uznanie, iż – w przypadku osiągnięcia lub nieosiągnięcia podanych obrotów – zawsze wystąpi znacząca dysproporcja w potencjale ekonomicznym w przypadku praktyk nieuczciwie wykorzystujących przewagę kontraktową, stosowanych przez nabywcę względem dostawcy. Jest to nowe rozwiązanie w stosunku do aktualnie obowiązującej ustawy i wprowadzenie go nasuwa wątpliwości co najmniej z dwóch powodów:</p>	<p>Uwaga częściowo uwzględniona – zmieniono art. 7 ust. 2 i 3</p> <p>Wprowadzono otwarty katalog sytuacji, w których występuje dysproporcja w potencjale ekonomicznym, zgodnie z uwagą UOKiK.</p>

			<p>a) przedmiotowe uznanie jest związane wyłącznie z kryterium ekonomicznym, nie uwzględnia się przy tym innych elementów, które mogą wpływać na uznanie lub nie, iż występuje ww. znacząca dysproporcja (np. sytuacja na danym rynku, powiązania osobowe i kapitałowe itp.),</p> <p>b) pierwszy podany próg ekonomiczny (dostawca, którego roczny obrót nie przekracza równowartości w złotych 2.000.000 euro, a także nabywca, którego roczny obrót przekracza równowartość w złotych 2.000.000 euro) powoduje, że tak naprawdę zdecydowana większość relacji na linii dostawca – nabywca zostanie z góry zakwalifikowana jako charakteryzująca się znaczącą dysproporcją w potencjale ekonomicznym w przypadku praktyk nieuczciwie wykorzystujących przewagę kontraktową – zgodnie bowiem z danymi Instytutu Ekonomiki Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej BIP ponad 90% gospodarstw rolnych w Polsce posiada roczny obrót nieprzekraczający 2.000.000 euro.</p> <p>Co istotne, przedstawionego rozwiązania nie proponuje dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/633, która w kontekście podanych obrotów stanowi jedynie, iż „ma zastosowanie do niektórych nieuczciwych praktyk handlowych, które występują w związku ze sprzedażą produktów rolnych i spożywczych” (art. 1 ust. 2), nie przesądza jednak, że w przypadku ich (obrotów) osiągnięcia lub nie występuje stan znaczącej dysproporcji.</p>	
49	<p>Art. 7 ust. 2 pkt 1</p>	<p>Unia Producentów i Pracodawców Przemysłu Miesnego UPEMI</p>	<p>Zwracamy się o rozważenie wniosku o obniżenie w art. 7 ust. 2 pkt 1 wielkości rocznego obrotu nabywcy z równowartości 2 000 000 euro na np. 100 000 euro.</p> <p>Założeniem wprowadzenia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/633 z dnia 17 kwietnia 2019 r. w sprawie nieuczciwych praktyk handlowych w relacjach między przedsiębiorcami w łańcuchu dostaw produktów rolnych i spożywczych (Dz. Urz. UE L 111 z 25.04.2019, str. 59), zwanej dalej „dyrektywą 2019/633” było wprowadzenie i wzmocnienie, w skali UE oraz poszczególnych krajów członkowskich, poziomu ochrony przed nieuczciwym wykorzystywaniem przewagi kontraktowej w obrocie produktami rolnymi i spożywczymi.</p> <p>Jednocześnie postanowienia w/w dyrektywy nie zabraniają państwom członkowskim utrzymania lub wprowadzenia wyższego poziomu ochrony przed nieuczciwym wykorzystywaniem przewagi kontraktowej w obrocie produktami rolnymi i spożywczymi niż ustalone w w/w dyrektywie.</p> <p>Jest to także zawarte w uzasadnieniu projektowanej ustawy – <i>„Zgodnie z przepisami dyrektywy 2019/633 państwa członkowskie będą mogły utrzymać lub wprowadzić zasady, które są bardziej rygorystyczne niż te ustanowione w dyrektywie, w tym rozszerzyć zakres podmiotowy czy listę nieuczciwych praktyk.”</i></p> <p>Wprowadzana w art. 7 ust. 2 szczegółowa definicja przypadków występowania „przewagi kontraktowej”, wpływająca na ogólny określony w projekcie ustawy zakres praktyk nieuczciwego wykorzystywania przewagi konkurencyjnej, w konsekwencji powoduje znaczące ograniczenie zakresu ustawy – ograniczenie prawnej i faktycznej ochrony większości polskich rolników oraz znacznej części polskich przedsiębiorców w sytuacjach nieuczciwego wykorzystywania przewagi konkurencyjnej.</p> <p>Obecnie zgodnie z obowiązującymi przepisami ustawy z dnia 15 grudnia 2016 r. o przeciwdziałaniu wykorzystywaniu przewagi kontraktowej w obrocie produktami rolnymi i</p>	<p>Uwaga częściowo uwzględniona – zmieniono art. 7 ust. 2 i 3</p> <p>Wprowadzono otwarty katalog sytuacji, w których występuje dysproporcja w potencjale ekonomicznym, zgodnie z uwagą UOKiK.</p>

			<p>spożywczy - przewagą kontraktową jest występowanie znacznej dysproporcji w potencjale ekonomicznym nabywcy względem dostawcy. Natomiast w projekcie ustawy sytuacja wystąpienia przewagi kontraktowej nastąpi dopiero w przypadku, gdy nabywcą jest podmiot, którego roczny obrót przekracza równowartość w złotych 2 000 000 euro, (tj. ok. 9 mln zł.). Proponowane rozwiązanie drastycznie zmniejsza zakres ochrony polskich rolników i przetwórców. Nie tylko ogranicza zakres porównywania siły rynkowej dostawcy z nabywcą z obecnego ogólnego, dość szerokiego rynkowo i ekonomicznie, pojęcia potencjału ekonomicznego, jedynie do porównania rocznych obrotów a ponadto ustala znacząco wysoki minimalny roczny poziom obrotów po stronie nabywcy w wysokości 2 mln EUR.</p> <p>Wobec powyższego od dnia 1.05.2021 r. zdecydowana większość rolników oraz małych przedsiębiorców rolnych nie będzie objęta ochroną w ramach nowej ustawy. Ponadto powstaje zagrożenie pojawienia się na rynku dużej ilości nowych podmiotów – pośredników, którzy nie będą podlegać wymogom nowej ustawy.</p>	
50	Art. 7 ust. 2,4,6	<p>Polska Organizacja Handlu i Dystrybucji</p>	<p>Propozycja zmiany</p> <p>Wysokość rocznego obrotu dostawców i nabywców, o których mowa w lit. a)–e) akapitu pierwszego, określa się zgodnie z odpowiednimi częściami załącznika do zalecenia Komisji 2003/361/WE (8), a w szczególności jego art. 3, 4 i 6, w tym definicjami „przedsiębiorstwa samodzielnego”, „przedsiębiorstwa partnerskiego” i „przedsiębiorstwa powiązanego”, a także innych kwestii dotyczących rocznego obrotu</p> <p>W pierwszej kolejności zwracamy uwagę, że w art. 7 Projektu nie dokonano prawidłowej transpozycji przepisów Dyrektywy PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2019/633 z dnia 17 kwietnia 2019 r. w sprawie nieuczciwych praktyk handlowych w relacjach między przedsiębiorcami w łańcuchu dostaw produktów rolnych i spożywczych („Dyrektywa”) określających znamiona przewagi kontraktowej. Przepis art. 2 akapit drugi Dyrektywy przewiduje, że wysokość rocznego obrotu dostawców i nabywców, o których mowa w lit. a)–e) akapitu pierwszego, określa się zgodnie z odpowiednimi częściami załącznika do zalecenia Komisji 2003/361/WE z dnia 6 maja 2003 r. dotyczącego definicji mikroprzedsiębiorstw oraz małych i średnich przedsiębiorstw (Dz.U. L 124 z 20.5.2003, s. 36), a w szczególności jego art. 3, 4 i 6, w tym definicjami „przedsiębiorstwa samodzielnego”, „przedsiębiorstwa partnerskiego” i „przedsiębiorstwa powiązanego”, a także innych kwestii dotyczących rocznego obrotu. W Projekcie całkowicie pominięto opisane wyżej postanowienia Dyrektywy, a obroty dostawców i nabywców mają być liczone w oparciu o roczne przychody danego przedsiębiorcy, bez uwzględnienia (w jakimkolwiek stopniu) siły rynkowej podmiotów gospodarczych z tym przedsiębiorcą powiązanych. W opinii POHID takie brzmienie przepisu art. 7 Projektu jest wprost sprzeczne z treścią Dyrektywy (z uwagi na wyżej opisany akapit drugi art.2) i koniecznie wymaga korekty. Tym samym Projekt przewiduje rozwiązania mniej korzystne dla nabywców i w</p>	<p>Uwaga uwzględniona</p> <p>Nie można w przepisach odwołać się do zaleceń KE zatem w art. 7 ust. 6 odwołano się analogicznych zapisów, tj. do załącznika I do rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu (Dz.U. L 187 z 26.06.2014, str. 1, z późn. zm.).</p>

			<p>konsekwencji przewidziane w Projekcie szczegółowe zasady ustalania obrotu mogą skutkować tym, że na podstawie ustawy stwierdzone może być nadużywanie przewagi kontraktowej w sytuacjach, do których Dyrektywa nie znajduje zastosowania. Nieuwzględnienie obrotów grup kapitałowych, do których należą odbiorca/nabywca może prowadzić do efektów sprzecznych z celem Dyrektywy oraz projektowanej ustawy – choćby z uwagi na dosyć powszechną praktykę rynkową, w której duzi dostawcy powierzają sprzedaż okresowego asortymentu wyspecjalizowanym spółkom córkom. Konsekwencją wejścia w życie niektórzy nabywcy mogą dysponować przewagą kontraktową nawet wobec dostawców należących do silnych międzynarodowych grup kapitałowych – niejednokrotnie posiadających potencjał negocjacyjny i ekonomiczny wielokrotnie większy, niż wynikałoby z wysokości obrotów obliczanych jedynie na podstawie przychodów stron umowy dostawy.</p> <p>Nawet pobieżna analiza przychodów koncernów spożywczych za ubiegłe lata pozwala łatwo dostrzec rażącą dysproporcję pomiędzy poziomami obrotów globalnych i tych osiągniętych na rynku polskim. Chcielibyśmy podkreślić przy tym, że podane poniżej przykłady nie mają na celu jakichkolwiek sugestii, że wskazani przedsiębiorcy nadużywają – wobec kogokolwiek na rynku – swojej przewagi kontraktowej. Chcemy wyłącznie wskazać na nieprawidłową ocenę rzeczywistego potencjału dostawców i odbiorców działających na rynku, do której prowadzi nieprawidłowa transpozycja wskazanych powyżej postanowień Dyrektywy. I tak np. globalna sprzedaż Grupy Nestle Global wyniosła, w 2019 r., 92,57 miliarda CHF¹, podczas suma przychodów Nestle Polska wyniosła 4 051 532 658,75 zł². Globalne przychody koncernu Unilever wyniosły w 2019 r. kwotę 52 miliardy Euro³ natomiast suma przychodów Unilever w Polsce w roku 2019 r. wyniosła 3 273 573 746 zł⁴. Przychody netto Mondelez International Inc. wyniosły, w roku 2019, 25,9 miliarda USD⁵, natomiast przychody Mondelez Polska wyniosły przychodów 1 832 637 315 zł⁶. Pokazuje to ogromną dysproporcję w ocenie potencjału ekonomicznego przy zastosowaniu kryterium wskazanego w Dyrektywie, a tym, które wskazane zostało w projekcie ustawy.</p> <p>Należy również odnotować, że niezastosowanie w Projekcie postanowień art. 2 akapitu drugiego Dyrektywy może doprowadzić do sytuacji, w której polscy przedsiębiorcy eksportujący towary do innych państw członkowskich będą chronieni przepisami o przeciwdziałaniu wykorzystywaniu przewagi kontraktowej w stopniu mniejszym, niż międzynarodowe koncerny spożywcze chronione będą na terenie RP. Stoi to także w oczywistej sprzeczności z Traktatowymi zasadami funkcjonowania jednolitego rynku Unii Europejskiej. W konsekwencji, jest to także niewątpliwie sprzeczne z celami Dyrektywy. Trudno jest także uznać, aby taki cel przyświecał autorom Projektu.</p>	
51	Art. 7 ust. 2, 4, 6	Pracodawcy RP	<p>Zasady ustalania obrotów nie uwzględniają potencjału grupy kapitałowej przedsiębiorcy, co oznacza, że polskie sieci handlowe mogą mieć przewagę kontraktową wobec dużych, międzynarodowych koncernów, których polskie podmioty zależne mają mniejsze obroty.</p> <p>Proponowane brzmienie art. 7 ust. 4: „<i>Ilekoć w ust. 2 i 3 jest mowa o rocznym obrocie, należy przez to rozumieć łączny roczny obrót uzyskany przez grupę kapitałową, do której należy</i></p>	<p>Uwaga uwzględniona</p> <p>Nie można w przepisach odwołać się do zaleceń KE zatem w art. 7 ust. 6 odwołano się analogicznych zapisów, tj. do załącznika I do</p>

			<p><i>nabywca lub dostawca, w roku obrotowym poprzedzającym rok obrotowy wszczęcia postępowania w sprawie praktyk nieuczciwie wykorzystujących przewagę kontraktową.</i>”</p> <p>W Dyrektywie wskazano, że wysokość rocznego obrotu dostawców i nabywców, o których mowa w lit. a)–e) akapitu pierwszego, określa się zgodnie z odpowiednimi częściami załącznika do zalecenia Komisji 2003/361/WE z dnia 6 maja 2003 r. dotyczące definicji mikroprzedsiębiorstw oraz małych i średnich przedsiębiorstw (Dz.U. L 124 z 20.5.2003, s. 36), a w szczególności jego art. 3, 4 i 6, w tym definicjami „przedsiębiorstwa samodzielnego”, „przedsiębiorstwa partnerskiego” i „przedsiębiorstwa powiązanego”, a także innych kwestii dotyczących rocznego obrotu.</p> <p>Projekt Ustawy przewiduje rozwiązania mniej korzystne dla nabywców, uwzględniając tylko obrót przedsiębiorcy będącego dostawcą, skutkując sztucznym zaniżaniem obrotów stron umowy. W realiach polskich, oznaczać to będzie sztuczne zaniżenie zakładanej pozycji negocjacyjnej zagranicznych dostawców wobec polskich nabywców (sieci handlowych) i przypisywanie polskim nabywcom rzekomej przewagi kontraktowej.</p>	rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu (Dz.U. L 187 z 26.06.2014, str. 1, z późn. zm.).
52	Art. 7 ust. 2 i 3	UOKiK	<p>Katalog sytuacji, w których występuje dysproporcja w potencjale ekonomicznym nie powinien być ograniczony jedynie do przypadków przekroczenia przez kontrahentów odpowiednich progów obrotowych.</p> <p>„2 . Znacząca dysproporcja w potencjale ekonomicznym, w przypadku praktyk nieuczciwie wykorzystujących przewagę kontraktową, stosowanych przez nabywcę względem dostawcy występuje <u>w szczególności</u> między: (...)</p> <p>3. Znacząca dysproporcja w potencjale ekonomicznym, w przypadku praktyk nieuczciwie wykorzystujących przewagę kontraktową, stosowanych przez dostawcę względem nabywcy występuje <u>w szczególności</u> między:”</p> <p>Ograniczenie zakresu pojęcia „znaczącej dysproporcji w potencjale ekonomicznym” tylko do przypadków gdy strony przekraczają określone progi, może spowodować nadmierne zawężenie zakresu stosowania ustawy, np. w sytuacji gdy potencjał ekonomiczny jakiegoś podmiotu wynika z tego, że należy on do dużej grupy kapitałowej albo wynika ze specyfiki danej umowy. Może to również prowadzić do sytuacji, w której zakresem zastosowania ustawy nie zostaną objęte relacje podmiotów, których roczne obroty nie przekraczają minimalnego progu przewidzianego w projekcie ustawy.</p>	<p>Uwaga częściowo uwzględniona – zmieniono art. 7 ust. 2 i 3</p> <p>Wprowadzono otwarty katalog sytuacji, w których występuje dysproporcja w potencjale ekonomicznym</p>
53	Art. 7 ust. 2 oraz Art. 7 ust. 3	POROZUMIENIE DLA MLECZARSTWA (Krajowy Związek Spółdzielni Mleczarskich,	<p>Proponuje się uzupełnienie zapisów definiujących znaczące dysproporcje potencjałów ekonomicznych dostawcy i odbiorcy w postaci zapisu mówiącego o różnicy wynoszącej np. minimum 10-krotność wielkości obrotu nabywcy względem dostawcy lub dostawcy względem nabywcy.</p> <p>Art. 7 ustę 2 oraz 3 przy obecnie proponowanym brzmieniu w praktyce nie wzmacniają ochrony rolników (w szczególności małych i średnich) gdyż definiują znaczącą dysproporcję potencjałów</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>Wskazane w projekcie wartości progów obrotowych odzwierciedlają wartości wskazane w art. 1 ust. 2 dyrektywy. Jednak zmieniono art. 7 ust. 2 i 3</p>

		Związek Polskich Przetwórców Mleka, Krajowe Stowarzyszenie Mleczarzy, Polska Izba Mleka, Polska Federacja Hodowców Bydła i Producentów Mleka)	<p>ekonomicznych nabywcy i dostawcy, zgodnie z wdrażaną projektowanymi przepisami Dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/633 z dnia 17 kwietnia 2019 r. w sprawie nieuczciwych praktyk handlowych w relacjach między przedsiębiorcami w łańcuchu dostaw produktów rolnych i spożywczych. Jednakże przeniesienie na grunt polskiego prawa definicji wprost z ww. Dyrektywy może doprowadzić do kuriozalnych sytuacji, w których różnica potencjałów ekonomicznych dostawcy i nabywcy mierzona rocznym obrotem będzie wynosić np. zaledwie 1 EUR, a i tak zgodnie z przyjętą definicją będzie to znacząca dysproporcja. Dodatkowo określone w art. 7 ust. 2 oraz 3 progi rocznych obrotów nie przewidują sytuacji w której umowę zawierają podmioty o faktycznie różnych potencjałach ekonomicznych tj. np. dostawcą, którego roczny obrót wynosi np. poniżej 200 tys. złotych rocznie (czyli zdecydowana większość rolników w Polsce) a odbiorcą, którego roczny obrót przekracza 50 mln złotych rocznie i więcej. Gdyby tak było zbędne byłby zapisy art. 7 ust. 2 punkt 2-5 oraz zapisy art. 7 ust 3, punkt 2-5 Ponieważ dyrektywy UE ze swojej natury wyznaczają kierunki i cele jakie mają zostać osiągnięte dzięki wdrożeniu danej dyrektywy do prawodawstwa krajowego, zapisy ww. Dyrektywy nie wykluczają wprowadzenia bardziej precyzyjnej definicji znaczącej dysproporcji potencjałów ekonomicznych. W związku z powyższym postulujemy uzupełnienie zapisów Art. 7 ust. 2 oraz 3 o faktyczne wskazania dotyczące dysproporcji potencjałów ekonomicznych nabywcy i dostawcy np. w postaci zapisu mówiącego o różnicy wynoszącej np. minimum 10-krotność wielkości obrotu nabywcy względem dostawcy lub dostawcy względem nabywcy.</p>	Wprowadzono otwarty katalog sytuacji, w których występuje dysproporcja w potencjale ekonomicznym, zgodnie z uwagą UOKiK.
54	Art. 7 ust. 2 oraz ust. 3	Izba Zbożowo-Paszowa	<p>Proponujemy rozważenie zastosowania wartości w zł ze znaczenie niższym progiem obrotów dla każdej ze stron.</p> <p>Uwzględniając realia polskiej gospodarki, najniższy przyjęty w projekcie próg tj. 2 mln Euro może spowodować, że wiele podmiotów nie zostanie objętych proponowanymi rozwiązaniami. Ponadto należy wypracować mechanizm, który faktycznie będzie określał „znaczącą dysproporcję w potencjale ekonomicznym”, gdyż w praktyce mogą mieć miejsce różnice bardzo niewielkiej wartości 1,99 mln Euro względem strony przeciwnej 2,01 mln Euro – w takim przypadku trudno mówić o znaczącej dysproporcji w potencjale ekonomicznym”.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>Wskazane w projekcie wartości progów obrotowych odzwierciedlają wartości wskazane w art. 1 ust. 2 dyrektywy. Jednak zmieniono art. 7 ust. 2 i 3</p> <p>Wprowadzono otwarty katalog sytuacji, w których występuje dysproporcja w potencjale ekonomicznym, zgodnie z uwagą UOKiK.</p>
55	Art. 7 ust. 2, 4, 6	Polska Izba Handlu	<p>Zasady ustalania obrotów nie uwzględniają potencjału grupy kapitałowej przedsiębiorcy, co oznacza, że polskie sieci handlowe mogą mieć przewagę kontraktową wobec dużych, międzynarodowych koncernów, których polskie podmioty zależne mają mniejsze obroty.</p> <p>Proponowane brzmienie art. 7 ust. 4: „Ilekroć w ust. 2 i 3 jest mowa o rocznym obrocie, należy przez to rozumieć łączny roczny obrót uzyskany przez grupę kapitałową, do której należy nabywca lub dostawca, w roku obrotowym poprzedzającym rok obrotowy wszczęcia postępowania w sprawie praktyk nieuczciwie wykorzystujących przewagę kontraktową.”</p> <p>W Dyrektywie wskazano, że wysokość rocznego obrotu dostawców i nabywców, o których mowa w lit. a)–e) akapitu pierwszego, określa się zgodnie z odpowiednimi częściami załącznika do</p>	<p>Uwaga uwzględniona</p> <p>Nie można w przepisach odwołać się do zaleceń KE zatem w art. 7 ust. 6 odwołano się analogicznych zapisów, tj. do załącznika I do rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem</p>

			<p>zalecenia Komisji 2003/361/WE z dnia 6 maja 2003 r. dotyczące definicji mikroprzedsiębiorstw oraz małych i średnich przedsiębiorstw (Dz.U. L 124 z 20.5.2003, s. 36), a w szczególności jego art. 3, 4 i 6, w tym definicjami „przedsiębiorstwa samodzielne”, „przedsiębiorstwa partnerskie” i „przedsiębiorstwa powiązane”, a także innych kwestii dotyczących rocznego obrotu.</p> <p>Projekt Ustawy przewiduje rozwiązania mniej korzystne dla nabywców, uwzględniając tylko obrót przedsiębiorcy będącego dostawcą, skutkując sztucznym zaniżaniem obrotów stron umowy. W realiach polskich, oznaczać to będzie sztuczne zaniżenie zakładanej pozycji negocjacyjnej zagranicznych dostawców wobec polskich nabywców (sieci handlowych) i przypisywanie polskim nabywcom rzekomej przewagi kontraktowej.</p>	<p>wewnętrzny w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu (Dz.U. L 187 z 26.06.2014, str. 1, z późn. zm.).</p>
56	Art. 7 ust. 4	Polska Federacja Producentów Żywności Związek Pracodawców	<p>Podane w art.7 ust. 2 i ust. 3 projektowanej ustawy przedziały obrotowe stanowią jedną z kluczowych przesłanek, prowadzących do ustalenia czy zakazy przewidziane w Projektowanej Ustawie obowiązują w odniesieniu do określonego nabywcy lub dostawy i konkretnej transakcji nabycia, czy nie, a w konsekwencji czy strony tej transakcji mają w tym zakresie nieograniczoną swobodę kontraktowania.</p> <p>Działając zgodnie z zasadą pewności prawa racjonalny ustawodawca powinien umożliwić dostawcom i nabywcom dostosowanie się do przepisów prawa, poprzez takie ich skonstruowanie, aby ustalenie czy dostawca lub nabywca posiada przewagę kontraktową było możliwe już w momencie gdy te podmioty zamierzają lub podejmują określone działanie (praktykę), a nie dopiero następnie, gdy dojdzie do wszczęcia postępowania w sprawie praktyk nieuczciwie wykorzystujących przewagę kontraktową. Niestety projektowane brzmienie art.7 ust.4 nie daje dostawcom i nabywcom takiej możliwości, ponieważ przewiduje, że ilekroć w art.7 „ust. 2 i 3 jest mowa o rocznym obrocie, należy przez to rozumieć roczny obrót uzyskany w roku obrotowym poprzedzającym rok obrotowy wszczęcia postępowania w sprawie praktyk nieuczciwie wykorzystujących przewagę kontraktową”.</p> <p>W związku z tym postuluje się dokonanie w art.7 ust.4 oraz odpowiednio w pozostałej treści projektu takich zmian, aby możliwe było nie tylko wyliczenie kary pieniężnej za naruszenie, ale przede wszystkim, aby adresaci norm prawnych dokonując ich wykładni i zastosowania w czasie rzeczywistym (podejmowania działania, praktyki) mogli ustalić czy posiadają przewagę kontraktową sprawdzając swój „roczny obrót uzyskany w roku obrotowym poprzedzającym rok obrotowy stosowania praktyk nieuczciwie wykorzystujących przewagę kontraktową”.</p> <p>Jednocześnie wskazane jest, aby nabywca na żądanie dostawcy, a dostawca na żądanie nabywcy, był zobowiązany do oświadczenia mu, czy jego roczne obroty mieszczą się w jednym z przedziałów określonych w art.7 ust.2 i ust. 3 projektowanej Ustawy (i który to jest przedział).</p> <p>Proponuje się w art. 7 zmianę ust. 4 i nadanie mu brzmienia:</p> <p>„4. Ilekroć w ust. 2 i 3 jest mowa o rocznym obrocie, należy przez to rozumieć roczny obrót uzyskany w roku obrotowym poprzedzającym rok obrotowy wszczęcia postępowania w sprawie praktyk nieuczciwie wykorzystujących przewagę kontraktową dokonania czynności prawnej,</p>	<p>Uwaga częściowo uwzględniona</p> <p>Zmieniono zapisy w art. 7 ust. 4.</p> <p>W zakresie składania oświadczeń o wysokości obrotów - proponowane rozwiązanie będzie stanowić nieproporcjonalnie duże obciążenie regulacyjne dla podmiotów funkcjonujących na rynku rolno-spożywczym. Na rynku tym działa bardzo dużo podmiotów o niewielkiej skali działalności (samiych gospodarstw rolnych jest w Polsce 1,4 mln.). Korzyści dla rynku jakie mogą wynikać z obowiązku wzajemnego składania sobie oświadczeń przez kontrahentów, mogą nie zrównoważyć przez ponoszonych uciążliwości. W tym kontekście warto wskazać, że wskazana jako wzór regulacja ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych dotyczy tylko nielicznych podmiotów mających status „dużego przedsiębiorcy”.</p>

			<p><i>będącej przedmiotem postępowania w sprawie praktyk nieuczciwie wykorzystujących przewagę kontraktową.</i>”.</p> <p>Przy takim uregulowaniu możliwe jest prowadzenie postępowania w stosunku do podmiotu, który w chwili dokonywania, a nawet rozliczania czynności prawnej, nie posiadał statusu podmiotu posiadającego przewagę kontraktową, lecz w związku z dynamicznym rozwojem przedsiębiorstwa uzyskał ją w latach kolejnych. W takiej sytuacji prawo działałoby wstecz w sposób całkowicie niemożliwy do przewidzenia przez przedsiębiorców dokonujących czy to czynności zbycia, czy nabycia produktów rolnych i spożywczych. W istocie każdy, nawet mały uczestnik obrotu musiałby zapobiegawczo uznawać, że może w przyszłości uzyskać przewagę kontraktową, a wówczas treść stosunku prawnego, w który wstępuje jako podmiot tej przewagi nieposiadający, będzie oceniana z uwzględnieniem postanowień ustawy, która przewiduje przecież potencjalnie bardzo dotkliwe konsekwencje za naruszenie jej postanowień. Takie uregulowanie godzi w pewność prawa i należy uznać je za rozwiązanie niekonstytucyjne.</p>	
57	Art. 7 ust. 4	Związek Producentów Cukru w Polsce	<p>Modyfikacja zapisów poprzez wykreślenie i dodanie:</p> <p><i>4. Ilekroć w ust. 2 i 3 jest mowa o rocznym obrocie, należy przez to rozumieć roczny obrót uzyskany w roku obrotowym poprzedzającym rok obrotowy wszczęcia postępowania w sprawie praktyk nieuczciwie wykorzystujących przewagę kontraktową dokonania czynności prawnej, będącej przedmiotem postępowania w sprawie praktyk nieuczciwie wykorzystujących przewagę kontraktową.</i></p> <p>Przy takim uregulowaniu możliwe jest prowadzenie postępowania w stosunku do podmiotu, który w chwili dokonywania, a nawet rozliczania czynności prawnej, nie posiadał statusu podmiotu posiadającego przewagę kontraktową, lecz w związku z dynamicznym rozwojem przedsiębiorstwa uzyskał ją w latach kolejnych. W takiej sytuacji prawo działałoby wstecz w sposób całkowicie niemożliwy do przewidzenia przez przedsiębiorców dokonujących czy to czynności zbycia, czy nabycia produktów rolnych i spożywczych. W istocie każdy, nawet mały uczestnik obrotu musiałby zapobiegawczo uznawać, że może w przyszłości uzyskać przewagę kontraktową, a wówczas treść stosunku prawnego, w który wstępuje jako podmiot tej przewagi nieposiadający, będzie oceniana z uwzględnieniem postanowień ustawy, która przewiduje przecież potencjalnie bardzo dotkliwe konsekwencje za naruszenie jej postanowień. Takie uregulowanie godzi w pewność prawa i należy uznać je za rozwiązanie niekonstytucyjne.</p>	<p>Uwaga uwzględniona</p> <p>Zmieniono zapisy w art. 7 ust. 4.</p>
58	Art. 7 ust. 4	POROZUMIENIE DLA MLECZARSTWA (Krajowy Związek Spółdzielni Mleczarskich, Związek Polskich Przetwórców	<p>Zapis nie przewiduje możliwości porównywania obrotów podmiotów, które np. nie prowadziły działalności w wymiarze 12 miesięcy.</p> <p>Art. 7 ustęp 4 definiuje pojęcie rocznego obrotu, które zostało użyte w art. 7 ust. 2 oraz 3. W naszej opinii taka konstrukcja przepisu wyklucza skuteczne wszczęcie przez właściwe organy administracji państwowej postępowania w sprawie nieuczciwego wykorzystywania przewagi kontraktowej w przypadku podmiotów, które nie prowadzą działalności gospodarczej odpowiednio długo – np. powstałych w roku, w którym wystąpiło podejrzenie o nieuczciwe wykorzystywanie przewagi kontraktowej. Ponadto niewątpliwie pojawią się trudności w</p>	<p>Uwaga częściowo uwzględniona</p> <p>Zmieniono zapisy w art. 7 ust. 4.</p>

		Mleka, Krajowe Stowarzyszenie Mleczarzy, Polska Izba Mleka, Polska Federacja Hodowców Bydła i Producentów Mleka)	ustaleniu wysokości obrotów np. rolników indywidualnych lub podmiotów powstałych w danym roku lub podmiotów, które zawiesiły na jakiś czas działalność.	
59	Art. 7 ust. 4	Lewiatan	<p>Postuluje się dokonanie w art.7 ust.4 oraz odpowiednio w pozostałej treści ustawy takich zmian, aby adresaci norm prawnych w czasie podejmowania decyzji o podjęciu odpowiedniego działania, które może być potencjalnie uznane za wykorzystanie przewagi kontraktowej, mogli ustalić czy posiadają przewagę kontraktową sprawdzając swój „<i>roczny obrót uzyskany w roku obrotowym poprzedzającym rok obrotowy stosowania praktyk nieuczciwie wykorzystujących przewagę kontraktową</i>”.</p> <p>Jednocześnie wskazane jest, aby nabywca na żądanie dostawcy, a dostawca na żądanie nabywcy, był zobowiązany do oświadczenia mu, czy jego roczne obroty mieszczą się w jednym z przedziałów określonych w art.7 ust.2 i ust. 3 projektowanej ustawy (i który to jest przedział).</p> <p>Podane w art.7 ust.2 i ust. 3 projektowanej ustawy przedziały obrotowe stanowią jedną z kluczowych przesłanek, prowadzących do ustalenia, czy zakazy przewidziane w projektowanej Ustawie obowiązują w odniesieniu do określonego nabywcy lub dostawy i konkretnej transakcji nabycia, czy nie, a w konsekwencji, czy strony tej transakcji mają w tym zakresie nieograniczoną swobodę kontraktowania.</p> <p>Niestety projektowane brzmienie art.7 ust.4 nie daje dostawcom i nabywcom możliwości przed podjęciem zawarciem kontraktu, czy posiadają swobodę kontraktowania, czy też podlegają ograniczeniom wynikającym z przedmiotowej ustawy, ponieważ przewiduje, że ilekroć w art.7 „<i>ust. 2 i 3 jest mowa o rocznym obrocie, należy przez to rozumieć roczny obrót uzyskany w roku obrotowym poprzedzającym rok obrotowy wszczęcia postępowania w sprawie praktyk nieuczciwie wykorzystujących przewagę kontraktową</i>”.</p>	<p>Uwaga częściowo uwzględniona</p> <p>Zmieniono zapisy w art. 7 ust. 4.</p>
60	Art. 7 ust. 4	Stowarzyszenie Krajowa Unia Producentów Soków	<p>Postuluje się dokonanie w art.7 ust.4 oraz odpowiednio w pozostałej treści ustawy takich zmian, aby adresaci norm prawnych w czasie podejmowania decyzji o podjęciu odpowiedniego działania, które może być potencjalnie uznane za wykorzystanie przewagi kontraktowej, mogli ustalić czy posiadają przewagę kontraktową sprawdzając swój „<i>roczny obrót uzyskany w roku obrotowym poprzedzającym rok obrotowy stosowania praktyk nieuczciwie wykorzystujących przewagę kontraktową</i>”.</p>	<p>Uwaga częściowo uwzględniona</p> <p>Zmieniono zapisy w art. 7 ust. 4.</p> <p>W zakresie składania oświadczeń o wysokości obrotów - proponowane rozwiązanie będzie stanowić nieproporcjonalnie duże obciążenie regulacyjne dla podmiotów funkcjonujących na rynku rolno-spożywczym. Na rynku tym</p>

			<p>Jednocześnie wskazane jest, aby nabywca na żądanie dostawcy, a dostawca na żądanie nabywcy, był zobowiązany do oświadczenia mu, czy jego roczne obroty mieszczą się w jednym z przedziałów określonych w art.7 ust.2 i ust. 3 projektowanej ustawy (i który to jest przedział).</p> <p>Podane w art.7 ust.2 i ust. 3 projektowanej ustawy przedziały obrotowe stanowią jedną z kluczowych przesłanek, prowadzących do ustalenia, czy zakazy przewidziane w projektowanej Ustawie obowiązują w odniesieniu do określonego nabywcy lub dostawy i konkretnej transakcji nabycia, czy nie, a w konsekwencji, czy strony tej transakcji mają w tym zakresie nieograniczoną swobodę kontraktowania.</p> <p>Niestety projektowane brzmienie art.7 ust.4 nie daje dostawcom i nabywcom możliwości przed podjęciem zawarciem kontraktu, czy posiadają swobodę kontraktowania, czy też podlegają ograniczeniom wynikającym z przedmiotowej ustawy, ponieważ przewiduje, że ilekroć w art.7 „ust. 2 i 3 jest mowa o rocznym obrocie, należy przez to rozumieć roczny obrót uzyskany w roku obrotowym poprzedzającym rok obrotowy wszczęcia postępowania w sprawie praktyk nieuczciwie wykorzystujących przewagę kontraktową”.</p>	<p>działa bardzo dużo podmiotów o niewielkiej skali działalności (samych gospodarstw rolnych jest w Polsce 1,4 mln.). Korzyści dla rynku jakie mogą wyniknąć z obowiązku wzajemnego składania sobie oświadczeń przez kontrahentów, mogą nie zrównoważyć ponoszonych uciążliwości. W tym kontekście warto wskazać, że wskazana jako wzór regulacja ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych dotyczy tylko nielicznych podmiotów mających status „dużego przedsiębiorcy”</p>
61	Art. 7 ust. 4 oraz ust. 5	Izba Zbożowo- Paszowa	<p>Postulujemy, aby roczny obrót dostawców lub nabywców, który jest czynnikiem determinującym podleganie przez te podmioty odpowiedzialności za naruszenie przepisów ustawy, oceniać na rok obrotowy poprzedzający rok w ciągu, którego dostawca albo nabywca dopuścił się praktyki nieuczciwie wykorzystujących przewagę kontraktową. Wobec tego, proponujemy aby przepisom Art. 7 ust. 4 i ust. 5 nadać brzmienie następujące:</p> <p>„4. Ilekroć w ust. 2 i 3 jest mowa o rocznym obrocie, należy przez to rozumieć roczny obrót uzyskany w roku obrotowym poprzedzającym rok, w ciągu którego dostawca albo nabywca dopuścił się praktyk nieuczciwie wykorzystujących przewagę kontraktową.</p> <p>5. Wyrażone w euro wielkości, o których mowa w ust. 2 i 3, przelicza się na złote według średniego kursu ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski w ostatnim dniu roku obrotowego poprzedzającego rok w ciągu którego dostawca albo nabywca dopuścił się praktyk nieuczciwie wykorzystujących przewagę kontraktową.”.</p> <p>Podnosimy, iż aktualne brzmienie przepisów Art. 7 ust. 4 oraz 5 stwarza ryzyko, że do odpowiedzialności przewidzianej przez ustawę zostaną pociągnięte podmioty, które w dacie zawierania transakcji sprzedaży produktów rolnych lub spożywczych nie spełniają wymogów progowych co do rocznego obrotu przewidzianych w art. 7 ust. 2 oraz ust. 3, natomiast w roku poprzedzającym wszczęcie postępowania w sprawie praktyk nieuczciwie wykorzystujących przewagę kontraktową już w tych progach mogą się mieścić. Tytułem przykładu można wskazać sytuację, gdy nabywca, którego roczny obrót nie przekracza kwoty 2.000.000,00 euro zakupi produkt rolny lub spożywczy od dostawcy, którego roczny obrót przekracza kwotę 2.000.000,00 euro i po dostarczeniu mu tych produktów dokona obniżenia należności z tytułu dostarczenia tych</p>	<p>Uwaga uwzględniona</p>

			<p>produktów poprzez żądanie od dostawy udzielenia mu rabatu. Jeżeli ten nabywca w kolejnym roku obrotowym przekroczy próg 2.000.000,00 euro zaś dostawca spadnie poniżej tego poziomu rocznych obrotów, a w kolejnym jeszcze roku obrotowym względem nabywcy zostałyby wszczęte postępowanie regulowane ustawą, to wówczas działanie (żądanie rabatu), które podjął nabywca przy okazji w/wym. transakcji stanowiłoby praktykę nieuczciwie wykorzystującą przewagę kontraktową, za co temu nabywcy groziłyby surowe konsekwencje prawne (art. 49 projektu ustawy przewiduje bowiem 2-letni termin przedawnienia „karalności” za niedozwolone praktyki, o których mowa w projekcie ustawy). Takie rozwiązanie godzi zaś w zasadę pewności prawa, której należy przestrzegać tym skrupulatniej, iż w niniejszym przypadku dotyczy ona nakładania sankcji na podmioty prawa. Przedmiotowe przepisy powinny więc być skonstruowane w ten sposób, aby nie było żadnych wątpliwości, że sankcjom ustawowym podlega tylko taki podmiot, który spełnia kryterium obrotowe przewidziane w przepisach art. 7 ust. 2 lub ust. 3. Przy czym, postuluje się, aby roczny obrót dotyczył zamkniętego okresu obrachunkowego, tj. roku poprzedzającego rok, w ciągu którego doszło do praktyki mogącej być ocenianej jako niedozwolona praktyka związana z nieuczciwym wykorzystywaniem przewagi kontraktowej.</p> <p>Przedsiębiorca bowiem dopiero po zamknięciu roku obrachunkowego i rozliczeniu tego roku (np. poprzez sporządzenie rocznego sprawozdania finansowego) ma pewną i obiektywnie sprawdzalną wiedzę o swoim statusie prawnym w kontekście wygenerowanego obrotu rocznego (do końca danego roku obrotowego może jedynie prognozować o swoim statusie). Należy pamiętać, że należności za grudzień są rozliczane dopiero w styczniu następnego roku kalendarzowego, a więc <i>de facto</i> o swoim rocznym obrocie wykazywanym np. w sprawozdaniu finansowym przedsiębiorca w sposób pewny przekonuje się w lutym lub nawet marcu następnego roku kalendarzowego.</p> <p>W przeciwnym wypadku karalność przedmiotowych praktyk może być niejako odroczone, tj. dopiero bowiem pod warunkiem osiągnięcia konkretnego kryterium obrotowego wskazanego w art. 7 ust. 2 lub ust. 3 nabywca lub dostawca może być karany, a jednocześnie w dacie popełnienia przedmiotowej praktyki nie może się on spodziewać, iż mógłby zostać pociągnięty do odpowiedzialności prawnej. Tak będzie się działo, jeżeli obrót będzie oceniany na rok poprzedzający rok wszczęcia postępowania przewidzianego niniejszym projektem ustawy.</p>	
62	Art. 7 ust. 5	Polska Federacja Producentów Żywności Związek Pracodawców	<p>Proponuje się nadanie nowego brzmienia w art. 7 ust. 5:</p> <p><i>„5. Wyrażone w euro wielkości, o których mowa w ust. 2 i 3, przelicza się na złote według średniego kursu ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski wyliczonego za rok obrotowy, w którym dokonano czynności prawnej, będącej przedmiotem wszczęto postępowania w sprawie praktyk nieuczciwie wykorzystujących przewagę kontraktową.”</i></p> <p>Uzasadnienie analogiczne do uwag do art. 7 ust. 4 powyżej.</p> <p>Ponadto z uwagi na istotne wahania kursowe wskazane jest uśrednienie kursu za dany okres – rok obrotowy.</p>	Uwaga uwzględniona

63	Art. 7 ust. 5	Związek Producentów Cukru w Polsce	<p>Propozycja modyfikacji: <i>5. Wyrażone w euro wielkości, o których mowa w ust. 2 i 3, przelicza się na złote według średniego kursu ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski wyliczonego za rok obrotowy, w którym dokonano czynności prawnej, będącej przedmiotem wszędzie postępowania w sprawie praktyk nieuczciwie wykorzystujących przewagę kontraktową.</i> Analogicznie do uwag do art. 7 ust. 4, poczynionych powyżej. Ponadto z uwagi na istotne wahania kursowe wskazane jest uśrednienie kursu za dany okres – rok obrotowy.</p>	Uwaga uwzględniona
64	Art. 7 ust. 6	Polska Federacja Producentów Żywności Związek Pracodawców	<p>Przepis art. 7 ust. 6 projektu ustawy odnosi się jedynie do rocznego obrotu pojedynczego dostawcy lub nabywcy, podczas gdy art. 1 ust. 2 Dyrektywy wskazuje na konieczność uwzględnienia także obrotów „podmiotów partnerskich” i „podmiotów powiązanych”. Należy bowiem wskazać na sytuację, gdy nabywca działający w ramach dużej grupy kapitałowej wykorzystuje swoją pozycję w relacjach z mniejszym z dostawcą, ale formalnie - z uwagi na wąskie rozumienie w projekcie rocznych obrotów i proponowaną ścisłą, wręcz matematyczną, definicję dysproporcji ekonomicznej – roczny obrót dostawcy i roczny obrót nabywcy będzie mieścić się w tym samym ustawowym przedziale, a tym samym transakcja nabycia pomiędzy tymi podmiotami pozostanie poza zakresem zastosowania projektowanej ustawy. Z tej racji - wyłącznie na potrzeby ustalenia czy występuje przewaga kontraktowa - postuluje się dostosowanie art. 7 ust. 6 do celu Dyrektywy i jej art. 1 ust. 2. Zgodnie z pkt 44 preambuły Dyrektywy celem jest „ustanowienie minimalnego unijnego standardu ochrony przed nieuczciwymi praktykami handlowymi”, a zgodnie z pkt. 39 preambuły dyrektywy: „państwa członkowskie powinny mieć możliwość utrzymywania lub wprowadzania na swoim terytorium bardziej rygorystycznych przepisów krajowych zapewniających wyższy poziom ochrony przed nieuczciwymi praktykami handlowymi w relacjach między przedsiębiorcami w łańcuchu dostaw produktów rolnych i spożywczych”.</p>	<p>Uwaga uwzględniona Nie można w przepisach odwołać się do zaleceń KE zatem w art. 7 ust. 6 odwołano się analogicznych zapisów, tj. do załącznika I do rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu (Dz.U. L 187 z 26.06.2014, str. 1, z późn. zm.).</p>
65	Art. 7 ust. 6	Stowarzyszenie Krajowa Unia Producentów Soków	<p>Art. 7 ust. 6 odnosi się jedynie do rocznego obrotu pojedynczego dostawcy lub nabywcy, podczas gdy art. 1 ust. 2 dyrektywy wskazuje na konieczność uwzględnienia także obrotów „podmiotów partnerskich” i „podmiotów powiązanych”. Wyłącznie na potrzeby ustalenia czy występuje przewaga kontraktowa - postuluje się dostosowanie art. 7 ust. 6 do celu dyrektywy i jej art. 1 ust. 2. W związku z tym powstaje projektowana ustawa nie stanowi właściwej implementacji dyrektywy. W świetle proponowanego przepisu art. 7 ust. 6 nabywca działający w ramach dużej grupy kapitałowej wykorzystuje tą swoją pozycję w relacjach z mniejszym z dostawcą, ale formalnie - z uwagi na wąskie rozumienie w projekcie rocznych obrotów i proponowaną ścisłą, wręcz matematyczną, definicję dysproporcji ekonomicznej – roczny obrót dostawcy i roczny obrót nabywcy będzie mieścić się w tym samym ustawowym przedziale, a tym samym transakcja</p>	Uwaga uwzględniona

			nabywania pomiędzy tymi podmiotami pozostanie poza zakresem zastosowania projektowanej ustawy.	
66	Art. 7 ust. 6	Lewiatan	<p>Art.7 ust.6 odnosi się jedynie do rocznego obrotu pojedynczego dostawcy lub nabywcy, podczas gdy art.1 ust.2 dyrektywy wskazuje na konieczność uwzględnienia także obrotów „podmiotów partnerskich” i „podmiotów powiązanych”.</p> <p>Projektowana ustawa nie stanowi właściwej implementacji dyrektywy. W świetle proponowanego przepisu art. 7 ust. 6 nabywca działający w ramach dużej grupy kapitałowej wykorzystuje tą swoją pozycję w relacjach z mniejszym z dostawcą, ale formalnie - z uwagi na wąskie rozumienie w projekcie rocznych obrotów i proponowaną ścisłą, wręcz matematyczną, definicję dysproporcji ekonomicznej – roczny obrót dostawcy i roczny obrót nabywcy będzie mieścić się w tym samym ustawowym przedziale, a tym samym transakcja nabycia pomiędzy tymi podmiotami pozostanie poza zakresem zastosowania projektowanej ustawy.</p> <p>Z tej racji - wyłącznie na potrzeby ustalenia czy występuje przewaga kontraktowa - postuluje się dostosowanie art.7 ust.6 do celu dyrektywy i jej art.1 ust.2.</p>	<p>Uwaga uwzględniona</p> <p>Nie można w przepisach odwołać się do zaleceń KE zatem w art. 7 ust. 6 odwołano się analogicznych zapisów, tj. do załącznika I do rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu (Dz.U. L 187 z 26.06.2014, str. 1, z późn. zm.).</p>
67	Art. 7 ust. 6 pkt 2	Rządowe Centrum Legislacji	<p>Wątpliwości budzi art. 7 ust. 6 pkt 2 projektu w zakresie, w jakim odnosi się do „rocznego sprawozdania finansowego równoważnego do rachunku zysków i strat sporządzanego na podstawie przepisów o rachunkowości” (mimo tego, że projekt kontynuuje w tym zakresie rozwiązanie dotychczasowe). RCL zwraca bowiem uwagę, że roczne sprawozdanie finansowe jest instytucją prawną uregulowaną w ustawie z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości. Zgodnie z art. 45 ust. 2 tej ustawy, roczne sprawozdanie finansowe składa się m.in. z rachunku zysków i strat. Rachunek zysków i strat sporządzany na podstawie przepisów o rachunkowości jest więc elementem sprawozdania finansowego. Nie można zatem mówić o „równoważności” tych dokumentów. Z uwagi na powyższe art. 7 ust. 6 pkt 2 projektu wymaga korekty. Zauważa się, że również art. 39 projektu stanowi kontynuację regulacji dotychczasowej. Ww. przepis wskazuje, że przepisy rozdziału 4, zawierające regulacje dotyczące postępowania w sprawie praktyk nieuczciwie wykorzystujących przewagę kontraktową, stosuje się odpowiednio w sprawach nakładania kar pieniężnych za naruszenie przepisów projektowanej ustawy. Jednak treść art. 39 wymaga ponownego przeanalizowania i co najmniej wyjaśnienia w uzasadnieniu, jakie jest ratio legis tej regulacji oraz na czym ma polegać odpowiednie stosowanie przepisów rozdziału 4 w sprawach nakładania kar pieniężnych za naruszenie przepisów projektowanej ustawy. W tym miejscu warto zwrócić uwagę, że ustawą z dnia 7 kwietnia 2017 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania administracyjnego oraz niektórych innych ustaw do Kodeksu postępowania administracyjnego został dodany dział IVa – Administracyjne kary pieniężne. Przepisy tego działu stosuje się w sprawach nakładania lub wymierzania administracyjnych kar pieniężnych oraz udzielania ulg w ich wykonaniu w przypadku braku pełnej regulacji w tym zakresie w materialnych przepisach odrębnych (art. 189a). W związku z powyższym, należy</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Ad. art. 7 ust. 6 pkt 2 – przepis, wzorowany na art. 106 ust. 3 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Przepis ma zastosowanie w sytuacji, gdy przedsiębiorca nie sporządza rachunku zysków i strat na podstawie przepisów o rachunkowości</p> <p>Ad. art. 39 – obecny przepis jest odpowiednikiem art. 85 uokik, zasadne jest utrzymanie tej regulacji (jej skutkiem jest m.in. to, że do postępowań w sprawach nakładania kar stosuje się m.in. regulacje dotyczące dowodów z rozdziału 4).</p>

			przeanalizować zakres stosowania wskazanej normy prawnej, a w konsekwencji również celowość proponowanej treści art. 39 projektu.	
68	art. 8	Stowarzyszenie Rzeźników i Wędliniarzy RP	<p>W przepisie, do praktyk bezwzględnie zakazanych (ust. 1 pkt 1 – 11) należałoby dodać pkt w brzmieniu „dokonywaniu przez nabywcę jednostronnego potrącenia swoich wierzytelności z wierzytelnościami dostawcy bez uprzedniej pisemnej zgody dostawcy”</p> <p>Dodanie proponowanego pkt usprawni przepływy finansowe i ukroci praktyki potrącenia bezpodstawnie wystawionych faktur.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Wskazana praktyka nie jest uwzględniona w dyrektywie.</p> <p>Prezes UOKiK będzie miał jednak możliwość prowadzenia postępowań odnoszących się do praktyk niewskazanych wyraźnie w ustawie, w przypadku gdy spełnione zostaną przesłanki naruszenia dobrych obyczajów i naruszenia lub zagrożenia istotnemu interesowi strony.</p>
69	Art. 8	Polska Federacja Hodowców Bydła i Producentów Mleka	<p>Dodać podpunkt d) o brzmieniu spółdzielni, który sprzedaje produkty do tej Spółdzielni</p> <p>Przepisów obecnie obowiązującej ustawy nie stosuje się w przypadku, gdy dostawca zbywa produkty rolne nabywcy mającemu formę spółdzielni.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Dyrektywa nie zawiera wyłączenia w proponowanym zakresie.</p>
70	Art. 8	Stowarzyszenie Krajowa Unia Producentów Soków	<p>Ze względu na kazuistyczny charakter regulacji art. 8 projektu postuluje się wprowadzenie wiążących interpretacji przepisów ustawy</p> <p>Postuluje się wprowadzenie wiążących interpretacji przepisów ustawy na wzór wiążących interpretacji podatkowych - celem umożliwienia przedsiębiorcom konsultowania stosowanych praktyk.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Zawarty w projekcie katalog praktyk dodatkowo precyzuje zakres stosowanego w obowiązującej ustawie pojęcia „nieuczciwego wykorzystywania przewagi kontraktowej”.</p>
71	Art. 8 ust. 1 pkt 1-12	Krajowe Stowarzyszenie Przetwórców owoców i warzyw	<p>Wprowadzenie tak szerokiego katalogu praktyk zabronionych stanowi zbyt głęboką ingerencję w obrót gospodarczy. Jest to zaprzeczenie zasad społecznej gospodarki rynkowej, która jest gwarantowana przez artykuł 20 wciąż obowiązującej Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 roku.</p> <p>Regulacje takie jak komentowana stanowią przejaw interwencjonizmu państwowego i w gospodarce wolnorynkowej powinny być stosowane z niezwykłą ostrożnością. Stąd należy pozostawić definicję nieuczciwej przewagi konkurencyjnej w niezmienionej formie, a każdy kazu ocenian indywidualnie.</p> <p>Wprowadzenie tak szerokiego katalogu praktyk zabronionych stanowi zbyt głęboką ingerencję w obrót gospodarczy, charakterystyczną dla ustroju socjalistycznego, który jest całkowitym zaprzeczeniem społecznej gospodarki rynkowej, w której to podmioty gospodarcze kierują się własnym interesem i podejmują decyzje zgodnie z zasadami racjonalności gospodarowania.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Wprowadzany katalog praktyk zabronionych w zdecydowanej większości przypadków wynika z postanowień dyrektywy. Uwaga ma ponadto mało precyzyjny charakter.</p>

72	Art. 8 ust 1 pkt 13-17	Krajowe Stowarzyszenie Przetwórców Owoców i Warzyw	<p>Praktyki wymienione w niniejszych punktach są powszechnie stosowane w obrocie. Wprowadzenie ich na listę praktyk warunkowo zakazanych nie sprawi, że nie będą one stosowane, spowoduje to natomiast powstanie konieczności renegotjacji wielu kontraktów handlowych, a nawet paraliż w obrocie gospodarczym.</p> <p>Stosowne byłoby usunięcie powyższych klauzul z katalogu praktyk nieuczciwie wykorzystujących przewagę kontraktową.</p> <p>Ograniczenie stosowania klauzul umownych powszechnych w obrocie stanowi naruszenie art. 353¹ Kodeksu Cywilnego, czyli zasadę swobody kształtowania zawieranych umów. Strony mogą kształtować stosunek prawny swobodnie, lecz w granicach prawa, natury stosunku i zasad współżycia społecznego. W proponowanym projekcie, ustawodawca z góry zakłada, że niniejsze klauzule godzą w interesy jednej ze stron, podczas gdy do takich wniosków można dojść tylko i wyłącznie przy globalnej ocenie całego stosunku prawnego.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Wprowadzenie wskazanych praktyk na listę praktyk warunkowo zakazanych wynika z postanowień dyrektywy. Projekt nie narusza zasady swobody umów, ma natomiast na celu wyeliminowanie nieuczciwych praktyk występujących na rynku rolno-spożywcym.</p>
73	Art. 8 ust. 1 pkt 12-17	UOKiK	<p>Proponujemy przeniesienie praktyk wskazanych w art. 8 ust. 1 pkt 12-17 projektu do osobnej jednostki redakcyjnej (art. 8 ust. 2, ew. art. 9).</p> <p>Praktyki wskazane w art. 8 ust. 1 pkt 12-17 to tzw. klauzule szare, tzn. praktyki te są dozwolone przy spełnieniu określonych warunków określonych w dyrektywie i przepisach ją wdrażających (zob. art. 8 ust. 2 projektu), w przeciwieństwie do pozostałych praktyk wskazanych w ust. 1, które co do zasady są bezwarunkowo zakazane (klauzule czarne). Wyodrębnienie w projekcie, wzorem rozwiązania przyjętego w dyrektywie 2019/633, do osobnych jednostek redakcyjnych obu ww. rodzajów niedozwolonych klauzul, w optymalny sposób wyrazi cel wdrażanej regulacji. Uwzględnienie propozycji UOKiK w powyższym zakresie będzie więc zgodne z § 6 zasad techniki prawodawczej, zgodnie z którym przepisy ustawy redaguje się tak, aby dokładnie i w sposób zrozumiały dla adresatów zawartych w nich norm wyrażały intencje prawodawcy.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p>
74	Art. 8 ust. 1 pkt 1	Ministerstwo Pracy, Rozwoju i Technologii	<p>Proponujemy zachować zgodność z treścią dyrektywy.</p> <p>Należy zauważyć, że <i>dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/633 z dnia 17 kwietnia 2019 r. w sprawie nieuczciwych praktyk handlowych w relacjach między przedsiębiorcami w łańcuchu dostaw produktów rolnych i spożywczych</i> dopuszcza dokonywanie przez nabywcę zapłaty za produkty rolne i spożywcze nieulegające łatwemu zepsuciu nawet do 60 dni od dostawy. Projektodawca odstąpił od tego terminu na rzecz terminu 30 dni, mniej korzystnego dla nabywców.</p>	<p>Uwaga uwzględniona</p>
75	Art. 8 ust. 1	POROZUMIENIE DLA MLECZARSTWA (Krajowy Związek Spółdzielni Mleczarskich, Związek Polskich	<p>Proponowane nowe brzmienie: Nieuczciwe wykorzystywanie przewagi kontraktowej polega w na [...]</p> <p>Art. 8, ust. 1 w brzmieniu: „Nieuczciwe wykorzystywanie przewagi kontraktowej polega w szczególności na:” zawiera katalog czynności uznawanych za nieuczciwe wykorzystywanie przewagi kontraktowej. Wyrażenie „w szczególności”, oznacza, że katalog nieuczciwego wykorzystywania przewagi kontraktowej nie jest zamknięty. Daje to zbyt duże możliwości</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Analogiczne rozwiązanie zawiera art. 7 ust. 3 obowiązującej ustawy. Zakres zakazanych praktyk jest ograniczony przez konieczność spełnienia przez praktyki „nienazwane” w ustawie przesłanek naruszenia dobrych</p>

		Przetwórców Mleka, Krajowe Stowarzyszenie Mleczarzy, Polska Izba Mleka, Polska Federacja Hodowców Bydła i Producentów Mleka)	interpretacyjne, zarówno podmiotom zaangażowanym w transakcje, jak też Prezesowi UOKiK oraz sądom. Postulujemy wykreślenie wyrażenia „w szczególności” z art. 8, ust. 1.	obyczajów i zagrożenia istotnemu interesowi drugiej strony albo naruszenia takiego interesu.
76	Art. 8 ust.1	Opolski Związek Producentów Rolnych	<p>Poszerzenie katalogu przypadków nieuczciwego wykorzystywania przewagi kontraktowej – art. 8 ust.1 projektu o następujące elementy:</p> <p>a) Zapis w umowie pomiędzy dostawcą a nabywcą przyznający wyłącznie nabywcy wybór i sposób zweryfikowania jakości produktu rolnego lub spożywczego (np. laboratorium);</p> <p>b) Zapisy umowy nie przewidujące konkretnej daty i godziny odbioru/ dostawy produktu rolnego lub spożywczego (przy harmonogramach)</p> <p>Ustawa powinna przewidywać możliwość zmiany procedury dochodzenia przez dostawcę od nabywcy w przypadku braku zapłaty za odebrane produkty rolne lub spożywcze. (w miarę szybkie i proste przy odbiorach bez reklamacji) .</p> <p>Ustawa winna przewidywać obowiązek dla dostawcy pod rygorem kary informowania Prezesa UOKiK o nieuczciwym wykorzystaniu przez nabywcę przewagi kontraktowej.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Wskazane praktyki nie są uwzględnione w dyrektywie. Prezes UOKiK będzie miał jednak możliwość prowadzenia postępowań odnoszących się do ni praktyk niewskazanych wyraźnie w ustawie, w przypadku gdy spełnione zostaną przesłanki naruszenia dobrych obyczajów i naruszenia lub zagrożenia istotnego interesu drugiej strony.</p>
77	Art. 8	Unia Producentów i Pracodawców Przemysłu Mięsnego UPEMI	<p>Do rozważenia czy nie występuje wzajemna sprzeczność, niezgodność postanowień art. 8 ust. 1 pkt 1 lit b. z przepisem art. 8 ust. 4 pkt 2.</p> <p>W art. 8 ust. 1 pkt 1 lit b ustala się, że „<i>Nieuczciwe wykorzystywanie przewagi kontraktowej polega w szczególności na dokonaniu przez nabywcę zapłaty dostawcy po upływie 30 dni od dnia, w którym produkty rolne lub spożywcze zostały dostarczone, albo od dnia ustalenia kwoty do zapłaty – w przypadku, gdy umowa nie przewiduje regularnego dostarczania produktów;</i>”</p> <p>Powyższy przepis ustala alternatywę określania terminu „<u>albo</u>”. Zgodnie z logiką gospodarczą powinien być uwzględniany termin późniejszy – w praktyce termin ustalenia kwoty do zapłaty. Natomiast art. 8 ust. 4 pkt 2 stanowi, że „<i>terminy płatności, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. b, zaczynają bieg od dnia dostarczenia produktów rolnych lub spożywczych.</i>”</p> <p>Jeżeli Ustawodawca w art. 8 ust. 1 pkt 1 lit b ustanawia alternatywę terminu, którego przekroczenie zostanie uznane za nieuczciwe wykorzystywanie przewagi kontraktowej to jednocześnie sprzecznie z powyższym w art. 8 ust. 4 pkt 2 ustala zasadę ustalania rozpoczęcia terminu biegu płatności jedynie od jednego ze stanów faktycznych określonych w art. 8 ust. 1 pkt 1 lit b – daty dostawy – pomijając alternatywną datę ustalenia kwoty do zapłaty (która w praktyce gospodarczej, z reguły, jest późniejsza od daty dostawy).</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Wskazane przepisy odzwierciedlają regulacje dyrektywy.</p> <p>Ponadto art. 8 ust. 4 pkt 2 dotyczy tylko części przypadków wskazanych w art. 8 ust. 1 pkt 1 lit. b tj. sytuacji gdy to nabywca ustala kwotę do zapłaty.</p>

78	<p>Art. 8 ust. 1 pkt 1 lit b w zw. z art. 8 ust. 4 pkt 2</p>	<p>Polska Federacja Producentów Żywności Związek Pracodawców</p>	<p>Wydaje się, iż może występować niezgodność przepisów: art. 8 ust. 1 pkt 1 lit. b oraz art. 8 ust. 4 pkt 2.</p> <p>W art. 8 ust. 1 pkt 1 lit. b przyjęto, że „Nieuczciwe wykorzystywanie przewagi kontraktowej polega w szczególności na dokonaniu przez nabywcę zapłaty dostawcy po upływie 30 dni od dnia, w którym produkty rolne lub spożywcze zostały dostarczone, albo od dnia ustalenia kwoty do zapłaty – w przypadku, gdy umowa nie przewiduje regularnego dostarczania produktów;”</p> <p>Powyższy przepis ustala alternatywę określania terminu „albo”. Zgodnie z logiką gospodarczą powinien być uwzględniany termin późniejszy – w praktyce termin ustalenia kwoty do zapłaty. Natomiast zgodnie z art. 8 ust. 4 pkt 2: „terminy płatności, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. b, zaczynają bieg od dnia dostarczenia produktów rolnych lub spożywczych.”</p> <p>Jeżeli Ustawodawca w art. 8 ust. 1 pkt 1 lit b ustanawia alternatywę terminu, którego przekroczenie zostanie uznane za nieuczciwe wykorzystywanie przewagi kontraktowej to jednocześnie sprzecznie z powyższym w art. 8 ust. 4 pkt 2 ustala zasadę ustalania rozpoczęcia terminu biegu płatności jedynie od jednego ze stanów faktycznych określonych w art. 8 ust. 1 pkt 1 lit b – daty dostawy – pomijając alternatywną datę ustalenia kwoty do zapłaty (która w praktyce gospodarczej, z reguły, jest późniejsza od daty dostawy).</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Wskazane przepisy odzwierciedlają regulacje dyrektywy.</p> <p>Ponadto art. 8 ust. 4 pkt 2 dotyczy tylko części przypadków wskazanych w art. 8 ust. 1 pkt 1 lit. b tj. sytuacji gdy to nabywca ustala kwotę do zapłaty.</p>
79	<p>Art. 8. 1.lit.a</p>	<p>Krajowe Stowarzyszenie Przetwórców owoców i warzyw</p>	<p>Jest:</p> <p>po upływie 30 dni od dnia zakończenia uzgodnionego między nabywcą a dostawcą okresu dostarczania produktów rolnych lub spożywczych, podczas którego produkty te zostały dostarczone, albo od dnia ustalenia kwoty do zapłaty za ten okres dostarczania produktów, jeżeli jest to dzień późniejszy niż dzień zakończenia uzgodnionego okresu dostarczania, podczas którego produkty zostały dostarczone – w przypadku gdy umowa przewiduje regularne dostarczanie produktów,</p> <p>Powinno być:</p> <p>po upływie 60 dni od dnia zakończenia uzgodnionego między nabywcą a dostawcą okresu dostarczania produktów rolnych lub spożywczych, podczas którego produkty te zostały dostarczone, albo od dnia ustalenia kwoty do zapłaty za ten okres dostarczania produktów, jeżeli jest to dzień późniejszy niż dzień zakończenia uzgodnionego okresu dostarczania, podczas którego produkty zostały dostarczone – w przypadku gdy umowa przewiduje regularne dostarczanie produktów,</p> <p>Przetwórstwo warzyw i owoców ma charakter wysoce sezonowy (w przypadku owoców miękkich skup może trwać przez 1/12 roku) podczas gdy sprzedaż odbywa się przez cały sezon. W tym czasie producent ponosi koszty składowania i magazynowania mrożonych produktów.</p> <p>Odbiorcami wspomnianych produktów są w znacznej części sieci handlowe, które stosują dłuższe terminy płatności.</p>	<p>Uwaga uwzględniona</p>

			<p>Skrócenie terminu płatności producentom rolnym skutkuje zwiększonym zapotrzebowaniem na kapitał obrotowy w trakcie sezonu, zwiększając koszt wytworzenia produktów i wpływając na ich ostateczną cenę.</p>	
80	<p>Art. 8 ust.1. 1) lit. a)</p>	<p>POLKARMA Polskie Stowarzyszenie Producentów Karmy dla Zwierząt Domowych</p>	<p>Proponujemy rozszerzenie zapisu podpunktu poprzez rozdzielenie terminów płatności dla łatwo psujących się produktów rolnych lub spożywczych (30 dni) od pozostałych produktów rolnych i spożywczych (60 dni). Proponowane brzmienie przepisu:</p> <p>„a) po upływie 30 dni od dnia zakończenia uzgodnionego między nabywcą a dostawcą okresu dostarczania łatwo psujących produktów rolnych lub spożywczych, podczas którego produkty te zostały dostarczone, albo od dnia ustalenia kwoty do zapłaty za ten okres dostarczania produktów, jeżeli jest to dzień późniejszy niż dzień zakończenia uzgodnionego okresu dostarczania, podczas którego produkty zostały dostarczone –w przypadku gdy umowa przewiduje regularne dostarczanie produktów, zaś po upływie 60 dni od dnia zakończenia uzgodnionego między nabywcą dostawcą okresu dostarczania produktów rolnych lub spożywczych, podczas którego produkty te zostały dostarczone, albo od dnia ustalenia kwoty do zapłaty za ten okres dostarczania produktów, jeżeli jest to dzień późniejszy niż dzień zakończenia uzgodnionego okresu dostarczania, podczas którego produkty zostały dostarczone –w przypadku gdy umowa przewiduje regularne dostarczanie produktów”.</p> <p>Produkty łatwo psujące się są zwykle szybko zużywane lub sprzedawane, dlatego płatności dokonane w krótszym terminie dla tych produktów są uzasadnione. W przypadku pozostałych produktów, które nie są równie szybko zużywane i sprzedawane, termin płatności powinien być dłuższy.</p> <p>Proponowana zmiana jest zgodna z zapisami Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/633z dnia 17 kwietnia 2019 r. w sprawie nieuczciwych praktyk handlowych w relacjach między przedsiębiorcami w łańcuchu dostaw produktów rolnych i spożywczych.</p>	<p>Uwaga uwzględniona</p>
81	<p>Art. 8 ust. 1 pkt 1</p>	<p>UOKiK</p>	<p>Projekt powinien uwzględniać rozróżnienie terminów zapłaty za łatwo psujące się produkty rolne i spożywcze i za pozostałe produkty.</p> <p>„1. dokonaniu przez nabywcę zapłaty dostawcy:</p> <p>a) po upływie 30 dni od dnia:</p> <ul style="list-style-type: none"> - zakończenia uzgodnionego między nabywcą a dostawcą okresu dostarczania łatwo psujących się produktów rolnych lub spożywczych, podczas którego produkty te zostały dostarczone, albo od dnia ustalenia kwoty do zapłaty za ten okres dostarczania produktów, jeżeli jest to dzień późniejszy niż dzień zakończenia uzgodnionego okresu dostarczania, podczas którego produkty zostały dostarczone – w przypadku gdy umowa przewiduje regularne dostarczanie produktów, - w którym łatwo psujące się produkty rolne lub spożywcze zostały dostarczone, albo od dnia ustalenia kwoty do zapłaty – w przypadku gdy umowa nie przewiduje regularnego dostarczania produktów; 	<p>Uwaga uwzględniona</p>

			<p>b) po upływie 60 dni od dnia:</p> <ul style="list-style-type: none"> - zakończenia uzgodnionego między nabywcą a dostawcą okresu dostarczania produktów rolnych lub spożywczych niebędących łatwo psującymi się produktami rolnymi lub spożywczymi, podczas którego produkty te zostały dostarczone, albo od dnia ustalenia kwoty do zapłaty za ten okres dostarczania produktów, jeżeli jest to dzień późniejszy niż dzień zakończenia uzgodnionego okresu dostarczania, podczas którego produkty zostały dostarczone – w przypadku gdy umowa przewiduje regularne dostarczanie produktów, - w którym produkty rolne lub spożywcze niebędące łatwo psującymi się produktami rolnymi lub spożywczymi, zostały dostarczone, albo od dnia ustalenia kwoty do zapłaty – w przypadku gdy umowa nie przewiduje regularnego dostarczania produktów;” <p>Proponujemy przychylić się do uwagi MRPiT zgłoszonej na etapie wpisywania projektu do wykazu prac Rady Ministrów.</p> <p>Zgodnie z motywem 17 preambuły dyrektywy zapewnienie „większej ochrony rolników i ich płynności finansowej” jest również celem wprowadzenia 60 dniowego terminu płatności za produkty rolne i spożywcze niebędące produktami łatwo psującymi się. Ochrona ta ma charakter pośredni, gdyż nadmierne opóźnienia w płatnościach za takie produkty (będące zazwyczaj produktami przetworzonymi) mogą wywierać negatywne skutki na podmioty działające we wcześniejszych ogniwach łańcucha dostaw żywności.</p> <p>Uwzględniając powyższe wydaje się, że standard ochrony ustalony w dyrektywie jest wystarczający i nie ma potrzeby by ustawodawca krajowy dokonywał zmian w tym zakresie.</p>	
82	Art.8. ust.1 lit 1a)	<p>Stowarzyszenie Producentów Skrobi Ziemniaczanej</p>	<p>Rozgraniczenie łatwo psujących i innych produktów rolnych i spożywczych.</p> <p>Po upływie 30 dni od dnia zakończenia uzgodnionego między nabywcą a dostawcą okresu dostarczania łatwo psujących się produktów rolnych lub spożywczych, podczas którego produkty te zostały dostarczone, albo od dnia ustalenia kwoty do zapłaty za ten okres dostarczania produktów, jeżeli jest to dzień późniejszy niż dzień zakończenia uzgodnionego okresu dostarczania, podczas którego produkty zostały dostarczone – w przypadku gdy umowa przewiduje regularne dostarczanie produktów</p> <p>Propozycja w projekcie ustawy jest dalej idąca niż zapisy zawarte w dyrektywie: Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/633 z dnia 17 kwietnia 2019 r. w sprawie nieuczciwych praktyk handlowych w relacjach między przedsiębiorcami w łańcuchu dostaw produktów rolnych i spożywczych, która w art. 3.1 a (i) rozgranicza produkty rolne i spożywcze na łatwo psujące się i inne.</p> <p>Ograniczenie wymaganego terminu płatności do 30 dni pogorszy kondycję ekonomiczną branży skrobi ziemniaczanej poprzez konieczność zwiększenia zapotrzebowania na kredyty zabezpieczające płatności za skupowane ziemniaki i przechowywanie zapasów z nich</p>	<p>Uwaga uwzględniona</p>

			<p>wyprodukowanych. Skup ziemniaków skrobiowych odbywa się wyłącznie w oparciu o umowy kontraktacyjne, w których przed rozpoczęciem sadzenia ziemniaków dostawcy mają precyzyjnie określone warunki płatności jak również terminy zapłaty. Przyjmowane w dotychczasowych umowach terminy płatności za dostarczone płody nie przekraczają 60 dni od dostawy danej partii ziemniaków lub daty ustalenia kwoty do zapłaty za ten okres dostarczenia. Ponadto należy podkreślić, że obrót zapasami wyprodukowanymi z dostarczonych ziemniaków średniorocznie przekracza 200 dni, co wiąże się z odpowiednimi potrzebami kredytowania tych zapasów.</p> <p>W związku z tym, że ziemniaki nie wymagają w okresie skupu szczególnych warunków magazynowania w celu ich zabezpieczenia przed zepsuciem, a po zbiorze gromadzone są w przyzmach na polach i bezpośrednio dostarczane do przetwórstwa należy zaliczyć je do tzw. innych produktów rolnych i spożywczych i wprowadzić odpowiedni zapis ustawowy jak propozycja treści art. 8.1.1 c i d.</p> <p>Utrzymanie przedstawionego w projekcie ustawy zapisu ograniczającego termin płatności do 30 dni wpłynie na pogorszenie kondycji branży skrobi ziemniaczanej a w konsekwencji ograniczenie skupu i przetwórstwa ziemniaków skrobiowych.</p>	
83	Art. 8 ust. 1 pkt. 1)	Związek Producentów Cukru w Polsce	<p>1) dokonaniu przez nabywcę zapłaty dostawcy:</p> <p>a) po upływie 30 dni od dnia zakończenia uzgodnionego między nabywcą a dostawcą okresu dostarczania produktów rolnych lub spożywczych szybko psujących się lub takich, których cena ustalana jest wyłącznie w oparciu o dostarczoną ilość, bez względu na parametry jakościowe lub technologiczne, podczas którego produkty te zostały dostarczone, albo od dnia ustalenia kwoty do zapłaty za ten okres dostarczania produktów, jeżeli jest to dzień późniejszy niż dzień zakończenia uzgodnionego okresu dostarczania, podczas którego produkty zostały dostarczone – w przypadku gdy umowa przewiduje regularne dostarczanie produktów lub w przypadku, gdy produkty dostarczane są częściami bądź partiami w uzgodnionym okresie dostarczania albo</p> <p>b) po upływie 60 dni od dnia zakończenia uzgodnionego między nabywcą a dostawcą okresu dostarczania produktów rolnych lub spożywczych innych, niż szybko psujące się lub takie, których cena ustalana jest wyłącznie w oparciu o dostarczoną ilość, a nie o parametry jakościowe lub technologiczne, podczas którego produkty te zostały dostarczone, albo od dnia ustalenia kwoty do zapłaty za ten okres dostarczania produktów, jeżeli jest to dzień późniejszy niż dzień zakończenia uzgodnionego okresu dostarczania, podczas którego produkty zostały dostarczone – w przypadku gdy umowa przewiduje regularne dostarczanie produktów lub w przypadku, gdy produkty dostarczane są częściami bądź partiami w uzgodnionym okresie dostarczania albo</p> <p>c) po upływie 30 dni od dnia, w którym produkty rolne lub spożywcze szybko psujące się lub takie, których cena ustalana jest wyłącznie w oparciu o dostarczoną ilość, bez względu na parametry jakościowe lub technologiczne, zostały dostarczone, albo od dnia ustalenia kwoty do zapłaty – w przypadku gdy umowa nie przewiduje regularnego dostarczania produktów ani dostarczania produktów częściami bądź partiami w uzgodnionym okresie dostarczania albo</p> <p>d) po upływie 60 dni od dnia, w którym produkty rolne lub spożywcze inne niż szybko psujące się lub takie, których cena ustalana jest wyłącznie w oparciu o dostarczoną ilość, a nie o parametry</p>	Uwaga uwzględniona

			<p>jakościowe lub technologiczne zostały dostarczone, albo od dnia ustalenia kwoty do zapłaty – w przypadku gdy umowa nie przewiduje regularnego dostarczania produktów ani dostarczania produktów częściami bądź partiami w uzgodnionym okresie dostarczania.</p> <p>Słowo „regularnie” wprowadza pole dla wątpliwości interpretacyjnych w przypadku dostaw częściowych. O ile bowiem są produkty, które dostarczać można regularnie (np. mleko – regularnie, co tydzień, przez cały rok), o tyle są też takie, które dostarczać można w umówionych odstępach czasu, ale jedynie w okresie kontraktacji ustalonym z uwzględnieniem rzeczywistego okresu uprawy i zbiorów takich produktów (zboża, buraki, kukurydza i in., niedające się uprawiać całorocznie, np. w warunkach szklarniowych). W celu uniknięcia tych wątpliwości (czy dostawy częściowe w umówionym, zamkniętym okresie kontraktacji, wyznaczonym przez naturalny tryb upraw danych produktów) spełniają przesłankę „regularności”, zasadne jest wprowadzenie wskazanej zmiany.</p> <p>Ponadto trzeba mieć na względzie, że istnieją produkty rolne, w przypadku których wyliczenia ceny dokonuje się po uprzednim sprawdzeniu wymaganych parametrów technologicznych i jakościowych (np. mleko, buraki cukrowe). Z tego względu zasadne jest wprowadzenie rozwiązań przyjętych w dyrektywie, tj. uwzględnienie tej specyfiki produktów i umożliwienie nabywcom dokonania ustalenia ceny w rozsądnym terminie, uwzględniającym również przeprowadzenie badań i testów w celu rzetelnej oceny parametrów dostarczonych produktów. Z tego też powodu zasadne jest ustalenie 30-dniowego terminu zapłaty dla produktów szybko psujących się i takich, w przypadku których dla ustalenia ceny do zapłaty nie jest konieczne dokonywanie czynności innych, niż ważenie oraz 60-dniowego w przypadku pozostałych produktów.</p>	
84	Art. 8 ust. 1 pkt 1	Polska Izba Handlu	<p>Wprowadza maksymalny termin płatności o długości 30 dni dla wszystkich produktów rolnych i spożywczych (rozwiązanie znacznie surowsze, niż przewidziane w Dyrektywie).</p> <p>Proponowane brzmienie art. 8 ust. 1 pkt 1:</p> <p>„1) dokonaniu przez nabywcę zapłaty dostawcy:</p> <p>a) po upływie 60 dni (lub 30 dni, w przypadku produktów, które ze względu na swoją naturę lub etap przetwarzania mogą przestać nadawać się do sprzedaży w ciągu 30 dni od zebrania, wyprodukowania lub przetworzenia) od dnia zakończenia uzgodnionego między nabywcą a dostawcą okresu dostarczania produktów rolnych lub spożywczych, podczas którego produkty te zostały dostarczone, albo od dnia ustalenia kwoty do zapłaty za ten okres dostarczania produktów, jeżeli jest to dzień późniejszy niż dzień zakończenia uzgodnionego okresu dostarczania, podczas którego produkty zostały dostarczone – w przypadku gdy umowa przewiduje regularne dostarczanie produktów,</p> <p>b) po upływie 60 dni (lub 30 dni, w przypadku produktów, które ze względu na swoją naturę lub etap przetwarzania mogą przestać nadawać się do sprzedaży w ciągu 30 dni od zebrania, wyprodukowania lub przetworzenia) od dnia, w którym produkty rolne lub spożywcze zostały</p>	Uwaga uwzględniona

			<p>dostarczone, albo od dnia ustalenia kwoty do zapłaty – w przypadku gdy umowa nie przewiduje regularnego dostarczania produktów;”</p> <p>Ustawa wprowadza maksymalny termin płatności o długości 30 dni dla wszystkich produktów rolnych i spożywczych, podczas gdy Dyrektywa wprowadza 30-dniowy termin płatności jedynie na towary łatwo psujące się, przyjmując termin 60-dniowy dla wszystkich pozostałych produktów rolnych i spożywczych. Tak daleko idące obostrzenie nie znajduje żadnego uzasadnienia i znacznie utrudni funkcjonowanie nabywcom.</p> <p>Skrócenie terminów płatności do 30 dni postawi polskich handlowców przed groźbą niewypłacalności – producenci realizujący wysokie marże „finansują” poprzez terminy płatności niezbędny poziom zapasów w łańcuchu dostaw – hurtowników i sklepów detalicznych.</p>	
85	Art. 8 ust. 1 pkt 1	Pracodawcy RP	<p>Wprowadza maksymalny termin płatności o długości 30 dni dla wszystkich produktów rolnych i spożywczych (rozwiązanie znacznie surowsze, niż przewidziane w Dyrektywie).</p> <p>Proponowane brzmienie art. 8 ust. 1 pkt 1:</p> <p><i>„1) dokonaniu przez nabywcę zapłaty dostawcy:</i></p> <p><i>a) po upływie 60 dni (lub 30 dni, w przypadku produktów, które ze względu na swoją naturę lub etap przetwarzania mogą przestać nadawać się do sprzedaży w ciągu 30 dni od zebrania, wyprodukowania lub przetworzenia) od dnia zakończenia uzgodnionego między nabywcą a dostawcą okresu dostarczania produktów rolnych lub spożywczych, podczas którego produkty te zostały dostarczone, albo od dnia ustalenia kwoty do zapłaty za ten okres dostarczania produktów, jeżeli jest to dzień późniejszy niż dzień zakończenia uzgodnionego okresu dostarczania, podczas którego produkty zostały dostarczone – w przypadku gdy umowa przewiduje regularne dostarczanie produktów,</i></p> <p><i>b) po upływie 60 dni (lub 30 dni, w przypadku produktów, które ze względu na swoją naturę lub etap przetwarzania mogą przestać nadawać się do sprzedaży w ciągu 30 dni od zebrania, wyprodukowania lub przetworzenia) od dnia, w którym produkty rolne lub spożywcze zostały dostarczone, albo od dnia ustalenia kwoty do zapłaty – w przypadku gdy umowa nie przewiduje regularnego dostarczania produktów;”</i></p> <p>Ustawa wprowadza maksymalny termin płatności o długości 30 dni dla wszystkich produktów rolnych i spożywczych, podczas gdy Dyrektywa wprowadza 30-dniowy termin płatności jedynie na towary łatwo psujące się, przyjmując termin 60-dniowy dla wszystkich pozostałych produktów rolnych i spożywczych. Tak daleko idące obostrzenie nie znajduje żadnego uzasadnienia i znacznie utrudni funkcjonowanie nabywcom.</p> <p>Skrócenie terminów płatności do 30 dni postawi polskich handlowców przed groźbą niewypłacalności – producenci realizujący wysokie marże „finansują” poprzez terminy płatności niezbędny poziom zapasów w łańcuchu dostaw – hurtowników i sklepów detalicznych.</p>	Uwaga uwzględniona
86	Art. 8 ust. 1 pkt 1	Polska Federacja Producentów Żywności Związek Pracodawców	<p>Przepis posługuje się określeniem „okres dostarczania produktów”, które jest bardzo nieprecyzyjne. Wydaje się, że mogło chodzić o okres rozliczeniowy, stąd przepis wymaga doprecyzowania. Termin 30 dni jest niezgodny z ustawą o zatorach płatniczych która dopuszcza termin 60 dni.</p>	Uwaga częściowo uwzględniona Pojęcie „okres dostarczania produktów” jest pojęciem stosowanym w dyrektywie.

		<p>Proponuje się nadanie w art. 8 pkt 1 następującego brzmienia:</p> <p><i>„1) dokonaniu przez nabywcę zapłaty dostawcy:</i></p> <p><i>a) po upływie 30 dni od dnia zakończenia uzgodnionego między nabywcą a dostawcą okresu dostarczania produktów rolnych lub spożywczych szybko psujących się lub takich, których cena ustalana jest wyłącznie w oparciu o dostarczoną ilość, bez względu na parametry jakościowe lub technologiczne, podczas którego produkty te zostały dostarczone, albo od dnia ustalenia kwoty do zapłaty za ten okres dostarczania produktów, jeżeli jest to dzień późniejszy niż dzień zakończenia uzgodnionego okresu dostarczania, podczas którego produkty zostały dostarczone – w przypadku gdy umowa przewiduje regularne dostarczanie produktów lub w przypadku, gdy produkty dostarczane są częściami bądź partiami w uzgodnionym okresie dostarczania albo</i></p> <p><i>b) po upływie 60 dni od dnia zakończenia uzgodnionego między nabywcą a dostawcą okresu dostarczania produktów rolnych lub spożywczych innych, niż szybko psujące się lub takie, których cena ustalana jest wyłącznie w oparciu o dostarczoną ilość, a nie o parametry jakościowe lub technologiczne, podczas którego produkty te zostały dostarczone, albo od dnia ustalenia kwoty do zapłaty za ten okres dostarczania produktów, jeżeli jest to dzień późniejszy niż dzień zakończenia uzgodnionego okresu dostarczania, podczas którego produkty zostały dostarczone – w przypadku gdy umowa przewiduje regularne dostarczanie produktów lub w przypadku, gdy produkty dostarczane są częściami bądź partiami w uzgodnionym okresie dostarczania albo</i></p> <p><i>c) po upływie 30 dni od dnia, w którym produkty rolne lub spożywcze szybko psujące się lub takie, których cena ustalana jest wyłącznie w oparciu o dostarczoną ilość, bez względu na parametry jakościowe lub technologiczne, zostały dostarczone, albo od dnia ustalenia kwoty do zapłaty – w przypadku gdy umowa nie przewiduje regularnego dostarczania produktów ani dostarczania produktów częściami bądź partiami w uzgodnionym okresie dostarczania albo</i></p> <p><i>d) po upływie 60 dni od dnia, w którym produkty rolne lub spożywcze inne niż szybko psujące się lub takie, których cena ustalana jest wyłącznie w oparciu o dostarczoną ilość, a nie o parametry jakościowe lub technologiczne zostały dostarczone, albo od dnia ustalenia kwoty do zapłaty – w przypadku gdy umowa nie przewiduje regularnego dostarczania produktów ani dostarczania produktów częściami bądź partiami w uzgodnionym okresie dostarczania.”</i></p> <p>Wyraz „regularnie” wprowadza pole dla wątpliwości interpretacyjnych w przypadku dostaw częściowych. W przypadku produktów, które dostarczać można regularnie (np. mleko – regularnie, co tydzień, przez cały rok), są też takie, które dostarczać można w umówionych odstępach czasu, ale jedynie w okresie kontraktacji ustalonym z uwzględnieniem rzeczywistego okresu uprawy i zbiorów takich produktów (zboża, buraki, kukurydza i in., niedające się uprawiać całorocznie, np. w warunkach szklarniowych). W celu uniknięcia tych wątpliwości (czy dostawy częściowe w umówionym, zamkniętym okresie kontraktacji, wyznaczonym przez naturalny tryb upraw danych produktów) spełniają przesłankę „regularności”, zasadne jest wprowadzenie proponowanej zmiany.</p> <p>Ponadto istnieją produkty rolne, w przypadku których wyliczenia ceny dokonuje się po uprzednim sprawdzeniu wymaganych parametrów technologicznych i jakościowych (np. mleko,</p>	
--	--	--	--

			buraki cukrowe). Z tego względu zasadne jest wprowadzenie rozwiązań przyjętych w dyrektywie, tj. uwzględnienie tej specyfiki produktów i umożliwienie nabywcom dokonania ustalenia ceny w rozsądnym terminie, uwzględniającym również przeprowadzenie badań i testów w celu rzetelnej oceny parametrów dostarczonych produktów. Z tego też powodu zasadne jest ustalenie 30-dniowego terminu zapłaty dla produktów szybko psujących się i takich, w przypadku których dla ustalenia ceny do zapłaty nie jest konieczne dokonywanie czynności innych, niż ważenie oraz 60-dniowego w przypadku pozostałych produktów.	
87	Art. 8 ust. 1 pkt 1	Polska Federacja Producentów Żywności Związek Pracodawców	<p>Wystawienie i dostarczenie faktury przez dostawców jest istotne dla nabywców, zaobserwować można jednak problemy w tym zakresie ze strony dostawców.</p> <p>W celu uniknięcia niejasności: odnośnie dodatkowych elementów zapłaty – w przypadku np. rynku cukru występuje tzw. podział nadwyżki z tytułu sprzedaży cukru, przez okres od kampanii do kampanii, a zatem wyliczenie wymaga wpływu czasu od momentu dostawy produktów rolnych i wyprodukowania z nich cukru oraz jego sprzedania. Proponuje się dodanie przepisu dotyczącego terminów, o których mowa w art. 8 ust. 1 pkt 1 w następującym brzmieniu: „<i>Terminy, o których mowa w ust. 1 pkt 1, rozpoczynają bieg każdorazowo nie wcześniej niż od daty otrzymania faktury za dostarczone produkty rolne przez nabywcę. W przypadku gdy strony przewidują w umowie dodatkowe elementy zapłaty niezwiązane bezpośrednio z dostawą produktów rolnych, zapłata następuje zgodnie z umową.</i>”</p> <p>Zgodnie z pkt 17 Preambuły do Dyrektywy 219/633: <i>„Zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/7/UE⁵¹ możliwe powinno być uznanie daty ustalenia kwoty do zapłaty za uzgodniony okres na potrzeby niniejszej dyrektywy za datę wystawienia faktury lub datę jej otrzymania przez nabywcę”.</i></p> <p>Wprowadzenie proponowanego przepisu jest w pełni uzasadnione.</p>	Uwaga częściowo uwzględniona
88	Art. 8 ust. 1 pkt 1	Związek Producentów Cukru w Polsce	<p>Dodanie postanowienia: <i>Ww. terminy rozpoczynają bieg każdorazowo nie wcześniej niż od daty otrzymania faktury za dostarczone produkty rolne przez nabywcę.</i> <i>W przypadku gdy strony przewidują w umowie dodatkowe elementy zapłaty niezwiązane bezpośrednio z dostawą produktów rolnych, zapłata następuje zgodnie z umową.</i></p> <p>Wystawienie i dostarczenie faktury przez dostawców jest istotne dla nabywców, a niestety zaobserwować można problemy w tym zakresie ze strony realizowania tego obowiązku przez dostawców.</p> <p>Zgodnie z pkt 17 Preambuły do Dyrektywy 219/633: <i>Zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/7/UE⁵¹ możliwe powinno być uznanie daty ustalenia kwoty do zapłaty za uzgodniony okres na potrzeby niniejszej dyrektywy za datę wystawienia faktury lub datę jej otrzymania przez nabywcę</i> a zatem wprowadzenie tego zapisu jest w pełni uzasadnione.</p>	Uwaga częściowo uwzględniona

			W celu uniknięcia niejasności: Odnośnie dodatkowych elementów zapłaty – w przypadku rynku cukru mamy do czynienia z tzw. podziałem nadwyżki z tytułu sprzedaży cukru, która następuje przez okres od kampanii do kampanii, a zatem wyliczenie wymaga upływu czasu od momentu dostawy produktów rolnych i wyprodukowania z nich cukru oraz jego sprzedana.	
89	Art. 8 ust. 1 pkt a)	Stowarzyszenie Rzeźników i Wędliniarzy RP	Nieprecyzyjny termin zapłaty w przypadku gdy kwota do zapłaty jest ustalana po dostarczeniu produktów. Proponowane brzmienie: „a) po upływie 30 dni od zakończenia uzgodnionego między nabywcą a dostawcą okresu dostarczania produktów rolnych lub spożywczych, podczas którego produkty te zostały dostarczone albo od końca miesiąca, w którym produkty zostały dostarczone – w przypadku gdy umowa przewiduje regularne dostarczanie produktów,”. Zaproponowane brzmienie przepisu pozwoli jednoznacznie ustalić termin zapłaty za dostarczone produkty rolne lub spożywcze. Proponowany zapis pozwoli uniknąć nieporozumień w ustalaniu kwoty do zapłaty i przeciągania płatności z powodu przedłużającej się procedury ustalania kwoty do zapłaty.	Uwaga nieuwzględniona Przepis odzwierciedla regulacje dyrektywy.
90	Art. 8 ust. 1 pkt b)	Stowarzyszenie Rzeźników i Wędliniarzy RP	Nieprecyzyjny termin zapłaty w przypadku gdy kwota do zapłaty jest ustalana po dostarczeniu produktów. Proponowane brzmienie: „b) po upływie 30 dni od dnia, w którym produkty rolne lub spożywcze zostały dostarczone – w przypadku gdy umowa nie przewiduje regularnego dostarczania produktów”. Zaproponowane brzmienie przepisu pozwoli jednoznacznie ustalić termin zapłaty za dostarczone produkty rolne lub spożywcze i uniknąć nieporozumień na tym tle.	Uwaga nieuwzględniona Przepis odzwierciedla regulacje dyrektywy.
91	Art. 8. ust. 1	Stowarzyszenie Producentów Skrobi Ziemniaczanej	Rozgraniczenie łatwo psujących i innych produktów rolnych i spożywczych. Dodaje w art. 8.1.1 d) po upływie 60 dni od dnia, w którym inne produkty rolne lub spożywcze zostały dostarczone, albo od dnia ustalenia kwoty do zapłaty – w przypadku gdy umowa nie przewiduje regularnego dostarczania produktów	Uwaga uwzględniona
92	Art. 8. ust. 1 1b)	Stowarzyszenie Producentów Skrobi Ziemniaczanej	Rozgraniczenie łatwo psujących i innych produktów rolnych i spożywczych. Po upływie 30 dni od dnia, w którym łatwo psujące się produkty rolne lub spożywcze zostały dostarczone, albo od dnia ustalenia kwoty do zapłaty – w przypadku gdy umowa nie przewiduje regularnego dostarczania produktów	Uwaga uwzględniona
93	Art. 8. ust. 1	Stowarzyszenie Producentów Skrobi Ziemniaczanej	Rozgraniczenie łatwo psujących i innych produktów rolnych i spożywczych. Dodaje w art. 8.1.1 c) Po upływie 60 dni od dnia zakończenia uzgodnionego między nabywcą a dostawcą okresu dostarczania innych produktów rolnych lub spożywczych, podczas którego produkty te zostały dostarczone, albo od dnia ustalenia kwoty do zapłaty za ten okres dostarczania produktów, jeżeli	Uwaga uwzględniona

			jest to dzień późniejszy niż dzień zakończenia uzgodnionego okresu dostarczania, podczas którego produkty zostały dostarczone – w przypadku gdy umowa przewiduje regularne dostarczanie produktów	
94	Art.8 ust. 1 pkt 2	UOKiK	<p>Wyrazy: „które ze względu na swoją naturę lub właściwości są produktami łatwo psującymi się i nie nadają się do spożycia lub przetworzenia przed upływem 30 dni od ich zebrania, wyprodukowania lub przetworzenia;” zastąpić wyrazami „łatwo psujące się produkty rolne lub spożywcze”.</p> <p>Wyrazy: „przed upływem 30 dni” należy zastąpić wyrazami „w terminie krótszym niż 30 dni”.</p> <p>„2) anulowaniu przez nabywcę zamówienia w terminie krótszym niż 30 dni przed przewidywanym terminem dostarczenia łatwo psujących się produktów rolnych lub spożywczych;”</p> <p>Pierwsza część uwagi jest konsekwencją ew. uwzględnienia uwagi dot. odrębnego zdefiniowania pojęcia „łatwo psujących się produktów rolnych lub spożywczych”.</p> <p>Druga część uwagi wynika z konieczności doprecyzowania znaczenia sformułowania „przed upływem 30 dni”. Proponowane brzmienie lepiej oddaje również treść art. 3 ust. 1 lit. b dyrektywy.</p>	Uwaga częściowo uwzględniona
95	Art.8 ust. 1 pkt 2	Polska Federacja Producentów Żywności Związek Pracodawców	<p>Przepis art. 8 ust 1 pkt 2 jest w ogóle niezrozumiały w zakresie terminów. określonych w nim terminów, w tym „przed upływem 30 dni”.</p> <p>W przeciwieństwie do Dyrektywy – która definiuje „łatwo psujące się produkty rolne i spożywcze” jako „<i>produkty rolne i spożywcze, które ze względu na swoją naturę lub etap przetwarzania mogą przestać nadawać się do sprzedaży w ciągu 30 dni od zebrania, wyprodukowania lub przetworzenia</i>” – projekt nie tylko nie przewiduje wprowadzenia analogicznej definicji, ale zamiast tego posługuje się w art.8 ust.1 pkt 2 opisowym określeniem odbiegającym zasadniczo od przewidzianego w Dyrektywie (różnice zaznaczono pogrubioną czcionką) o treści: „<i>produktów rolnych lub spożywczych, które ze względu na swoją naturę lub właściwości są produktami łatwo psującymi się i nie nadają się do spożycia lub przetworzenia przed upływem 30 dni od ich zebrania, wyprodukowania lub przetworzenia</i>”.</p> <p>Proponowane w art. 8 ust.1 pkt 2 określenie „przed upływem” („przed upływem 30 dni od ich zebrania, wyprodukowania lub przetworzenia”) prowadzi do wypaczenia przepisu w sposób odbierający mu jakikolwiek sens, gdyż praktycznie każdy produkt rolny lub spożywczy nie nadaje się do spożycia (lub wręcz nie istnieje) dopóki nie zostanie zebrany, wyprodukowany lub przetworzony. Zamiast „przed upływem” należałoby użyć określenia „po upływie”, zatem odnośny fragment powinien brzmieć następująco: „<i>produktów rolnych lub spożywczych, które ze względu na swoją naturę lub właściwości są produktami łatwo psującymi się i nie nadają się do spożycia lub przetworzenia po upływie 30 dni od ich zebrania, wyprodukowania lub przetworzenia</i>”.</p>	Uwaga częściowo uwzględniona – dodano definicję produktów łatwo psujących się.

			<p>Niezależnie od tego, podkreślenia wymaga, że Dyrektywa – słusznie - szczególną wrażliwość produktów łatwo psujących się w łańcuchu dostaw łączy z faktem trudności lub niemożliwości ich sprzedaży (znalezienia nabywcy) lub alternatywnego wykorzystania, w sytuacji gdy anulowanie zamówienia na takie produkty nastąpi <u>z wyprzedzeniem krótszym niż 30 dni</u> przed przewidywanym terminem dostawy.</p> <p>Tymczasem w Projekcie użyto sformułowania „przed upływem 30 dni”, która całkowicie odwraca przepis Dyrektywy, albowiem oznacza, że zakazaną praktyką ma być anulowanie zamówienia przed upływem 30 dni przed przewidywanym terminem dostawy produktów. Innymi słowy oznaczałoby to, że nie można anulować zamówienia na 31 dni przed dostawą, ale odwołanie zamówienia na 5 dni lub 1 dzień przed terminem dostawy byłoby już dopuszczalne.</p> <p>Biorąc zapewnienie należytej implementacji Dyrektywy, zasadnym jest powrót do rozwiązań zgodnych z Dyrektywą, poprzez:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) dodanie do art.3 projektowanej ustawy pkt 6 w brzmieniu wskazanym w uwadze nr 4 formularza; 2) nadanie w art. 8 w ust. 1 pkt 2 następującego brzmienia: <i>„2) anulowaniu przez nabywcę zamówienia z wyprzedzeniem krótszym niż 30 dni przed przewidywanym terminem dostarczenia łatwo psujących się produktów rolnych i spożywczych;”</i>. <p>Dostosowanie zapisów do brzmienia Dyrektywy.</p>	
96	Art. 8 ust. 1 pkt 2	Stowarzyszenie Krajowa Unia Producentów Soków	<p>Postuluje się, aby praktyka z art. 8 ust. 1 pkt 2) projektu została włączona do katalogu z art. 8 ust. 2 projektu (praktyki dozwolone umownie)</p> <p>Strony w umowie powinny mieć możliwość swobodnego uregulowania zasad anulowania zamówienia przed upływem 30 dni przed przewidywanym terminem dostarczenia. Np. strony mogą w umowie wprowadzić warunkowe anulowanie, pod warunkiem znalezienia innego nabywcy albo anulowanie za zgodą/anulowanie za opłatą itp. Przepis w obecnym brzmieniu nadmiernie ingeruje w swobodę umów.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Propozycja jest niezgodna z regulacjami dyrektywy.</p>

97	Art. 8 ust. 1 pkt 2	Lewiatan	<p><u>Proponujemy następujące zmiany w projekcie ustawy:</u></p> <p>a) wprowadzenie definicji „łatwo psujących się produktów rolnych i spożywczych” w art. 3 – jako dodatkowy pkt 6): <i>„łatwo psujące się produkty rolne i spożywcze - produkty rolne i spożywcze, które ze względu na swoją naturę lub etap przetwarzania przestaną nadawać się do sprzedaży po upływie 30 dni od zebrania, wyprodukowania lub przetworzenia”.</i></p> <p>b) zmianę art. 8 ust. 1 pkt 2): <i>„anulowaniu przez nabywcę zamówienia z wyprzedzeniem krótszym niż 30 dni przed przewidywanym terminem dostarczenia łatwo psujących się produktów rolnych i spożywczych”;</i> Dyrektywa definiuje „łatwo psujące się produkty rolne i spożywcze” jako „produkty rolne i spożywcze, które ze względu na swoją naturę lub etap przetwarzania mogą przestać nadawać się do sprzedaży w ciągu 30 dni od zebrania, wyprodukowania lub przetworzenia”.</p> <p>Biorąc pod uwagę powyższe i zapewnienie należytej implementacji Dyrektywy, zasadnym jest powrót do rozwiązań zgodnych z Dyrektywą, gdyż obecna redakcja art. 8 ust. 1 pkt 2 projektu ustawy („anulowaniu przez nabywcę zamówienia przed upływem 30 dni przed przewidywanym terminem dostarczenia produktów rolnych”) jest sprzeczna z celem tej regulacji (wg tej redakcji anulowanie zamówienia na 1 dzień przed dostawą produktów łatwo psujących się jest zgodne z prawem).</p>	<p>Uwaga uwzględniona – dodano definicję produktów łatwo psujących się, zmieniono art. 8 ust. 1 pkt 2</p>
98	Art. 8 ust. 1 pkt 2	Rządowe Centrum Legislacji	<p>Przeanalizowania wymaga art. 8 ust. 1 pkt 2 projektu w zakresie określonych w nim terminów: anulowania zamówienia (przed upływem 30 dni przed przewidywanym terminem dostarczenia produktów rolnych lub spożywczych) oraz przydatności produktów rolnych lub spożywczych, które ze względu na swoją naturę lub właściwości są produktami łatwo psującymi się (przed upływem 30 dni od ich zebrania, wyprodukowania lub przetworzenia). Konieczność ww. analizy jest związana z brzmieniem art. 3 ust. 1 lit. b dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/633 z dnia 17 kwietnia 2019 r. w sprawie nieuczciwych praktyk handlowych w relacjach między przedsiębiorcami w łańcuchu dostaw produktów rolnych i spożywczych, zwanej dalej „dyrektywą 2019/633”, oraz motywu 17 preambuły. Wydaje się, że w projektowanym art. 8 ust. 1 pkt 2 ww. terminy zostały ukształtowane przeciwnie niż to wynika ze wskazanych postanowień dyrektywy.</p>	<p>Uwaga uwzględniona –zmieniono art. 8 ust. 1 pkt 2</p>
99	Art. 8 ust. 1 pkt 2	Izba Zbożowo-Paszowa	<p>Zgodnie z art. 8 ust 1 pkt nieuczciwe wykorzystywanie przewagi kontraktowej polega w szczególności na anulowaniu przez nabywcę zamówienia przed upływem 30 dni przed przewidywanym terminem dostarczenia produktów rolnych lub spożywczych, które ze względu na swoją naturę lub właściwości są produktami łatwo psującymi się i nie nadają się do spożycia lub przetworzenia przed upływem 30 dni od ich zebrania, wyprodukowania lub przetworzenia, jednak nie ustala odrębności dla sytuacji, w której nabywca korzysta z uprawnień wynikających</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Przepis odzwierciedla regulację dyrektywy.</p>

		<p>wprost z przepisów powszechnie obowiązujących, tj. kodeksu cywilnego lub nabywca i dostawca korzystając z uprawnienia ustawowego zastrzegają w treści umowy lub innego dokumentu zobowiązania, umowne prawo odstąpienia lub też, w której działania nabywcy wynikają wyłącznie z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania przez dostawcę w całości lub w części.</p> <p>Ponadto pragniemy zauważyć, że projektowany przepis odnosi się jedynie do nabywcy</p> <p>Proponuje się wprowadzenie następującego brzmienia przepisu:</p> <p>„jednostronnym anulowaniu przez nabywcę albo dostawcę zamówienia przed upływem 30 dni przed przewidywanym terminem dostarczenia produktów rolnych lub spożywczych, które ze względu na swoją naturę lub właściwości są produktami łatwo psującymi się i nie nadają się do spożycia lub przetworzenia przed upływem 30 dni od ich zebrania, wyprodukowania lub przetworzenia z zastrzeżeniem, że nie dotyczy to skorzystania przez nabywcę lub dostawcę z uprawnień umownych lub ustawowych, w szczególności prawa do odstąpienia od umowy, a także czynności podejmowanych przez nabywcę lub dostawcę na skutek niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania przez drugą stronę w całości lub w części;”</p> <p>Podnosimy, iż aktualne brzmienie art. 8 ust. 1 pkt. 2 Projektu nie uwzględnia zasady swobody umów oraz pewności obrotu prawnego i stałości prawa, przeczy bowiem regulacji ustawowej kodeksu cywilnego. Przepisy art. 492 oraz 493 kodeksu cywilnego regulują ustawowe oraz umowne prawo odstąpienia. Strony mogą zatem nie tylko umówić się co do możliwości odstąpienia od umowy na wypadek nie wykonania zobowiązania w terminie na zasadzie swobody umów, lecz również skorzystać wprost z regulacji kodeksu cywilnego określającej skutki zwłoki. Nadto, zgodnie z art. 556 w zw. z 560 par. 1 kodeksu cywilnego sprzedawca jest odpowiedzialny względem kupującego, jeżeli rzecz sprzedana ma wadę fizyczną lub prawną (rękojmia), zaś jeśli rzecz sprzedana ma wadę, kupujący może złożyć oświadczenie o odstąpieniu od umowy.</p> <p>Zgodnie z art. 8 ust. 2 Projektu art. 8 ust. 1 pkt. 2 nie jest objęty wyjątkiem, zgodnie z którym praktyki te nie są uznawane za nieuczciwe wykorzystywanie przewagi kontraktowej, jeżeli zostały w umowie wprost wymienione oraz uznane przez nabywcę i dostawcę za dozwolone oraz zaznaczono, że ich stosowanie nie będzie uznawane za nieuczciwe wykorzystywanie przewagi kontraktowej, nabywca i dostawca nie mają zatem narzędzi by skorzystać z uprawnień ustawowych płynących z kodeksu cywilnego, nie ryzykując przy tym naruszenia przepisów niniejszego Projektu.</p> <p>Wobec utrwalonej, zgodnej z obowiązującym prawem, praktyki rynkowej, która służy w istocie zapewnieniu pewności obrotu w łańcuchu dostaw, a także dyscyplinuje rynek, na który nierzadko wprowadzane są produkty o parametrach znacznie niższych od oczekiwanych lub dochodzi do znaczących opóźnień paraliżujących zdolność transakcyjną uczestników dalszego łańcucha dostaw, zapis o treści niezmienionej w przyszłości prowadzić może do istotnych rozbieżności interpretacyjnych i trudności w ocenie przez uczestników obrotu gospodarczego, jakie zdarzenia należy uznać za naruszające treść ustawy.</p>	
--	--	--	--

			<p>Proponowane wyłączenie nie przeczy również istocie i funkcji ochronnej projektowanego zapisu dotyczącego wskazanej praktyki.</p> <p>Jednocześnie należy zauważyć, że zaproponowane przez projektodawcę podejście powoduje, że tylko nabywca ponosi odpowiedzialność w zaistniałej sytuacji. Tożsame podejście powinno działać w drugą stronę, gdyż również kupujący powinien być chroniony przed anulowaniem dostaw tego rodzaju produktów.</p> <p>Należy podkreślić, że zgodnie z uzasadnieniem do projektu ustawy, na str. 28 dokumentu wskazane jest, że: „Przepisy dyrektywy 2019/633 obejmują swoim zakresem ochronę dostawców produktów rolnych i spożywczych. <u>Z uwagi na fakt, że obowiązujące przepisy ustawy z dnia 15 grudnia 2016 r. o przeciwdziałaniu nieuczciwemu wykorzystywaniu przewagi kontraktowej w obrocie produktami rolnymi i spożywczymi zakazują nieuczciwe wykorzystywanie przewagi kontraktowej nabywcy względem dostawcy oraz dostawcy względem nabywcy, w projektowanej ustawie utrzymano taki zakres. Będzie to, tak jak dotychczas, stanowiło symetryczną ochronę obu stron zawierających umowę handlową.</u>”</p> <p>W związku z tym należy wprowadzić przepis regulujący odpowiedzialność dla obu stron umowy. Jednocześnie należy wskazać, implementowana dyrektywa nie zabrania rozszerzenia wskazanych praktyk na obie strony umowy.</p> <p>Z treści art. 3 ust. 1 dyrektywy 2019/633 wynika wręcz, że Państwa członkowskie mają zapewnić zakaz stosowania co najmniej wszystkich praktyk w tym przepisie wymienionych, co oznacza, iż ustawodawstwo krajowe może przewidzieć także zakaz innych niedozwolonych praktyk nieuczciwie wykorzystujących przewagę kontraktową.</p>	
100	Art.8 ust. 1 pkt 3	UOKiK	<p>Zastąpienie wyrazów „dostarczania produktów rolnych lub spożywczych lub pojedynczego dostarczenia” wyrazami „ogólnego zaopatrzenia lub pojedynczych dostaw”.</p> <p>„3) jednostronnej zmianie przez nabywcę warunków umowy w zakresie częstotliwości, sposobu realizacji, miejsca, terminu lub wielkości ogólnego zaopatrzenia lub pojedynczych dostaw produktów rolnych lub spożywczych, standardów jakości produktów rolnych lub spożywczych, warunków płatności lub cen, lub w odniesieniu do świadczenia usług oraz wykonywania czynności, o których mowa w pkt 12–17;”</p> <p>Nie jest jasna różnica pomiędzy pojęciami „dostarczania produktów” i „pojedynczego dostarczenia”. Bardziej precyzyjne jest sformułowanie użyte w art. 3 ust. 1 lit c dyrektywy.</p>	Uwaga nieuwzględniona
101	Art. 8 ust. 1 pkt 3	Polska Federacja Producentów Żywności Związek Pracodawców	<p>Proponuje się w art. 8 w ust. 1 nadanie nowego brzmienia pkt 3:</p> <p>„3) jednostronnej zmianie przez nabywcę warunków umowy w zakresie częstotliwości, sposobu realizacji, miejsca, terminu lub wielkości dostarczania produktów rolnych lub spożywczych lub pojedynczego dostarczenia produktów rolnych lub spożywczych, standardów jakości produktów rolnych lub spożywczych, warunków płatności lub cen, lub w odniesieniu do świadczenia usług oraz wykonywania czynności, o których mowa w pkt 12–17 z zastrzeżeniem/za wyjątkiem sytuacji,</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Przepis odzwierciedla regulację dyrektywy.</p>

			<p><i>kiedy konieczność dokonania ww. zmiany wynika z obiektywnych, niezależnych od nabywcy okoliczności takich np. jak warunki pogodowe decydujące lub mające wpływ w szczególności na sposób lub termin wykonania umowy.</i>”.</p> <p>W przypadku umów kontraktacji czasami zachodzi konieczność zmiany uzgodnionych z plantatorami harmonogramów odbioru buraków cukrowych, w szczególności z powodu warunków atmosferycznych.</p>	
102	Art. 8 ust. 1 pkt 3	Związek Producentów Cukru w Polsce	<p>Propozycja uzupełnienia art. 8 ust. 1 pkt. 3) i nadania mu brzmienia: <i>„Art. 8. 1. Nieuczciwe wykorzystywanie przewagi kontraktowej polega w szczególności na: (...) 3) jednostronnej zmianie przez nabywcę warunków umowy w zakresie częstotliwości, sposobu realizacji, miejsca, terminu lub wielkości dostarczania produktów rolnych lub spożywczych lub pojedynczego dostarczenia produktów rolnych lub spożywczych, standardów jakości produktów rolnych lub spożywczych, warunków płatności lub cen, lub w odniesieniu do świadczenia usług oraz wykonywania czynności, o których mowa w pkt 12–17 z zastrzeżeniem/za wyjątkiem sytuacji, kiedy konieczność dokonania ww. zmiany wynika z obiektywnych, niezależnych od nabywcy okoliczności takich np. jak warunki pogodowe decydujące lub mające wpływ w szczególności na sposób lub termin wykonania umowy.”</i></p> <p>W przypadku umów kontraktacji czasami zachodzi konieczność zmiany uzgodnionych z plantatorami harmonogramów odbioru buraków cukrowych, w szczególności z powodu warunków atmosferycznych.</p>	Uwaga nieuwzględniona Przepis odzwierciedla regulacje dyrektywy.
103	Art. 8 ust. 1 pkt 3	Izba Zbożowo-Paszowa	<p>Art. 8 ust 1 pkt 3 wskazuje, iż jedną z nieuczciwych praktyk jest jednostronna zmiana przez nabywcę warunków umowy w zakresie częstotliwości, sposobu realizacji, miejsca, terminu lub wielkości dostarczania produktów rolnych lub spożywczych lub pojedynczego dostarczenia produktów rolnych lub spożywczych, standardów jakości produktów rolnych lub spożywczych, warunków płatności lub cen, lub w odniesieniu do świadczenia usług oraz wykonywania czynności, o których mowa w pkt 12–17, jednak nie zawiera wyłączenia dla sytuacji w której uprawnienia lub działania nabywcy wynikają wyłącznie z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania przez dostawcę w całości lub w części.</p> <p>Ponadto pragniemy zauważyć, że projektowany przepis odnosi się jedynie do nabywcy.</p> <p>W związku z powyższym proponuje się wprowadzenie następującego brzmienia przepisu: <i>„jednostronnej zmianie przez nabywcę lub dostawcę warunków umowy w zakresie częstotliwości, sposobu realizacji, miejsca, terminu lub wielkości dostarczania produktów rolnych lub spożywczych lub pojedynczego dostarczenia produktów rolnych lub spożywczych, standardów jakości produktów rolnych lub spożywczych, warunków płatności lub cen, lub w odniesieniu do świadczenia usług oraz wykonywania czynności, o których mowa w pkt 12–17, z zastrzeżeniem, że nie dotyczy to skorzystania przez nabywcę lub dostawcę z uprawnień wynikających z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania przez drugą stronę w całości lub w części;”.</i></p> <p>Uzasadnienie jak w pkt. 6 zgłaszanych uwag.</p>	Uwaga nieuwzględniona Przepis odzwierciedla regulacje dyrektywy.

104	Art. 8 ust. 1 pkt 3	Stowarzyszenie Krajowa Unia Producentów Soków	<p>Postuluje się doprecyzowanie w art. 8 ust. 1 pkt 3), iż chodzi o jednostronną zmianę będącą naruszeniem treści umowy</p> <p>Obecnie brzmienie przepisu sugeruje, iż wyłącza się swobodę stron w zakresie kształtowania treści umowy, tj. zabrania się stronom zgodne wprowadzenie uprawnienia dla jednej ze stron do jednostronnej zmiany np. miejsca, terminu dostawy (w określonych dopuszczalnych granicach). Takie postanowienia występują powszechnie w praktyce i nie mają negatywnego wpływu na rynek jeżeli są zgodne akceptowane przez strony do umów.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Przepis odzwierciedla regulację dyrektywy.</p>
105	Art. 8 ust. 1 pkt 4	UOKiK	<p>Należy dodać wyraz „nieuzasadnionym”.</p> <p>„4) nieuzasadnionym obniżaniu należności z tytułu dostarczenia produktów rolnych lub spożywczych po ich przyjęciu przez nabywcę w całości albo w umówionej części, w szczególności na skutek żądania udzielenia rabatu;”</p> <p>Propozycja ma celu uniknięcie wystąpienia wątpliwości interpretacyjnych dotyczących zakresu zakazu. Intencją wprowadzenia przepisu jest przeciwdziałanie praktykom polegającym na narzucaniu dostawcom, nieuzgodnionych wcześniej obniżek cen dostarczonych już produktów. Literalna wykładnia projektowanego przepisu w aktualnym brzmieniu, może jednak sugerować, że zakaz obejmować może również przypadki dotyczące zwrotów towarów na podstawie uzgodnionych między stronami zasad, czy też obniżania cen towarów wadliwych.</p>	<p>Uwaga uwzględniona</p>
106	Art. 8 ust. 1 pkt. 4	Związek Producentów Cukru w Polsce	<p>Dodanie zapisu: <i>obniżaniu należności z tytułu dostarczenia produktów rolnych lub spożywczych po ich przyjęciu przez nabywcę w całości albo w umówionej części, w szczególności na skutek żądania udzielenia rabatu – chyba że obniżenie to wynika z weryfikacji osiągnięcia parametrów jakościowych, od których zależna jest zapłata ceny na ustalonym wcześniej poziomie, na skutek czego dochodzi do przeliczenia ceny należnej z tytułu dostarczenia takich produktów;</i></p> <p>Pojęcie „obniżenie należności” jest o tyle niejasne, że:</p> <ul style="list-style-type: none"> - czy chodzi o samą cenę czy obniżenie kwoty podlegającej zapłacie np. na skutek potrąceń wzajemnych wierzytelności czy też np. poleceń zapłaty innym podmiotom (np. bank, organizacja związkowa) - w przypadku niektórych produktów do ustalenia ostatecznej ceny/należności dochodzi już po przyjęciu przez nabywcę ceny czy umówionej części produktów – ponieważ dopiero wówczas możliwe jest zakończenie badania osiągnięcia parametrów jakościowych (np. mleko, buraki cukrowe itp.). Dla uniknięcia tego rodzaju wątpliwości należałoby wprowadzić stosowne doprecyzowanie. 	<p>Uwaga częściowo uwzględniona</p> <p>Wątpliwości co zakresu zastosowania przepisu powinny zostać usunięte poprzez dodanie w nim wyrazu „nieuzasadnionym”.</p>
107	Art. 8 ust.1 pkt 4	Polska Federacja Producentów Żywności Związek Pracodawców	<p>Przepis art. 8 ust. 1 pkt 4 określa jako zakazaną praktykę polegającą na: „<i>obniżaniu należności z tytułu dostarczenia produktów rolnych lub spożywczych po ich przyjęciu przez nabywcę w całości albo w umówionej części, w szczególności na skutek żądania udzielenia rabatu;</i>” należy ocenić krytycznie, gdyż wprowadza faktycznie zakaz stosowania rabatów retrospektywnych.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Skutkiem wprowadzenia przepisu nie będzie zakazanie stosowania rabatów retroaktywnych na rynku rolno-spożywczym, a jedynie</p>

		<p>Co więcej, nie jest to praktyka zaczerpnięta z dyrektywy, ale dodana przez projektodawcę bez jakiegokolwiek uzasadnienia dla takiego ograniczenia swobody zawierania umów. Projektodawca nie wyjaśnia dlaczego praktyka ich stosowania miałyby być zawsze uznawana za nieuczciwe wykorzystywanie przewagi kontraktowej, tj. bez konieczności poddania jej ocenie w świetle przesłanek określonych w art. 6 projektowanej ustawy (sprzeczność z dobrymi obyczajami, zagrożenie istotnemu interesowi drugiej strony albo naruszanie takiego interesu). Projektodawca nie wyjaśnia także, dlaczego praktyka ta miałyby być bezwzględnie zakazana, a nie względnie, jak to ma miejsce w przypadku praktyk określonych w art. 8 ust.1 pkt 12-17).</p> <p>Proponowany przepis nie uwzględnia podstawowego faktu, że rabaty retroaktywne są instrumentem powszechnie stosowanym i akceptowanym w obrocie handlowym. Warto przy tym zwrócić uwagę, że projektowane rozwiązanie zamiast chronić dostawców, idzie na rękę nabywcom nieuczciwie wykorzystującym przewagę kontraktową, gdyż to właśnie takim nabywcy - co ujawniło się z mocą przy okazji wejścia w życie obecnie obowiązującej ustawy - zależy na kształtowaniu warunków współpracy z dostawcami w oparciu o ceny zakupu netto (ceny net/net), tj. gdy wszystkie albo prawie wszystkie uzgodnione warunki współpracy uwzględnione są od razu w cenie podanej na fakturze sprzedaży towaru. Takie net/netowe ukształtowanie warunków współpracy nie daje dostawcom praktycznie żadnego narzędzia wpływania na nabywcę oraz na jakość i standard współpracy z nim, dlatego nie powinno być rozwiązaniem niejako narzucanym pośrednio przez ustawę, ale występować w ramach swobody kontraktowej stron jako jeden z możliwych modeli współpracy. Dostawca powinien zachować możliwość rozłożenia warunków handlowych na takie, które udzielane są na fakturze sprzedaży (np. rabat podstawowy) i takie, które udzielane są retrospektywnie (po sprzedaży), zwłaszcza w przypadku wcześniejszego uzgodnienia z nabywcą zasad i warunków przyznania rabatu, np. osiągnięcia określonego poziomu zakupów od dostawcy (rabaty wolumenowe lub targetowe) lub wypłaty rabatu na podstawie odsprzedanych ilości (rabaty promocyjne wypłacane po zakończeniu promocji na podstawie ilości towarów z oferty dostawcy odprzedanych przez nabywcę w czasie trwania promocji). Są to tylko niektóre przykłady instrumentów handlowych, które dostawca utraci w imię źle pojętej ochrony dostawcy.</p> <p>Wskazać należy także, iż proponowana treść pkt 4 może stać w sprzeczności z innymi przepisami prawa, np. wykluczać prawo do obniżenia ceny na gruncie przepisów o rękojmi za wady.</p> <p>Postuluje się zatem rezygnację z dodawania pkt 4 do art. 8 ust. 1 projektowanej ustawy lub jego uzasadnienie, po niezbędnym doprecyzowaniu, tak aby nie obejmował sytuacji gdy inne przepisy dopuszczają obniżenie ceny, obniżenie następuje bez uzgodnienia z dostawcą, np. przez wystawienie noty obciążeniowej i jej kompensatę z należnościami dostawcy za towar, lub gdy obniżenie ceny następuje na skutek żądania udzielenia rabatu.</p> <p>Wobec powyższego ewentualnie proponuje się, aby praktyka ta była dozwolona, jeśli wynika z umowy z ustalonej pomiędzy stronami. W związku z tym proponujemy stosowną zmianę treści art. 8 ust. 2 ustawy, wskazaną w pkt 27 formularza.</p>	<p>wyeliminowanie nieuczciwych praktyk z tym związanych.</p> <p>Wątpliwości co zakresu zastosowania przepisu powinny zostać usunięte poprzez dodanie w nim wyrazu „nieuzasadnionym”, zgodnie z uwagą UOKiK.</p>
--	--	---	---

108	Art. 8 ust. 1 pkt 4	Pracodawcy RP	<p>Kompletny zakaz stosowania rabatów retrospektywnych – rozwiązanie nie znajduje odzwierciedlenia w dyrektywie.</p> <p>Proponujemy wykreślenie art. 8 ust. 1 pkt 4 z Ustawy.</p> <p>Dyrektywa nie zakazuje stosowania rabatów retrospektywnych, rozwiązanie sięga również dalej niż dotychczasowa praktyka Prezesa UOKiK, który kwestionował jedynie stosowanie rabatów retrospektywnych, których wysokość nie wynika z umowy.</p> <p>Rabaty retrospektywne są utrwalonym rozwiązaniem stosowanym w handlu, który w przeważającej większości przypadków jest zgodny z interesami zarówno dostawców, jak i nabywców. Wprowadzone rozwiązanie stanowi nadmierną ingerencję w swobodę działalności gospodarczej i znacznie utrudni prowadzenie działalności przez wszystkich uczestników obrotu.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Skutkiem wprowadzenia przepisu nie będzie zakazanie stosowania rabatów retroaktywnych na rynku rolno-spożywczym, a jedynie wyeliminowanie nieuczciwych praktyk z tym związanych.</p> <p>Wątpliwości co zakresu zastosowania przepisu powinny zostać usunięte poprzez dodanie w nim wyrazu „nieuzasadnionym”, zgodnie z uwagą UOKiK.</p>
109	Art. 8 ust. 1 pkt 4	Polska Izba Handlu	<p>Kompletny zakaz stosowania rabatów retrospektywnych – rozwiązanie nie znajduje odzwierciedlenia w dyrektywie.</p> <p>Proponujemy wykreślenie art. 8 ust. 1 pkt 4 z Ustawy.</p> <p>Dyrektywa nie zakazuje stosowania rabatów retrospektywnych, rozwiązanie sięga również dalej niż dotychczasowa praktyka Prezesa UOKiK, który kwestionował jedynie stosowanie rabatów retrospektywnych, których wysokość nie wynika z umowy.</p> <p>Rabaty retrospektywne są utrwalonym rozwiązaniem stosowanym w handlu, który w przeważającej większości przypadków jest zgodny z interesami zarówno dostawców, jak i nabywców. Wprowadzone rozwiązanie stanowi nadmierną ingerencję w swobodę działalności gospodarczej i znacznie utrudni prowadzenie działalności przez wszystkich uczestników obrotu.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Skutkiem wprowadzenia przepisu nie będzie zakazanie stosowania rabatów retroaktywnych na rynku rolno-spożywczym, a jedynie wyeliminowanie nieuczciwych praktyk z tym związanych.</p> <p>Wątpliwości co zakresu zastosowania przepisu powinny zostać usunięte poprzez dodanie w nim wyrazu „nieuzasadnionym”, zgodnie z uwagą UOKiK.</p>
110	Art. 8 ust. 1 pkt 4	Izba Zbożowo-Paszowa	<p>Przepis wskazuje, że jedną z nieuczciwych praktyk jest obniżanie należności z tytułu dostarczenia produktów rolnych lub spożywczych po ich przyjęciu przez nabywcę w całości albo w umówionej części, w szczególności na skutek żądania udzielenia rabatu;</p> <p>Proponuje się wprowadzenie następującego brzmienia przepisu:</p> <p>„obniżaniu należności z tytułu dostarczenia produktów rolnych lub spożywczych po ich przyjęciu przez nabywcę w całości albo w umówionej części, w szczególności na skutek żądania udzielenia rabatu, chyba że dostarczone produkty rolne lub spożywcze o ile do obniżenia należności nie dochodzi w wyniku realizacji przez nabywcę uprawnień umownych lub ustawowych wynikających z braku dostawy umówionej ilości przedmiotu zamówienia lub też dostawy przedmiotu zamówienia wykazującego jakość lub inne właściwości odbiegające od parametrów ustalonych przez nabywcę i dostawcę w umowie lub innym dokumencie zamówienia;”</p>	<p>Uwaga częściowo uwzględniona</p> <p>Wątpliwości co zakresu zastosowania przepisu powinny zostać usunięte poprzez dodanie w nim wyrazu „nieuzasadnionym”, zgodnie z uwagą UOKiK.</p>

			<p>Pragniemy zauważyć, że aktualne brzmienie art. 8 ust. 1 pkt. 4 projektu ustawy nie uwzględnia zasady swobody umów oraz przeczy regulacji ustawowej kodeksu cywilnego, bowiem zgodnie z art. 556 w zw. z 560 par. 1 kodeksu cywilnego sprzedawca jest odpowiedzialny względem kupującego, jeżeli rzecz sprzedana ma wadę fizyczną lub prawną (rękojmia), zaś jeśli rzecz sprzedana ma wadę, kupujący może złożyć oświadczenie o obniżeniu ceny. Ustawa ma zaś zastosowanie do umów nabycia produktów rolnych lub spożywczych nie precyzujących charakteru tych umów (art. 2 Projektu), zatem i nie wyłączając możliwości i zasadności stosowania przepisów o sprzedaży.</p> <p>Nadto, zapis powoduje ugruntowanie nierówności na gruncie uprawnień obu stron zamówienia, poprzez brak sankcjonowania działania dostawcy dostarczającego produkty inne od umówionych, przy jednoczesnym ograniczenia możliwości działania po stronie nabywcy produktu. Zgodnie bowiem z powołanym aktualnym zapisem nabywca w celu uniknięcia odpowiedzialności z tytułu ustawy <i>de facto</i> zobowiązany jest do przyjęcia towaru i uiszczenia pełnej kwoty należności niezależnie od jakości towaru, a także stopnia, w jakim dostawca faktycznie zamówienie zrealizował zgodnie z jego treścią.</p>	
111	Art. 8 ust. 1 pkt 4	Ministerstwo Pracy, Rozwoju i Technologii	<p>Jako jeden z przypadków nieuczciwego wykorzystania przewagi kontraktowej wskazano obniżenie należności z tytułu dostarczenia produktów rolnych lub spożywczych po ich przyjęciu przez nabywcę w całości albo w umówionej części, w szczególności na skutek żądania udzielenia rabatu. Zastosowane sformułowanie w odniesieniu do niedozwolonej praktyki - "obniżenie należności z tytułu dostarczenia produktów rolnych lub spożywczych po ich przyjęciu przez nabywcę w całości albo w umówionej części", jest sformułowaniem bardzo ogólnym. W jego ramach mogą mieścić się bowiem również sytuacje obniżenia należności z tytułu dostarczenia produktów z powodu niezgodności towaru z umową, które to niezgodności ujawnią się już po przyjęciu produktów lub umówionej części produktów przez nabywcę. Z racji tego, iż do kategorii nabywców zakwalifikowany został również zamawiający, w rozumieniu przepisów ustawy - Prawo zamówień publicznych, tak ujęty przepis pozostawałby w sprzeczności z uprawnieniami oraz obowiązkami zamawiających, na których ustawa Pzp nakłada obowiązek czuwania nad prawidłowym wykonaniem umowy, zaś ustawa o finansach publicznych - obowiązek dokonywania wydatków publicznych w sposób celowy i oszczędny oraz efektywny i skuteczny.</p> <p>Wobec powyższego projektowany art. 8 ust. 1 pkt 4 nie powinien obejmować przypadków obniżenia wynagrodzenia dostawcy, w tym również przez potrącenie kar umownych, w razie niezgodności towaru z umową, oraz ze względu na wystąpienie okoliczności spowodowanych zawinionym działaniem bądź zaniechaniem dostawcy.</p> <p>Należy również zauważyć, że mimo, iż zgodnie z art. 5 ust. 1 zakazane jest nieuczciwe wykorzystywanie przewagi kontraktowej nabywcy względem dostawcy oraz dostawcy względem nabywcy, to art. 8 formułując przypadki nieuczciwego wykorzystania tej przewagi wskazuje jedynie sytuacje wykorzystania przewagi kontraktowej nabywcy. Do rozważenia</p>	<p>Uwaga częściowo uwzględniona</p> <p>Skutkiem wprowadzenia przepisu nie jest ograniczenie stosowania przepisów związanych z wykonywaniem zamówień publicznych.</p> <p>Wątpliwości co zakresu zastosowania przepisu powinny zostać usunięte poprzez dodanie w nim wyrazu „nieuzasadnionym”, zgodnie z uwagą UOKiK.</p>

			zatem pozostaje uzupełnienie tego katalogu o przypadek nieuczciwego wykorzystania przewagi kontraktowej dostawcy.	
112	Art. 8 ust. 1 pkt 4	Polska Federacja Hodowców Bydła i Producentów Mleka	<p>Jako jeden z przypadków nieuczciwego wykorzystania przewagi kontraktowej wskazano obniżenie należności z tytułu dostarczenia produktów rolnych lub spożywczych po ich przyjęciu przez nabywcę w całości albo w umówionej części, w szczególności na skutek żądania udzielenia rabatu. Zastosowane sformułowanie w odniesieniu do niedozwolonej praktyki - "obniżenie należności z tytułu dostarczenia produktów rolnych lub spożywczych po ich przyjęciu przez nabywcę w całości albo w umówionej części", jest sformułowaniem bardzo ogólnym. W jego ramach mogą mieścić się bowiem również sytuacje obniżenia należności z tytułu dostarczenia produktów z powodu niezgodności towaru z umową, które to niezgodności ujawnią się już po przyjęciu produktów lub umówionej części produktów przez nabywcę. Z racji tego, iż do kategorii nabywców zakwalifikowany został również zamawiający, w rozumieniu przepisów ustawy - Prawo zamówień publicznych, tak ujęty przepis pozostawałby w sprzeczności z uprawnieniami oraz obowiązkami zamawiających, na których ustawa Pzp nakłada obowiązek czuwania nad prawidłowym wykonaniem umowy, zaś ustawa o finansach publicznych - obowiązek dokonywania wydatków publicznych w sposób celowy i oszczędny oraz efektywny i skuteczny.</p> <p>Wobec powyższego projektowany art. 8 ust. 1 pkt 4 nie powinien obejmować przypadków obniżenia wynagrodzenia dostawcy, w tym również przez potrącenie kar umownych, w razie niezgodności towaru z umową, oraz ze względu na wystąpienie okoliczności spowodowanych zwinionym działaniem bądź zaniechaniem dostawcy.</p> <p>Należy również zauważyć, że mimo, iż zgodnie z art. 5 ust. 1 zakazane jest nieuczciwe wykorzystywanie przewagi kontraktowej nabywcy względem dostawcy oraz dostawcy względem nabywcy, to art. 8 formułując przypadki nieuczciwego wykorzystania tej przewagi wskazuje jedynie sytuacje wykorzystania przewagi kontraktowej nabywcy. Do rozważenia zatem pozostaje uzupełnienie tego katalogu o przypadek nieuczciwego wykorzystania przewagi kontraktowej dostawcy.</p>	<p>Uwaga częściowo uwzględniona</p> <p>Skutkiem wprowadzenia przepisu nie powinno być ograniczenie stosowania przepisów związanych z wykonywaniem zamówień publicznych.</p> <p>Wątpliwości co zakresu zastosowania przepisu powinny zostać usunięte poprzez dodanie w nim wyrazu „nieuzasadnionym”, zgodnie z uwagą UOKiK.</p>
113	Art. 8 ust. 1 pkt 4	Stowarzyszenie Krajowa Unia Producentów Soków	<p>W art. 8 ust. 1 pkt 4) projektu postuluje się dodanie "bezprawne" przed słowami obniżanie należności z tytułu dostarczania</p> <p>Pełnoprawne (z tytułu potrącenia, z tytułu uzasadnionej reklamacji) obniżenia nie mogą być przedmiotem penalizacji ustawy.</p>	<p>Uwaga uwzględniona</p> <p>Wątpliwości co zakresu zastosowania przepisu powinny zostać usunięte poprzez dodanie w nim wyrazu „nieuzasadnionym”, zgodnie z uwagą UOKiK.</p>
114	Art. 8 ust. 1 pkt 4	Stowarzyszenie Krajowa Unia Producentów Soków	<p>Postuluje się, aby praktyka z art. 8 ust. 1 pkt 4) projektu została włączona do katalogu z art. 8 ust. 2 projektu (praktyki dozwolone umownie)</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Charakter praktyki przemawia za jej zamieszczeniem na liście praktyk bezwzględnie zakazanych.</p>

			<p>Strony często dokonują jednostronnych potrąceń, umownych potrąceń należności po dostarczeniu produktu. Umowne potrącenia są np. stosowane w obrocie np. przy pomocy finansowej dla rolników. Jednostronne potrącenia - przy ustalonych karach umownych lub wadach produktów w ramach gwarancji/rękojmi. Postulat jest w szczególności uzasadniony po usunięciu przesłanki nieuczciwości, gdy każde uczciwe, uzasadnione i pełnoprawne obniżenie należności może być penalizowane - w myśl obecnego brzmienia przepisu.</p>	
115	Art. 8 ust. 1 pkt. 4	Polska Organizacja Przemysłu i Handlu Naftowego	<p>Doprecyzowanie, że praktyka w przedmiotowym punkcie dotyczy jednostronnego obniżania należności po przyjęciu dostarczonych produktów, które nie było wcześniej uzgodnione pomiędzy stronami.</p> <p>Niezbędne jest doprecyzowanie, że przepisem objęte są jedynie tzw. „retorabaty”, które nie były wcześniej uzgadniane między stronami, a nie wszystkie, także uzgodnione wcześniej obniżki należności na rzecz dostawcy, w szczególności w postaci rabatu od obrotu, lub dodatkowych upustów z tytułu optymalizacji kosztów logistyki po stronie dostawcy (np. z tytułu zamówień całopojazdowych lub dostaw do jednego punktu).</p>	<p>Uwaga częściowo uwzględniona</p> <p>Wątpliwości co zakresu zastosowania przepisu powinny zostać usunięte poprzez dodanie w nim wyrazu „nieuzasadnionym”, zgodnie z uwagą UOKiK.</p>
116	Art. 8 ust 1. pkt 4	Lewiatan	<p>Postulujemy rezygnację z dodawania pkt 4) do art.8 ust.1 projektowanej ustawy lub jego doprecyzowanie, tak aby nie obejmował sytuacji gdy inne przepisy dopuszczają obniżenie ceny, obniżenie następuje bez uzgodnienia z dostawcą np. przez wystawienie noty obciążeniowej i jej kompensatę z należnościami dostawcy za towar, lub gdy obniżenie ceny następuje na skutek żądania udzielenia rabatu.</p> <p>Art. 8 ust.1 pkt 4) określa jako zakazaną praktykę polegającą na: „<i>obniżaniu należności z tytułu dostarczenia produktów rolnych lub spożywczych po ich przyjęciu przez nabywcę w całości albo w umówionej części, w szczególności na skutek żądania udzielenia rabatu;</i>” należy ocenić szczególnie krytycznie, gdyż w projektowanym brzmieniu jest to de facto wprowadzenie <u>zakazu stosowania rabatów retroaktywnych</u>.</p> <p>Nie jest to przy tym praktyka wskazana w Dyrektywie, ale dodana przez projektodawcę bez jakiegokolwiek uzasadnienia dla takiego ograniczenia swobody zawierania umów. Projektodawca nie wyjaśnia dlaczego praktyka ich stosowania miałyby być zawsze uznawana za nieuczciwe wykorzystywanie przewagi kontraktowej tj. bez konieczności poddania jej ocenie w świetle przesłanek określonych w art.6 projektowanej ustawy (sprzeczność z dobrymi obyczajami, zagrożenie istotnemu interesowi drugiej strony albo naruszanie takiego interesu). <u>Projektodawca nie wyjaśnia także, dlaczego praktyka ta miałaby być bezwzględnie zakazana, a nie względnie, jak to ma miejsce w przypadku praktyk określonych w art. 8 ust.1 pkt 12-17).</u></p> <p>Proponowany przepis nie uwzględnia podstawowego faktu, że rabaty retroaktywne są instrumentem powszechnie stosowanym i akceptowanym w obrocie handlowym. Warto przy tym zwrócić uwagę, że projektowane rozwiązanie zamiast chronić dostawców, idzie na rękę</p>	<p>Uwaga częściowo uwzględniona</p> <p>Skutkiem wprowadzenia przepisu nie będzie zakazanie stosowania rabatów retroaktywnych na rynku rolno-spożywczym, a jedynie wyeliminowanie nieuczciwych praktyk z tym związanych.</p> <p>Charakter praktyki przemawia za jej zamieszczeniem na liście praktyk bezwzględnie zakazanych.</p> <p>Wątpliwości co zakresu zastosowania przepisu powinny zostać usunięte poprzez dodanie w nim wyrazu „nieuzasadnionym”.</p>

			<p>nabywcom nieuczciwie wykorzystującym przewagę kontraktową, gdyż to właśnie takim nabywcy - co ujawniło się z mocą przy okazji wejścia w życie obecnie obowiązującej ustawy dotyczącej wykorzystywania przewagi kontraktowej - zależy na kształtowaniu warunków współpracy z dostawcami w oparciu o ceny zakupu netto (ceny net/net), tj. gdy wszystkie albo prawie wszystkie uzgodnione warunki współpracy uwzględnione są od razu w cenie podanej na fakturze sprzedaży towaru. Takie net/netowe ukształtowanie warunków współpracy nie daje dostawcom praktycznie żadnego narzędzia wpływania na nabywcę oraz na jakość i standard współpracy z nim, dlatego nie powinno być rozwiązaniem niejako narzucanym pośrednio przez ustawę, ale występować w ramach swobody kontraktowej stron jako jeden z możliwych modeli współpracy. Dostawca powinien zachować możliwość rozłożenia warunków handlowych na takie, które udzielane są na fakturze sprzedaży (np. rabat podstawowy) i takie, które udzielane są retrospektywnie (po sprzedaży), zwł. w przypadku wcześniejszego uzgodnienia z nabywcą zasad i warunków przyznania rabatu, np. osiągnięcia określonego poziomu zakupów od dostawcy (rabaty wolumenowe lub targetowe) lub wypłaty rabatu na podstawie odsprzedanych ilości (rabaty promocyjne wypłacane po zakończeniu promocji na podstawie ilości towarów z oferty dostawcy odsprzedanych przez nabywcę w czasie trwania promocji). Są to tylko niektóre przykłady instrumentów handlowych, które dostawca utraci w imię źle pojętej ochrony dostawcy. Wskazać należy także, iż proponowana treść pkt.4) może stać w sprzeczności z innymi przepisami prawa, np. wykluczać prawo do obniżenia ceny na gruncie przepisów o rękojmi za wady.</p>	
117	Art. 8 ust.1 pkt 4	Stowarzyszenie Krajowa Unia Producentów Soków	<p>Postulujemy zatem rezygnację z dodawania pkt 4) do art.8 ust.1 projektowanej ustawy lub jego doprecyzowanie, tak aby nie obejmował sytuacji gdy inne przepisy dopuszczają obniżenie ceny, obniżenie następuje bez uzgodnienia z dostawcą np. przez wystawienie noty obciążeniowej i jej kompensatę z należnościami dostawcy za towar, lub gdy obniżenie ceny następuje na skutek żądania udzielenia rabatu.</p> <p>Art. 8 ust.1 pkt 4) określa jako zakazaną praktykę polegającą na: „<i>obniżaniu należności z tytułu dostarczenia produktów rolnych lub spożywczych po ich przyjęciu przez nabywcę w całości albo w umówionej części, w szczególności na skutek żądania udzielenia rabatu;</i>” należy ocenić szczególnie krytycznie, gdyż w projektowanym brzmieniu jest to de facto wprowadzenie <u>zakazu stosowania rabatów retroaktywnych</u>.</p> <p>Nie jest to przy tym praktyka wskazana w Dyrektywie, ale dodana przez projektodawcę bez jakiegokolwiek uzasadnienia dla takiego ograniczenia swobody zawierania umów. Projektodawca nie wyjaśnia dlaczego praktyka ich stosowania miałyby być zawsze uznawane za nieuczciwe wykorzystywanie przewagi kontraktowej tj. bez konieczności poddania jej ocenie w świetle przesłanek określonych w art.6 projektowanej ustawy (sprzeczność z dobrymi obyczajami, zagrożenie istotnemu interesowi drugiej strony albo naruszanie takiego interesu). <u>Projektodawca nie wyjaśnia także, dlaczego praktyka ta miałyby być bezwzględnie zakazana, a nie względnie, jak to ma miejsce w przypadku praktyk określonych w art. 8 ust.1 pkt 12-17).</u></p>	<p>Uwaga częściowo uwzględniona.</p> <p>Skutkiem wprowadzenia przepisu nie będzie zakazanie stosowania rabatów retroaktywnych na rynku rolno-spożywczym, a jedynie wyeliminowanie nieuczciwych praktyk z tym związanych.</p> <p>Charakter praktyki przemawia za jej zamieszczeniem na liście praktyk bezwzględnie zakazanych.</p> <p>Wątpliwości co zakresu zastosowania przepisu powinny zostać usunięte poprzez dodanie w nim wyrazu „nieuzasadnionym”.</p>

			<p>Proponowany przepis nie uwzględnia podstawowego faktu, że rabaty retroaktywne są instrumentem powszechnie stosowanym i akceptowanym w obrocie handlowym. Warto przy tym zwrócić uwagę, że projektowane rozwiązanie zamiast chronić dostawców, idzie na rękę nabywcom nieuczciwie wykorzystującym przewagę kontraktową, gdyż to właśnie takim nabywcy - co ujawniło się z mocą przy okazji wejścia w życie obecnie obowiązującej ustawy dotyczącej wykorzystywania przewagi kontraktowej - zależy na kształtowaniu warunków współpracy z dostawcami w oparciu o ceny zakupu netto (ceny net/net), tj. gdy wszystkie albo prawie wszystkie uzgodnione warunki współpracy uwzględnione są od razu w cenie podanej na fakturze sprzedaży towaru. Takie net/netowe ukształtowanie warunków współpracy nie daje dostawcom praktycznie żadnego narzędzia wpływania na nabywcę oraz na jakość i standard współpracy z nim, dlatego nie powinno być rozwiązaniem niejako narzucanym pośrednio przez ustawę, ale występować w ramach swobody kontraktowej stron jako jeden z możliwych modeli współpracy. Dostawca powinien zachować możliwość rozłożenia warunków handlowych na takie, które udzielane są na fakturze sprzedaży (np. rabat podstawowy) i takie, które udzielane są retrospektywnie (po sprzedaży), zwł. w przypadku wcześniejszego uzgodnienia z nabywcą zasad i warunków przyznania rabatu, np. osiągnięcia określonego poziomu zakupów od dostawcy (rabaty wolumenowe lub targetowe) lub wypłaty rabatu na podstawie odsprzedanych ilości (rabaty promocyjne wypłacane po zakończeniu promocji na podstawie ilości towarów z oferty dostawcy odsprzedanych przez nabywcę w czasie trwania promocji). Są to tylko niektóre przykłady instrumentów handlowych, które dostawca utraci w imię złe pojętej ochrony dostawcy. Wskazać należy także, iż proponowana treść pkt.4) może stać w sprzeczności z innymi przepisami prawa, np. wykluczać prawo do obniżenia ceny na gruncie przepisów o rękojmi za wady.</p>	
118	Art. 8 ust. 1 pkt 5	UOKiK	<p>Należy usunąć art. 8 ust. 1 pkt 5</p> <p>W projektowanej ustawie nie ma potrzeby umieszczenia wskazanej praktyki. Do przeciwdziałania nadmiernym opóźnieniom w terminach zapłaty wystarczający powinien być zakaz praktyki wskazanej w art. 8 ust. 1 pkt 1. Wprowadzenie dodatkowej praktyki może spowodować powstanie wątpliwości w zakresie relacji obu przepisów.</p> <p>Przewidziany w art. 8 ust. 1 pkt 1 standard ochrony jest wyższy niż ten określony przepisami ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych.</p> <p>Niezależnie od powyższego, w przypadku gdyby wystąpiła jednak sytuacja, w której konieczne byłoby odwołanie się do praktyki ustalania terminów zapłaty za dostarczone produkty rolne lub spożywcze z naruszeniem przepisów tej ustawy, nadal będzie to możliwe, przy wykorzystaniu ogólnych przesłanek.</p>	Uwaga uwzględniona
119	Art. 8 ust. 1	Polska Federacja Producentów	<p>W świetle art. 8 ust. 1 pkt 1 terminy płatności za nabycie produktów rolnych i spożywczych nie mogą przekraczać 30 dni. Natomiast w art. 8 ust.1 pkt 5 stwierdza się, że terminy płatności za</p>	Uwaga uwzględniona

	pkt 5	Żywności Związek Pracodawców	<p>produkty rolne lub spożywcze nie mogą być ustalone z naruszeniem przepisów ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych (Dz. U. z 2020 r. poz. 935 i 1086), a zgodnie z tą ustawą istnieje możliwość ustalania terminów płatności dłuższych niż 30 dni, w zależności od statusu przedsiębiorcy termin płatności może wynosić odpowiednio 60 lub 120 dni.</p> <p>Powyższe wskazuje, że powołane przepisy projektowanej ustawy są niespójne i mogą wywoływać poważne wątpliwości interpretacyjne.</p> <p>Proponuje się rezygnację z obecnego brzmienia pkt 5, poprzez wykreślenie go.</p> <p>Proponowany przepis art. 8 ust. 1 pkt 5 wychodzi poza treść Dyrektywy i w świetle powyższego brak jest wymogu/ konieczności jego wprowadzenia. Tym bardziej, że interes dostawców produktów rolnych i spożywczych w wystarczający sposób chronią pozostałe postanowienia art. 8 dot. terminów zapłaty za ww. produkty.</p>	
120	Art. 8 ust. 1 (pkt 5)	Polska Federacja Producentów Żywności Związek Pracodawców	<p>Zamiast pkt 5 w obecnie projektowanym brzmieniu, proponuje się nadanie w art. 8 pkt 5 nowego brzmienia:</p> <p>„5) dokonywaniu przez nabywcę potrąceń (kompensat) należności nabywcy z należnościami dostawcy za produkty rolne i spożywcze bez ich każdorazowego uzgodnienia z dostawcą, w szczególności gdy termin wymagalności wierzytelności nabywcy jeszcze nie nadszedł.”.</p> <p>Dla uczestników łańcucha dostaw nie jest tajemnicą, że nabywcy wykorzystują swoją silniejszą pozycję kontraktową w wyżej opisany nieuczciwy sposób - dokonując bez uzgodnienia z dostawcą, także przed terminem wymagalności, potrąceń z należnościami dostawcy za produkty rolne i spożywcze swoich należności, wynikających, np. z faktur marketingowych, not obciążeniowych, z faktur korygujących wystawianych tytułem rabatów posprzedażowych. Takie nieuzgodnione z dostawcą kompensaty należy uznać za szczególnie nieuczciwe działanie w sytuacji gdy potrącane są kwoty w ogóle nie przysługujące nabywcy (wynikające z dokumentów rozliczeniowych wystawionych niezasadnie/nieuzgodnie z umową). Dostawcy często nie mają faktycznych możliwości uzyskania zwrotu nienależnie pobranych kwot, a dochodzenie czegokolwiek przed sądem tworzy ryzyko zakończenia przez nabywcę współpracy z dostawcą („czynnik strachu”).</p> <p>Opisana praktyka jest dla dostawców szczególnie dokuczliwa i przez nich nieakceptowana, a mimo to bywa stosowana przez nabywców posiadających silniejszą pozycję kontraktową.</p>	Uwaga nieuwzględniona Wskazana praktyka nie jest uwzględniona w dyrektywie. Prezes UOKiK będzie miał możliwość prowadzenia postępowań odnoszących się do praktyk niewskazanych wyraźnie w ustawie, w przypadku gdy spełnione zostaną przesłanki naruszenia dobrych obyczajów i naruszenia lub zagrożenia istotnego interesu drugiej strony.
121	Art. 8 ust. 1 pkt 5	Lewiatan	<p>Proponujemy zastąpienie dotychczasowej treści art. 8 ust.1 pkt.5) projektowanej ustawy przepisem zakazującym praktyki polegającej na dokonywaniu przez nabywcę potrąceń (kompensat) należności nabywcy z należnościami dostawcy za produkty rolne i spożywcze bez ich każdorazowego uzgodnienia z dostawcą, w szczególności gdy termin wymagalności wierzytelności nabywcy jeszcze nie nadszedł.</p>	Uwaga nieuwzględniona. Wskazana praktyka nie jest uwzględniona w dyrektywie. Prezes UOKiK będzie miał możliwość prowadzenia postępowań odnoszących się do praktyk niewskazanych

			<p>Według art.8 ust.1 pkt 1) projektowanej ustawy, terminy płatności za nabycie produktów rolnych i spożywczych nie mogą przekraczać 30 dni. Natomiast w art. 8 ust.1 pkt 5) projektowanej ustawy stwierdza się, że terminy płatności za produkty rolne lub spożywcze nie mogą być ustalone z naruszeniem przepisów ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych (Dz. U. z 2020 r. poz. 935 i 1086), <u>a zgodnie z tą ustawą istnieje możliwość ustalania terminów płatności dłuższych niż 30 dni</u>, w zależności od statusu przedsiębiorcy termin płatności może wynosić odpowiednio 60 lub 120 dni.</p> <p>Widać zatem wyraźnie, że powołane zapisy projektowanej ustawy są niespójne i mogą wywoływać poważne wątpliwości.</p> <p>Jest wiedzą powszechną, że nabywcy wykorzystują swoją silniejszą pozycję kontraktową w wyżej opisany nieuczciwy sposób - dokonując bez uzgodnienia z dostawcą, <u>także przed terminem wymagalności</u>, potrąceń z należnościami dostawcy za produkty rolne i spożywcze swoich należności, wynikających np. z faktur marketingowych, not obciążeniowych, z faktur korygujących wystawianych tytułem rabatów posprzedazowych. Takie niezgodnione z dostawcą kompensaty należy uznać za szczególnie nieuczciwe działanie w sytuacji gdy potręcane są <u>kwoty w ogóle nie przysługujące</u> nabywcy (wynikające z dokumentów rozliczeniowych wystawionych niezasadnie/niezgodnie z umową). Dostawcy często nie mają faktycznych możliwości uzyskania zwrotu nienależnie pobranych kwot, a dochodzenie czegokolwiek przed sądem tworzy ryzyko zakończenia przez nabywcę współpracy z dostawcą („czynnik strachu”). Opisana praktyka jest dla dostawców szczególnie dokuczliwa i przez nich nieakceptowana, a mimo to bywa stosowana przez nabywców posiadających silniejszą pozycję kontraktową.</p>	<p>wyraźnie w ustawie, w przypadku gdy spełnione zostaną przesłanki naruszenia dobrych obyczajów i naruszenia lub zagrożenia istotnego interesu drugiej strony.</p>
122	<p>Art. 8 ust. 1 pkt 5</p>	<p>Stowarzyszenie Krajowa Unia Producentów Soków</p>	<p>Proponujemy zastąpienie dotychczasowej treści art.8 ust.1 pkt.5) projektowanej ustawy przepisem zakazującym praktyki polegającej na dokonywaniu przez nabywcę potrąceń (kompensat) należności nabywcy z należnościami dostawcy za produkty rolne i spożywcze bez ich każdorazowego uzgodnienia z dostawcą, w szczególności gdy termin wymagalności wierzytelności nabywcy jeszcze nie nadszedł.</p> <p>Według art.8 ust.1 pkt 1) projektowanej ustawy, terminy płatności za nabycie produktów rolnych i spożywczych nie mogą przekraczać 30 dni. Natomiast w art. 8 ust.1 pkt 5) projektowanej ustawy stwierdza się, że terminy płatności za produkty rolne lub spożywcze nie mogą być ustalone z naruszeniem przepisów ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych (Dz. U. z 2020 r. poz. 935 i 1086), <u>a zgodnie z tą ustawą istnieje możliwość ustalania terminów płatności dłuższych niż 30 dni</u>, w zależności od statusu przedsiębiorcy termin płatności może wynosić odpowiednio 60 lub 120 dni.</p> <p>Widać zatem wyraźnie, że powołane zapisy projektowanej ustawy są niespójne i mogą wywoływać poważne wątpliwości.</p> <p>Jest wiedzą powszechną, że nabywcy wykorzystują swoją silniejszą pozycję kontraktową w wyżej opisany nieuczciwy sposób - dokonując bez uzgodnienia z dostawcą, <u>także przed terminem wymagalności</u>, potrąceń z należnościami dostawcy za produkty rolne i spożywcze</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>Wskazana praktyka nie jest uwzględniona w dyrektywie. Prezes UOKiK będzie miał możliwość prowadzenia postępowań odnoszących się do praktyk niewskazanych wyraźnie w ustawie, w przypadku gdy spełnione zostaną przesłanki naruszenia dobrych obyczajów i naruszenia lub zagrożenia istotnego interesu drugiej strony.</p>

			swoich należności, wynikających np. z faktur marketingowych, not obciążeniowych, z faktur korygujących wystawianych tytułem rabatów posprzedazowych. Takie nieuzgodnione z dostawcą kompensaty należy uznać za szczególnie nieuczciwe działanie w sytuacji gdy potrącane są <u>kwoty w ogóle nie przysługujące</u> nabywcy (wynikające z dokumentów rozliczeniowych wystawionych niezasadnie/niezgodnie z umową). Dostawcy często nie mają faktycznych możliwości uzyskania zwrotu nienależnie pobranych kwot, a dochodzenie czegokolwiek przed sądem tworzy ryzyko zakończenia przez nabywcę współpracy z dostawcą („czynnik strachu”). Opisana praktyka jest dla dostawców szczególnie dokuczliwa i przez nich nieakceptowana, a mimo to bywa stosowana przez nabywców posiadających silniejszą pozycję kontraktową.	
123	Art. 8 ust. 1 pkt 5	Pracodawcy RP	Zakaz ustalania terminów zapłaty za dostarczone produkty rolne lub spożywcze z naruszeniem przepisów ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych (Dz. U. z 2020 r. poz. 935 i 1086); – rozwiązanie nie znajduje odzwierciedlenia w Dyrektywie. Proponujemy wykreślenie art. 8 ust. 1 pkt 5 z Ustawy. Art. 8 ust. 1 pkt 1 Ustawy reguluje już kwestię dopuszczalnych w obrocie produktami rolnymi lub spożywczymi maksymalnych terminów płatności – art. ust. 1 pkt 5 stanowi przy tym tak naprawdę powielenie nałożonego innym przepisem zakazu, wobec czego wymienianie oddzielnej praktyki dotyczącej wydłużania terminów zapłaty wydaje się zbędne.	Uwaga uwzględniona
124	Art. 8 ust. 1 pkt. 5	Związek Producentów Cukru w Polsce	Propozycja wykreślenia treści art. 8 ust. 1 pkt. 5): („ <i>Art. 8. 1. Nieuczciwe wykorzystywanie przewagi kontraktowej polega w szczególności na:</i> <i>5) ustalaniu terminów zapłaty za dostarczone produkty rolne lub spożywcze z naruszeniem przepisów ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych (Dz. U. z 2020 r. poz. 935 i 1086)</i> ” Proponowany zapis art. 8 ust. 1 pkt. 5) wychodzi poza treść Dyrektywy i w świetle powyższego brak jest wymogu/konieczności jego wprowadzenia. Tym bardziej, że interes dostawców produktów rolnych i spożywczych w wystarczający sposób chronią pozostałe postanowienia art. 8 dot. terminów zapłaty za ww. produkty.	Uwaga uwzględniona
125	Art. 8 ust. 1 pkt 5	Polska Izba Handlu	Zakaz ustalania terminów zapłaty za dostarczone produkty rolne lub spożywcze z naruszeniem przepisów ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych (Dz. U. z 2020 r. poz. 935 i 1086); – rozwiązanie nie znajduje odzwierciedlenia w Dyrektywie. Proponujemy wykreślenie art. 8 ust. 1 pkt 5 z Ustawy. Art. 8 ust. 1 pkt 1 Ustawy reguluje już kwestię dopuszczalnych w obrocie produktami rolnymi lub spożywczymi maksymalnych terminów płatności – art. ust. 1 pkt 5 stanowi przy tym tak naprawdę powielenie nałożonego innym przepisem zakazu, wobec czego wymienianie oddzielnej praktyki dotyczącej wydłużania terminów zapłaty wydaje się zbędne.	Uwaga uwzględniona

126	Art. 8 ust. 1 pkt 6	UOKiK	<p>Należy dodać wyraz „dostawcy”.</p> <p>„6) żądaniu przez nabywcę od dostawcy płatności niezwiązanych ze sprzedażą produktów rolnych lub spożywczych dostawcy;”</p> <p>Zmiana ma na celu doprecyzowanie treści przepisu. Oddaje ona również brzmienie art. 3 ust. 1 lit. d dyrektywy.</p>	Uwaga uwzględniona
127	Art. 8 ust. 1 pkt 6	Pracodawcy RP	<p>Wprowadzenie zakazu żądania przez nabywcę od dostawcy płatności niezwiązanych ze sprzedażą produktów rolnych lub spożywczych.</p> <p>Proponowane brzmienie art. 8 ust. 1 pkt 6: <i>„zakazu żądania przez nabywcę od dostawcy płatności niezwiązanych ze sprzedażą produktów rolnych lub spożywczych – to jest takich, które nie wpływają lub nie mogłyby wpływać, choćby pośrednio, na zwiększenie sprzedaży określonego produktu dostawcy”</i></p> <p>Zakaz jest nieprecyzyjny, wobec czego pojawia się ryzyko szerokiej interpretacji w praktyce - należy wnioskować o doprecyzowanie zakazu, ponieważ przy przyjęciu literalnej wykładni zakaz mógłby objąć również wszelkiego rodzaju opłaty marketingowe czy promocyjne, stanowiących immanentną część stosunków handlowych i przynoszących korzyści zarówno dostawcom, jak i nabywcom.</p>	Uwaga nieuwzględniona Wskazany przepis odzwierciedla regulacje dyrektywy.
128	Art. 8 ust. 1 pkt 6	Polska Federacja Producentów Żywności Związek Pracodawców	<p>Przepis w projektowanym brzmieniu może objąć wszelkie płatności niezwiązane ze sprzedażą produktów rolnych i spożywczych, gdyż nie precyzuje co to są płatności „niezwiązane” ze sprzedażą produktów rolnych i spożywczych. Przykładowo, powstaje wątpliwość, czy jeśli dostawca w czasie dostawy uszkodzi bramę wjazdową na teren magazynu nabywcy, to nabywca będzie mógł dochodzić odszkodowania albo obciążyć go za to karą umowną.</p> <p>Choć przedstawiona powyżej wykładnia literalna ww. przepisu wydaje się nie do obrony, w świetle celu tego przepisu, postuluje się doprecyzowanie przepisu w sposób występujący w obecnej ustawie poprzez wskazanie, że chodzi o faktyczne uzależnianie zawarcia lub kontynuacji umowy od dokonania płatności.</p> <p>Proponuje się nadanie w art. 8 w ust. 1 pkt 6 następującego brzmienia: <i>„6) żądaniu przez nabywcę od dostawcy płatności niezwiązanych ze sprzedażą produktów rolnych lub spożywczych i nie mających rzeczowego ani zwyczajowego związku z przedmiotem umowy, z wyjątkiem należności z tytułu uzgodnionych świadczeń dodatkowych ze strony nabywcy na rzecz dostawcy, zwłaszcza związanych z wytworzeniem lub odbiorem produktów;”</i></p> <p>Przepis art. 615 k.c. wprowadza wprost możliwość umówienia się na świadczenie przez kontraktującego świadczeń dodatkowych na rzecz f42</p>	Uwaga nieuwzględniona Wskazany przepis odzwierciedla regulacje dyrektywy.

			których należy mu się zapłata umówionego wynagrodzenia. W celu zachowania spójności w systemie prawa i uniknięcia ewentualnych wątpliwości interpretacyjnych, postulujemy wskazane obok doprecyzowanie.	
129	Art. 8 ust. 1 pkt 6	Związek Producentów Cukru w Polsce	<p>Dodanie zapisu:</p> <p><i>6) żądaniu przez nabywcę od dostawcy płatności niezwiązanych ze sprzedażą produktów rolnych lub spożywczych, z wyjątkiem należności z tytułu uzgodnionych świadczeń dodatkowych ze strony nabywcy na rzecz dostawcy, zwłaszcza związanych z wytworzeniem lub odbiorem produktów;</i></p> <p>Art. 615 k.c. wprowadza wprost możliwość umówienia się na świadczenie przez kontraktującego świadczeń dodatkowych na rzecz producenta. W obrocie nabywca produktów rolnych często świadczy na rzecz dostawy usługi związane ze zbiorem lub transportem produktów, z tytułu których należy mu się zapłata umówionego wynagrodzenia. W celu zachowania spójności w systemie prawa i uniknięcia ewentualnych wątpliwości interpretacyjnych, postulujemy wskazane obok doprecyzowanie.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Wskazany przepis odzwierciedla regulacje dyrektywy.</p>
130	Art. 8 ust. 1 pkt. 6	Polska Organizacja Przemysłu Handlu Naftowego	<p>Doprecyzowanie pojęcia „płatności niezwiązanych ze sprzedażą produktów rolnych lub spożywczych”.</p> <p>Nie jest jasne, co należy rozumieć przez „płatności niezwiązane ze sprzedażą produktów rolnych lub spożywczych”. Niezbędne jest wyjaśnienie, czy pojęcie obejmuje wszelkie płatności (niezależnie od tego, z jakiego tytułu są zakazane poza warunkowo dopuszczonymi świadczeniami z pkt. 12-17 ustawy) oraz jakie inne usług świadczone pomiędzy stronami może obejmować. Wyjaśnienia wymaga również ewentualna ocena przypadku, gdy umowa precyzyjnie reguluje kwestie dodatkowego wynagrodzenia „niezwiązanego ze sprzedażą produktów”.</p> <p>Prosimy o doprecyzowanie, podanie przykładów takich płatności, co niewątpliwie pomoże zrozumieć kierunek regulacji.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Wskazany przepis odzwierciedla regulacje dyrektywy.</p>
131	Art. 8 ust. 1 pkt 6	Izba Zbożowo- Paszowa	<p>Przepis wskazuje, że jedną z nieuczciwych praktyk jest żądanie przez nabywcę od dostawcy płatności niezwiązanych ze sprzedażą produktów, nie wskazując jednak na wyłączenie stosowania regulacji w sytuacji, gdy sama umowa zawarta pomiędzy dostawcą i nabywcą w granicach obowiązującego prawa przewiduje należności dodatkowe nie związane bezpośrednio z faktem sprzedaży, lecz związane z faktem zawierania umowy pomiędzy stronami i uzasadnioną potrzebą zabezpieczenia stron.</p> <p>Postulujemy wobec tego, aby projekt przewidywał wyłączenie o następującej lub podobnej treści:</p> <p><i>„6) żądaniu przez nabywcę od dostawcy płatności niezwiązanych ze sprzedażą produktów rolnych lub spożywczych, o ile płatności te nie zostały uzgodnione uprzednio przez nabywcę i dostawcę w treści umowy lub innego dokumentu zamówienia, a także nie mają umocowania w powszechnie obowiązujących przepisach prawa z zakresu wykonywania zobowiązań;”</i></p> <p>Podnosimy, iż aktualne brzmienie art. 8 ust. 1 pkt. 6 Projektu nie uwzględnia zasady swobody umów oraz przeczy regulacji ustawowej kodeksu cywilnego, m.in. z tytułu prawa dokonania zakupu zastępczego, o którym mowa w art. 479 kodeksu cywilnego.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Wskazany przepis odzwierciedla regulacje dyrektywy.</p>

			Wskazać należy również, że zapis projektu nie precyzuje, w jaki sposób miałyby dojść do ustalenia, które płatności powiązane są ze sprzedażą produktów rolnych w rozumieniu ustawy, a które nie. Strony umowy handlowej zgodnie z zasadą swobody umów mogą bowiem dokonać ustaleń dotyczących płatności, które określone zostają w treści umowy. Podnieść należy, że aktualna treść projektu nie pozwala na obiektywne ustalenie, które z takich uregulowań umownych aktualizowałyby ryzyko z tytułu odpowiedzialności ustawowej, co w przyszłości prowadzić może do istotnych rozbieżności interpretacyjnych i sprzeczne jest w pewnych stopniu z pewnością prawa i obrotu gospodarczego.	
132	Art. 8 ust. 1 pkt 6	Polska Izba Handlu	Wprowadzenie zakazu żądania przez nabywcę od dostawcy płatności niezwiązanych ze sprzedażą produktów rolnych lub spożywczych. Proponowane brzmienie art. 8 ust. 1 pkt 6: „zakazu żądania przez nabywcę od dostawcy płatności niezwiązanych ze sprzedażą produktów rolnych lub spożywczych – to jest takich, które nie wpływają lub nie mogłyby wpływać, choćby pośrednio, na zwiększenie sprzedaży określonego produktu dostawcy” Zakaz jest nieprecyzyjny, wobec czego pojawia się ryzyko szerokiej interpretacji w praktyce - należy wnioskować o doprecyzowanie zakazu, ponieważ przy przyjęciu literalnej wykładni zakaz mógłby objąć również wszelkiego rodzaju opłaty marketingowe czy promocyjne, stanowiących immanentną część stosunków handlowych i przynoszących korzyści zarówno dostawcom, jak i nabywcom.	Uwaga nieuwzględniona Wskazany przepis odzwierciedla regulacje dyrektywy.
133	Art. 8 ust. 1 pkt 6	Lewiatan	Mimo, że przedstawiona wykładnia literalna stoi w ewidentnej sprzeczności z celem przepisu, uważamy za wskazane jego doprecyzowanie, poprzez wskazanie, że zakazuje on faktycznego uzależnianie zawarcia lub kontynuacji umowy od dokonania płatności nie mających rzeczowego ani zwyczajowego związku z przedmiotem umowy. Literalnie brzmienie ww. przepisu może wskazywać na zakaz żądania od dostawcy jakichkolwiek wszelkie płatności niezwiązanych ze sprzedażą produktów rolnych i spożywczych, gdyż nie precyzuje co to są, w rozumieniu tego przepisu. płatności „niezwiązane” ze sprzedażą produktów rolnych i spożywczych. Przykładowo, czy jeśli dostawca w czasie dostawy uszkodzi bramę wjazdową na teren magazynu nabywcy, to nabywca będzie mógł dochodzić odszkodowania albo obciążyć go za to karą umowną?	Uwaga nieuwzględniona Wskazany przepis odzwierciedla regulacje dyrektywy.
134	Art. 8 ust.1 pkt 6	Stowarzyszenie Krajowa Unia Producentów Soków	Uważamy za wskazane jego doprecyzowanie, poprzez wskazanie że zakazuje on faktycznego uzależnianie zawarcia lub kontynuacji umowy od dokonania płatności nie mających rzeczowego ani zwyczajowego związku z przedmiotem umowy Literalnie brzmienie ww. przepisu może wskazywać na zakaz żądania od dostawcy jakichkolwiek wszelkie płatności niezwiązanych ze sprzedażą produktów rolnych i spożywczych, gdyż nie precyzuje co to są, w rozumieniu tego przepisu. płatności „niezwiązane” ze sprzedażą produktów rolnych i spożywczych. Przykładowo, czy jeśli dostawca w czasie dostawy uszkodzi	Uwaga nieuwzględniona Wskazany przepis odzwierciedla regulacje dyrektywy.

			bramę wjazdową na teren magazynu nabywcy, to nabywca będzie mógł dochodzić odszkodowania albo obciążyć go za to karą umowną?	
135	Art. 8 ust. 1 pkt 7	Polska Federacja Producentów Żywności Związek Pracodawców	Zgodnie z art.8 ust. 1 pkt 7 zakazem żądania „przez nabywcę od dostawcy zapłaty za pogorszenie się stanu lub utratę produktów rolnych lub spożywczych, do których doszło w obiektach nabywcy lub po przejściu własności produktów na nabywcę”, projektodawca obejmuje jedynie sytuacje, gdy do tego pogorszenia lub utraty doszło „z przyczyn niezawinionych przez dostawcę”, pomimo tego, że zgodnie z art. 3 ust.1 pkt e dyrektywy dostawca powinien być objęty taką ochroną także w przypadkach gdy do ww. pogorszenia lub utraty doszło „z przyczyny innej niż zaniedbanie” dostawcy. Proponuje się w art.8 w ust.1 nowe brzmienie pkt 7: „7) żądaniu przez nabywcę od dostawcy zapłaty za pogorszenie się stanu lub utratę produktów rolnych lub spożywczych, do których doszło w obiektach nabywcy lub po przejściu własności produktów na nabywcę, z przyczyny innej niż zaniedbanie lub wina dostawcy;”. Dostosowanie projektowanych przepisów do treści dyrektywy.	Uwaga nieuwzględniona Wskazany przepis odzwierciedla regulacje dyrektywy, przy uwzględnieniu specyfiki polskiego porządku prawnego.
136	Art. 8 ust. 1 pkt 7	Izba Zbożowo- Paszowa	Przepis wskazuje, że jedną z nieuczciwych praktyk jest żądanie przez nabywcę od dostawcy zapłaty za pogorszenie się stanu lub utratę produktów, lub za oba te zdarzenia, do których doszło w obiektach nabywcy lub po przejściu własności produktów na nabywcę z przyczyn niezawinionych przez dostawcę, jednak nie precyzuje jakie przyczyny należy uznać za zawinione lub niezawinione przez dostawcę. Postulujemy zatem, aby w projekcie zawrzeć katalog otwarty przyczyn zawinionych przez dostawcę, w tym np. dostarczenie towaru o jakości innej niż umówione z nabywcą; dostarczenie towaru transportem innym niż przeznaczony dla danego typu towaru, co doprowadziło do pogorszenia parametrów towaru i/lub przyczyniło się do obniżenia jego trwałości. Zaproponowana treść przepisu może powodować znaczące trudności interpretacyjne i przyczyniać się do obniżenia pewności obrotu prawnego i gospodarczego. Z aktualnie proponowanej treści nie wynika, jakie przyczyny mogłyby być uznane za zawinione przez dostawcę (co powodowałyby brak odpowiedzialności nabywcy z tytułu ustawy), zaś wykładnia literalna przepisu przy maksymalnie asekuracyjnym podejściu nabywcy prowadziłyby do wniosku, że nabywca nie ma prawa egzekwowania wykonalności warunków umowy od chwili przyjęcia dostarczonego towaru.	Uwaga nieuwzględniona Wskazany przepis odzwierciedla regulacje dyrektywy.
137	Art. 8 ust. 1 pkt 9	Polska Federacja Producentów Żywności Związek Pracodawców	Proponuje się rezygnację z pkt 9 w art. 8 ust. 1 projektowanej ustawy. O ile racjonalne jest, by stosowanie omawianej ustawy nie wyłączało ochrony przewidzianej w innych przepisach, o tyle tego rodzaju regulacja daje wprost możliwość dwukrotnego karania dokładnie za to samo naruszenie. Przedsiębiorca dopuszczający się wymienionych tutaj czynów nieuczciwej konkurencji, penalizowanych i sankcjonowanych już przez ustawę o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji, naraża się na szereg sankcji przewidzianych w przepisach tej ustawy. Wprowadzenie dodatkowo „penalizacji” tych naruszeń w innej ustawie, daje ex lege możliwość karania, na dwóch niezależnych podstawach prawnych, za dokładnie ten sam czyn.	Uwaga nieuwzględniona Wskazany przepis odzwierciedla regulacje dyrektywy, przy uwzględnieniu polskiego porządku prawnego.

138	Art. 8 ust. 1 pkt 9	Związek Producentów Cukru w Polsce	<p>Postulujemy całkowite usunięcie: 9) bezprawnym pozyskiwaniu, wykorzystywaniu lub ujawnianiu przez nabywcę tajemnie przedsiębiorstwa dostawcy w rozumieniu art. 11 ust. 2 ustawy z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (Dz. U. z 2020 r. poz. 1913); O ile racjonalne jest, by stosowanie omawianej ustawy nie wyłączało ochrony przewidzianej w innych przepisach, o tyle tego rodzaju regulacja daje wprost możliwość dwukrotnego karania dokładnie za to samo naruszenie. Przedsiębiorca dopuszczający się wymienionych tutaj czynów nieuczciwej konkurencji, penalizowanych i sankcjonowanych już przez ustawę o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji, naraża się na szereg sankcji przewidzianych w przepisach tej ustawy. Wprowadzenie dodatkowo „penalizacji” tych naruszeń w innej ustawie, daje ex lege możliwość karania, na dwóch niezależnych podstawach prawnych, za dokładnie ten sam czyn.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Wskazany przepis odzwierciedla regulacje dyrektywy, przy uwzględnieniu polskiego porządku prawnego.</p>
139	Art. 8 ust 1 pkt 10	Polska Federacja Producentów Żywności Związek Pracodawców	<p>Doprecyzowanie i wskazanie rodzaju/charakteru działań, jakie mogą być uznane za „handlowe działania odwetowe” i wyliczenie, przynajmniej przykładowe ww. działań ma na celu uniknięcie sytuacji, w której za takie działania mogłyby zostać uznane działania podejmowane przez nabywcę w celu ochrony jego interesu, np. w sytuacji, kiedy dostawca nie wykonuje lub nienależyce wykonuje swoje zobowiązania i nabywca zmuszony jest do zaprzestania współpracy z takim dostawcą, domagania się od niego kar umownych, rekompensat, odszkodowań. Propozycja uzupełnienia w art. 8 w ust. 1 pkt 10 i nadania mu brzmienia: „10) <i>groźeniu podjęcia handlowych działań odwetowych polegających w szczególności na (...) lub podejmowaniu takich działań przeciwko dostawcy</i>”</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Wskazany przepis odzwierciedla regulacje dyrektywy.</p>
140	Art. 8 ust. 1 pkt 10	Pracodawcy RP	<p>Wprowadzenie zakazu groźenia podjęcia handlowych działań odwetowych lub podejmowaniu takich działań przeciwko dostawcy, jeżeli ten korzysta z praw przysługujących mu na mocy umowy lub przepisów prawa. Proponowane brzmienie art. 8 ust. 1 pkt 10: <i>„zakazu groźenia podjęcia handlowych działań odwetowych lub podejmowaniu takich działań przeciwko dostawcy, jeżeli ten korzysta z praw przysługujących mu na mocy umowy lub przepisów prawa, o ile nabywca sam nie korzysta z praw przysługujących mu na mocy umowy lub przepisów prawa”</i> Zakaz jest nieprecyzyjny i wprowadza element braku równowagi między nabywcami a dostawcami, wobec czego pojawia się ryzyko szerokiej interpretacji - należy wnioskować o doprecyzowanie zakazu, ponieważ przy przyjęciu literalnej wykładni zakaz mógłby ograniczyć również nabywcom korzystanie z przysługujących im praw (w tym tych wynikających z umowy lub przepisów prawa).</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Wskazany przepis odzwierciedla regulacje dyrektywy.</p>
141	Art. 8 ust. 1 pkt. 10	Związek Producentów Cukru w Polsce	<p>Propozycja uzupełnienia art. 8 ust. 1 pkt. 10) i nadania mu brzmienia: Art. 8. 1. <i>Nieuczciwe wykorzystywanie przewagi kontraktowej polega w szczególności na:</i> 10) <i>groźeniu podjęcia handlowych działań odwetowych polegających w szczególności nalub podejmowaniu takich działań przeciwko dostawcy”</i></p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Wskazany przepis odzwierciedla regulacje dyrektywy.</p>

			Doprecyzowanie i wskazanie rodzaju/charakteru działań, jakie mogą być uznane za „handlowe działania odwetowe” i wyliczenie, przynajmniej przykładowe ww. działań ma na celu uniknięcie sytuacji, w której za takie działania mogłyby zostać uznane działania podejmowane przez nabywcę w celu ochrony jego interesu np. w sytuacji, kiedy dostawca nie wykonuje lub nienależyte wykonuje swoje zobowiązania i nabywca zmuszony jest do zaprzestania współpracy z takim dostawcą, domagania się od niego kar umownych, rekompensat, odszkodowań etc..	
142	Art. 8 ust. 1 pkt. 10	Polska Organizacja Przemysłu i Handlu Naftowego	Doprecyzowanie lub wyjaśnienie użytego w przepisie pojęcia „działań odwetowych”. W obecnym kształcie regulacja nie precyzuje, co należy traktować jako działanie odwetowe. Prosimy o doprecyzowanie lub podanie przykładów takich działań.	Uwaga nieuwzględniona Wskazany przepis odzwierciedla regulacje dyrektywy.
143	Art. 8 ust. 1 pkt 10	Polska Izba Handlu	Wprowadzenie zakazu grożenia podjęcia handlowych działań odwetowych lub podejmowaniu takich działań przeciwko dostawcy, jeżeli ten korzysta z praw przysługujących mu na mocy umowy lub przepisów prawa. Proponowane brzmienie art. 8 ust. 1 pkt 10: „zakazu grożenia podjęcia handlowych działań odwetowych lub podejmowaniu takich działań przeciwko dostawcy, jeżeli ten korzysta z praw przysługujących mu na mocy umowy lub przepisów prawa, o ile nabywca sam nie korzysta z praw przysługujących mu na mocy umowy lub przepisów prawa” Zakaz jest nieprecyzyjny i wprowadza element braku równowagi między nabywcami a dostawcami, wobec czego pojawia się ryzyko szerokiej interpretacji - należy wnioskować o doprecyzowanie zakazu, ponieważ przy przyjęciu literalnej wykładni zakaz mógłby ograniczyć również nabywcom korzystanie z przysługujących im praw (w tym tych wynikających z umowy lub przepisów prawa).	Uwaga nieuwzględniona Wskazany przepis odzwierciedla regulacje dyrektywy.
144	Art. 8 ust. 1 pkt 11	Polska Federacja Producentów Żywności Związek Pracodawców	Na uwagę zasługuje, iż zakaz żądania przez nabywcę „od dostawcy rekompensaty kosztów rozpatrzenia skarg konsumentów związanych ze sprzedażą produktów rolnych lub spożywczych dostawcy” ma według projektodawcy dotyczyć tylko „przypadków, które wystąpiły mimo braku winy ze strony dostawcy” pomimo tego, że zgodnie z art.3 ust.1 pkt i) Dyrektywy dostawca powinien być objęty taką ochroną także w przypadkach, które wystąpiły „mimo braku zaniedbania” dostawcy. Proponuje się zmianę brzmienia w art.8 w ust.1 pkt 11 na następujące: „11) żądaniu od dostawcy rekompensaty kosztów rozpatrzenia skarg konsumentów związanych ze sprzedażą produktów rolnych lub spożywczych dostawcy, dotyczących przypadków, które wystąpiły mimo braku zaniedbania lub winy ze strony dostawcy;”.	Uwaga nieuwzględniona Wskazany przepis odzwierciedla regulacje dyrektywy, uwzględniając przy tym specyfikę polskiego porządku prawnego.
145	Art. 8 ust. 1 pkt. 12	Polska Organizacja Przemysłu i Handlu Naftowego	Wyjaśnienie, czy unieszkodliwianie i zwrot może dotyczyć także produktów przeterminowanych lub produktów, które nie spełniły wspólnie ustalonych przez nabywcę i dostawcę parametrów rotacji (tzn. poziomu sprzedaży w danym okresie). Wyjaśnienie pozwoli na właściwą interpretację przepisu.	Uwaga nie zawiera propozycji zmiany przepisu.

146	<p>Art. 8 ust. 1 pkt. 12</p>	<p>Izba Zbożowo- Paszowa</p>	<p>Przepis wskazuje, że jedną z nieuczciwych praktyk jest zwrot przez nabywcę dostawcy niesprzedanych produktów rolnych lub spożywczych, bez zapłaty za te produkty lub za ich unieszkodliwienie, jednak nie ustala i nie precyzuje odrębności dla sytuacji, w której dostawca nienależycie wykonuje zobowiązanie poprzez dostarczenie towaru o jakości nieodpowiadającej parametrom ustalonym przez nabywcę i dostawcę w umowie lub dokumencie dostawy, która to okoliczność stwierdzona może być po dostarczeniu towaru do nabywcy.</p> <p>Postulujemy zatem, aby Projekt przewidywał wyłączenie o następującej lub podobnej treści: <i>„12) zwrocie przez nabywcę dostawcy niesprzedanych produktów rolnych lub spożywczych, bez zapłaty za te produkty lub za ich unieszkodliwienie, o ile do zwrotu nie dochodzi w wyniku realizacji przez nabywcę uprawnień umownych lub ustawowych wynikających z dostawy przedmiotu zamówienia wykazującego jakość lub inne właściwości odbiegające od parametrów ustalonych przez nabywcę i dostawcę w umowie lub innym dokumencie zamówienia;”</i></p> <p>Pragniemy wskazać, że aktualne brzmienie przepisu nie uwzględnia m.in. regulacji ustawowej kodeksu cywilnego, bowiem zgodnie z art. 556 w zw. z 560 par. 1 kodeksu cywilnego sprzedawca jest odpowiedzialny względem kupującego, jeżeli rzecz sprzedana ma wadę fizyczną lub prawną (rękojmia), zaś jeśli rzecz sprzedana ma wadę, kupujący może złożyć oświadczenie o odstąpieniu od umowy. Ustawa ma zaś zastosowanie do umów nabycia produktów rolnych lub spożywczych nie precyzujących charakteru tych umów (art. 2 projektu ustawy), zatem i nie wyłączając możliwości i zasadności stosowania przepisów o sprzedaży (przy czym żadne przepisy nie zobowiązują do wyraźnego przewidywania w umowie możliwości ponoszenia odpowiedzialności z tytułu rękojmi).</p> <p>Nadto, zapis powoduje ugruntowanie nierówności na gruncie uprawnień obu stron zamówienia, poprzez brak sankcjonowania działania dostawcy dostarczającego produkty inne od umówionych, przy jednoczesnym ograniczeniu możliwości działania po stronie nabywcy produktu.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Przepis odzwierciedla regulację dyrektywy.</p>
147	<p>Art. 8 ust. 1 pkt. 13</p>	<p>Izba Zbożowo- Paszowa</p>	<p>Przepis wskazuje, że jedną z nieuczciwych praktyk jest pobieranie od dostawcy opłaty stanowiącej warunek przechowywania, prezentowania lub oferowania do sprzedaży jego produktów rolnych lub spożywczych lub udostępniania takich produktów na rynku, nie uwzględniając jednak swobody zawierania umowy składu i stosownego wyłączenia w tym zakresie.</p> <p>Postulujemy zatem, aby Projekt przewidywał wyłączenie o następującej lub podobnej treści: <i>„13) pobieraniu od dostawcy opłaty stanowiącej warunek przechowywania, prezentowania lub oferowania do sprzedaży jego produktów rolnych lub spożywczych lub udostępniania takich produktów na rynku, chyba że opłata ta wynika z realizacji przez nabywcę uprawnień i/lub zobowiązań umownych lub ustawowych;”</i></p> <p>Podnosimy, iż aktualne brzmienie przepisu nie uwzględnia dopuszczalności m.in. umowy składu, podczas gdy praktyka rynkowa pokazuje, że jest to powszechnie zawierana umowa towarzysząca transakcjom z zakresu obrotu produktami rolnymi.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Przepis odzwierciedla regulację dyrektywy.</p> <p>Praktyka znajdują się w katalogu tzw. „praktyk szarych”, tym samym jej stosowanie jest dopuszczalne, po spełnieniu określonych warunków.</p>

			Zaznaczyć należy, że kodeks cywilny nie przewiduje formy pisemnej umowy składu pod rygorem nieważności, a jedynie m.in. wydanie pokwitowanie, zatem na zasadzie swobody umów strony mogą zdecydować o stosowaniu postanowień umowy składu w każdym czasie.	
148	Art. 8 ust. 1 pkt 15 i 16	Krajowe Stowarzyszenie Przetwórców Owoców i Warzyw	<p>Żądania przez nabywcę od dostawcy zapłaty za reklamowanie lub prowadzenie marketingu produktów rolnych lub spożywczych nie można uznać za praktykę niewłaściwą. Umieszczenie produktów w konkretnych miejscach w sali sprzedażowej niejednokrotnie implikuje większą sprzedaż produktów.</p> <p>Stosowne byłoby wykreślenie powyższych punktów z listy praktyk warunkowo zakazanych. Proponowana zmiana jest zbyt surowa i niedostosowana do praktyki obrotu.</p> <p>Wprowadzenie powyższego artykułu sprawi, że konieczne będzie renegocjowanie wielu kontraktów handlowych. Dodatkowa opłata za wyeksponowanie produktów w konkretnych miejscach jest stałą praktyką handlową. Producenci chętnie godzą się na takie rozwiązania, ponieważ powodują one podwyższenie wolumenu sprzedaży. Wprowadzenie powyższego przepisu sprawi, że konieczne będzie zweryfikowanie treści wielu kontraktów handlowych, aby żaden kontrahent nie został niesłusznie posądzony o wykorzystywanie przewagi kontraktowej. Dodatkowo pojawi się tendencja do omijania zakazów, co jest sprzeczne z zasadami prawidłowej legislacji.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Wskazany przepis odzwierciedla regulacje dyrektywy</p>
149	Art.8.2	Krajowe Stowarzyszenie Przetwórców owoców i warzyw	<p>Punkt ten powinien być usunięty</p> <p>Istota ustawy o przeciwdziałaniu wykorzystywaniu przewagi kontraktowej w obrocie produktami rolnymi i spożywczymi powinna sprowadzać się do uproszczenia relacji między dostawcą a nabywcą. Jeżeli ustawodawca z jednej strony w art. 8 ust 1 wymienia listę niedozwolonych praktyk to nie powinno się dopuszczać do stosowania takich praktyk poprzez zapisy umowne.</p> <p>W praktyce powinna obowiązywać cena zakupu netto bez dodatkowych bonusów rocznych, kwartalnych czy opłat pułkowych. Ponieważ opłaty są określane procentowo, wzrost obrotu powoduje wzrost kosztów po stronie dostawcy. W końcowym efekcie dla dostawcy brak jest efektu wynikającego ze wzrostu sprzedaży.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Wskazany przepis odzwierciedla regulacje dyrektywy.</p>
150	Art. 8 ust. 2	Polska Federacja Producentów Żywności Związek Pracodawców	<p>Przepis art.8 ust.2 przewiduje znaczące zawężenie minimalnego zakresu ochrony dostawców w stosunku do standardu przewidzianego dyrektywą.</p> <p>Projekt przewiduje, że „praktyki, o których mowa w ust. 1 pkt 12–17, nie są uznawane za nieuczciwe wykorzystywanie przewagi kontraktowej, jeżeli zostały w umowie wprost wymienione oraz uznane przez nabywcę i dostawcę za dozwolone oraz zaznaczono, że ich stosowanie nie będzie uznawane za nieuczciwe wykorzystywanie przewagi kontraktowej”, podczas gdy Dyrektywa, jako przesłankę wyłączającą zakaz, podaje: „chyba że zostały one uprzednio uzgodnione w sposób wyraźny i jednoznaczny w umowie dostawy lub w późniejszej umowie między nabywcą a dostawcą” (kluczowe różnice zaznaczono pogrubioną czcionką).</p> <p>Podpisanie umowy obejmującej praktyki, o których mowa w ust. 1 pkt 12–17, w brzmieniu przewidzianym przez art. 8 ust. 2 projektu, spowoduje, że wszystkie pobrane przez nabywcę opłaty na podstawie tej umowy staną się zgodne z prawem, również te, których pobieranie</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Wskazany przepis odzwierciedla regulacje dyrektywy.</p>

			<p>uznawane jest za czyn nieuczciwej konkurencji na gruncie art. 15 ust.1 pkt 4 UZNK („<i>pobieranie innych niż marża handlowa opłat za przyjęcie towaru do sprzedaży</i>”). Spowoduje to znaczne osłabienie pozycji dostawców dochodzących zwrotu nienależnie pobranych opłat innych niż marża handlowa, albowiem nabywca odpierając zarzut dotyczący pobierania przez niego opłat innych niż marża handlowa podniesie, iż wszystkie pobrane opłaty są zgodne z prawem w myśl projektowanej ustawy. W tej sytuacji omawiany zapis chronić będzie wyłącznie stroną silniejszą, dodatkowo osłabiając słabszą stronę umowy i pozbawiając ją możliwości dochodzenia swoich praw.</p> <p>Nadto podkreślić należy, że nie jest wystarczające, by praktyki zostały uzgodnione w wyraźny i jednoznaczny sposób przy zawieraniu umowy, aby mogły być uznane za uczciwe i dozwolone. Praktyki mogą być w sposób wyraźny i jednoznaczny opisane w umowie, a jednocześnie mogą zostać narzucone dostawcy przez nabywcę, który dysponuje większą siłą przetargową, dlatego ważne jest położenie nacisku na negocjacje stron (indywidualne uzgodnienia) poprzedzające zawarcie umowy.</p> <p>Proponuje się zmianę brzmienia w art.8 ust.2 na następujące: <i>„2. Praktyki, o których mowa w ust. 1 pkt 4, 12–17, nie są uznawane za nieuczciwe wykorzystywanie przewagi kontraktowej, jeżeli zostały uprzednio indywidualnie uzgodnione z dostawcą i wymienione w sposób wyraźny i jednoznaczny w umowie nabycia produktów rolnych lub spożywczych lub w późniejszej umowie między nabywcą a dostawcą.”</i> Dodanie pkt 4 zostało uzasadnione w pkt 17 formularza dotyczącym art. 8 ust. 1 pkt 4.</p>	
151	Art. 8 ust. 2	Lewiatan	<p><u>Postulujemy zmianę brzmienia art.8 ust.2 na następujące:</u> <i>„2. Praktyki, o których mowa w ust. 1 pkt 12–17, nie są uznawane za nieuczciwe wykorzystywanie przewagi kontraktowej, jeżeli zostały uprzednio indywidualnie uzgodnione z dostawcą i wymienione w sposób wyraźny i jednoznaczny w umowie nabycia produktów rolnych lub spożywczych lub w późniejszej umowie między nabywcą a dostawcą.”</i> – art.8 ust. 2 przewiduje znaczące <u>zawężenie minimalnego zakresu ochrony dostawców</u> w stosunku do standardu przewidzianego dyrektywą. Projekt przewiduje, że „<i>praktyki, o których mowa w ust. 1 pkt 12–17, nie są uznawane za nieuczciwe wykorzystywanie przewagi kontraktowej, jeżeli zostały w umowie wprost wymienione oraz uznane przez nabywcę i dostawcę za dozwolone oraz zaznaczono, że ich stosowanie nie będzie uznawane za nieuczciwe wykorzystywanie przewagi kontraktowej</i>”, podczas gdy Dyrektywa, jako przesłankę wyłączającą zakaz, podaje: „<i>chyba że zostały one uprzednio uzgodnione w sposób wyraźny i jednoznaczny w umowie dostawy lub w późniejszej umowie między nabywcą a dostawcą</i>” (kluczowe różnice zaznaczono pogrubioną czcionką). Podpisanie umowy obejmującej praktyki, o których mowa w ust. 1 pkt 12–17, w brzmieniu przewidzianym przez art.8 ust.2 projektu ustawy, spowoduje, że wszystkie pobrane przez nabywcę opłaty na podstawie tej umowy staną się zgodne z prawem, również te, których pobieranie uznawane jest za czyn nieuczciwej konkurencji na gruncie art. 15 ust.1 pkt 4) ustawy</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona Zaproponowany przepis praktyki „wymienione w sposób wyraźny i jednoznaczny w umowie” należy uznać że zostały one uprzednio uzgodnione w sposób wyraźny i jednoznaczny skoro są zawarte w umowie.</p>

			<p>o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji („<i>pobieranie innych niż marża handlowa opłat za przyjęcie towaru do sprzedaży</i>”). Spowoduje to poważne osłabienie pozycji dostawców dochodzących zwrotu nienależnie pobranych opłat innych niż marża handlowa, albowiem nietrudno domyślić się, że nabywca odpierając zarzut dotyczący pobierania przez niego opłat innych niż marża handlowa podniesie, iż wszystkie pobrane opłaty są zgodne z prawem w myśl projektowanej ustawy. W tej sytuacji omawiany zapis chronić będzie wyłącznie stronę silniejszą, dodatkowo osłabiając słabszą stronę umowy i pozbawiając ją możliwości dochodzenia swoich praw. Nadto podkreślić należy, że nie jest wystarczające, by praktyki zostały uzgodnione w wyraźny i jednoznaczny sposób przy zawieraniu umowy, aby mogły być uznane za uczciwe i dozwolone. Praktyki mogą być w sposób wyraźny i jednoznaczny opisane w umowie, a jednocześnie mogą zostać narzucone dostawcy przez nabywcę, który dysponuje większą siłą przetargową, dlatego ważne jest położenie nacisku na negocjacje stron (indywidualne uzgodnienia) poprzedzające zawarcie umowy.</p>	
152	art.8 ust.2	Stowarzyszenie Krajowa Unia Producentów Soków	<p><u>Postulujemy zmianę brzmienia art.8 ust.2 na następujące:</u> <i>„2. Praktyki, o których mowa w ust. 1 pkt 12–17, nie są uznawane za nieuczciwe wykorzystywanie przewagi kontraktowej, jeżeli zostały uprzednio indywidualnie uzgodnione z dostawcą i wymienione w sposób wyraźny i jednoznaczny w umowie nabycia produktów rolnych lub spożywczych lub w późniejszej umowie między nabywcą a dostawcą.”</i> Art.8 ust.2 przewiduje znaczące <u>zawężenie minimalnego zakresu ochrony</u> dostawców w stosunku do standardu przewidzianego dyrektywą. Projekt przewiduje, że „<i>praktyki, o których mowa w ust. 1 pkt 12–17, nie są uznawane za nieuczciwe wykorzystywanie przewagi kontraktowej, jeżeli zostały w umowie wprost wymienione oraz uznane przez nabywcę i dostawcę za dozwolone oraz zaznaczono, że ich stosowanie nie będzie uznawane za nieuczciwe wykorzystywanie przewagi kontraktowej</i>”, podczas gdy Dyrektywa, jako przesłankę wyłączającą zakaz, podaje: „<i>chyba że zostały one uprzednio uzgodnione w sposób wyraźny i jednoznaczny w umowie dostawy lub w późniejszej umowie między nabywcą a dostawcą</i>” (kluczowe różnice zaznaczono pogrubioną czcionką). Podpisanie umowy obejmującej praktyki, o których mowa w ust. 1 pkt 12–17, w brzmieniu przewidzianym przez art.8 ust.2 projektu ustawy, spowoduje, że wszystkie pobrane przez nabywcę opłaty na podstawie tej umowy staną się zgodne z prawem, również te, których pobieranie uznawane jest za czyn nieuczciwej konkurencji na gruncie art. 15 ust.1 pkt 4) ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji („<i>pobieranie innych niż marża handlowa opłat za przyjęcie towaru do sprzedaży</i>”). Spowoduje to poważne osłabienie pozycji dostawców dochodzących zwrotu nienależnie pobranych opłat innych niż marża handlowa, albowiem nietrudno domyślić się, że nabywca odpierając zarzut dotyczący pobierania przez niego opłat innych niż marża handlowa podniesie, iż wszystkie pobrane opłaty są zgodne z prawem w myśl projektowanej ustawy. W tej sytuacji omawiany zapis chronić będzie wyłącznie stronę silniejszą, dodatkowo osłabiając słabszą stronę umowy i pozbawiając ją możliwości dochodzenia swoich praw.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona Zaproponowany przepis praktyki „wymienione w sposób wyraźny i jednoznaczny w umowie” należy uznać że zostały one uprzednio uzgodnione w sposób wyraźny i jednoznaczny skoro są zawarte w umowie.</p>

			Nadto podkreślić należy, że nie jest wystarczające, by praktyki zostały uzgodnione w wyraźny i jednoznaczny sposób przy zawieraniu umowy, aby mogły być uznane za uczciwe i dozwolone. Praktyki mogą być w sposób wyraźny i jednoznaczny opisane w umowie, a jednocześnie mogą zostać narzucone dostawcy przez nabywcę, który dysponuje większą siłą przetargową, dlatego ważne jest położenie nacisku na negocjacje stron (indywidualne uzgodnienia) poprzedzające zawarcie umowy.	
153	Art. 8 ust. 3	Polska Federacja Producentów Żywności Związek Pracodawców	Przepis ten przewiduje nieuzasadnione ograniczenie dla stron określania długości okresu rozliczeniowego. Propozycja uzupełnienia art. 8 ust. 3 i nadania mu brzmienia: <i>„Art. 8 ust. 3. Na potrzeby określenia terminów płatności, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. a), uznaje się, że uzgodnione okresy dostarczania produktów rolnych lub spożywczych, o których mowa w ust. 1 pkt 1, nie przekraczają 30 dni.”</i> Uzgodnienie treści zapisu z dyrektywą, zgodnie z którą przyjęcie, że uzgodnione okresy dostarczania produktów nie powinny przekraczać 30 dni (w dyrektywie – jednego miesiąca) jest dopuszczalne w przypadku, gdy umowa dostawy przewiduje regularne dostarczanie produktów.	Uwaga uwzględniona.
154	Art. 8 ust. 3	Związek Producentów Cukru w Polsce	Propozycja uzupełnienia art. 8 ust. 3 i nadania mu brzmienia: <i>„Art. 8 ust. 3. Na potrzeby określenia terminów płatności, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. a), uznaje się, że uzgodnione okresy dostarczania produktów rolnych lub spożywczych, o których mowa w ust. 1 pkt 1, nie przekraczają 30 dni.”</i> Uzgodnienie treści zapisu z Dyrektywą. Zgodnie z treścią Dyrektywy przyjęcie, że uzgodnione okresy dostarczania produktów nie powinny przekraczać 30 dni (w treści Dyrektywy – jednego miesiąca) jest dopuszczalne w przypadku, gdy umowa dostawy przewiduje regularne dostarczanie produktów.	Uwaga uwzględniona
155	Art. 8 ust. 4	Stowarzyszenie Krajowa Unia Producentów Soków	Wadliwe ustalenie terminu płatności w art. 8 ust. 4 projektu Przepis wprowadza zasadę ustalania rozpoczęcia terminu biegu płatności <u>jedynie od jednego ze stanów faktycznych</u> określonych w art. 8 ust. 1 pkt 1 lit b – daty dostawy – <u>pomijając alternatywną datę</u> ustalenia kwoty do zapłaty. Przepis wymaga uzupełnienia.	Uwaga nieuwzględniona
156	Art. 8 ust. 4	UOKiK	Przepis należy dostosować do proponowanych zmian w art. 8 ust. 1 pkt 1. „4. W przypadku gdy to nabywca ustala kwotę do zapłaty: 1) terminy płatności, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. a) tირet pierwsze i lit. b) tირet pierwsze, zaczynają bieg od dnia zakończenia uzgodnionego okresu dostarczania produktów rolnych lub spożywczych, podczas którego produkty zostały dostarczone; 2) terminy płatności, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. a) tირet drugie i b) tირet drugie, zaczynają bieg od dnia dostarczenia produktów rolnych lub spożywczych.”	Uwaga nieuwzględniona Zmieniono art. 8 ust. 1, co w konsekwencji przełożyło się na art. 8 ust.4

			Zmiana redakcyjna, mająca na celu dostosowanie treści przepisu do zmian proponowanych w 8 ust 1 pkt 1 projektu.	
157	Art. 8 ust. 4	Polska Federacja Producentów Żywności Związek Pracodawców	Propozycja wykreślenia w art. 8 ust. 4. Zapis art. 8 ust. 4 projektu ustawy powinien, na wzór Dyrektywy, zostać objęty postanowieniami, których wprowadzenie proponuje się w miejsce art. 8 ust. pkt 1 lit. a i b - pkt 17 niniejszego formularza.	Uwaga nieuwzględniona Uwaga niezasadna. Przepis odzwierciedla regulację dyrektywy.
158	Art. 8 ust. 4	Związek Producentów Cukru w Polsce	Propozycja wykreślenia art. 8 ust. 4): („art. 8 ust. 4. W przypadku gdy to nabywca ustala kwotę do zapłaty: terminy płatności, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. a, zaczynają bieg od dnia zakończenia uzgodnionego okresu dostarczania produktów rolnych lub spożywczych, podczas którego produkty zostały dostarczone; terminy płatności, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. b, zaczynają bieg od dnia dostarczenia produktów rolnych lub spożywczych”). Zapis art. 8 ust. 4 projektu ustawy powinien – wzorem Dyrektywy – zostać objęty postanowieniami, których wprowadzenie proponuje się w miejsce art. 8 ust. pkt. 1) lit. a) i b) (patrz wyżej: wiersz nr 3 niniejszej tabelki).	Uwaga nieuwzględniona Uwaga niezasadna. Przepis odzwierciedla regulację dyrektywy.
159	Art. 8 ust. 5	Pracodawcy RP	Wprowadzony obowiązek ustalania w umowie warunków organizacji promocji wprowadza dalej idące obostrzenia niż Dyrektywa i może skutkować wyeliminowaniem organizacji promocji z rynku. Proponowane brzmienie art. 8 ust. 5: <i>„Stosowanie praktyki, o której mowa w ust. 1 pkt 14, nie będzie uznawane za nieuczciwe wykorzystywanie przewagi kontraktowej, jeżeli nabywca uzgodni z dostawcą przed rozpoczęciem promocji termin rozpoczęcia promocji, czas jej trwania oraz ilość produktów rolnych lub spożywczych, które będą objęte promocją.”</i> Wprowadzony obowiązek ustalania w umowie warunków organizacji promocji wprowadza dalej idące obostrzenia niż Dyrektywa i może skutkować wyeliminowaniem organizacji promocji z rynku. Dyrektywa wymaga jedynie uchwalenia przepisów, które nakazują nabywcy porozumienia się z dostawcą co do parametrów promocji przed jej rozpoczęciem – ale niekoniecznie w ramach umowy łączącej strony. Proponowane rozwiązanie nie uwzględnia praktyki rynkowej, w której promocje są organizowane nierzadko spontanicznie, w ramach reagowania na bieżącą sytuację rynkową. Nie jest możliwe pełne uregulowanie warunków przyszłych promocji w umowie ramowej łączącej	Uwaga nieuwzględniona. Uwaga niezasadna. Przepis odzwierciedla regulację dyrektywy. Nie wynika z niego przy tym by warunków organizacji promocji nie można było uzgodnić w osobnej, umowie zawieranej bezpośrednio przed promocją.

			strony. Warunki promocji są z reguły ustalane przez nabywców i dostawców w formie e-mailowej, co pozwala obu stronom na dynamiczne reagowanie na zmieniającą się sytuację rynkową, zarówno po stronie popytu, jak i podaży.	
160	Art. 8 ust. 5	Polska Izba Handlu	<p>Wprowadzony obowiązek ustalania w umowie warunków organizacji promocji wprowadza dalej idące obostrzenia niż Dyrektywa i może skutkować wyeliminowaniem organizacji promocji z rynku.</p> <p>Proponowane brzmienie art. 8 ust. 5:</p> <p>„Stosowanie praktyki, o której mowa w ust. 1 pkt 14, nie będzie uznawane za nieuczciwe wykorzystywanie przewagi kontraktowej, jeżeli nabywca uzgodni z dostawcą przed rozpoczęciem promocji termin rozpoczęcia promocji, czas jej trwania oraz ilość produktów rolnych lub spożywczych, które będą objęte promocją.”</p> <p>Wprowadzony obowiązek ustalania w umowie warunków organizacji promocji wprowadza dalej idące obostrzenia niż Dyrektywa i może skutkować wyeliminowaniem organizacji promocji z rynku. Dyrektywa wymaga jedynie uchwalenia przepisów, które nakazują nabywcy porozumienia się z dostawcą co do parametrów promocji przed jej rozpoczęciem – ale niekoniecznie w ramach umowy łączącej strony.</p> <p>Proponowane rozwiązanie nie uwzględnia praktyki rynkowej, w której promocje są organizowane nierzadko spontanicznie, w ramach reagowania na bieżącą sytuację rynkową. Nie jest możliwe pełne uregulowanie warunków przyszłych promocji w umowie ramowej łączącej strony. Warunki promocji są z reguły ustalane przez nabywców i dostawców w formie e-mailowej, co pozwala obu stronom na dynamiczne reagowanie na zmieniającą się sytuację rynkową, zarówno po stronie popytu, jak i podaży.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona Uwaga niezasadna.</p> <p>Przepis odzwierciedla regulację dyrektywy. Nie wynika z niego przy tym by warunków organizacji promocji nie można było uzgodnić w osobnej, umowie zawieranej bezpośrednio przed promocją.</p>
161	Art. 8 ust. 6	Polska Federacja Producentów Żywności Związek Pracodawców	<p>W art. 8 ust. 6 zwraca uwagę niespójność, polegająca na tym, że projektodawca posługuje się pojęciem „usług”, podczas gdy nie wszystkie praktyki określone w ust. 1 pkt 13-17 są usługami, w szczególności wydaje się oczywiste, że nie jest usługą praktyka opisana w pkt 13 (pobieranie od dostawcy opłaty stanowiącej warunek przechowywania, prezentowania lub oferowania do sprzedaży jego produktów rolnych lub spożywczych lub udostępniania takich produktów na rynku). Powyższe może powodować trudności interpretacyjne i wywołać wątpliwości w stosowaniu przepisu.</p> <p>W związku z tym proponuje się zastosowanie brzmienia analogicznego do zawartego w dyrektywie:</p> <p>„6. W przypadku stosowania praktyk, o których mowa w ust. 1 pkt 13–17, nabywca jest obowiązany, na żądanie dostawcy, pisemnie określić szacunkową wysokość stawek jednostkowych lub płatności całkowitych, w zależności od tego które z nich są bardziej adekwatne, a w przypadku stosowania praktyk, o których mowa w ust. 1 pkt 13 oraz pkt 15–17, również szacunkową wysokość kosztów oraz podstawę ich wyliczeń.”</p> <p>Dostosowanie projektowanego przepisu do treści dyrektywy.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona. Uwaga niezasadna.</p> <p>Przepis odzwierciedla regulację dyrektywy.</p>
162	Art. 8 ust. 6	Lewiatan	Proponuje się zastosowanie brzmienia analogicznego do zawartego w dyrektywie:	<p>Uwaga nieuwzględniona Uwaga niezasadna.</p>

			<p>„6. W przypadku stosowania praktyk, o których mowa w ust. 1 pkt 13–17, nabywca jest obowiązany, na żądanie dostawcy, pisemnie określić szacunkową wysokość stawek jednostkowych lub płatności całkowitych, w zależności od tego które z nich są bardziej adekwatne, a w przypadku stosowania praktyk, o których mowa w ust. 1 pkt 13 oraz pkt 15–17, również szacunkową wysokość kosztów oraz podstawę ich wyliczeń.”</p> <p>W art.8 ust.6 zwraca uwagę niespójność, polegająca na tym, że projektodawca posługuje się tu pojęciem „usług”, podczas gdy nie wszystkie praktyki określone w ust.1 pkt 13-17 są usługami, w szczególności wydaje się oczywistym, że nie jest usługą praktyka opisana w pkt 13 (pobieranie od dostawcy opłaty <u>stanowiącej warunek</u> przechowywania, prezentowania lub oferowania do sprzedaży jego produktów rolnych lub spożywczych lub udostępniania takich produktów na rynku). Powyższe może powodować trudności interpretacyjne i wywołać wątpliwości w stosowaniu przepisu.</p>	Przepis odzwierciedla regulację dyrektywy.
163	Art. 8 ust.6	Stowarzyszenie Krajowa Unia Producentów Soków	<p>Proponuje się zastosowanie brzmienia analogicznego do zawartego w dyrektywie:</p> <p>„6. W przypadku stosowania praktyk, o których mowa w ust. 1 pkt 13–17, nabywca jest obowiązany, na żądanie dostawcy, pisemnie określić szacunkową wysokość stawek jednostkowych lub płatności całkowitych, w zależności od tego które z nich są bardziej adekwatne, a w przypadku stosowania praktyk, o których mowa w ust. 1 pkt 13 oraz pkt 15–17, również szacunkową wysokość kosztów oraz podstawę ich wyliczeń.”</p> <p>W art.8 ust.6 zwraca uwagę niespójność, polegająca na tym, że projektodawca posługuje się tu pojęciem „usług”, podczas gdy nie wszystkie praktyki określone w ust.1 pkt 13-17 są usługami, w szczególności wydaje się oczywistym, że nie jest usługą praktyka opisana w pkt 13 (pobieranie od dostawcy opłaty <u>stanowiącej warunek</u> przechowywania, prezentowania lub oferowania do sprzedaży jego produktów rolnych lub spożywczych lub udostępniania takich produktów na rynku). Powyższe może powodować trudności interpretacyjne i wywołać wątpliwości w stosowaniu przepisu.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona Uwaga niezasadna.</p> <p>Przepis odzwierciedla regulację dyrektywy.</p>
164	Art. 9	Ministerstwo Pracy, Rozwoju i Technologii	<p>Pogłębionego uzasadnienia wymaga przepis art. 9, zgodnie z którym praktyki wymienione w art. 8 ust. 1 nie podlegają ocenie w świetle przesłanek określonych w art. 6. Oznacza to, że te praktyki są zakazane niezależnie od tego, czy wykorzystywanie przewagi kontraktowej jest sprzeczne z dobrymi obyczajami i zagraża istotnemu interesowi drugiej strony, albo narusza taki interes. Taka regulacja wydaje się nadmiernie ingerować w stosunki handlowe.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona. Uwaga niezasadna.</p> <p>Dyrektywa wymaga, aby praktyki wskazane w jej art. 3 ust. 1 były zakazane w każdych okolicznościach. Wprowadzenie wymogu spełnienia dodatkowych przesłanek przy tych praktykach byłoby zatem sprzeczne z wymogami harmonizacji minimalnej (szersze uzasadnienie w tym zakresie zostało w uzasadnieniu projektu ustawy).</p>

165	Art. 9	Polska Federacja Hodowców Bydła i Producentów Mleka	Pogłębionego uzasadnienia wymaga przepis art. 9, zgodnie z którym praktyki wymienione w art. 8 ust. 1 nie podlegają ocenie w świetle przesłanek określonych w art. 6. Oznacza to, że te praktyki są zakazane niezależnie od tego, czy wykorzystywanie przewagi kontraktowej jest sprzeczne z dobrymi obyczajami i zagraża istotnemu interesowi drugiej strony, albo narusza taki interes. Taka regulacja wydaje się nadmiernie ingerować w stosunki handlowe.	Uwaga nieuwzględniona Uwaga niezasadna. Dyrektywa wymaga, aby praktyki wskazane w jej art. 3 ust. 1 były zakazane w każdych okolicznościach. Wprowadzenie wymogu spełnienia dodatkowych przesłanek przy tych praktykach byłoby zatem sprzeczne z wymogami harmonizacji minimalnej (szersze uzasadnienie w tym zakresie zostało w uzasadnieniu projektu ustawy).
166	Art. 9	Ministerstwo Sprawiedliwości Departament Legislacyjny Prawa Karnego	Treść art. 9 wprowadza pewną niekonsekwencję ustawodawcy, która została dokładnie opisana w piśmie. Nadto uzasadnienie projektu nie wskazuje żadnego powodu wprowadzenia art. 9 do regulacji ustawowej. Można rozważyć, że wyłączenie określone w art. 9 mogłoby dotyczyć tylko warunkowo dozwolonych praktyk. Przepis mógłby brzmieć: „Praktyki wymienione w art. 8 ust. 1 pkt 12-17 nie podlegają ocenie w świetle przesłanek określonych w art. 6”. Obecnie brzmienie art. 9 nie jest spójne z treścią art. 8 ust. 1, gdyż dotyczy również praktyk bezwzględnie zakazanych opisanych w pkt 1-11. Wydaje się, że tak sformułowany art. 9 ograniczający się tylko do warunkowo dozwolonych praktyk byłby spójny art. 6 i 8 projektu ustawy.	Uwaga nieuwzględniona Uwaga niezasadna. Dyrektywa wymaga, aby praktyki wskazane w jej art. 3 ust. 1 były zakazane w każdych okolicznościach. Wprowadzenie wymogu spełnienia dodatkowych przesłanek przy tych praktykach byłoby zatem sprzeczne z wymogami harmonizacji minimalnej (szersze uzasadnienie w tym zakresie zostało w uzasadnieniu projektu ustawy).
167	Art. 9.	Związek Producentów Cukru w Polsce	Postulujemy całkowite wykreślenie: Art. 9. Praktyki wymienione w art. 8 ust. 1 nie podlegają ocenie w świetle przesłanek określonych w art. 6. W przypadku wprowadzenia zapisu tej treści, każda z sytuacji wymienionych w art. 8 ust. 1, nawet dotycząca np. zmiany terminów odbioru produktów, stanowiłaby z góry nieuczciwe wykorzystywanie przewagi kontraktowej, nawet gdyby nie była sprzeczna z dobrymi obyczajami i nie naruszała interesów drugiej strony (np. zmiana terminu odbioru na wcześniejszy w związku ze spodziewanymi przymrozkami). Aby uzmysłowić sobie konsekwencje takiej regulacji, można odwołać się do warunków odpowiedzialności karnej: żaden z czynów spenalizowanych przez ustawodawcę w części szczególnej kodeksu karnego nie będzie przestępstwem, jeśli społeczna szkodliwość czynu zabronionego indywidualnego, popełnionego przez konkretną jednostkę, będzie znikoma. Stopień społecznej szkodliwości czynu ustalany jest każdorazowo indywidualnie, w stosunku do poszczególnych zachowań i jest warunkiem ponoszenia odpowiedzialności karnej. Uwzględniając charakter ustawy i jej funkcję, a więc jednocześnie zapewnienie ochrony słabszym uczestnikom rynku oraz możliwość sankcjonowania	Uwaga nieuwzględniona Uwaga niezasadna. Dyrektywa wymaga, aby praktyki wskazane w jej art. 3 ust. 1 były zakazane w każdych okolicznościach. Wprowadzenie wymogu spełnienia dodatkowych przesłanek przy tych praktykach byłoby zatem sprzeczne z wymogami harmonizacji minimalnej (szersze uzasadnienie w tym zakresie zostało w uzasadnieniu projektu ustawy).

			nieuczciwych, szkodliwych zachowań podmiotów silniejszych, w pełni zasadne jest przyjęcie analogicznych zasad oceny ewentualnych naruszeń, czyli nie tylko „popelnienie” wymienionego zachowania, lecz również konieczność, by zachowanie to było sprzeczne z dobrymi obyczajami i godziło w interesy podmiotów chronionych.	
168	Art. 9	Polska Federacja Producentów Żywności Związek Pracodawców	<p>Propozycja wykreślenia art. 9</p> <p>W przypadku wprowadzenia przepisu tej treści, każda z sytuacji wymienionych w art. 8 ust. 1, nawet dotycząca np. zmiany terminów odbioru produktów, stanowiłaby z góry nieuczciwe wykorzystywanie przewagi kontraktowej, nawet gdyby nie była sprzeczna z dobrymi obyczajami i nie naruszała interesów drugiej strony (np. zmiana terminu odbioru na wcześniejszy w związku ze spodziewanymi przymrozkami). Aby uzmysłowić sobie konsekwencje takiej regulacji, można odwołać się do warunków odpowiedzialności karnej: żaden z czynów spenalizowanych przez ustawodawcę w części szczególnej kodeksu karnego nie będzie przestępstwem, jeśli społeczna szkodliwość czynu zabronionego indywidualnego, popełnionego przez konkretną jednostkę, będzie znikoma. Stopień społecznej szkodliwości czynu ustalany jest każdorazowo indywidualnie, w stosunku do poszczególnych zachowań i jest warunkiem ponoszenia odpowiedzialności karnej. Uwzględniając charakter ustawy i jej funkcję, a więc jednocześnie zapewnienie ochrony słabszym uczestnikom rynku oraz możliwość sankcjonowania nieuczciwych, szkodliwych zachowań podmiotów silniejszych, w pełni zasadne jest przyjęcie analogicznych zasad oceny ewentualnych naruszeń, czyli nie tylko „popelnienie” wymienionego zachowania, lecz również konieczność, by zachowanie to było sprzeczne z dobrymi obyczajami i godziło w interesy podmiotów chronionych</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona Uwaga niezasadna.</p> <p>Dyrektywa wymaga, aby praktyki wskazane w jej art. 3 ust. 1 były zakazane w każdych okolicznościach. Wprowadzenie wymogu spełnienia dodatkowych przesłanek przy tych praktykach byłoby zatem sprzeczne z wymogami harmonizacji minimalnej (szersze uzasadnienie w tym zakresie zostało w uzasadnieniu projektu ustawy).</p>
169	Art. 9	Stowarzyszenie Krajowa Unia Producentów Soków	<p>Wydaje się problematyczny albowiem wyłącza konieczność stosowania przesłanki nieuczciwości w odniesieniu do praktyk wymienionych w katalogu art. 8 ust. 1 projektu.</p> <p>W myśl art. 8 ust. 1 pkt 9 w zw. art. 9 projektu - jednostkowe, drobne, niezawinione i przypadkowe wykorzystanie przez pracownika nabywcy tajemnicy przedsiębiorstwa dostawcy będzie podlegało penalizacji ze względu na wprowadzenie art. 9 projektu. W ocenie opiniujących zbędne wydaje się penalizowanie takich praktyk na gruncie ustawy przewagowej. Ochronę prawną w takich sytuacjach zapewniają przepisy odrębne w tym przepisy KC, ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji, ustawy prawo autorskie.</p> <p>W myśl art. 8 ust. 1 pkt 4 w zw. art. 9 projektu - samo złożenie słusznej reklamacji i uzasadnione obniżenie ceny ze względu na wady produktu - może być penalizowane ze względu na eliminację przesłanki nieuczciwości</p> <p>W związku z powyższym sugeruje się usunięcie art. 9 projekt ewentualnie, zamiast eliminacji przesłanki - wprowadzenie wzruszalnego domniemania nieuczciwości w przypadku praktyk z art. 8 ust.1 projektu.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona Uwaga niezasadna.</p> <p>Dyrektywa wymaga, aby praktyki wskazane w jej art. 3 ust. 1 były zakazane w każdych okolicznościach. Wprowadzenie wymogu spełnienia dodatkowych przesłanek przy tych praktykach byłoby zatem sprzeczne z wymogami harmonizacji minimalnej (szersze uzasadnienie w tym zakresie zostało w uzasadnieniu projektu ustawy).</p>

			Skoro ustawodawca uznaje, że praktyki z art. 8 ust. 1 projektu są na tyle rażące/oczywiste, że nie wymagają dowodzenia nieuczciwości - to dla Prezesa UOKiK nie powinno to stanowić problemu dowodowego. Pozostawienie przesłanki nieuczciwości jest jednak dla przedsiębiorców istotnym "wentylem bezpieczeństwa", który umożliwi obronę w sprawach trudnych lub wątpliwych. Ów wentyl jest szczególnie istotny przy stosowaniu tak kazuistycznych przepisów jak zaprojektowano w art. 8 ust. 1 projektu. Eliminacja przesłanki nieuczciwości może prowadzić do niesprawiedliwej penalizacji praktyk, które nie są negatywnie nacechowane.	
170	Art. 10	Polska Federacja Producentów Żywności Związek Pracodawców	Proponuje się w art. 10 po pkt 2 dodać pkt 3 w następującym brzmieniu: <i>„3) dokonywanych na podstawie uzgodnionej przez nabywcę i dostawcę klauzuli dotyczącej podziału wartości w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, w tym w szczególności określającej, w jaki sposób dzielą między sobą wszelkie wartości związane ze zmianą cen na rynku lub osiągniętym wynikiem finansowym.”.</i> Uzgodnienie z dyrektywą. Doprecyzowanie zapisów dyrektywy w celu uwzględnienia funkcjonujących na rynku modeli klauzuli podziału wartości.	Uwaga nieuwzględniona Uwaga niezasadna. Dyrektywa nie zawiera proponowanego wyłączenia.
171	Art. 10	Związek Producentów Cukru w Polsce	Proponujemy dodać na końcu art. 10 [Zakaz, o którym mowa w art. 8 ust. 1 pkt. 1), nie ma zastosowania do płatności:] „pkt. 3) dokonywanych na podstawie uzgodnionej przez nabywcę i dostawcę klauzuli dotyczącej podziału wartości w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, w tym w szczególności określającej, w jaki sposób dzielą między sobą wszelkie wartości związane ze zmianą cen na rynku lub osiągniętym wynikiem finansowym.” Uzgodnienie z dyrektywą. Doprecyzowanie zapisów dyrektywy w celu uwzględnienia funkcjonujących na rynku modeli klauzuli podziału wartości	Uwaga nieuwzględniona Uwaga niezasadna. Dyrektywa nie zawiera proponowanego wyłączenia.
172	Art. 12	UOKiK	Doprecyzowanie brzmienia przepisu. „art. 12 Prezes Urzędu, jeżeli uzna że przemawia za tym interes publiczny, przedstawia sądowi istotny dla sprawy pogląd w sprawach roszczeń cywilnoprawnych związanych z podejmowaniem przez dostawców wobec nabywców lub przez nabywców wobec dostawców działań mogących stanowić praktyki, o których mowa w art. 8.” Intencją wprowadzenia przepisu jest umożliwienie wymiany wiedzy pomiędzy UOKiK, a sądami cywilnymi innymi niż SOKiK, rozpatrującymi spory między dostawcami, a nabywcami. Proponowane brzmienie sugeruje natomiast, że istotny dla sprawy pogląd dotyczyć ma spraw z odwołań do SOKiK, tj. spraw w których Prezes UOKiK jest stroną.	Uwaga uwzględniona
173	Art. 12	POROZUMIENIE DLA MLECZARSTWA	Proponowana zmiana: wykreślić Art. 12 w brzmieniu: „Prezes Urzędu, jeżeli uzna że przemawia za tym interes publiczny, przedstawia sądowi istotny dla sprawy pogląd w sprawach dotyczących stosowania praktyk	Uwaga nieuwzględniona Uwaga niezasadna (niejasna).

		(Krajowy Związek Spółdzielni Mleczarskich, Związek Polskich Przetwórców Mleka, Krajowe Stowarzyszenie Mleczarzy, Polska Izba Mleka, Polska Federacja Hodowców Bydła i Producentów Mleka)	mogących stanowić nieuczciwe wykorzystywanie przewagi kontraktowej przez dostawców wobec nabywców lub przez nabywców wobec dostawców.” w naszej opinii należy wykreślić, gdyż z góry zakłada uznaniowość w działaniach Prezesa UOKiK, a dodatkowo jest zbędny w świetle zgłaszanej poprawki w punkcie 7) niniejszego pisma zmierzającej do ustanowienia zamkniętego katalogu czynności uznawanych za nieuczciwe wykorzystywanie przewagi kontraktowej.	
174	Art. 13	UOKiK	Uwaga redakcyjna – przepis do przeniesienia w inne miejsce w tym rozdziale (po art. 20) . W przypadku uwzględnienia tej uwagi niezbędna będzie zmiana w art. 27, w którym ww. art. 13 jest wskazywany	Uwaga uwzględniona
175	Art. 15 ust. 2 pkt 2	UOKiK	Należy usunąć wyrazy „w zakresie nieuczciwego wykorzystywania przewagi kontraktowej”. „2) badanie rynku” Badanie rynku jest szczególną formą postępowania wyjaśniającego, jego zakres wynika zatem z art. 15 ust. 1 projektu.	Uwaga uwzględniona
176	Art. 15 ust. 2 punkt 2	POROZUMIENIE DLA MLECZARSTWA (Krajowy Związek Spółdzielni Mleczarskich, Związek Polskich Przetwórców Mleka, Krajowe Stowarzyszenie Mleczarzy, Polska Izba Mleka, Polska Federacja Hodowców Bydła i Producentów Mleka)	Proponowana zmiana: wykreślić lub zmodyfikować w celu ograniczenia negatywnych skutków działań UOKiK Art. 15 ust. 2 punkt 2) projektu ustawy daje Prezesowi UOKiK możliwość wszczynania postępowań wyjaśniających jeżeli okoliczności wskazują na możliwość naruszenia przepisów ustawy, którego celem będzie badanie rynku w zakresie nieuczciwego wykorzystywania przewagi kontraktowej. W 2017 r., już po wejściu w życie ustaw z dnia 15 grudnia 2016 r. o przeciwdziałaniu nieuczciwemu wykorzystywaniu przewagi kontraktowej w obrocie produktami rolnymi i spożywczymi Prezes UOKiK wezwał wiele podmiotów przetwórczych, które nierzadko prowadziły transakcje w wieloma dostawcami (np. największe polskie spółdzielnie mleczarskie zrzeszające po kilka tysięcy członków oraz największe spółki prawa handlowego zajmujące się przetwórstwem mleka, których liczba dostawców również niejednokrotnie przekracza tysiąc osób) do przygotowania i dostarczenia (na koszt zakładów) ogromnej ilości dokumentów o bardzo dużym zakresie tematycznym, np. zestawień dostaw mleka za 3 lata wstecz – odrębnie dla każdego dostawcy, wraz z kopiami umów zawartych z każdym dostawcą, pod rygorem nałożenia kary pieniężnej „w wysokości stanowiącej równowartość do 50 000 000 euro, jeżeli	Uwaga nieuwzględniona Uwaga niezasadna. Wprowadzenie przepisu ma jedynie charakter doprecyzowujący, analogiczny do przepisów ustawy o ochronie konkurencji. Prowadzenie analiz rynku jest przy tym jednym z kluczowych narzędzi pozwalających Prezesowi UOKiK na egzekwowanie przepisów ustawy o przewadze kontraktowej.

			<p>przedsiębiorca choćby nieumyślnie nie udzielił żądanych informacji lub udzielił informacji wprowadzających w błąd”. Warto zaznaczyć, że spółdzielnie mleczarskie mimo, że były wyłączone spod podmiotowego zakresu ustawy, również podlegały działaniom UOKiK. Takie działania powodują konieczność pracochłonnego zbierania i opracowania żądanych informacji – kosztem realizacji innych zadań przez pracowników oraz powodują koszty finansowe ich gromadzenia i przetwarzania do formatu wymaganego przez UOKiK (konieczność dokonywania zmian w systemach informatycznych). Wobec powyższego, na podstawie w/w negatywnej praktyki, postulujemy wykreślenie Art. 15 ust. 2 punkt 2) projektu ustawy albo przynajmniej wprowadzenie niebudzącego wątpliwości interpretacyjnych ograniczenia prawnego w zakresie prowadzenia postępowań wyjaśniających w celu badania rynku, które uniemożliwiłoby Prezesowi UOKiK prowadzenia takich działań w przyszłości.</p>	
177	Art. 15 ust. 2 pkt 2	Lewiatan	<p>Przykład odnosi się do badania rynku w zakresie nieuczciwego wykorzystywania przewagi kontraktowej. W tym obszarze zapis może wydawać się kontrowersyjny. <u>Badanie rynku nie powinno bowiem następować poprzez sformalizowane postępowania</u>, które z jednej strony nakładają wiele obowiązków na podmioty kontrolowane, a dodatkowo docelowo mogą inicjować postępowania właściwe, w ramach którego wymierzane są sankcje</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona Uwaga niezasadna.</p> <p>Wprowadzenie przepisu ma jedynie charakter doprecyzowujący, analogiczny do przepisów ustawy o ochronie konkurencji. Prowadzenie analiz rynku jest przy tym jednym z kluczowych narzędzi pozwalających Prezesowi UOKiK na egzekwowanie przepisów ustawy o przewadze kontraktowej.</p>
178	Art. 15 ust. 5	Związek Producentów Cukru w Polsce	<p>Propozycja uzupełnienia art. 15 ust. 5</p> <p><i>„art. 15. ust. 5. W przypadku, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, przepisu art. ust. 4 oraz art. 35 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256, 695 i 1298), zwanej dalej „Kodeksem postępowania administracyjnego”, nie stosuje się.</i></p> <p>Konieczność wskazania numeru artykułu kpa, którego ustępu nr 4 nie stosuje się w przypadku, o którym mowa analizowanym art. 15 ust. 5 projektu ustawy.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona Uwaga niezasadna. Chodzi o ust. 4 art. 15 projektu.</p>
179	Art. 16 ust. 3 pkt 5	Rządowe Centrum Legislacji	<p>Z art. 16 ust. 3 pkt 5 projektu wynika, że zawiadomienie dotyczące podejrzenia stosowania praktyk nieuczciwie wykorzystujących przewagę kontraktową, które każdy może zgłosić do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwanego dalej „Prezesem UOKiK”, zawiera dane identyfikujące zgłaszającego zawiadomienie. Proponuje się precyzyjne i konkretne określenie w projektowanym przepisie, o jakie dane identyfikujące zgłaszającego chodzi.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona. Zaproponowane brzemienne – jest dostosowane do art. 86 ust. 2 pkt 5 uokik</p>
180	Art. 16 ust. 6	Ministerstwo Pracy, Rozwoju i Technologii	<p>Warto wyjaśnić, czy dane identyfikujące zgłaszającego zawiadomienie podlegają ujawnieniu stronom postępowania po jego zakończeniu (jeżeli nie, dlaczego?).</p>	<p>Uwaga uwzględniona Przepis ten implementuje art. 5 ust. 3 dyrektywy, zgodnie, z którym organ egzekwowania prawa jest zobowiązany „do zapewnienia należytej ochrony wszelkich</p>

				<p>innych informacji, których ujawnienie byłoby, zdaniem skarżącego, szkodliwe dla interesów skarżącego lub tych członków lub dostawców”. Taka należyta ochrona powinna dotyczyć również okresu po zakończeniu postępowania. Ma to na celu zachęcenie podmiotów posiadających informacje o nieuczciwych praktykach, np. działaniach swoich kontrahentów, do przekazywania ich do UOKiK. Nie ma przy tym powodów uważać, że szkodliwość dla interesu zgłaszającego podmiotu przestanie istnieć wraz z zakończeniem wszczętego na kanwie takich informacji postępowania (szersze uzasadnienie w tym zakresie zostało zawarte w uzasadnieniu projektu ustawy)</p>
181	Art. 16 ust. 6	Polska Federacja Hodowców Bydła i Producentów Mleka	<p>Warto wyjaśnić, czy dane identyfikujące zgłaszającego zawiadomienie podlegają ujawnieniu stronom postępowania po jego zakończeniu (jeżeli nie, dlaczego?).</p>	<p>Uwaga uwzględniona Przepis ten implementuje art. 5 ust. 3 dyrektywy, zgodnie, z którym organ egzekwowania prawa jest zobowiązany „do zapewnienia należytej ochrony wszelkich innych informacji, których ujawnienie byłoby, zdaniem skarżącego, szkodliwe dla interesów skarżącego lub tych członków lub dostawców”. Taka należyta ochrona powinna dotyczyć również okresu po zakończeniu postępowania. Ma to na celu zachęcenie podmiotów posiadających informacje o nieuczciwych praktykach, np. działaniach swoich kontrahentów, do przekazywania ich do UOKiK. Nie ma przy tym powodów uważać, że szkodliwość dla interesu zgłaszającego podmiotu przestanie istnieć wraz z zakończeniem wszczętego na kanwie takich informacji postępowania (szersze uzasadnienie w tym zakresie zostało zawarte w uzasadnieniu projektu ustawy)</p>
182	Art. 16 ust. 7	UOKiK		<p>Uwaga uwzględniona</p>

			<p>Przepis powinien odnosić się również do innych niż dane identyfikujące informacji (o których mowa w ust. 6) przekazanych w zawiadomieniu.</p> <p>„7. Przepisu ust. 6 nie stosuje się, jeżeli zgłaszający zawiadomienie, o którym mowa w ust. 1, wyrazi, na piśmie utrwalonym w postaci papierowej lub elektronicznej podpisanym odpowiednio do sposobu utrwalenia podpisem własnoręcznym, kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym lub podpisem osobistym, zgodę na ujawnienie jego danych identyfikujących lub innych informacji, o których mowa w tym przepisie.”</p> <p>Ochrona informacji przewidziana w art. 16 ma na celu ochronę interesu zawiadamiającego, w związku z tym zawiadamiający powinien mieć możliwość zrezygnowania z niej.</p>	
183	Art. 19	Ministerstwo Pracy, Rozwoju i Technologii	<p>W art. 19 projektu przewiduje się wprowadzenie obowiązku udostępniania informacji i dokumentów dotyczących praktyk nieuczciwie wykorzystujących przewagę kontraktową oraz określenie zakresu żądanej informacji. Należy jednak mieć na uwadze, że przekazywane na żądanie organów informacje i dokumenty muszą uwzględniać ustanowiony przepisami ustawy Pzp obowiązek "ochrony" informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa - na zasadach tam wskazanych, a także informacji poufnych dla samego zamawiającego</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Art. 18 projektu (podobnie jak w obowiązującej ustawie z 2016 r.) wskazuje, że w postępowaniu w sprawach praktyk nieuczciwie wykorzystujących przewagę kontraktową stosuje się odpowiednio przepisy m.in. art. 71 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, zgodnie z którym pracownicy UOKiK są obowiązani do ochrony tajemnicy przedsiębiorstwa oraz innych ustawowo chronionych informacji, o których powzięli wiadomość w toku postępowania</p>
184	Art. 20	UOKiK	<p>Należy dodać odesłanie do art. 5 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.</p> <p>„Art. 20. W postępowaniu w sprawach praktyk nieuczciwie wykorzystujących przewagę kontraktową stosuje się odpowiednio przepisy art. 5, 51–61, art. 69, art. 71–73, art. 74, art. 77, art. 78 i art. 80 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.”</p> <p>Projekt nie zawiera zasad ustalania kursu walut, z wyjątkiem art. 7 ust. 5 tj. na potrzeby ustalania dysproporcji w potencjale ekonomicznym. Określenie tych zasad jest natomiast konieczne również w odniesieniu do kar pieniężnych, o których mowa w art. 43 i 44 projektu.</p>	<p>Uwaga uwzględniona</p> <p>art. 45 – „wyrażone w euro wielkości, o których mowa w art. 42 ust. 5 i 6, art. 43 i art. 44 przelicza się na złote według średniego kursu ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski w ostatnim dniu roku kalendarzowego poprzedzającego rok nałożenia kary”.</p>
185	Art. 23	Ministerstwo Spraw	<p>Przytoczone przez projektodawcę regulacje, w żadnym aspekcie nie odnoszą się do kwestii związanych z udzielaniem przez Policję pomocy w pozyskiwaniu lub zabezpieczeniu materiału dowodowego. Ponadto zauważyć należy, że rozporządzenie MSWiA z dnia 15 marca 2019 r. w</p>	<p>Uwaga uwzględniona</p>

		Wewnętrznych i Administracji	<p>sprawie asystowania komornikowi przez Policję, Straż Graniczną lub Służbę Ochrony Państwa przy wykonywaniu czynności egzekucyjnych reguluje kwestie związane z udzielaniem przez Policję, Straż Graniczną lub Służbę Ochrony Państwa asysty, którą organy te realizują jedynie w przypadku wykonywania tych czynności w obrębie budynków zajmowanych odpowiednio przez Policję, Straż Graniczną lub Służbę Ochrony Państwa. Zamienne stosowanie lub zestawianie zakresów znaczeniowych terminów pomoc i asysta może wprowadzać w błąd.</p> <p>W związku z powyższym nie można zaakceptować wprowadzenia regulacji odnoszących się do konieczności pozyskiwania lub zabezpieczania materiału dowodowego przez Policję w ramach udzielanej pomocy, o której mowa w projektowanym art. 23 ustawy.</p>	
186	Art. 23 ust. 1	Ministerstwo Sprawiedliwości Departament Legislacyjny Prawa Karnego	<p>W projekcie ustawy jest użyty zwrot „Policji lub innego organu kontroli państwowej”, zasadnym wydaje się zmiana szyku wskazanych wyrazów. Przepis mógłby brzmieć: „Prezes Urzędu może zwrócić się do innego organu kontroli państwowej lub Policji o udzielenie pomocy w toku kontroli”.</p> <p>Użyty zwrot może sugerować, że Policja jest organem kontroli państwowej, co nie jest zgodne z ustawą o Policji. W przepisie powinien być użyty inny szyk wskazanych wyrazów odpowiadający art. 17 ust. 3 dotychczasowej ustawy, w którym jest mowa o „pomocy funkcjonariuszy innych organów kontroli państwowej lub Policji”. Obecnie obowiązujące sformułowanie jest adekwatniejsze w zestawieniu z ustawowymi funkcjami Policji.</p>	Uwaga uwzględniona
187	Art. 23 ust. 2	Ministerstwo Sprawiedliwości Departament Legislacyjny Prawa Karnego	<p>Uwagi jak wyżej. Wskazany przepis mógłby brzmieć: „Prezes Urzędu występuje na piśmie utrwalonym w postaci papierowej lub elektronicznej podpisanym odpowiednio do sposobu utrwalenia podpisem własnoręcznym, kwalifikowanym podpisem elektronicznym albo podpisem zaufanym o udzielenie pomocy do innego organu kontroli państwowej lub komendanta wojewódzkiego Policji właściwego ze względu na miejsce przeprowadzenia kontroli, o którym mowa w ust. 1, co najmniej 7 dni przed planowanym dniem wszczęcia kontroli”.</p> <p>Uwagi jak wyżej.</p>	Uwaga uwzględniona
188	Art. 23 ust. 4 zd. 1	Ministerstwo Sprawiedliwości Departament Legislacyjny Prawa Karnego	<p>Uwagi jak wyżej. Wskazany przepis w zdaniu pierwszym mógłby brzmieć: „Koszty poniesione przez inny organ kontroli państwowej lub Policję z tytułu udzielonej pomocy w toku kontroli ponosi Prezes Urzędu.</p> <p>Uwagi jak wyżej.</p>	Uwaga uwzględniona
189	Art. 25 ust. 1 pkt 1 i 3	Polska Federacja Producentów Żywności Związek Pracodawców	<p>Przepis art. 25 ust 1 pkt 1 obciąża kontrolowanego obowiązkiem ponoszenia kosztów kontroli w postaci sporządzania kopii, wydruków materiałów oraz informacji zgromadzonych na nośnikach, które mogą być bardzo wysokie i wydaje się nieuzasadnione by ponosił je kontrolowany.</p> <p>Propozycja zmiany w art. 25 w ust. 1 pkt 1 i 3 poprzez nadanie brzmienia:</p>	Uwaga nieuwzględniona Uwaga niezasadna - przepis powtarza regulację obowiązującej ustawy.

			<p>„Art. 25. 1. Kontrolowany zapewnia kontrolującemu oraz osobom upoważnionym do udziału w kontroli warunki i środki niezbędne do sprawnego przeprowadzenia kontroli, w szczególności:</p> <p>1) sporządza, w miarę możliwości, we własnym zakresie kopie lub wydruki materiałów i korespondencji, o których mowa w art. 22 ust. 1 pkt 2, oraz informacji zgromadzonych na nośnikach, w urządzeniach lub systemach, o których mowa w art. 22 ust. 1 pkt 2; (...)</p> <p>3) zapewnia, w miarę możliwości, wydzielone miejsce do przechowywania dokumentów i zabezpieczonych podczas kontroli przedmiotów;”.</p> <p>Nie każdy kontrolowany może mieć możliwości i warunki, aby zapewnić kontrolującemu pomoc/wsparcie, o których mowa w art. 25 ust. 1 pkt 1 i 3. Tym bardziej, że okres kontroli/postępowania prowadzonego na podstawie projektowanej ustawy może trwać do 5 miesięcy. Przedsiębiorcy w tym samym czasie mogą być kontrolowani przez różne organy publiczne.</p>	
190	Art. 25 ust. 1pkt. 1) i 3)	Związek Producentów Cukru w Polsce	<p>Propozycja uzupełnienia art. 25 ust. 1 pkt. 1) i 3) i nadania mu brzmienia:</p> <p>„Art. 25. 1. Kontrolowany zapewnia kontrolującemu oraz osobom upoważnionym do udziału w kontroli warunki i środki niezbędne do sprawnego przeprowadzenia kontroli, w szczególności: sporządza w miarę możliwości we własnym zakresie kopie lub wydruki materiałów i korespondencji, o których mowa w art. 22 ust. 1 pkt 2, oraz informacji zgromadzonych na nośnikach, w urządzeniach lub systemach, o których mowa w art. 22 ust. 1 pkt 2; 3) zapewnia w miarę możliwości wydzielone miejsce do przechowywania dokumentów i zabezpieczonych podczas kontroli przedmiotów;”;</p> <p>Nie każdy kontrolowany może mieć możliwości i warunki, aby zapewnić kontrolującemu pomoc/wsparcie, o których mowa w art. 25 ust. 1 pkt. 1) i 3). Tym bardziej, że okres kontroli/postępowania prowadzonego na podstawie projektowanej ustawy może trwać do 5 miesięcy.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona Uwaga niezasadna -przepis powtarza regulację obowiązującej ustawy.</p>
191	Art. 28 ust. 1	Związek Producentów Cukru w Polsce	<p>Propozycja zmiany art. 28 ust. 1 i nadania mu brzmienia:</p> <p>„Art. 28 ust. 1 Wniesienie zażalenia wstrzymuje kontrolę”.</p> <p>Wniesienie zażalenia powinno wstrzymywać kontrolę na czas rozpatrzenia zażalenia, tym bardziej, że sąd rozpoznaje zażalenie w relatywnie krótkim terminie 7 dni.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona Uwaga niezasadna -przepis powtarza regulację obowiązującej ustawy</p>
192	Art. 28 ust. 1 i 2	Polska Federacja Producentów Żywności Związek Pracodawców	<p>Zgodnie z art. 28 ust. 2 wniesienie zażalenia, na czynności kontrolne wykraczające poza zakres przedmiotowy kontroli, nie wstrzymuje kontroli.</p> <p>Proponuje się zmianę w art. 28 i nadanie ust. 2 następującego brzmienia:</p> <p>„2. Wniesienie zażalenia wstrzymuje kontrolę”.</p> <p>Wniesienie zażalenia powinno wstrzymywać kontrolę na czas rozpatrzenia zażalenia, tym bardziej, że sąd rozpoznaje zażalenie w krótkim terminie 7 dni (art. 28 ust. 4).</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona Uwaga niezasadna -przepis powtarza regulację obowiązującej ustawy</p>
193	Art. 29	Polska Federacja Producentów Żywności Związek Pracodawców	<p>Przepis art. 29 przewiduje, iż Prezes Urzędu umarza postępowanie, w przypadku nienałożenia kary pieniężnej, o której mowa w art.43 lub art.44. Taka regulacja budzi zasadnicze pytanie o intencje projektodawcy, jeśli weźmie się pod uwagę, że w art.43 i 44 mowa jest o karach o charakterze czysto porządkowym.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona Uwaga niezasadna -przepis powtarza regulację obowiązującej ustawy</p>

			<p>Czy nie oznacza to, że przykładowa współpraca z organem prowadzącym postępowanie i w związku z tym brak ww. kar, może doprowadzić do sytuacji, że strona ewidentnie stosująca praktyki nieuczciwie wykorzystujące przewagę kontraktową uniknie jakichkolwiek konsekwencji takiego zachowania, nie tylko grzywny, ale nawet stwierdzenia, że do naruszenia doszło, skoro w każdym takim przypadku postępowanie podlegać ma umorzeniu?</p> <p>Proponuje się usunięcie art. 29 z projektowanej ustawy.</p>	
194	Art. 29	Lewiatan	<p>Postuluje się usunięcie art. 29 z projektowanej ustawy jako przepisu zupełnie zbędnego i prowadzącego do wątpliwości.</p> <p>W art.29 projektu przewidziano, iż Prezes UOKiK umarza postępowanie, w przypadku nienałożenia kary pieniężnej, o której mowa w art.43 lub art.44 Projektowanej Ustawy. Taka regulacja budzi zasadnicze pytanie o intencje Projektodawcy, jeśli weźmie się pod uwagę, że w art.43 i 44 mowa jest o karach o charakterze czysto porządkowym, za nieudzielenia żądanej informacji, czy niewykonywanie decyzji Prezesa UOKiK.</p> <p>Czy nie oznacza to, że przykładowa współpraca z organem prowadzącym postępowanie i w związku z tym brak ww. kar, może doprowadzić do sytuacji, że strona ewidentnie stosująca praktyki nieuczciwie wykorzystujące przewagę kontraktową uniknie jakichkolwiek konsekwencji takiego zachowania, nie tylko grzywny, ale nawet stwierdzenia, że do naruszenia doszło, skoro w każdym takim przypadku postępowanie podlegać ma umorzeniu?</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona Uwaga niezasadna -przepis powtarza regulację obowiązującej ustawy</p>
195	Art. 29	Stowarzyszenie Krajowa Unia Producentów Soków	<p>Postuluje się zatem usunięcie art. 29 z projektowanej ustawy, jako przepisu zupełnie zbędnego i prowadzącego do wątpliwości.</p> <p>W art.29 projektu przewidziano, iż Prezes UOKiK umarza postępowanie, w przypadku nienałożenia kary pieniężnej, o której mowa w art.43 lub art.44 Projektowanej Ustawy. Taka regulacja budzi zasadnicze pytanie o intencje Projektodawcy, jeśli weźmie się pod uwagę, że w art.43 i 44 mowa jest o karach o charakterze czysto porządkowym, za nieudzielenia żądanej informacji, czy niewykonywanie decyzji Prezesa UOKiK.</p> <p>Czy nie oznacza to, że przykładowa współpraca z organem prowadzącym postępowanie i w związku z tym brak ww. kar, może doprowadzić do sytuacji, że strona ewidentnie stosująca praktyki nieuczciwie wykorzystujące przewagę kontraktową uniknie jakichkolwiek konsekwencji takiego zachowania, nie tylko grzywny, ale nawet stwierdzenia, że do naruszenia doszło, skoro w każdym takim przypadku postępowanie podlegać ma umorzeniu?</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona Uwaga niezasadna -przepis powtarza regulację obowiązującej ustawy</p>
196	Art. 31	Polska Federacja Producentów Żywności Związek Pracodawców	<p>Propozycja zmiany art. 31 i nadania mu brzmienia: <i>„Art. 31. Postępowanie w sprawie praktyk nieuczciwie wykorzystujących przewagę kontraktową powinno być zakończone nie później niż w terminie 5 miesięcy od dnia jego wszczęcia Przepisy art. 35, 36 i 38 Kodeksu postępowania administracyjnego stosuje się odpowiednio”.</i>” Przepisy art. 35, 36 orz 38 powinny być stosowane, ponieważ służą one sprawności i szybkości postępowania i zapobiegają jego niezasadnionemu przedłużaniu.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona Uwaga niezasadna - zgodnie z art. 30 projektu „W sprawach nieuregulowanych w ustawie do postępowania przed Prezesem Urzędu stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego.”</p>

197	Art. 31	Związek Producentów Cukru w Polsce	<p>Propozycja zmiany art. 31 i nadania mu brzmienia: <i>Art. 31 . Postępowanie w sprawie praktyk nieuczciwie wykorzystujących przewagę kontraktową powinno być zakończone nie później niż w terminie 5 miesięcy od dnia jego wszczęcia Przepisy art. 35, 36 i 38 Kodeksu postępowania administracyjnego stosuje się odpowiednio”.</i> Przepisy art. 35, 36 orz 38 powinny być stosowane, ponieważ służą one sprawności i szybkości postępowania i zapobiegają jego nieuzasadnionemu przedłużaniu.</p>	jw.
198	Art. 31	Izba Zbożowo- Paszowa	<p>Zaproponowane wskazanie okresu trwania postępowania w brzmieniu zawierającym wyrażenie że „postępowanie powinno być zakończone nie później niż w terminie 5 miesięcy od dnia jego wszczęcia” należy zastąpić zwrotem „nie może trwać dłużej niż 5 miesięcy od dnia jego wszczęcia” W związku z powyższym proponuje się następujące brzmienie projektowanego przepisu: „Postępowanie w sprawie praktyk nieuczciwie wykorzystujących przewagę kontraktową nie może trwać dłużej niż 5 miesięcy od dnia jego wszczęcia.”. W celu zapewnienia przewidywalności postępowań, tego typu terminy muszą być jasno sprecyzowane, aby szczególnie w przypadku nieumyślnego spowodowania naruszenia przez podmiot gospodarczy, zakazu określonego w art. 5 projektowanej ustawy, postępowanie mierzone było okresem np. kilkunastu miesięcy lub więcej.</p>	Uwaga nieuwzględniona Uwaga niezasadna - przepis powtarza regulację obowiązującej ustawy.
199	Art. 33 ust. 2	UOKiK	<p>Należy dodać wskazanie, że przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio. Przepis powinien być zredagowany identycznie jak obecny art. 27 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu nieuczciwemu wykorzystywaniu przewagi kontraktowej w obrocie produktami rolnymi lub spożywczymi. „2. W przypadku gdy strona postępowania zaprzestała naruszania zakazu, o którym mowa w art. 5, i zobowiąże się do usunięcia skutków tego naruszenia, przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio.” Usunięcie z przepisu odesłania do ust. 1 sprawia, że regulacja w zakresie decyzji dotyczącej przypadków zaprzestania naruszania zakazu jest niekompletna. W takim przypadku nie miałyby do niej zastosowania przesłanka „uprawdopodobnienia”, jak również zawarte w innych przepisach projektu odesłania do art. 33 ust. 1.</p>	Uwaga nieuwzględniona Zaproponowany zapis art. 33 ust. 2 odwołuje się do ust. 1 „W przypadku gdy strona postępowania zaprzestała naruszania zakazu, o którym mowa w art. 5, i zobowiąże się do usunięcia skutków tego naruszenia, <u>Prezes Urzędu może, w drodze decyzji, zobowiązać stronę do usunięcia skutków naruszenia i określić termin ich usunięcia.</u>
200	Art. 33 ust. 5	UOKiK	<p>Przepis powinien być zredagowany identycznie jak art. 27 ust. 5 ustawy z dnia 15 grudnia 2016 r. o przeciwdziałaniu nieuczciwemu wykorzystywaniu przewagi kontraktowej w obrocie produktami rolnymi i spożywczymi Obecne brzmienie art. 33 ust. 5 pkt 2 projektu nie uwzględnia zobowiązań, o których mowa w art. 33 ust. 2</p>	Uwaga nieuwzględniona Uwaga niezrozumiała - obecne brzmienie art. 33 ust. 5 pkt 2 uwzględnia zobowiązania o których mowa w art.33 ust.2 „strona postępowania nie wykonuje zobowiązań, o których mowa w ust. 1 lub 2, lub obowiązków, o których mowa w ust. 3”.

201	Art. 34	UOKiK	<p>W art. 34 należy dodać ust. 5 i 6 o następującym brzmieniu: „5. W przypadku wniesienia odwołania od decyzji, o której mowa w ust. 1, Prezes Urzędu przekazuje je wraz z aktami sprawy do sądu w terminie 10 dni od dnia otrzymania odwołania. 6. Sąd ochrony konkurencji i konsumentów rozpoznaje odwołanie w terminie 2 miesięcy od dnia przekazania odwołania przez Prezesa Urzędu.”</p> <p>Rozwiązanie przewidziane w art. 34 projektu jest wzorowane na art. 89 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Z uwagi na konieczność ochrony interesów strony postępowania, w projektowanej ustawie zasadne jest również uwzględnienie przepisów wzorowanych na art. 89 ust. 5 i 6 tej ustawy, określających terminy dotyczące czynności w toku procedury odwołania od decyzji wskazanej w art. 34 ust. 1 projektu.</p>	Uwaga uwzględniona
202	Art. 34 i 35	RCL	<p>W kontekście wprowadzenia w projektowanej ustawie rozwiązań analogicznych do funkcjonujących obecnie w ustawie z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów, tj. uprawnienia dla Prezesa UOKiK do wydania decyzji zabezpieczającej (art. 34 projektu), a także procedury dobrowolnego poddania się karze pieniężnej (art. 35 projektu), wyjaśnienia wymaga brak wprowadzenia w projekcie regulacji analogicznych do art. 89 ust. 5 i 6 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów oraz odmienne ukształtowanie rozwiązań w art. 35 ust. 3 projektu (w zakresie wysokości obniżenia kary pieniężnej) i art. 35 ust. 8 pkt 1 projektu (w odniesieniu do zakresu potwierdzanych okoliczności).</p>	Uwaga uwzględniona
203	Art. 34	Związek Producentów Cukru w Polsce	<p>Wykreślenie w całości: Art. 34. 1. Jeżeli w toku postępowania w sprawie praktyk nieuczciwie wykorzystujących przewagę kontraktową zostanie uprawdopodobnione, że dalsze stosowanie nieuczciwej praktyki może spowodować poważne i trudne do usunięcia szkody dla dostawcy albo nabywcy, Prezes Urzędu przed zakończeniem postępowania może, w drodze decyzji, zobowiązać stronę, której jest zarzucane stosowanie nieuczciwej praktyki, do zaniechania określonych działań w celu zapobieżenia tym szkodom. Wniesienie odwołania nie wstrzymuje wykonania decyzji. Przed wydaniem decyzji stronie nie przysługuje prawo do wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań, o którym mowa w art. 10 Kodeksu postępowania administracyjnego. 2. W decyzji, o której mowa w ust. 1, Prezes Urzędu określa czas jej obowiązywania. Decyzja ta obowiązuje nie dłużej niż do czasu wydania decyzji kończącej postępowanie w sprawie. 3. Prezes Urzędu może przedłużyć, w drodze decyzji, czas obowiązywania decyzji, o której mowa w ust. 1. Przepis ust. 2 zdanie drugie stosuje się odpowiednio. Zasady podjęcia takiej decyzji są zbyt swobodne. Postępowanie powinno zakończyć się w ciągu 5 miesięcy, więc ewentualnie funkcję tę pełnić może natychmiastowa wykonalność (art. 36)</p>	Uwaga nieuwzględniona – chodzi o zastosowanie środków tymczasowych na etapie przed wydaniem decyzji.

204	Art. 34 ust. 1	Ministerstwo Pracy, Rozwoju i Technologii	Przepis ten stanowi, że Prezes Urzędu przed zakończeniem postępowania może w pewnych przypadkach, w drodze decyzji, zobowiązać stronę, której jest zarzucane stosowanie nieuczciwej praktyki, do zaniechania określonych działań w celu zapobieżenia szkodom. Przed wydaniem decyzji stronie nie przysługuje prawo do wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań, a wniesienie odwołania nie wstrzymuje wykonania decyzji. Powyższa regulacja jest nadmiernie niekorzystna dla strony umowy posądzonej o stosowanie nieuczciwej praktyki. Nie może ona podjąć obrony przed zakończeniem postępowania w pierwszej instancji, a nawet wypowiedzieć się w sprawie.	Uwaga nieuwzględniona Uwaga niezasadna -proponowana regulacja ma charakter nadzwyczajny i skierowana jest bezpośrednio na ochronę podmiotów pokrzywdzonych przez stosowanie niedozwolonej praktyki
205	Art. 34 ust. 1	Polska Federacja Producentów Żywności Związek Pracodawców	Proponuje się wykreślenie przepisu art. 34 ust. 1, zgodnie z którym „ <i>Wniesienie odwołania nie wstrzymuje wykonania decyzji</i> ”. Regulacja ta może spowodować nieuzasadnione szkody u nabywcy w szczególności, gdy urząd nie wyda decyzji ostatecznej nakładającej analogiczne obowiązki. Zasady podjęcia takiej decyzji są zbyt swobodne. Postępowanie powinno zakończyć się w ciągu 5 miesięcy, więc ewentualnie funkcję tę pełnić może natychmiastowa wykonalność (art. 36).	Uwaga nieuwzględniona – chodzi o zastosowanie środków tymczasowych na etapie przed wydaniem decyzji.
206	Art. 34 ust. 1	Polska Federacja Hodowców Bydła i Producentów Mleka	Przepis ten stanowi, że Prezes Urzędu przed zakończeniem postępowania może w pewnych przypadkach, w drodze decyzji, zobowiązać stronę, której jest zarzucane stosowanie nieuczciwej praktyki, do zaniechania określonych działań w celu zapobieżenia szkodom. Przed wydaniem decyzji stronie nie przysługuje prawo do wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań, a wniesienie odwołania nie wstrzymuje wykonania decyzji. Powyższa regulacja jest nadmiernie niekorzystna dla strony umowy posądzonej o stosowanie nieuczciwej praktyki. Nie może ona podjąć obrony przed zakończeniem postępowania w pierwszej instancji, a nawet wypowiedzieć się w sprawie.	Uwaga nieuwzględniona Uwaga niezasadna -proponowana regulacja ma charakter nadzwyczajny i skierowana jest bezpośrednio na ochronę podmiotów pokrzywdzonych przez stosowanie niedozwolonej praktyki
207	Art. 35 ust. 2	Polska Federacja Producentów Żywności Związek Pracodawców	Propozycja zmiany art. 35 ust. 2 i nadania mu brzmienia: <i>„2. W przypadku wystąpienia przez stronę z wnioskiem, o którym mowa w ust. 1, Prezes Urzędu w terminie 14 dni informuje tę stronę o rozpoczęciu albo odmowie rozpoczęcia procedury dobrowolnego poddania się karze pieniężnej, z zastrzeżeniem, że Prezes Urzędu nie może odmówić rozpoczęcia procedury dobrowolnego poddania się karze pieniężnej, jeżeli strona składająca wniosek wykaże, że wszystkie strony wyraziły zgodę na wszczęcie ww. procedury. W takim przypadku postanowień ust. 10 niniejszego artykułu nie stosuje się.”</i> Jeżeli wszystkie strony postępowania będą zainteresowane i wyrażą zgodę na rozpoczęcie procedury, o której mowa obok, procedura taka powinna być wszczęta i organ nie powinien mieć prawa jej zakończenia na podstawie art. 35 ust. 10.	Uwaga nieuwzględniona. Prezes UOKiK powinien dysponować możliwością zrezygnowania ze stosowania procedury, jeżeli dostrzeże, że np. z przyczyn leżących po stronie podmiotu przystępującego do procedury, procedura nie przyczynia się do przyspieszenia postępowania
208	Art. 35 ust. 2	Związek Producentów Cukru w Polsce	Propozycja zmiany art. 35 ust. 2 i nadania mu brzmienia: <i>Art. 35. 2. W przypadku wystąpienia przez stronę z wnioskiem, o którym mowa w ust. 1, Prezes Urzędu w terminie 14 dni informuje tę stronę o rozpoczęciu albo odmowie rozpoczęcia procedury dobrowolnego poddania się karze pieniężnej, z zastrzeżeniem, że Prezes Urzędu nie może odmówić rozpoczęcia procedury dobrowolnego poddania się karze pieniężnej, jeżeli strona składająca wniosek wykaże, że wszystkie strony wyraziły zgodę na wszczęcie ww. procedury. W takim przypadku postanowień ust. 10 niniejszego artykułu nie stosuje się.”</i>	Uwaga nieuwzględniona. Prezes UOKiK powinien dysponować możliwością zrezygnowania ze stosowania procedury, jeżeli dostrzeże, że np. z przyczyn leżących po stronie podmiotu przystępującego do procedury, procedura nie przyczynia się do przyspieszenia postępowania

			Jeżeli wszystkie strony postępowania będą zainteresowane i wyrażą zgodę na rozpoczęcie procedury, o której mowa obok, procedura taka powinna być wszczęta i organ nie powinien mieć prawa jej zakończenia na podstawie art. 35 ust. 10.	
209	Art. 35 ust. 3.	Stowarzyszenie Krajowa Unia Producentów Soków	Postuluje się wprowadzenie obniżenia kary w ramach procedury dobrowolnego obniżenia kary o sztywno określony procent tj. 50% Obecna regulacja "do 50 %" - zniechęca do jej stosowania, ze względu na brak precyzyjnego określenia poziomu korzyści.	Uwaga nieuwzględniona Decyzja będzie podejmowana przez Prezesa UOKiK w zależności od stanu faktycznego sprawy, naruszeń.
210	Art. 35	Unia Producentów i Pracodawców Przemysłu Mięsnego UPEMI	Wnioskuję się o zmianę w przepisie art. 35 ust. 10. Możliwość odstąpienia przez Prezesa Urzędu od stosowania procedury w sprawie dobrowolnego poddania się karze pieniężnej na każdym etapie powinna być ograniczona do etapu złożenia przez stronę ostatecznego stanowiska w sprawie dobrowolnego poddania się karze pieniężnej (zgodnie z art. 35 ust. 7). Należy zauważyć, że zgodnie z art. 35 ust. 8, strona w ramach ostatecznego stanowiska w sprawie dobrowolnego poddania się karze pieniężnej składa oświadczenie potwierdzające naruszenie przez stronę przepisów ustawy. Odstąpienie przez Prezesa Urzędu od stosowania procedury w sprawie dobrowolnego poddania się karze pieniężnej po złożeniu w/w oświadczenia przez stronę znacznie pogarsza pozycję prawną strony, która w oświadczeniu potwierdziła naruszenie przepisów ustawy. Strona składając w/w oświadczenie będzie działać w zaufaniu do organu administracji państwowej o objęciu jej procedurą w sprawie dobrowolnego poddania się karze pieniężnej. Należy podkreślić, iż: - prowadzenie procedury w sprawie dobrowolnego poddania się karze pieniężnej jest uzależnione od woli Prezesa Urzędu – to Prezes Urzędu prowadzi takie postępowanie z urzędu (art. 35 ust. 1) lub na podstawie informacji o rozpoczęciu w/w procedury na wniosek strony (art. 25 ust. 2). - określone w art. 35 ust. 7 zajęcie przez stronę ostatecznego stanowiska jest ostatnim etapem procedury w sprawie dobrowolnego poddania się karze pieniężnej a tym samym nie powinno się argumentować na tym etapie, że stosowanie w/w procedury nie przyczynia się do przyspieszenia postępowania.	Uwaga nieuwzględniona Prezes UOKiK powinien dysponować możliwością zrezygnowania ze stosowania procedury, jeżeli dostrzeże, że np. z przyczyn leżących po stronie podmiotu przystępującego do procedury, procedura nie przyczynia się do przyspieszenia postępowania
211	Art. 35 ust. 10	Polska Federacja Producentów Żywności Związek Pracodawców	Możliwość odstąpienia przez Prezesa Urzędu od stosowania procedury w sprawie dobrowolnego poddania się karze pieniężnej na każdym etapie powinna być ograniczona do etapu złożenia przez stronę ostatecznego stanowiska w sprawie dobrowolnego poddania się karze pieniężnej (zgodnie z art. 35 ust. 7). Należy zauważyć, że zgodnie z art. 35 ust. 8, strona w ramach ostatecznego stanowiska w sprawie dobrowolnego poddania się karze pieniężnej składa oświadczenie potwierdzające naruszenie przez stronę przepisów ustawy. Odstąpienie przez Prezesa Urzędu od stosowania procedury w sprawie dobrowolnego poddania się karze pieniężnej, po złożeniu w/w oświadczenia przez stronę, znacznie pogarsza pozycję prawną strony, która w oświadczeniu potwierdziła naruszenie przepisów ustawy. Strona składając w/w oświadczenie będzie działać w zaufaniu do organu administracji państwowej o objęciu jej procedurą w sprawie dobrowolnego poddania się karze pieniężnej.	Uwaga nieuwzględniona Prezes UOKiK powinien dysponować możliwością zrezygnowania ze stosowania procedury, jeżeli dostrzeże, że np. z przyczyn leżących po stronie podmiotu przystępującego do procedury, procedura nie przyczynia się do przyspieszenia postępowania

			<p>Należy podkreślić, iż:</p> <ul style="list-style-type: none"> - prowadzenie procedury w sprawie dobrowolnego poddania się karze pieniężnej jest uzależnione od woli Prezesa Urzędu – to Prezes Urzędu prowadzi takie postępowanie z urzędu (art. 35 ust. 1) lub na podstawie informacji o rozpoczęciu w/w procedury na wniosek strony (art. 25 ust. 2). - określone w art. 35 ust. 7 zajęcie przez stronę ostatecznego stanowiska jest ostatnim etapem procedury w sprawie dobrowolnego poddania się karze pieniężnej, a tym samym nie powinno się argumentować na tym etapie, że stosowanie w/w procedury nie przyczynia się do przyspieszenia postępowania. <p>Proponuje się o zmianę przepisu w art. 35 ust. 10.</p>	
212	Art. 35 ust. 10	Stowarzyszenie Krajowa Unia Producentów Soków	<p>Postuluje się zmianę art. 35 ust. 10 projektu w ten sposób, iż Prezes Urzędu może odstąpić od stosowania procedury w sprawie dobrowolnego poddania się karze pieniężnej wyłącznie do złożenia przez stronę ostatecznego stanowiska</p> <p>Należy zauważyć, że zgodnie z art. 35 ust. 8, strona w ramach ostatecznego stanowiska w sprawie dobrowolnego poddania się karze pieniężnej składa oświadczenie potwierdzające naruszenie przepisów ustawy. Odstąpienie przez Prezesa Urzędu od stosowania procedury w sprawie dobrowolnego poddania się karze pieniężnej po złożeniu w/w oświadczenia wydaje się niedopuszczalne w świetle zasady zaufania.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Prezes UOKiK powinien dysponować możliwością zrezygnowania ze stosowania procedury, jeżeli dostrzeże, że np. z przyczyn leżących po stronie podmiotu przystępującego do procedury, procedura nie przyczynia się do przyspieszenia postępowania</p>
213	Art. 36	Pracodawcy RP	<p>Możliwość nałożenia rygoru natychmiastowej wykonalności na decyzje w sprawach przewagi kontraktowej.</p> <p>Proponowane brzmienie art. 36:</p> <p><i>„Prezes Urzędu może nadać rygor natychmiastowej wykonalności decyzji w całości albo w części, jeżeli wymaga tego ochrona istotnych interesów dostawców lub nabywców, przy czym rygor natychmiastowej wykonalności nie może dotyczyć części decyzji nakładającej na przedsiębiorcę karę pieniężną”</i></p> <p>Zapis jest nieprecyzyjny i może skutkować nakładaniem rygoru natychmiastowej wykonalności również na część decyzji dotyczącą kary pieniężnej – co oczywiście w żaden sposób nie zmierzałoby do ochrony istotnych interesów dostawców lub nabywców, a mogłoby skutkować poniesieniem niepowetowanych strat przez podmioty, na które nałożono karę.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Uwaga niezasadna - przepis powtarza regulację obowiązującej ustawy.</p>
214	Art. 36	Polska Izba Handlu	<p>Możliwość nałożenia rygoru natychmiastowej wykonalności na decyzje w sprawach przewagi kontraktowej.</p> <p>Proponowane brzmienie art. 36:</p> <p><i>„Prezes Urzędu może nadać rygor natychmiastowej wykonalności decyzji w całości albo w części, jeżeli wymaga tego ochrona istotnych interesów dostawców lub nabywców, przy czym rygor natychmiastowej wykonalności nie może dotyczyć części decyzji nakładającej na przedsiębiorcę karę pieniężną”</i></p> <p>Zapis jest nieprecyzyjny i może skutkować nakładaniem rygoru natychmiastowej wykonalności również na część decyzji dotyczącą kary pieniężnej – co oczywiście w żaden sposób nie</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Uwaga niezasadna -przepis powtarza regulację obowiązującej ustawy.</p>

			zmierzałoby do ochrony istotnych interesów dostawców lub nabywców, a mogłoby skutkować poniesieniem niepowetowanych strat przez podmioty, na które nałożono karę.	
215	Art. 41 ust. 1	UOKiK	Należy usunąć wyrazy „corocznie do dnia 15 marca”. „Art. 41. 1. Prezes Urzędu publikuje na stronie internetowej Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów roczne sprawozdanie za rok poprzedni z działań podjętych w celu przeciwdziałaniu nieuczciwemu wykorzystywaniu przewagi kontraktowej w obrocie produktami rolnymi i spożywczymi, które zawiera w szczególności informacje o liczbie zawiadomień, o których mowa w art. 16, liczbie wszczętych i zakończonych postępowań, o których mowa w art. 14.” W art. 10 ust. 1 dyrektywy nie wskazano daty do której organy egzekwowania prawa mają publikować coroczne sprawozdania ze swoich działań, nie jest zatem wskazane by Prezes UOKiK był ograniczony taką datą.	Uwaga nieuwzględniona Zgodnie z art. 41. 3 Prezes Urzędu, w terminie do dnia 15. marca każdego roku, przekazuje Komisji Europejskiej sprawozdanie dotyczące stosowania nieuczciwych praktyk handlowych więc równocześnie ten raport powinien być upubliczniony.
216	Art. 41 ust. 2	Związek Producentów Cukru w Polsce	Propozycja uzupełnienia art. 41 ust. 2 i nadania mu brzmienia: <i>„Art. 41 ust. 2 W odniesieniu do każdego zakończonego postępowania sprawozdanie zawiera skrócony opis sprawy oraz wynik postępowania, z zastrzeżeniem, że ww. skrócony opis sprawy ani wynik postępowania nie obejmować ani ujawniać (w tym – w drodze publikacji sprawozdania na stronie internetowej Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów) tajemnicy przedsiębiorstwa, jak również innych informacji podlegających ochronie na podstawie odrębnych przepisów..”</i> W celu ochrony interesów przedsiębiorców należy dodać zastrzeżenie, jak obok.	Uwaga nieuwzględniona Uwaga niezasadna - zgodnie z art. 71 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów pracownicy Urzędu są obowiązani do ochrony tajemnicy przedsiębiorstwa, jak również innych informacji, podlegających ochronie na podstawie odrębnych przepisów, o których powzięli wiadomość w toku postępowania.
217	Art. 41 ust. 2	Polska Federacja Producentów Żywności Związek Pracodawców	Propozycja uzupełnienia w art. 41 ust. 2 i nadania mu brzmienia: <i>„2. W odniesieniu do każdego zakończonego postępowania sprawozdanie zawiera skrócony opis sprawy oraz wynik postępowania, z zastrzeżeniem, że skrócony opis sprawy ani wynik postępowania nie będą obejmować ani ujawniać (w tym – w drodze publikacji sprawozdania na stronie internetowej Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów) tajemnicy przedsiębiorstwa, jak również innych informacji podlegających ochronie na podstawie odrębnych przepisów.”</i> W celu ochrony interesów przedsiębiorców należy dodać proponowane zastrzeżenie.	Uwaga nieuwzględniona Uwaga niezasadna - zgodnie z art. 71 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów pracownicy Urzędu są obowiązani do ochrony tajemnicy przedsiębiorstwa, jak również innych informacji, podlegających ochronie na podstawie odrębnych przepisów, o których powzięli wiadomość w toku postępowania.
218	Art. 41 ust. 3	Rządowe Centrum Legislacji	Uzupełnienia wymaga art. 41 ust. 3 projektu, który kształtuje obowiązek przekazania Komisji Europejskiej przez Prezesa UOKiK sprawozdania dotyczącego stosowania nieuczciwych praktyk handlowych w relacjach między przedsiębiorcami w obrocie produktami rolnymi i spożywczymi. Zakres tego sprawozdania określa zdanie drugie ww. przepisu, które stanowi powtórzenie art. 10 ust. 2 zdanie drugie dyrektywy 2019/633. Zgodnie z ww. przepisami, przedmiotowe sprawozdanie musi zawierać w szczególności wszystkie istotne dane dotyczące stosowania i egzekwowania przepisów w związku z dyrektywą 2019/633 w danym państwie członkowskim w poprzednim roku. Projektowany przepis wymaga zatem doprecyzowania w zakresie zawartości	Uwaga nieuwzględniona

			przedmiotowego sprawozdania, tak aby obejmowało ono niezbędne elementy wymienione w ww. przepisie dyrektywy 2019/633, ale jednocześnie, aby precyzyjnie i jednoznacznie został określony zakres sprawozdania, a w konsekwencji – obowiązek nakładany na Prezesa UOKiK.	
219	Art. 42 ust. 1	UOKiK	<p>Należy usunąć wyrazy „wszczęcia postępowania w sprawie”. Obrót powinien dotyczyć roku obrotowego poprzedzającego rok nałożenia kary, tak jak w art. 33 obecnie obowiązującej w tym zakresie ustawy. Proponowane brzmienie:</p> <p>„Art. 42. 1. Prezes Urzędu może nałożyć na dostawcę albo nabywcę, w drodze decyzji, karę pieniężną w wysokości nie większej niż 3% obrotu osiągniętego w roku obrotowym poprzedzającym rok nałożenia kary, jeżeli dostawca albo nabywca, choćby nieumyślnie, dopuścił się naruszenia zakazu określonego w art. 5.”</p> <p>Projektowane brzmienie przepisu jest niedostosowane do dalszych jednostek redakcyjnych art. 42 projektu („rok obrotowy poprzedzający rok nałożenia kary”).</p> <p>Ponadto, w przypadkach, w których postępowanie będzie toczyć się w trakcie dwóch lat obrotowych, rok poprzedzający nałożenie kary będzie lepiej oddawał potencjał ekonomiczny strony.</p> <p>Proponowane rozwiązanie jest tożsame z brzmieniem art. 33 ust. 1 obowiązującej ustawy.</p>	Uwaga uwzględniona
220	Art. 42 ust. 1	Polska Organizacja Przemysłu i Handlu Naftowego	<p>Ograniczenie maksymalnej wysokości kary do 3% obrotu z tytułu prowadzenia działalności handlowej towarami rolnymi lub spożywczymi, w przypadku gdy ta stanowi relatywnie niewielki udział w obrotach pozyskiwanych z całej działalności przedsiębiorstwa.</p> <p>Wydaje się, że zaproponowany sposób kalkulacji maksymalnej wysokości kary w oparciu o obrót produktami rolnymi lub spożywczymi sprawi, że kary będą kalkulowane w sposób najbardziej adekwatny do naruszeń i skali działalności przedsiębiorców.</p>	Uwaga nieuwzględniona Uwaga niezasadna - przepis powtarza regulację obowiązującej ustawy
221	Art. 42 ust. 1	Izba Zbożowo- Paszowa	<p>Proponujemy, aby odpowiedzialności przewidzianej przez ustawę podlegały podmioty, które dopuściły się umyślnego naruszenia zakazu przewidzianego w Art. 5 ewentualnie zakaz ten naruszyły w wyniku rażącego niedbalstwa.</p> <p>Poniżej propozycja nowego brzmienia przepisu art. 42 ust. 1:</p> <p>1. Prezes Urzędu może nałożyć na dostawcę albo nabywcę, w drodze decyzji, karę pieniężną w wysokości nie większej niż 3% obrotu osiągniętego w roku obrotowym poprzedzającym rok wszczęcia postępowania w sprawie nałożenia kary, jeżeli dostawca albo nabywca umyślnie lub przez rażące niedbalstwo dopuścił się naruszenia zakazu określonego w art. 5.</p> <p>Tak surowej odpowiedzialności prawnej jak przewidziana w przepisach niniejszej ustawy powinien podlegać tylko ten podmiot, który umyślnie dopuszcza się niedozwolonych praktyk ewentualnie czyni to wskutek rażącego niedbalstwa. Nie jest w żadnej mierze uzasadnione nakładanie sankcji jeżeli niedozwolonej praktyki podmiot prawa dopuścił się nieumyślnie, tj. bez zamiaru naruszania interesu drugiej strony transakcji. Oczywiście sankcjonowane powinno być</p>	Uwaga nieuwzględniona Uwaga niezasadna - przepis powtarza regulację obowiązującej ustawy

			też rażące niedbalstwo w tym zakresie. Przy czym, pojęcie „rażącego niedbalstwa” jest pojęciem dobrze znanym i powszechnie rozumianym zarówno w innych aktach prawnych, jak i w judykaturze oraz poglądach doktryny, wobec tego nie wymaga odrębnego definiowania w ustawie.	
222	Art. 42 ust. 4	Rządowe Centrum Legislacji	Wątpliwości budzi art. 42 ust. 4 projektu w zakresie, w jakim odnosi się do obrotu osiągniętego wyłącznie przez nabywcę. Zauważa się, że kara pieniężna określona w art. 42 ust. 1 projektu, tj. za naruszenie zakazu określonego w art. 5 projektowanej ustawy, może być nałożona zarówno na nabywcę, jak i dostawcę. W konsekwencji wydaje się, że art. 42 ust. 4 projektu powinien uwzględniać także obrót osiągnięty przez dostawcę.	Uwaga uwzględniona
223	Art. 42 ust. 5 i 6	Polska Federacja Producentów Żywności Związek Pracodawców	Proponuje się wykreślenie art. 42 ust. 5 i 6. Biorąc pod uwagę iż, zgodnie z ust. 1 analizowanego artykułu, wysokość kary ma być uzależniona od obrotu, to wprowadzanie wyjątku od tej zasady w stosunku do przedsiębiorców, o których mowa w ust. 5 i 6 nie znajduje uzasadnienia.	Uwaga nieuwzględniona Uwaga niezasadna - przepis przewiduje rozwiązania analogiczne do rozwiązań przewidzianych obecnie w ustawie o ochronie konkurencji i konsumentów.
224	Art. 42 ust. 5 i 6	Związek Producentów Cukru w Polsce	Propozycja wykreślenia art. 42 ust. 5 i 6 („art. 42 ust. 5 .W. przypadku gdy przedsiębiorca w roku obrotowym poprzedzającym rok nałożenia kary nie osiągnął obrotu lub osiągnął obrót w wysokości nieprzekraczającej równowartości 100 000 euro, Prezes Urzędu nakładając karę pieniężną na podstawie ust. 1 uwzględnia średni obrót osiągnięty przez przedsiębiorcę w trzech kolejnych latach obrotowych poprzedzających rok nałożenia kary. 6.W przypadku gdy przedsiębiorca nie osiągnął obrotu w okresie trzyletnim, o którym mowa w ust. 5, lub gdy obrót przedsiębiorcy obliczony na podstawie tego przepisu nie przekracza równowartości 100 000 euro, Prezes Urzędu może nałożyć na przedsiębiorcę, w drodze decyzji, karę pieniężną w wysokości nieprzekraczającej równowartości 10 000 euro.” Skoro, zgodnie z ust. 1 analizowanego artykułu wysokość kary ma być uzależniona od obrotu, to wprowadzanie wyjątku od tej zasady w stosunku do przedsiębiorców, o których mowa w ust. 5 i 6 nie powinno mieć miejsca.	Uwaga nieuwzględniona Uwaga niezasadna - przepis przewiduje rozwiązania analogiczne do rozwiązań przewidzianych obecnie w ustawie o ochronie konkurencji i konsumentów
225	Art. 43	Polska Federacja Producentów Żywności Związek Pracodawców	Spenalizowanie działań nieumyślnych w toku postępowania może doprowadzić do karania za podjęcie współpracy w sposób niesatysfakcjonujący wyłącznie z perspektywy organu kontrolującego. Podmiot kontrolowany może przecież udzielić wyjaśnień, które po zapoznaniu się z ich treścią zostaną uznane za „wprowadzające w błąd, choćby nieumyślnie”, ponieważ np. zostały językowo sformułowane w sposób niejednoznaczny itp. Uwzględniając cel regulacji, nie można karać za nieumiejętną współpracę w sytuacji, w której podmiot nieumyślnie nie dostarcza dowodów potencjalnie go obciążających. Proponuje się art. 43 nadać następujące brzmienie (wykreślenie we wstępie do wyliczenia ostatnich wyrazów: „choćby nieumyślnie”):	Uwaga nieuwzględniona Uwaga niezasadna - przepis powtarza regulację obowiązującej ustawy

			„Art. 43. Prezes Urzędu może również nałożyć na przedsiębiorcę lub podmiot, o którym mowa w art. 4 ustawy z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych, w drodze decyzji, karę pieniężną w wysokości stanowiącej równowartość w złotych do 50 000 000 euro, jeżeli nabywca ten:”	
226	Art. 43	Związek Producentów Cukru w Polsce	<p>Proponujemy wykreślenie w części: <i>Prezes Urzędu może również nałożyć na przedsiębiorcę lub podmiot, o którym mowa w art. 4 ustawy z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych, w drodze decyzji, karę pieniężną w wysokości stanowiącej równowartość w złotych do 50 000 000 euro, jeżeli nabywca ten, choćby nieumyślnie:</i></p> <p>Tego rodzaju spenalizowanie działań nieumyślnych w toku postępowania może doprowadzić do karania za podjęcie współpracy w sposób niesatysfakcjonujący wyłącznie z perspektywy organu kontrolującego. Podmiot kontrolowany może przecież udzielić wyjaśnień, które po zapoznaniu się z ich treścią zostaną uznane za „wprowadzające w błąd, choćby nieumyślnie”, ponieważ np. zostały językowo sformułowane w sposób niejednoznaczny itp. Uwzględniając cel regulacji, nie można karać za nieumiejętną współpracę w sytuacji, w której podmiot nieumyślnie nie dostarcza dowodów potencjalnie go obciążających.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona Uwaga niezasadna - przepis powtarza regulację obowiązującej ustawy</p>
227	Art. 43 i art. 44	Rządowe Centrum Legislacji	<p>W art. 43 i art. 44 projektu, stanowiących przepisy o karach pieniężnych, wysokość kary została określona jako równowartość w złotych kwoty euro. Nie jest jednak jasne jak ma następować przeliczenie kwot podanych w euro na złote (nie ma bowiem przepisu o przeliczeniu, analogicznego do tego, który jest zawarty w art. 7 pkt 3 projektu). W tym zakresie konieczne wydaje się uzupełnienie projektu.</p>	<p>Uwaga uwzględniona</p>
228	Art. 45 ust.1	Związek Producentów Cukru w Polsce	<p>Propozycja uzupełnienia art. 45 ust. 1 i nadania mu brzmienia: <i>„Art. 45 1. Prezes Urzędu może, w drodze decyzji, nałożyć na osobę pełniącą funkcję kierowniczą (tzn. osobę) lub wchodzącą w skład organu zarządzającego przedsiębiorcy lub podmiotu, o którym mowa w art. 4 ustawy z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych, karę pieniężną w wysokości do pięćdziesięciokrotności przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw za ostatni miesiąc kwartału poprzedzającego dzień wydania decyzji, ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego na podstawie odrębnych przepisów, jeżeli osoba ta, umyślnie albo nieumyślnie: (...).”</i></p> <p>Ponieważ krąg osób „pełniących funkcje kierownicze” w podmiocie może budzić wątpliwości i może być różnie rozumiany, koniecznym wydaje się doprecyzowanie tego pojęcia. Tym bardziej, że z brzmienia analizowanego zapisu wynika, że mają to być osoby inne aniżeli zarządzające podmiotem czyli będące członkami jego organów zarządzających (w przypadku spółek kapitałowych np.. Zarządu).</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona Uwaga niezasadna - przepis powtarza regulację obowiązującej ustawy</p>
229	Art. 45 ust. 1 i ust. 2	Polska Federacja Producentów	<p>Proponuje się doprecyzowanie pojęcia „osoba pełniąca funkcję kierowniczą”, o której mowa w art. 45 ust. 1, gdyż krąg osób „pełniących funkcje kierownicze” w danym podmiocie może budzić wątpliwości i może być różnie rozumiany. Tym bardziej, że z brzmienia analizowanego przepisu</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona Uwaga niezasadna - przepis powtarza regulację obowiązującej ustawy</p>

		Żywności Związek Pracodawców	wynika, że mają to być osoby inne aniżeli zarządzające podmiotem czyli będące członkami jego organów zarządzających (w przypadku spółek kapitałowych np. Zarządu). Proponuje się obniżenie wysokości kar nakładanych na osoby z kadry zarządzającej lub upoważnione do reprezentowania kontrolowanego.	
230	Art. 46 ust. 4	Polska Federacja Producentów Żywności Związek Pracodawców	W celu uniknięcia wątpliwości, czy w danym przypadku zachodzi okoliczność obciążająca w postaci ponownego dokonania naruszenia, należy przyjąć, że takie ponowne naruszenie ma miejsce jedynie wówczas, gdy poprzednie miało miejsce w rozumieniu prawa tzn. zostało potwierdzone prawomocną decyzją wydaną w tym zakresie przez UOKiK. Ponadto, skoro analizowany przepis projektu ustawy ma na celu zapobieganie powtarzaniu się określonych naruszeń (przeciwdziałanie „recydywie”) to w tym miejscu powinna być mowa o takim samym, a nie „podobnym” naruszeniu. Tym bardziej, że „podobieństwo” jest z zasady cenne i może prowadzić do przekroczenia uprawnień. Propozycja uzupełnienia w art. 46 ust. 4 i nadania mu brzmienia: <i>„4. Okolicznościami obciążającymi, o których mowa w ust. 2, są umyślność naruszenia i dokonanie uprzednio takiego samego naruszenia, stwierdzone prawomocną decyzją wydaną na podstawie przepisów niniejszej ustawy potwierdzającą stosowanie przez dany podmiot praktyk nieuczciwie wykorzystujących przewagę kontraktową”.</i>	Uwaga nieuwzględniona Uwaga niezasadna - przepis powtarza regulację obowiązującej ustawy
231	Art. 46 ust. 4	Związek Producentów Cukru w Polsce	Propozycja uzupełnienia art. 46 ust. 4 i nadania mu brzmienia: <i>Art. 46 ust. 4 Okolicznościami obciążającymi, o których mowa w ust. 2, są umyślność naruszenia i dokonanie uprzednio takiego samego naruszenia, stwierdzone prawomocną decyzją wydaną na podstawie przepisów niniejszej ustawy potwierdzającą stosowanie przez dany podmiot praktyk nieuczciwie wykorzystujących przewagę kontraktową”</i> Aby uniknąć wątpliwości, czy na temat tego, czy w danym przypadku zachodzi okoliczność obciążająca w postaci ponownego dokonania naruszenia, należy przyjąć, że takie ponowne naruszenie ma miejsce jedynie wówczas, gdy poprzednie miało miejsce w rozumieniu prawa tzn. zostało potwierdzone prawomocną decyzją wydaną w tym zakresie przez UOKiK. Ponadto, skoro analizowany przepis projektu ustawy ma na celu zapobieganie powtarzaniu się określonych naruszeń (przeciwdziałanie „recydywie”) to w tym miejscu powinna być mowa o takim samym, a nie „podobnym” naruszeniu. Tym bardziej, że „podobieństwo” jest z zasady cenne i jako takie może naruszeń może podlegać dyskusji.	Uwaga nieuwzględniona Uwaga niezasadna - przepis powtarza regulację obowiązującej ustawy
232	Art. 47 ust. 1 art. 49 i art. 50	Ministerstwo Finansów, Funduszy i Polityki Regionalnej	Zgodnie z art. 47 ust. 1 projektu, środki finansowe pochodzące z kar pieniężnych, o których mowa w art. 42 – 45, stanowią dochód budżetu państwa. Natomiast art. 49 i art. 50 ograniczają czasowo możliwość dochodzenia tych środków, ponieważ przewidują, że: - nie wszczyna się postępowania w sprawach nakładania kar pieniężnych, jeżeli upłynęły 2 lata od końca roku, w którym dopuszczono się naruszenia przepisów ustawy,	Uwaga uwzględniona

			<p>- kara pieniężna nie podlega egzekucji, jeżeli upłynęły 2 lata od końca roku, w którym uprawomocniła się decyzja o nałożeniu kary pieniężnej.</p> <p>Powyższe rozwiązanie budzi wątpliwości. Co do zasady, w przypadku, gdy przepisy ustaw wprowadzają karę administracyjną i stanowią, że kara jest dochodem budżetowym, nie skracają terminu przedawnienia, pozostawiając zasadę ogólną, wynikającą z art. 189g kpa (pięcioletnie przedawnienie). Jako przykład takiego rozwiązania można wskazać np. art. 104 ustawy z dnia 10 maja 2018 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1781) czy art. 74 ustawy z dnia 5 lipca 2018 r. o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa (Dz. U. z 2020 r. poz. 1369). W uzasadnieniu nie wyjaśniono przesłanek wprowadzenia tych ograniczeń – nie wykazano zasadności skrócenia (znaczącego skrócenia z 5 do 2 lat) terminu przedawnienia, co umożliwiłoby ocenę zasadności propozycji.</p>	
233	Art. 47 ust. 5	Polska Federacja Producentów Żywności Związek Pracodawców	<p>Propozycja wykreślenia w art. 47 ust. 5, zgodnie z którym przy zwrocie kary odsetek nie nalicza się.</p> <p>Skoro w okresie od dnia wpłacenia/wyegzekwowania przez UOKiK kary do momentu jej zwrotu może upłynąć znaczny okres czasu, za ww. okres dysponowania środkami ukaranego przez skarb państwa, podmiotowi powinny przysługiwać odsetki. Tym bardziej, że podmiot jest narażony na przewlekłość postępowania mającego na celu uzyskanie orzeczenia nakazującego zwrócenie mu kary oraz – w razie uzyskania takiego orzeczenia - nie ma narzędzia w postaci egzekucji administracyjnej, dzięki któremu mógłby zapewnić sobie szybki zwrot kary.</p>	Uwaga nieuwzględniona Uwaga niezasadna - przepis powtarza regulację obowiązującej ustawy
234	Art. 47 ust. 5	Związek Producentów Cukru w Polsce	<p>Propozycja wykreślenia art. 47 ust. 5: (<i>art. 47 ust. 5 Przy zwrocie kary odsetek nie nalicza się.</i>)</p> <p>Skoro w okresie od dnia wpłacenia/wyegzekwowania przez UOKiK kary do momentu jej zwrotu może upłynąć znaczny okres czasu, za ww. okres dysponowania środkami ukaranego przez skarb państwa, podmiotowi powinny przysługiwać odsetki. Tym bardziej, że podmiot jest narażony na przewlekłość postępowania mającego na celu uzyskanie orzeczenia nakazującego zwrócenie mu kary oraz – w razie uzyskania takiego orzeczenia - nie ma narzędzia w postaci egzekucji administracyjnej, dzięki któremu mógłby zapewnić sobie szybki zwrot kary.</p>	Uwaga nieuwzględniona Uwaga niezasadna - przepis powtarza regulację obowiązującej ustawy
235	Art. 49	Unia Producentów i Pracodawców Przemysłu Mięsnego UPEMI	<p>Wnioskuje się o przedłużenie terminu przedawnienia wszczynania postępowania w sprawach nakładania kar pieniężnych z 2 lat do np. 5 lat od końca roku, w którym dopuszczono się naruszenia przepisów ustawy.</p>	Uwaga nieuwzględniona Uwaga niezasadna - przepis powtarza regulację obowiązującej ustawy
236	Art. 49	Polska Federacja Producentów Żywności Związek Pracodawców	<p>Wnioskuje się o przedłużenie terminu przedawnienia wszczynania postępowania w sprawach nakładania kar pieniężnych z 2 lat do np. 5 lat od końca roku, w którym dopuszczono się naruszenia przepisów ustawy.</p>	Uwaga nieuwzględniona Uwaga niezasadna - przepis powtarza regulację obowiązującej ustawy
237	Rozdział 6	Związek Producentów Cukru w Polsce	<p>Propozycja uzupełnienia postanowień Rozdziału nr 6 o dodanie przepisu w brzmieniu, jak niżej:</p>	Uwaga nieuwzględniona

			<p>„Art. 50a. Od decyzji Prezesa Urzędu wydanych na podstawie niniejszego Rozdziału 6 ustawy przysługuje odwołanie do sądu ochrony konkurencji i konsumentów, w terminie miesiąca od dnia jej doręczenia. Przepisy art. 81 ust. 2–5 oraz art. 82 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów stosuje się odpowiednio”.</p> <p>Konieczność uregulowania kwestii zaskarżania decyzji wydawanych na podstawie przepisów Rozdziału nr 6 projektowanej ustawy.</p>	Uwaga niezasadna - kwestia odwołań od decyzji Prezesa UOKiK uregulowana została w art. 38 projektu.
238	Art. 50a	Polska Federacja Producentów Żywności Związek Pracodawców	<p>Proponuje się uzupełnienie przepisów Rozdziału 6 przez dodanie po art. 50 art. 50a w brzmieniu: „Art. 50a. Od decyzji Prezesa Urzędu wydanych na podstawie niniejszego Rozdziału 6 ustawy przysługuje odwołanie do sądu ochrony konkurencji i konsumentów, w terminie miesiąca od dnia jej doręczenia. Przepisy art. 81 ust. 2–5 oraz art. 82 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów stosuje się odpowiednio”.</p> <p>Konieczność uregulowania kwestii zaskarżania decyzji wydawanych na podstawie przepisów Rozdziału nr 6 projektowanej ustawy.</p>	Uwaga nieuwzględniona Uwaga niezasadna - kwestia odwołań od decyzji Prezesa UOKiK uregulowana została w art. 38 projektu.
239	Art. 56	UOKiK	<p>Wyrazy „wejścia w życie” należy zastąpić wyrazem „ogłoszenia”, a wyrazy „od dnia 1 maja 2022 r.” wyrazami „po upływie 12 miesięcy od dnia jej ogłoszenia”.</p> <p>„Art. 56. Do umów nabycia produktów rolnych lub spożywczych, zawieranych między nabywcami tych produktów a ich dostawcami zawartych przed dniem ogłoszenia niniejszej ustawy, przepisy tej ustawy stosuje się po upływie 12 miesięcy od dnia jej ogłoszenia.”</p> <p>Zmiana redakcyjna będąca konsekwencją uwagi dotyczącej zmiany daty wejścia w życie ustawy.</p>	Uwaga nieuwzględniona
240	Art. 56	Rządowe Centrum Legislacji	<p>Przepisy przejściowe i dostosowujące projektu wymagają uzupełnienia w odniesieniu do umów nabycia produktów rolnych lub spożywczych zawartych przed dniem wejścia w życie projektowanej ustawy. Art. 56 projektu przesądza, że do ww. umów stosuje się przepisy projektowanej ustawy, ale dopiero od dnia 1 maja 2022 r. Tym samym nie zostało określone i nie jest jasne, jakie przepisy stosuje się do tych umów w okresie od dnia wejścia w życie projektowanej ustawy do dnia 30 kwietnia 2022 r. Jednocześnie zauważa się, że proponowany art. 56 nie odzwierciedla postanowień art. 1 ust. 3 i 4 dyrektywy 2019/633, zgodnie z którymi dyrektywę tę stosuje się do umów zawartych po dniu rozpoczęcia stosowania przepisów transponujących dyrektywę, a umowy zawarte przed datą publikacji tych przepisów muszą zostać dostosowane do dyrektywy w okresie 12 miesięcy.</p> <p>RCL zwraca ponadto uwagę, że rozważania wymaga zasadność uzupełnienia projektowanych przepisów przejściowych w odniesieniu do udostępniania Prezesowi UOKiK akt i informacji przez naczelników urzędów skarbowych i naczelników urzędów celno-skarbowych na podstawie art. 297 § 1 pkt 11 lit. b oraz art. 298 pkt 6f Ordynacji podatkowej oraz przez banki na podstawie art. 105 ust. 1 pkt 2 lit. r tiret trzecie Prawa bankowego. Wskazane przepisy są nowelizowane projektowaną ustawą (art. 52 i art. 53 projektu), a ich zmiana polega na zastąpieniu odesłania do</p>	Uwaga uwzględniona

			dotychczasowej ustawy – odesłaniem do projektowanej ustawy. Zauważyć jednak należy, że wymienione przepisy zawierają nie tylko enumeratywne wyliczenie podmiotów, którym naczelnicy urzędów skarbowych i naczelnicy urzędów celno-skarbowych oraz banki mogą udostępniać akta spraw lub informacje (wskazują na to użyte w tych przepisach zwroty „udostępniają” i „udzielają wyłącznie”), ale także precyzyjnie określają przypadki, kiedy można udostępnić akta spraw lub informacje. Oznacza to, że poza literalnie wskazanymi podmiotami oraz przypadkami naczelnicy urzędów skarbowych i naczelnicy urzędów celno-skarbowych oraz banki nie mają prawa udostępnić akt lub informacji. Dlatego też proponuje się rozważyć, czy w projektowanej ustawie – w odniesieniu do postępowań w sprawie praktyk nieuczciwie wykorzystujących przewagę kontraktową wszczętych na podstawie obowiązującej ustawy (uchylanej projektowaną ustawą) i niezakończonych do dnia wejścia w życie projektowanej ustawy – nie należy uzupełnić regulacji przejściowych o możliwość udostępniania Prezesowi UOKiK akt lub informacji również w związku z prowadzonymi postępowaniami, które zostały wszczęte na podstawie dotychczasowych przepisów.	
241	Art. 56	Polska Federacja Producentów Żywności Związek Pracodawców	Umowy kontraktacji buraków cukrowych na kampanie cukrownicze 2021/2022 będą zawierane w okresie marzec-kwiecień 2021 i będą wykonywane do czerwca 2022 r. (termin ostatecznego rozliczenia należności wynikających z tych umów). A skoro tak, to niedopuszczalna jest sytuacja, w której w. umowy w trakcie ich obowiązywania podlegały dwóm różnym ustawom – w dniu zawarcia i do 30 kwietnia 2022 r. - przepisom ustawy uchylonej w art. 57 analizowanego projektu, a od 01 maja 2022 r. – przepisom ustawy, której projekt jest niniejszym analizowany. Propozycja uzupełnienia art. 56 i nadania mu brzmienia: <i>„Art. 56. Z zastrzeżeniem postanowień zdania następnego, do umów nabycia produktów rolnych lub spożywczych, zawieranych między nabywcami tych produktów a ich dostawcami zawartych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, przepisy tej ustawy stosuje się od dnia 1 listopada 2022 r. Do jednorocznych umów kontraktacji zawartych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy co chwili ich całkowitego wykonania lub wygaśnięcia z innego powodu niż wykonanie, stosuje się przepisy ustawy uchylanej w art. 57”.</i> W pkt 47 uzasadnienie przesunięcia terminu stosowania ustawy.	Uwaga nieuwzględniona Zgodnie z przepisami projektu ustawy, umowy zawarte przed 1 listopada 2021 r. muszą być dostosowane do przepisów ustawy do dnia 30 kwietnia 2022 r. zgodnie z art. 60 projektowanej ustawy.
242	Art. 56 i Art. 58	Polska Federacja Producentów Żywności Związek Pracodawców	Zaproponowany w Projekcie okres <i>vacatio legis</i> – ustawa miałaby wejść w życie 1 maja 2021r. – jest zdecydowanie za krótki, biorąc pod uwagę, szeroki zakres zmian i fakt, że mamy już marzec 2021r., a projekt znajduje się dopiero na etapie konsultacji społecznych. Podkreślić trzeba też, że Dyrektywa przewiduje termin 1 maja 2021 r. na samo opublikowanie przepisów, natomiast maksymalny okres na ich wejście w życie to według Dyrektywy 1 listopada 2021 r. Wobec powyższego, postuluje się zmianę art.58 na następujący: „ <i>Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 listopada 2021 r.</i> ” i odpowiednio zmianę art. 56 na następujący: „ <i>(...) przepisy tej ustawy stosuje się od dnia 1 listopada 2022 r.</i> ”	Uwaga częściowo uwzględniona
243	Art. 56 i art. 58	Lewiatan	Postuluje się zmianę art. 58 na następujący: <i>„Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 listopada 2021 r.”</i> i odpowiednio zmianę art. 56 na następujący:	Uwaga częściowo uwzględniona

			<p>„Do umów nabycia produktów rolnych lub spożywczych, zawieranych między nabywcami tych produktów a ich dostawcami zawartych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, przepisy tej ustawy stosuje się od dnia 1 listopada 2022 r.”</p> <p>Zaproponowany w projekcie okres <i>vacatio legis</i> – ustawa miałaby wejść w życie 1 maja 2021r.</p> <p>– jest zdecydowanie za krótki, biorąc pod uwagę, szeroki zakres zmian i fakt, że mamy już marzec 2021r., a projekt znajduje się dopiero na etapie konsultacji społecznych.</p> <p>Podkreślić trzeba też, że dyrektywa przewiduje termin 1 maja 2021 r. na samo opublikowanie przepisów, natomiast maksymalny okres na ich wejście w życie to według dyrektywy 1 listopada 2021 r.</p>	
244	Art. 56	Związek Producentów Cukru w Polsce	<p>Propozycja uzupełnienia art. 56 i nadania mu brzmienia:</p> <p>„Art. 56. <i>Z zastrzeżeniem postanowień zdania następnego, do umów nabycia produktów rolnych lub spożywczych, zawieranych między nabywcami tych produktów a ich dostawcami zawartych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, przepisy tej ustawy stosuje się od dnia 1 maja 2022 r. Do jednorocznych umów kontraktacji zawartych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy co chwili ich całkowitego wykonania lub wygaśnięcia z innego powodu niż wykonanie, stosuje się przepisy ustawy uchylanej w art. 57.</i>”</p> <p>Umowy kontraktacji buraków cukrowych na kampanie cukrownicze 2021/2022 będą zawierane w okresie marzec-kwiecień 2021 i będą wykonywane do czerwca 2022 r. (termin ostatecznego rozliczenia należności wynikających z tych umów). A skoro tak, to niedopuszczalna jest sytuacja, w której w. umowy w trakcie ich obowiązywania podlegały dwóm różnym ustawom – w dniu zawarcia i do 30 kwietnia 2022 r. - przepisom ustawy uchylonej w art. 57 analizowanego projektu, a od 01 maja 2022 r. – przepisom ustawy, której projekt jest niniejszym analizowany.</p>	Uwaga nieuwzględniona Zgodnie z przepisami projektu ustawy, umowy zawarte przed 1 listopada 2021 r. muszą być dostosowane do przepisów ustawy do dnia 30 kwietnia 2022 r. zgodnie z art. 60 projektowanej ustawy.
245	Art. 56	Stowarzyszenie Krajowa Unia Producentów Soków	<p>Postulujemy zmianę art. 56 na następujący:</p> <p>„Do umów nabycia produktów rolnych lub spożywczych, zawieranych między nabywcami tych produktów a ich dostawcami zawartych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, przepisy tej ustawy stosuje się od dnia 1 listopada 2022 r.”</p> <p>Zaproponowany w projekcie okres <i>vacatio legis</i> – ustawa miałaby wejść w życie 1 maja 2021r.</p> <p>– jest zdecydowanie za krótki, biorąc pod uwagę, szeroki zakres zmian i fakt, że mamy już marzec 2021r., a projekt znajduje się dopiero na etapie konsultacji społecznych.</p> <p>Podkreślić trzeba też, że dyrektywa przewiduje termin 1 maja 2021 r. na samo opublikowanie przepisów, natomiast maksymalny okres na ich wejście w życie to według dyrektywy 1 listopada 2021 r.</p>	Uwaga uwzględniona
246	Art. 58	UOKiK	<p>Ustawa powinna wejść w życie z dniem 1 listopada 2021 r.</p> <p>„Art. 58. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 listopada 2021 r., z wyjątkiem art. 56, który wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.”</p>	Uwaga uwzględniona

			<p>Projektowana zmiana zawiera szereg rozwiązań, które w istotny sposób wpłyną na działanie podmiotów funkcjonujących na rynku rolno-spożywczym. W stosunku do aktualnego stanu prawnego warto wymienić: rozbudowanie katalogu nieuczciwych praktyk, wprowadzenie tzw. praktyk szarych, zmianę sposobu stwierdzania występowania znacznej dysproporcji w potencjale ekonomicznym czy rozszerzenie zakresu definicji produktu rolnego lub spożywczego. Rozwiązania te są na tyle istotne, aby uznać, że okres <i>vacatio legis</i>, który wynika z proponowanej w projekcie daty wejścia w życie ustawy, może nie dać zainteresowanym podmiotom odpowiednio długiego czasu na zapoznanie się z nowymi regulacjami i dostosowanie do nich swojej działalności.</p> <p>W związku z powyższym wskazane jest, aby jako datę wejścia w życie ustawy wskazać 1 listopada 2021 r., tj. ostateczną datę rozpoczęcia stosowania przepisów dyrektywy przez państwa członkowskie, o której mowa w art. 13 akapit drugi dyrektywy.</p>	
247	Art. 58	Rządowe Centrum Legislacji	<p>W art. 58 projektu termin wejścia w życie projektowanej ustawy został określony na dzień 1 maja 2021 r. Jest zrozumiałym, że termin ten jest związany z brzmieniem art. 13 ust. 1 zdanie pierwsze dyrektywy 2019/633, które wskazuje, że państwa członkowskie przyjmują i publikują, do dnia 1 maja 2021 r., przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania tej dyrektywy. Należy jednak zauważyć, że zdanie trzecie art. 13 ust. 1 dyrektywy 2019/633 wskazuje, że państwa członkowskie rozpoczynają stosowanie ww. przepisów najpóźniej w dniu 1 listopada 2021 r. W tym kontekście, a także biorąc pod uwagę obecny etap prac nad projektowaną ustawą, poważne wątpliwości budzi określenie terminu jej wejścia w życie na dzień 1 maja 2021 r. Należy wskazać, że ze względu na krótki okres, jaki pozostał do proponowanej daty wejścia w życie projektowanej ustawy, istnieje ryzyko naruszenia konstytucyjnych reguł tworzenia prawa, w szczególności przez naruszenie zasad wynikających z art. 2 Konstytucji RP w zakresie wymogu zachowania odpowiedniego <i>vacatio legis</i> lub przez naruszenie terminu zagwarantowanego Prezydentowi RP na podjęcie decyzji co do podpisania ustawy (art. 122 ust. 2 Konstytucji RP). W związku z powyższym, proponowany obecnie termin wejścia w życie projektowanej ustawy wymaga ponownej analizy i korekty.</p>	Uwaga uwzględniona
248	Art. 58	Polska Federacja Hodowców Bydła i Producentów Mleka	<p>Zapis Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 maja 2021 r. zamienić na Ustawa wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia.</p> <p>Podmioty będą miały czas na wprowadzenie zmian w umowach i dostosowanie się do nowych przepisów.</p>	Uwaga uwzględniona
249	Art. 58	Polska Federacja Producentów Żywności Związek Pracodawców	<p>Wnioskuje się o wprowadzenie stosownego <i>vacatio legis</i> np. 3 miesiące od dnia ogłoszenia.</p> <p>Jest to możliwe w sytuacji, gdy w uzasadnieniu projektu ustawy stwierdzono, że przepisy wdrażające dyrektywę 2019/633 powinny być stosowane najpóźniej od dnia 1 listopada 2021 r.</p> <p>Dłuższe <i>vacatio legis</i> powinno umożliwić nabywcom dostosowanie stosowanych przez nich umów oraz zagadnień związanych z umowami do przepisów nowej ustawy oraz uwzględnić stosowny czas na negocjacje postanowień zmienionych umów z dostawcami. Należy zauważyć, że obecnie obowiązująca ustawa weszła w życie po upływie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia.</p>	Uwaga uwzględniona

250	Art. 58	Stowarzyszenie Krajowa Unia Producentów Soków	Postuluje się wprowadzenie 6 miesięcznego <i>vacatio legis</i> . Postuluje się zmianę art.58 na następujący: „ <i>Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 listopada 2021 r.</i> ”	Uwaga uwzględniona
251	Art. 58	Izba Zbożowo-Paszowa	Zgodnie z Art. 58. Projektu ustawa wchodzi w życie z dniem 1 maja 2021 r. Postulujemy ustalenie dłuższego, 6. - miesięcznego <i>vacatio legis</i> . Zmiany do ustawy przewidziane w Projekcie implikują konieczność dostosowania przez podmioty gospodarcze stosowanych przez nich umów oraz rozwiązań do nowelizacji oraz uwzględnić stosowny czas na negocjacje postanowień zmienionych umów. Wskazać należy, że okres do dnia 1 maja 2021 r. jest niewystarczający dla przeprowadzenia przedmiotowych zmian, zwłaszcza w stosunku do dużych podmiotów. Należy również zauważyć, że ustawa w obecnie obowiązującej treści weszła w życie po upływie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia.	Uwaga uwzględniona
252	Art. 58	Unia Producentów i Pracodawców Przemysłu Mięsnego UPEMI	Wnioskuje się o wprowadzenie stosownego <i>vacatio legis</i> np. 3 miesiące od dnia ogłoszenia. Jest to możliwe w sytuacji, gdy w uzasadnieniu projektu ustawy stwierdzono, że przepisy wdrażające dyrektywę 2019/633 powinny być stosowane najpóźniej od dnia 1 listopada 2021 r. Dłuższe <i>vacatio legis</i> powinno umożliwić nabywcom dostosowanie stosowanych przez nich umów oraz zagadnień związanych z umowami do przepisów nowej ustawy oraz uwzględnić stosowny czas na negocjacje postanowień zmienionych umów z dostawcami. Należy zauważyć, że obecnie obowiązująca ustawa weszła w życie po upływie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia.	Uwaga uwzględniona
253	Art. 58	POROZUMIENIE DLA MLECZARSTWA (Krajowy Związek Spółdzielni Mleczarskich, Związek Polskich Przetwórców Mleka, Krajowe Stowarzyszenie Mleczarzy, Polska Izba Mleka, Polska Federacja Hodowców Bydła i Producentów Mleka)	Proponowane nowe brzmienie art. 58: Ustawa wchodzi w życie po upływie trzech miesięcy od daty jej ogłoszenia Art. 56 projektu ustawy przewiduje roczny okres przejściowy dla umów zawartych przed wejściem w życie ustawy – tj. np. 30.04.2021r. Ustawa nie daje jednak żadnego okresu przejściowego podmiotom, które (w myśl aktualnie obowiązującej ustawy) nie były nią dotychczas objęte – np. spółdzielniom mleczarskim. W związku z powyższym proponujemy zmianę, treści art. 58 projektu ustawy z „ustawa wchodzi w życie z dniem 1 maja 2021r.” na „Ustawa wchodzi w życie po upływie trzech miesięcy od daty jej ogłoszenia”. W uzasadnieniu projektu ustawy stwierdzono, że przepisy wdrażające dyrektywę 2019/633 powinny być stosowane najpóźniej od dnia 1 listopada 2021r. – zatem proponowana zmiana wpisuje się w ten harmonogram.	Uwaga uwzględniona
254	pkt 6 OSR:	Ministerstwo Finansów, Funduszy i Polityki Regionalnej		Uwaga uwzględniona

	<p>w pozycji „Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń”, zdanie w pierwszym akapicie po wyrazach „Prezes Urzędu OKiK” należałoby uzupełnić sformułowaniem „, w ramach limitu wydatków zaplanowanego w części 53 – UOKiK, bez konieczności jego dodatkowego zwiększenia”.</p> <p>Ponadto w projekcie należy wprowadzić poprawki redakcyjne:</p> <ul style="list-style-type: none">• zaktualizować metryki przywoływanej w art. 3 pkt 4 ustawie o ochronie konkurencji i konsumentów oraz przywołanej w art. 8 ust. 1 pkt 5 ustawie o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych;• w art. 53 w nazwie organu Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zapisać wszystkie człony wielkimi literami.	
--	--	--

TABELA ZGODNOŚCI DOTYCZĄCA IMPLEMENTACJI DYREKTYWY PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2019/633 z dnia 17 kwietnia 2019 r. w sprawie nieuczciwych praktyk handlowych w relacjach między przedsiębiorcami w łańcuchu dostaw produktów rolnych i spożywczych (Dz. Urz. UE L 111 z 25.04.2019, str. 59)

TYTUŁ AKTU PRAWNEGO:		<i>Projekt ustawy o przeciwdziałaniu nieuczciwemu wykorzystywaniu przewagi kontraktowej w obrocie produktami rolnymi i spożywczymi</i>			
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO/WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH		<i>Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/633 z dnia 17 kwietnia 2019 r. w sprawie nieuczciwych praktyk handlowych w relacjach między przedsiębiorcami w łańcuchu dostaw produktów rolnych i spożywczych (Dz. Urz. UE L 111 z 25.04.2019, str. 59)</i>			
Jedn. red.	Treść przepisu UE	Koniecz- -ność wdroże- -nia T/N	Jedn. red.	Treść przepisu ustawy	
	<i>Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/633 z dnia 17 kwietnia 2019 r. w sprawie nieuczciwych praktyk handlowych w relacjach między przedsiębiorcami w łańcuchu dostaw produktów rolnych i spożywczych (Dz. Urz. UE L 111 z 25.04.2019, str. 59)</i>			<i>Projekt ustawy o przeciwdziałaniu nieuczciwemu wykorzystywaniu przewagi kontraktowej w obrocie produktami rolnymi i spożywczymi</i>	
Art. 1. ust.1	Artykuł 1 Przedmiot i zakres stosowania 1. W celu zwalczania praktyk, które rażąco odbiegają od dobrych obyczajów w działalności gospodarczej, stoją w sprzeczności z zasadą dobrej wiary i uczciwego obrotu i są jednostronnie narzucane przez jednego partnera handlowego drugiemu, niniejsza dyrektywa ustanawia minimalny wykaz zakazanych nieuczciwych praktyk handlowych w stosunkach między nabywcami a dostawcami w łańcuchu dostaw produktów rolnych i spożywczych oraz określa minimalne zasady dotyczące egzekwowania tych zakazów, a także ustalenia dotyczące koordynacji między organami egzekwowania prawa.	T	Art. 1	Art. 1. Ustawa określa zasady i tryb przeciwdziałania praktykom nieuczciwie wykorzystującym przewagę kontraktową przez nabywców produktów rolnych lub spożywczych lub dostawców tych produktów oraz zasady i sposób podejmowanej w interesie publicznym ochrony interesów dostawców i nabywców.	

<p>Art. 1 ust. 2</p>	<p>2. Niniejsza dyrektywa ma zastosowanie do niektórych nieuczciwych praktyk handlowych, które występują w związku ze sprzedażą produktów rolnych i spożywczych przez:</p> <p>a) dostawców, których roczny obrót nie przekracza 2 000 000 EUR, nabywcom, których roczny obrót wynosi ponad 2 000 000 EUR;</p> <p>b) dostawców, których roczny obrót wynosi ponad 2 000 000 EUR lecz nie przekracza 10 000 000 EUR, nabywcom, których roczny obrót wynosi ponad 10 000 000 EUR;</p> <p>c) dostawców, których roczny obrót wynosi ponad 10 000 000 EUR lecz nie przekracza 50 000 000 EUR, nabywcom, których roczny obrót wynosi ponad 50 000 000 EUR;</p> <p>d) dostawcom, których roczny obrót wynosi ponad 50 000 000 EUR lecz nie przekracza 150 000 000 EUR, nabywcom, których roczny obrót wynosi ponad 150 000 000 EUR;</p> <p>e) dostawców, których roczny obrót wynosi ponad 150 000 000 EUR lecz nie przekracza 350 000 000 EUR, nabywcom, których roczny obrót wynosi ponad 350 000 000 EUR.</p>	<p>T</p>	<p>Art. 7 ust. 1</p> <p>Art. 7 ust. 2</p>	<p>Art. 7. 1. Przewagą kontraktową w rozumieniu ustawy jest występowanie znaczącej dysproporcji w potencjale ekonomicznym nabywcy względem dostawcy albo dostawcy względem nabywcy.</p> <p>2. Domniemywa się, że znacząca dysproporcja w potencjale ekonomicznym, w przypadku praktyk nieuczciwie wykorzystujących przewagę kontraktową stosowanych przez nabywcę względem dostawcy występuje między:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) dostawcą, którego roczny obrót nie przekracza równowartości w złotych 2 000 000 euro, a nabywcą, którego roczny obrót przekracza równowartość w złotych 2 000 000 euro; 2) dostawcą, którego roczny obrót przekracza równowartość w złotych 2 000 000 euro i nie przekracza równowartości w złotych 10 000 000 euro, a nabywcą, którego roczny obrót przekracza równowartość w złotych 10 000 000 euro; 3) dostawcą, którego roczny obrót przekracza równowartość w złotych 10 000 000 euro i nie przekracza równowartości w złotych 50 000 000 euro, a nabywcą, którego roczny obrót przekracza równowartość w złotych 50 000 000 euro; 4) dostawcą, którego roczny obrót przekracza równowartość w złotych 50 000 000 euro i nie przekracza równowartości w złotych 150 000 000 euro, a nabywcą, którego roczny obrót przekracza równowartość w złotych 150 000 000 euro; 5) dostawcą, którego roczny obrót przekracza równowartość w złotych 150 000 000 euro i nie przekracza równowartości w złotych 350 000 000 euro, a nabywcą, którego roczny obrót przekracza równowartość w złotych 350 000 000 euro;
<p>Art. 1 ust. 2</p>	<p>Wysokość rocznego obrotu dostawców i nabywców, o których mowa w lit. a)–e) akapitu pierwszego, określa się zgodnie z odpowiednimi częściami załącznika do zalecenia Komisji 2003/361/WE (8), a w szczególności jego art. 3, 4 i 6, w tym definicjami „przedsiębiorstwa samodzielnego”, „przedsiębiorstwa partnerskiego” i „przedsiębiorstwa</p>	<p>T</p>	<p>Art. 7 ust. 6</p>	<p>Art. 7. 6. W przypadku gdy dostawca albo nabywca, o którym mowa w ust. 2 lub 3, działa jako przedsiębiorca prowadzący przedsiębiorstwo w rozumieniu załącznika I do rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu (Dz. Urz. UE L 187 z 26.06.2014, str. 1, z późn. zm.), obliczając wysokość jego rocznego</p>

	powiązanego”, a także innych kwestii dotyczących rocznego obrotu.		Art. 7 ust. 8	obrotu uwzględnia się przepisy tego załącznika dotyczące kategorii i rodzaju przedsiębiorstwa. 8. Roczny obrót, o którym mowa w ust. 2 i 3, oblicza się jako sumę: 1) przychodów wykazanych w rachunku zysków i strat – w przypadku dostawcy albo nabywcy, o którym mowa w ust. 2 i 3, sporządzającego taki rachunek na podstawie przepisów o rachunkowości; 2) przychodów wykazanych w rocznym sprawozdaniu finansowym równoważnym do rachunku zysków i strat sporządzanym na podstawie przepisów o rachunkowości lub w innym dokumencie podsumowującym przychody w roku obrotowym, w tym w sprawozdaniu z wykonania budżetu – w przypadku dostawcy albo nabywcy, który nie sporządza rachunku zysków i strat na podstawie przepisów o rachunkowości; 3) udokumentowanych przychodów uzyskanych w roku obrotowym, w szczególności ze sprzedaży produktów, towarów lub materiałów, przychodów finansowych oraz przychodów z działalności realizowanej na podstawie statutu lub innego dokumentu określającego zakres działalności dostawcy albo nabywcy, a także wartości uzyskanych przez tego dostawcę albo nabywcę dotacji przedmiotowych – w przypadku braku dokumentów, o których mowa w pkt 1 i 2.
Art. 1 ust. 2	W drodze odstępstwa od akapitu pierwszego, niniejsza dyrektywa ma zastosowanie do sprzedaży produktów rolnych i spożywczych przez dostawców, których roczny obrót nie przekracza 350 000 000 EUR wszystkim nabywcom, którzy są organami publicznymi.	T	Art. 7 ust. 2 pkt 6	6) dostawcą, którego roczny obrót nie przekracza równowartości w złotych 350 000 000 euro, a nabywcą, o którym mowa w art. 4 ustawy z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych.
Art. 1 ust. 2	Niniejsza dyrektywa ma zastosowanie do transakcji sprzedaży, w których dostawca lub nabywca, lub jeden i drugi, mają siedzibę lub miejsce zamieszkania w Unii.	N	brak	Nie ma potrzeby wdrażania tego przepisu

Art. 1 ust. 2	Niniejsza dyrektywa ma zastosowanie także do usług, o ile są one wyraźnie wymienione w art. 3, świadczonych dostawcy przez nabywcę.	T	Art. 2 Art. 5	Art. 2. Ustawę stosuje się do umów nabycia produktów rolnych lub spożywczych, zawieranych między nabywcami tych produktów a ich dostawcami, zwanych dalej „umowami”. Art. 5. Zakazane jest nieuczciwe wykorzystywanie przewagi kontraktowej nabywcy względem dostawcy oraz dostawcy względem nabywcy.
Art. 1 ust. 2	Nie ma ona zastosowania do umów między dostawcami a konsumentami.	T	Art. 2 Art. 3 pkt 1 i 2	Art. 2. Ustawę stosuje się do umów nabycia produktów rolnych lub spożywczych, zawieranych między nabywcami tych produktów a ich dostawcami, zwanych dalej „umowami”. Art. 3. Użyte w ustawie określenia oznaczają: 1) dostawca – przedsiębiorcę, który wytwarza lub przetwarza produkty rolne lub spożywcze lub odpłatnie zbywa je nabywcy; 2) nabywca – przedsiębiorcę lub podmiot, o którym mowa w art. 4 ustawy z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1129), który bezpośrednio lub pośrednio nabywa od dostawcy produkty rolne lub spożywcze;
Art. 1 ust. 3	3. Niniejszą dyrektywę stosuje się do umów dostawy zawartych po dniu rozpoczęcia stosowania przepisów transponujących niniejszą dyrektywę, określonych w art. 13 ust. 1 akapit drugi.	T	Art. 60 ust. 1	Art. 60. 1. Do umów nabycia produktów rolnych lub spożywczych, zawieranych między nabywcami tych produktów a ich dostawcami, zawartych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe, z tym że do postępowań w sprawie praktyk nieuczciwie wykorzystujących przewagę kontraktową dotyczących tych umów wszczętych od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy tej ustawy.
Art. 1 ust. 4	4. Umowy dostawy zawarte przed datą publikacji przepisów transponujących niniejszą dyrektywę, zgodnie z art. 13 ust. 1 akapit pierwszy, muszą zostać dostosowane do niniejszej dyrektywy, w ciągu okresu przejściowego trwającego 12 miesięcy od daty jej publikacji.	T	Art. 60 ust. 2	Art. 60. 2. Jeżeli umowy, o których mowa w ust. 1, będą nadal wykonywane po dniu 30 kwietnia 2022 r., od dnia 1 maja 2022 r. stosuje się do tych umów przepisy niniejszej ustawy

Art. 2	Artykuł 2 Definicje Na użytek niniejszej dyrektywy stosuje się następujące definicje:	T	Art. 3	Art. 3. Użyte w ustawie określenia oznaczają:
Art. 2 pkt 1)	1) „produkty rolne i spożywcze” oznaczają produkty wymienione w załączniku I do TFUE, a także produkty niewymienione w tym załączniku, ale przetworzone z przeznaczeniem do spożycia z wykorzystaniem produktów wymienionych w tym załączniku;	T	Art. 3 pkt 4	4) produkty rolne lub spożywcze – produkty wymienione w załączniku I do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, a także produkty niewymienione w tym załączniku, ale przetworzone z przeznaczeniem do spożycia z wykorzystaniem produktów wymienionych w tym załączniku;
Art. 2 pkt 2)	2) „nabywca” oznacza osobę fizyczną lub prawną, niezależnie od tego, gdzie znajduje się siedziba lub miejsce zamieszkania tej osoby, lub organ publiczny w Unii, które kupują produkty rolne i spożywcze; termin „nabywca” może obejmować grupę takich osób fizycznych i prawnych;	T	Art. 3 pkt 2	2) nabywca – przedsiębiorcę lub podmiot, o którym mowa w art. 4 ustawy z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. poz. 2019, z późn. zm.), który bezpośrednio lub pośrednio nabywa od dostawcy produkty rolne lub spożywcze;
Art. 2 pkt 3)	3) „organ publiczny” oznacza organy krajowe, regionalne lub lokalne, podmioty prawa publicznego lub związki złożone z co najmniej jednego takiego organu lub z co najmniej jednego takiego podmiotu prawa publicznego;	T	Art. 3 pkt 2	2) nabywca – przedsiębiorcę lub podmiot, o którym mowa w art. 4 ustawy z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. poz. 2019, z późn. zm.), który bezpośrednio lub pośrednio nabywa od dostawcy produkty rolne lub spożywcze; Prawo zamówień publicznych: Art. 4. Przepisy ustawy stosuje się do zamawiających publicznych, którymi są: 1) jednostki sektora finansów publicznych w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 27 sierpnia 2009r. o finansach publicznych (Dz.U. z 2019 r. poz. 869, 1622 i 1649); 2) inne, niż określone w pkt 1, państwowe jednostki organizacyjne nieposiadające osobowości prawnej; 3) inne, niż określone w pkt 1, osoby prawne, utworzone w szczególnym celu zaspokajania potrzeb o charakterze powszechnym, niemających charakteru przemysłowego ani handlowego, jeżeli podmioty, o których mowa w tym przepisie oraz w pkt 1 i 2, pojedynczo lub wspólnie, bezpośrednio lub

				<p>pośrednio przez inny podmiot:</p> <p>a) finansują je w ponad 50% lub</p> <p>b) posiadają ponad połowę udziałów albo akcji, lub</p> <p>c) sprawują nadzór nad organem zarządzającym, lub</p> <p>d) mają prawo do powoływania ponad połowy składu organu nadzorczego lub zarządzającego;</p> <p>4) związki podmiotów, o których mowa w pkt 1 lub 2, lub podmiotów, o których mowa w pkt 3.</p>
Art. 2 pkt 4)	4) „dostawca” oznacza producenta rolnego lub osobę fizyczną bądź prawną, niezależnie od tego, gdzie znajduje się ich siedziba lub miejsce zamieszkania, sprzedających produkty rolne i spożywcze; termin „dostawca” może obejmować grupę takich producentów rolnych lub grupę takich osób fizycznych i prawnych, takich jak organizacje dostawców i zrzeszenia takich organizacji;	T	Art. 3 pkt 1	1) dostawca – przedsiębiorcę, który wytwarza lub przetwarza produkty rolne lub spożywcze lub odpłatnie zbywa je nabywcy;
Art. 2 pkt 5)	5) „łatwo psujące się produkty rolne i spożywcze” oznaczają produkty rolne i spożywcze, które ze względu na swoją naturę lub etap przetwarzania mogą przestać nadawać się do sprzedaży w ciągu 30 dni od zebrania, wyprodukowania lub przetworzenia.	T	Art. 3 pkt 5	5) łatwo psujące się produkty rolne i spożywcze – produkty rolne i spożywcze, które ze względu na swoją naturę lub etap przetwarzania mogą przestać nadawać się do sprzedaży lub przetworzenia w okresie 30 dni od ich zebrania, wyprodukowania lub przetworzenia.
Art. 3 ust. 1	Artykuł 3 Zakaz nieuczciwych praktyk handlowych 1. Państwa członkowskie zapewniają wprowadzenie zakazu stosowania co najmniej wszystkich następujących nieuczciwych praktyk handlowych:	T	Art. 8 ust. 1	Art. 8. 1. Nieuczciwe wykorzystywanie przewagi kontraktowej polega w szczególności na:
Art. 3 ust. 1 lit. a	a) nabywca płaci dostawcy: (i) w przypadku gdy umowa dostawy przewiduje regularne dostarczanie produktów: — za łatwo psujące się produkty rolne i spożywcze: po upływie więcej niż 30 dni od późniejszej z następujących dat:	T	Art. 8 ust. 1 pkt 1 lit. a tiret pierw-	1) dokonaniu przez nabywcę zapłaty dostawcy: a) w przypadku gdy umowa przewiduje regularne dostarczanie produktów: — po upływie 30 dni od dnia zakończenia uzgodnionego między nabywcą a dostawcą okresu dostarczania łatwo psujących się

	daty zakończenia uzgodnionego okresu dostarczania, podczas którego produkty zostały dostarczone lub daty ustalenia kwoty do zapłaty za ten okres dostarczania,		sze	produktów rolnych lub spożywczych, w którym produkty te zostały dostarczone, albo od dnia ustalenia kwoty do zapłaty za ten okres dostarczania produktów, jeżeli jest to dzień późniejszy niż dzień zakończenia uzgodnionego okresu dostarczania, w którym produkty zostały dostarczone,
Art. 3 ust. 1 lit. a	— za inne produkty rolne i spożywcze: po upływie więcej niż 60 dni od późniejszej z następujących dat: daty zakończenia uzgodnionego okresu dostarczania, podczas którego produkty zostały dostarczone lub daty ustalenia kwoty do zapłaty za ten okres dostarczania,	T	Art. 8 ust. 1 pkt 1 lit. a tiret drugie	1) dokonaniu przez nabywcę zapłaty dostawcy: <ul style="list-style-type: none"> a) w przypadku gdy umowa przewiduje regularne dostarczanie produktów: <ul style="list-style-type: none"> – po upływie 60 dni od dnia zakończenia uzgodnionego między nabywcą a dostawcą okresu dostarczania produktów, innych niż łatwo psujące się produkty rolne lub spożywcze, w którym produkty te zostały dostarczone, albo od dnia ustalenia kwoty do zapłaty za ten okres dostarczania produktów, jeżeli jest to dzień późniejszy niż dzień zakończenia uzgodnionego okresu dostarczania, w którym produkty zostały dostarczone,
Art. 3 ust. 1 lit. a	na potrzeby określenia terminów płatności, o których mowa w niniejszym podpunkcie, uważa się, że uzgodnione okresy dostarczania w żadnym przypadku nie przekraczają jednego miesiąca;	T	Art. 8 ust. 3	3. Na potrzeby określenia terminów płatności, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit a, uznaje się, że uzgodnione okresy dostarczania produktów rolnych lub spożywczych, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. a, nie przekraczają 30 dni.
Art. 3 ust. 1 lit. a	(ii) w przypadku gdy umowa dostawy nie przewiduje regularnego dostarczania produktów: <ul style="list-style-type: none"> — za łatwo psujące się produkty rolne i spożywcze: po upływie więcej niż 30 dni od późniejszej z następujących dat: daty dostarczenia produktów lub daty ustalenia kwoty do zapłaty, 	T	Art. 8 ust. 1 pkt 1 lit. b tiret pierwsze	b) w przypadku gdy umowa nie przewiduje regularnego dostarczania produktów: <ul style="list-style-type: none"> – po upływie 30 dni od dnia, w którym łatwo psujące się produkty rolne lub spożywcze zostały dostarczone, albo od dnia ustalenia kwoty do zapłaty jeżeli jest to dzień późniejszy niż dzień, w którym produkty te zostały dostarczone,

Art. 3 ust. 1 lit. a	— za inne produkty rolne i spożywcze: po upływie więcej niż 60 dni od późniejszej z następujących dat: daty dostarczenia produktów lub daty ustalenia kwoty do zapłaty.	T	Art. 8 ust. 1 pkt 1 lit. b tiret drugie	b) w przypadku gdy umowa nie przewiduje regularnego dostarczania produktów: — po upływie 60 dni od dnia, w którym inne niż łatwo psujące się produkty rolne lub spożywcze zostały dostarczone, albo od dnia ustalenia kwoty do zapłaty, jeżeli jest to dzień późniejszy niż dzień, w którym produkty te zostały dostarczone;
Art. 3 ust. 1 lit. a	Niezależnie od ppkt (i) oraz (ii) niniejszej litery, jeśli to nabywca ustala kwotę do zapłaty: — terminy płatności, o których mowa w ppkt (i), zaczynają bieg od daty zakończenia uzgodnionego okresu dostarczania, podczas którego produkty zostały dostarczone, oraz	T	Art. 8 ust. 4 pkt 1	4. W przypadku gdy to nabywca ustala kwotę do zapłaty terminy płatności, o których mowa w ust. 1 pkt 1: 1) lit. a, zaczynają bieg od dnia zakończenia uzgodnionego okresu dostarczania produktów rolnych lub spożywczych, podczas którego produkty zostały dostarczone;
Art. 3 ust. 1 lit. a	— terminy płatności, o których mowa w ppkt (ii), zaczynają bieg od daty dostarczenia produktów;	T	Art. 8 ust. 4 pkt 2	4. W przypadku gdy to nabywca ustala kwotę do zapłaty terminy płatności, o których mowa w ust. 1 pkt 1: 2) lit. b, zaczynają bieg od dnia dostarczenia produktów rolnych lub spożywczych.
Art. 3 ust. 1 lit. b	b) nabywca anuluje zamówienia łatwo psujących się produktów rolnych i spożywczych z tak krótkim wyprzedzeniem, że nie można racjonalnie oczekiwać, iż dostawca znajdzie alternatywny sposób zbytu lub wykorzystania tych produktów; powiadomienie z wyprzedzeniem krótszym niż 30 dni jest zawsze uważane za powiadomienie ze zbyt krótkim wyprzedzeniem; w uzasadnionych przypadkach i w odniesieniu do określonych sektorów państwa członkowskie mogą określić okresy krótsze niż 30 dni;	T	Art. 8 ust. 1 pkt 2	2) anulowaniu przez nabywcę zamówienia w terminie krótszym niż 30 dni przed przewidywanym terminem dostarczenia łatwo psujących się produktów rolnych lub spożywczych;
Art. 3 ust. 1 lit. c	c) nabywca jednostronnie zmienia warunki umowy dostawy produktów rolnych i spożywczych w zakresie częstotliwości, sposobu realizacji, miejsca, terminu lub wielkości ogólnego zaopatrzenia lub pojedynczych dostaw produktów rolnych i spożywczych, standardów jakości, warunków płatności lub	T	Art. 8 ust. 1 pkt 3	3) jednostronnej zmianie przez nabywcę warunków umowy w zakresie częstotliwości, sposobu realizacji, miejsca, terminu, wielkości ogółu dostaw lub pojedynczych dostaw produktów rolnych lub spożywczych, standardów jakości produktów rolnych lub spożywczych, warunków płatności lub cen, lub w odniesieniu do świadczenia usług oraz

	cen, lub w odniesieniu do świadczenia usług, o ile są one wyraźnie wymienione w ust. 2;			wykonywania czynności, o których mowa w pkt 11–16;
Art. 3 ust. 1 lit. d	d) nabywca żąda od dostawcy płatności niezwiązanych ze sprzedażą produktów rolnych i spożywczych dostawcy;	T	Art. 8 ust. 1 pkt 5	5) żądaniu przez nabywcę od dostawcy płatności niezwiązanych ze sprzedażą produktów rolnych lub spożywczych;
Art. 3 ust. 1 lit. e	e) nabywca żąda od dostawcy zapłaty za pogorszenie się stanu lub utratę produktów rolnych i spożywczych, lub za oba te zdarzenia, do których doszło w obiektach nabywcy lub po przejściu własności produktów na nabywcę, z przyczyny innej niż zaniedbanie lub wina dostawcy;	T	Art. 8 ust. 1 pkt 6	6) żądaniu przez nabywcę od dostawcy zapłaty za pogorszenie się stanu lub utratę produktów rolnych lub spożywczych, do których doszło w obiektach nabywcy lub po przejściu własności produktów na nabywcę z przyczyn niezawinionych przez dostawcę;
Art. 3 ust. 1 lit. f	f) nabywca odmawia pisemnego potwierdzenia warunków umowy dostawy obowiązujących między nabywcą a dostawcą i o których pisemne potwierdzenie zwrócił; nie ma to zastosowania w przypadku, gdy umowa dostawy dotyczy produktów, które mają być dostarczone przez członka organizacji producentów, w tym spółdzielni, do organizacji producentów, której dostawca jest członkiem, jeśli statut tej organizacji producentów lub zasady i decyzje w nim przewidziane lub z niego wynikające zawierają postanowienia o skutkach podobnych do warunków umowy dostawy;	T	Art. 8 ust. 1 pkt 7	8) odmowie przez nabywcę pisemnego potwierdzenia warunków umowy obowiązujących między nabywcą a dostawcą, o których pisemne potwierdzenie zwrócił się dostawca, chyba że umowa dotyczy produktów, które mają być dostarczone przez członka: <ul style="list-style-type: none"> a) uznanej grupy producentów rolnych, o której mowa w przepisach ustawy z dnia 15 września 2000 r. o grupach producentów rolnych i ich związkach (Dz. U. z 2018 r. poz. 1026), który sprzedaje produkty rolne do tej grupy, b) uznanej organizacji producentów owoców i warzyw, o której mowa w przepisach ustawy z dnia 19 grudnia 2003 r. o organizacji rynków owoców i warzyw oraz rynku chmielu (Dz. U. z 2021 r. poz. 618), który sprzedaje owoce lub warzywa do tej organizacji, c) uznanej organizacji producentów, o której mowa w przepisach ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o organizacji niektórych rynków rolnych (Dz. U. z 2018 r. poz. 945, z 2019 r. poz. 2020 oraz z 2021 r. poz. 255), lub uznanej organizacji producentów, o której mowa w przepisach ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1430), który sprzedaje produkty rolne do tej organizacji – jeżeli akt założycielski tej grupy lub tej organizacji albo umowa

				między członkiem tej grupy lub tej organizacji a grupą lub organizacją, zawiera postanowienia o skutkach podobnych do warunków umowy;
Art. 3 ust. 1 lit. g	g) nabywca bezprawnie pozyskuje, wykorzystuje lub ujawnia tajemnice przedsiębiorstwa dostawcy w rozumieniu dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/943;	T	Art. 8 ust. 1 pkt 8	8) bezprawnym pozyskiwaniu, wykorzystywaniu lub ujawnianiu przez nabywcę tajemnic przedsiębiorstwa dostawcy w rozumieniu art. 11 ust. 2 ustawy z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (Dz. U. z 2020 r. poz. 1913);
Art. 3 ust. 1 lit. i	i) nabywca żąda od dostawcy rekompensaty za koszty rozpatrzenia skarg klientów związanych ze sprzedażą produktów dostawcy mimo braku zaniedbania lub winy ze strony dostawcy,	T	Art. 8 ust. 1 pkt 10	10) żądaniu od dostawcy rekompensaty kosztów rozpatrzenia skarg konsumentów związanych ze sprzedażą produktów rolnych lub spożywczych dostawcy, dotyczących przypadków, które wystąpiły mimo braku winy ze strony dostawcy;
Art. 3 ust. 1 lit. h	h) nabywca grozi podjęciem handlowych działań odwetowych lub podejmuje takie działania przeciwko dostawcy, jeżeli ten korzysta z praw przysługujących mu na mocy umowy lub przepisów prawa, w tym poprzez złożenie skargi do organu egzekwowania prawa lub współpracę z organami egzekwowania prawa podczas postępowania wyjaśniającego;	T	Art. 8 ust. 1 pkt 9	9) grożeniu podjęciem handlowych działań odwetowych lub podejmowaniu takich działań przeciwko dostawcy, jeżeli ten korzysta z praw przysługujących mu na mocy umowy lub przepisów prawa;
Art. 3 ust. 1	Zakaz, o którym mowa w lit. a) akapitu pierwszego, nie wpływa na: – skutki opóźnień w płatnościach ani środki zaradcze określone w dyrektywie 2011/7/UE, które mają zastosowanie – w ramach odstępstwa od terminów płatności określonych w tej dyrektywie – na podstawie terminów płatności określonych w niniejszej dyrektywie,	T	Art. 4	Art. 4. Ochrona przed nieuczciwym wykorzystywaniem przewagi kontraktowej w obrocie produktami rolnymi lub spożywczymi, zwanym dalej „nieuczciwym wykorzystywaniem przewagi kontraktowej”, przewidziana w ustawie nie wyłącza ochrony wynikającej z innych ustaw.
Art. 3 ust. 1	— możliwość uzgodnienia przez nabywcę i dostawcę klauzuli dotyczącej podziału wartości w rozumieniu art. 172a rozporządzenia (UE) nr 1308/2013.	T	Art. 10 pkt 1	Art. 10. Zakaz, o którym mowa w art. 8 ust. 1 pkt 1: 1) nie ma wpływu na możliwość uzgodnienia przez nabywcę i dostawcę klauzuli dotyczącej podziału wartości w rozumieniu art. 172a rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiającego wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylającego rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79,

				(WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 (Dz. Urz. UE L 347 z 20.12.2013, str. 671, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 1308/2013”;
Art. 3 ust. 1	Zakaz, o którym mowa w lit. a) akapitu pierwszego, nie dotyczy płatności: — uiszczanych przez nabywcę na rzecz dostawcy w ramach programu dla szkół przewidzianego w art. 23 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013,	T	Art. 10 pkt 2 lit. a	Art. 10. Zakaz, o którym mowa w art. 8 ust. 1 pkt 1: 2) nie ma zastosowania do płatności uiszczanych przez: a) nabywcę na rzecz dostawcy w ramach programu dla szkół, o którym mowa w art. 23 rozporządzenia nr 1308/2013,
Art. 3 ust. 1	— uiszczanych przez jednostki publiczne udzielające świadczeń zdrowotnych w rozumieniu art. 4 ust. 4 lit. b) dyrektywy 2011/7/UE,	T	Art. 10 pkt 2 lit. b	Art. 10. Zakaz, o którym mowa w art. 8 ust. 1 pkt 1: 2) nie ma zastosowania do płatności uiszczanych przez: b) podmioty lecznicze, o których mowa w art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej (Dz. U. z 2021 r. poz. 711).
Art. 3 ust. 1	— na mocy umów dostawy między dostawcami winogron lub moszczu do produkcji wina a ich bezpośrednimi nabywcami, pod warunkiem że: (i) szczególne warunki płatności za transakcje sprzedaży są przewidziane w znormalizowanych umowach, którym dane państwo członkowskie nadało wiążący charakter na mocy art. 164 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 przed dniem 1 stycznia 2019 r., oraz że to państwo członkowskie odnowiło to rozszerzenie znormalizowanych umów z tą datą bez znaczących zmian w warunkach płatności na niekorzyść dostawców winogron lub moszczu; oraz (ii) umowy dostawy między dostawcami winogron lub moszczu do produkcji wina a ich bezpośrednimi nabywcami są wieloletnie lub staną się wieloletnie.	N	brak	W Polsce nie ma uznanych organizacji producentów w rozumieniu rozporządzenia nr 1308/2013, a tym samym znormalizowanych umów, o których mowa w art. 164 rozporządzenia nr 1308/2013.
Art. 3 ust. 2	2. Państwa członkowskie zapewniają wprowadzenie zakazu stosowania co najmniej wszystkich następujących praktyk handlowych, chyba że zostały one uprzednio uzgodnione w	T	Art. 8 ust. 2 pkt 1	2. Nie są uznawane za nieuczciwe wykorzystywanie przewagi kontraktowej praktyki, o których mowa w ust. 1: 1) pkt 11–16 – jeżeli zostały one przed ich stosowaniem jasno i

	sposób wyraźny i jednoznaczny w umowie dostawy lub w późniejszej umowie między nabywcą a dostawcą;			jednocześnie uzgodnione w umowie między nabywcą a dostawcą;
Art. 3 ust. 2 lit. a	a) nabywca zwraca dostawcy niesprzedane produkty rolne i spożywcze, nie płacąc za te niesprzedane produkty lub za ich unieszkodliwienie bądź zarówno za niesprzedane produkty, jak i ich unieszkodliwienie;	T	Art. 8 ust. 1 pkt 11	11) zwrocie przez nabywcę dostawcy niesprzedanych produktów rolnych lub spożywczych, bez zapłaty za te produkty lub za ich unieszkodliwienie;
Art. 3 ust. 2 lit. b	b) od dostawcy pobierana jest opłata stanowiąca warunek przechowywania, prezentowania lub oferowania sprzedaży jego produktów rolnych i spożywczych lub udostępniania takich produktów na rynku;	T	Art. 8 ust. 1 pkt 12	12) pobieraniu od dostawcy opłaty stanowiącej warunek przechowywania, prezentowania lub oferowania do sprzedaży jego produktów rolnych lub spożywczych lub udostępniania takich produktów na rynku;
Art. 3 ust. 2 lit. c	c) nabywca żąda od dostawcy ponoszenia całości lub części kosztów obniżek cen produktów rolnych i spożywczych sprzedawanych przez nabywcę w ramach promocji;	T	Art. 8 ust. 1 pkt 13	13) żądaniu przez nabywcę od dostawcy ponoszenia całości lub części kosztów obniżek cen produktów rolnych lub spożywczych sprzedawanych przez nabywcę w ramach organizowanej przez nabywcę promocji;
Art. 3 ust. 2 lit. d	d) nabywca wymaga od dostawcy zapłaty za reklamowanie produktów rolnych i spożywczych przez nabywcę;	T	Art. 8 ust. 1 pkt 14	14) żądaniu przez nabywcę od dostawcy zapłaty za reklamowanie produktów rolnych lub spożywczych przez nabywcę;
Art. 3 ust. 2 lit. e	e) nabywca żąda od dostawcy zapłaty za marketing produktów rolnych i spożywczych prowadzony przez nabywcę;	T	Art. 8 ust. 1 pkt 15	15) żądaniu przez nabywcę od dostawcy zapłaty za prowadzenie marketingu produktów rolnych lub spożywczych;
Art. 3 ust. 2 lit. f	f) nabywca pobiera od dostawcy opłatę za pracowników zajmujących się urządzeniem lokalu wykorzystywanego do sprzedaży produktów dostawcy.	T	Art. 8 ust. 1 pkt 16	16) żądaniu przez nabywcę od dostawcy ponoszenia opłat za czynności wykonywane przez pracowników zajmujących się urządzeniem lokalu wykorzystywanego do sprzedaży produktów rolnych lub spożywczych dostawcy.

Art. 3 ust. 2	Państwa członkowskie zapewniają, by praktyka handlowa, o której mowa w lit. c) akapitu pierwszego była zabroniona, chyba że nabywca przed promocją – jeżeli inicjuje ją nabywca – określa czas trwania promocji oraz oczekiwaną ilość produktów rolnych i spożywczych, które zostaną zamówione po obniżonej cenie.	T	Art. 8 ust. 2 pkt 2	<p>2. Nie są uznawane za nieuczciwe wykorzystywanie przewagi kontraktowej praktyki, o których mowa w ust.1:</p> <p>2) pkt 13 – jeżeli umowa między dostawcą a nabywcą zostanie zawarta przed przewidywanym terminem promocji i będzie zawierała postanowienia określające termin rozpoczęcia promocji, czas jej trwania oraz ilość produktów rolnych lub spożywczych, które będą objęte promocją.</p>
Art. 3 ust. 3	3. Jeżeli nabywca żąda zapłaty w sytuacjach, o których mowa w ust. 2 akapit pierwszy lit. b), c), d), e) lub f), to na żądanie dostawcy podaje on dostawcy na piśmie szacunkową wysokość płatności jednostkowych lub płatności całkowitych, w zależności od tego, które z nich są bardziej adekwatne, a w przypadku sytuacji, o których mowa w ust. 2 akapit pierwszy lit. b), d), e) lub f) – podaje też dostawcy na piśmie szacunkową wysokość kosztów oraz podstawę tych szacunkowych wyliczeń.	T	Art. 8 ust. 5	5. W przypadku stosowania praktyk, o których mowa w ust. 1 pkt 12–16, nabywca jest obowiązany, na żądanie dostawcy, pisemnie określić szacunkową wysokość stawek jednostkowych lub płatności całkowitych, w zależności od rodzaju określonej w umowie usługi, a w przypadku stosowania praktyk, o których mowa w ust. 1 pkt 12 oraz pkt 14–16, również szacunkową wysokość kosztów danej usługi oraz podstawę ich wyliczeń.
Art. 3 ust. 4	4. Państwa członkowskie zapewniają, aby zakazy, o których mowa w ust. 1 i 2, stanowiły przepisy wymuszające swoje zastosowanie, które mają zastosowanie do każdej sytuacji objętej zakresem tych zakazów, niezależnie od innych przepisów mających zastosowanie do umowy dostawy między stronami.	T	Art. 4 Art. 5 Art. 8	<p>Art. 4. Ochrona przed nieuczciwym wykorzystywaniem przewagi kontraktowej w obrocie produktami rolnymi lub spożywczymi, zwanym dalej „nieuczciwym wykorzystywaniem przewagi kontraktowej”, przewidziana w ustawie nie wyłącza ochrony wynikającej z innych ustaw.</p> <p>Art. 5. Zakazane jest nieuczciwe wykorzystywanie przewagi kontraktowej nabywcy względem dostawcy oraz dostawcy względem nabywcy.</p> <p>Art. 8. 1. Nieuczciwe wykorzystywanie przewagi kontraktowej polega w szczególności na:</p> <p>1) dokonaniu przez nabywcę zapłaty dostawcy:</p> <p>a) w przypadku gdy umowa przewiduje regularne dostarczanie produktów:</p> <ul style="list-style-type: none"> – po upływie 30 dni od dnia zakończenia uzgodnionego między nabywcą a dostawcą okresu dostarczania łatwo psujących się produktów rolnych lub spożywczych, w którym produkty te zostały dostarczone, albo od dnia ustalenia kwoty do zapłaty za ten okres dostarczania produktów, jeżeli jest to dzień

				<p>późniejszy niż dzień zakończenia uzgodnionego okresu dostarczania, w którym produkty zostały dostarczone,</p> <ul style="list-style-type: none"> – po upływie 60 dni od dnia zakończenia uzgodnionego między nabywcą a dostawcą okresu dostarczania produktów rolnych lub spożywczych innych niż łatwo psujące się produkty rolne lub spożywcze, w którym produkty te zostały dostarczone, albo od dnia ustalenia kwoty do zapłaty za ten okres dostarczania produktów, jeżeli jest to dzień późniejszy niż dzień zakończenia uzgodnionego okresu dostarczania, w którym produkty te zostały dostarczone, <p>b) w przypadku gdy umowa nie przewiduje regularnego dostarczania produktów:</p> <ul style="list-style-type: none"> – po upływie 30 dni od dnia, w którym łatwo psujące się produkty rolne lub spożywcze zostały dostarczone, albo od dnia ustalenia kwoty do zapłaty, <u>jeżeli jest to dzień późniejszy niż dzień, w którym produkty te zostały dostarczone,</u> – po upływie 60 dni od dnia, w którym inne niż łatwo psujące się produkty rolne lub spożywcze zostały dostarczone, albo od dnia ustalenia kwoty do zapłaty, jeżeli <u>jest to dzień późniejszy niż dzień, w którym produkty te zostały dostarczone;</u> <p>2) anulowaniu przez nabywcę zamówienia w terminie krótszym niż 30 dni przed przewidywanym terminem dostarczenia łatwo psujących się produktów rolnych lub spożywczych;</p> <p>3) jednostronnej zmianie przez nabywcę warunków umowy w zakresie częstotliwości, sposobu realizacji, miejsca, terminu lub wielkości ogółu dostaw lub pojedynczych dostaw produktów rolnych lub spożywczych, standardów jakości produktów rolnych lub spożywczych, warunków płatności lub cen, lub w odniesieniu do świadczenia usług oraz wykonywania czynności, o których mowa w pkt 11–16;</p> <p>4) nieuzasadnionym obniżaniu należności z tytułu dostarczenia produktów rolnych lub spożywczych po ich przyjęciu przez nabywcę w całości albo w umówionej części, w szczególności na skutek żądania udzielenia rabatu;</p> <p>5) żądaniu przez nabywcę od dostawcy płatności niezwiązanych ze sprzedażą produktów rolnych lub spożywczych dostawcy;</p>
--	--	--	--	---

			<p>6) żądaniu przez nabywcę od dostawcy zapłaty za pogorszenie się stanu lub utratę produktów rolnych lub spożywczych, do których doszło w obiektach nabywcy lub po przejściu własności tych produktów na nabywcę z przyczyn niezawinionych przez dostawcę;</p> <p>7) odmowie przez nabywcę pisemnego potwierdzenia warunków umowy obowiązujących między nabywcą a dostawcą, o których pisemne potwierdzenie zwrócił się dostawca, chyba że umowa dotyczy produktów rolnych lub spożywczych, które mają być dostarczone przez członka:</p> <p>a) uznanej grupy producentów rolnych, o której mowa w przepisach ustawy z dnia 15 września 2000 r. o grupach producentów rolnych i ich związkach oraz o zmianie innych ustaw (Dz. U. z 2018 r. poz. 1026), który sprzedaje produkty rolne do tej grupy,</p> <p>b) uznanej organizacji producentów owoców i warzyw, o której mowa w przepisach ustawy z dnia 19 grudnia 2003 r. o organizacji rynków owoców i warzyw oraz rynku chmielu (Dz. U. z 2021 r. poz. 618), który sprzedaje owoce lub warzywa do tej organizacji,</p> <p>c) uznanej organizacji producentów, o której mowa w przepisach ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o organizacji niektórych rynków rolnych (Dz. U. z 2018 r. poz. 945, z 2019 r. poz. 2020 oraz z 2021 r. poz. 255), lub uznanej organizacji producentów, o której mowa w przepisach ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1430), który sprzedaje produkty rolne do tej organizacji – jeżeli akt założycielski tej grupy lub tej organizacji albo umowa między członkiem tej grupy lub tej organizacji a grupą lub organizacją zawiera postanowienia o skutkach podobnych do warunków umowy;</p> <p>8) bezprawnym pozyskiwaniu, wykorzystywaniu lub ujawnianiu przez nabywcę tajemnic przedsiębiorstwa dostawcy w rozumieniu art. 11 ust. 2 ustawy z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (Dz. U. z 2020 r. poz. 1913);</p> <p>9) groźeniu podjęciem handlowych działań odwetowych lub podejmowaniu takich działań przeciwko dostawcy, jeżeli ten korzysta z praw przysługujących mu na mocy umowy lub przepisów prawa;</p> <p>10) żądaniu od dostawcy rekompensaty kosztów rozpatrzenia skarg</p>
--	--	--	---

			<p>konsumentów związanych ze sprzedażą produktów rolnych lub spożywczych dostawcy, dotyczących przypadków, które wystąpiły z przyczyn niezawinionych przez dostawcę;</p> <p>11) zwrocie przez nabywcę dostawcy niesprzedanych produktów rolnych lub spożywczych bez zapłaty za te produkty lub za ich unieszkodliwianie;</p> <p>12) pobieraniu od dostawcy opłaty stanowiącej warunek przechowywania, prezentowania lub oferowania do sprzedaży jego produktów rolnych lub spożywczych lub udostępniania takich produktów na rynku;</p> <p>13) żądaniu przez nabywcę od dostawcy ponoszenia całości lub części kosztów obniżek cen produktów rolnych lub spożywczych sprzedawanych przez nabywcę w ramach organizowanej przez nabywcę promocji;</p> <p>14) żądaniu przez nabywcę od dostawcy zapłaty za reklamowanie produktów rolnych lub spożywczych przez nabywcę;</p> <p>15) żądaniu przez nabywcę od dostawcy zapłaty za prowadzenie przez nabywcę marketingu produktów rolnych lub spożywczych;</p> <p>16) żądaniu przez nabywcę od dostawcy ponoszenia opłat za czynności wykonywane przez pracowników zajmujących się urządzeniem lokalu wykorzystywanego do sprzedaży produktów rolnych lub spożywczych dostawcy.</p> <p>2. Nie są uznawane za nieuczciwe wykorzystywanie przewagi kontraktowej praktyki, o których mowa w ust. 1:</p> <p>1) pkt 11–16 – jeżeli zostały one przed ich stosowaniem jasno i jednoznacznie uzgodnione w umowie między nabywcą a dostawcą;</p> <p>2) pkt 13 – jeżeli umowa między dostawcą a nabywcą została zawarta przed przewidywanym terminem promocji i zawiera postanowienia określające termin rozpoczęcia promocji, czas jej trwania oraz ilość produktów rolnych lub spożywczych, które będą objęte promocją.</p> <p>3. Na potrzeby określenia terminów płatności, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. a, uznaje się, że uzgodnione okresy dostarczania produktów rolnych lub spożywczych, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. a, nie przekraczają 30 dni.</p> <p>4. W przypadku gdy to nabywca ustala kwotę do zapłaty terminy płatności, o których mowa w ust. 1 pkt 1:</p>
--	--	--	---

				<p>1) lit. a, zaczynają bieg od dnia zakończenia uzgodnionego okresu dostarczania produktów rolnych lub spożywczych, podczas którego produkty zostały dostarczone;</p> <p>2) lit. b, zaczynają bieg od dnia dostarczenia produktów rolnych lub spożywczych.</p> <p>5. W przypadku stosowania praktyk, o których mowa w ust. 1 pkt 12–16, nabywca jest obowiązany, na żądanie dostawcy, do pisemnego określenia szacunkowej wysokości stawek jednostkowych lub płatności całkowitych, w zależności od rodzaju określonej w umowie usługi, a w przypadku stosowania praktyk, o których mowa w ust. 1 pkt 12 oraz 14–16, również szacunkowej wysokości kosztów danej usługi oraz podstawy ich wyliczenia.</p>
Art. 4 ust. 1	<p>Artykuł 4 Wyznaczone organy egzekwowania prawa</p> <p>1. Każde państwo członkowskie wyznacza co najmniej jeden organ właściwy do egzekwowania zakazów określonych w art. 3 na poziomie krajowym (zwany dalej „organem egzekwowania prawa”) oraz informuje Komisję o takim wyznaczeniu.</p>	T	Art. 11 ust. 1	<p>Art. 11. 1. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwany dalej „Prezesem Urzędu”, jest organem właściwym w sprawach:</p> <p>1) praktyk nieuczciwie wykorzystujących przewagę kontraktową;</p> <p>2) współpracy z Komisją Europejską oraz organami państw członkowskich Unii Europejskiej, do których zakresu działania należy egzekwowanie przepisów w zakresie praktyk nieuczciwie wykorzystujących przewagę kontraktową.</p>
Art. 4 ust. 2	<p>2. Jeśli państwo członkowskie wyznacza na swoim terytorium więcej niż jeden organ egzekwowania prawa, musi wyznaczyć jeden punkt kontaktowy na potrzeby współpracy między organami egzekwowania prawa i współpracy z Komisją.</p>	N	brak	<p>Projekt ustawy wyznacza jeden organ egzekwowania prawa – Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów,</p>
Art. 5 ust. 1	<p>Artykuł 5 Skargi i poufność</p> <p>1. Dostawca może wnosić skargi do organu egzekwowania prawa w państwie członkowskim, w którym dostawca ten ma siedzibę lub miejsce zamieszkania, lub do organu egzekwowania prawa w państwie członkowskim, w którym siedzibę lub miejsce zamieszkania ma nabywca podejrzany o udział w zakazanych praktykach handlowych. Organ egzekwowania prawa, do którego została wniesiona skarga,</p>	T	Art. 15 ust. 1	<p>Art. 15. 1. Każdy może zgłosić Prezesowi Urzędu na piśmie utrwalonym w postaci papierowej lub elektronicznej na elektroniczną skrzynkę podawczą urzędu obsługującego Prezesa Urzędu podpisanym odpowiednio do sposobu utrwalenia podpisem własnoręcznym albo kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym, podpisem osobistym albo kwalifikowaną pieczęcią elektroniczną zawiadomienie dotyczące podejrzenia stosowania praktyk nieuczciwie wykorzystujących przewagę kontraktową.</p>

	musi być właściwy do egzekwowania zakazów określonych w art. 3.			
Art. 5 ust. 2	2. Jeśli członkowie organizacji producentów, innych organizacji dostawców lub członkowie zrzeszeń takich organizacji uważają, że są dotknięci zakazaną praktyką handlową, takie organizacje lub zrzeszenia mają prawo do wniesienia skargi na wniosek swojego członka lub członków lub, w odpowiednich przypadkach, na wniosek członka lub członków organizacji, które zrzeszają. Prawo do wniesienia skargi, na wniosek dostawcy i w jego interesie, mają także inne organizacje mające uzasadniony interes w reprezentowaniu dostawców, pod warunkiem że są one niezależnymi i nienastawionymi na zysk osobami prawnymi.	T	Art. 15 ust. 1	Jw. Projekt umożliwia każdemu zgłoszenia Prezesowi Urzędu zawiadomienia dotyczącego podejrzenia stosowania praktyk nieuczciwie wykorzystujących przewagę kontraktową.
Art. 5 ust. 3	3. Państwa członkowskie zapewniają, by na wniosek skarżącego organ egzekwowania prawa był zobowiązany podjąć wszelkie kroki niezbędne do należytego zachowania w tajemnicy tożsamości skarżącego lub członków lub dostawców, o których mowa w ust. 2, oraz do zapewnienia należytej ochrony wszelkich innych informacji, których ujawnienie byłoby, zdaniem skarżącego, szkodliwe dla interesów skarżącego lub tych członków lub dostawców. Skarżący określa wszystkie informacje, w odniesieniu do których wnosi o poufne traktowanie.	T	Art. 15 ust. 5 Art. 15 ust. 6	5. Dane identyfikujące zgłaszającego zawiadomienie, o którym mowa w ust. 1, dostawcy lub nabywcy, dotkniętego praktyką nieuczciwie wykorzystującą przewagę kontraktową, oraz informacje, których ujawnienie mogłoby być szkodliwe dla interesu zgłaszającego zawiadomienie, o którym mowa w ust. 1, dostawcy lub nabywcy, nie podlegają ujawnieniu stronom postępowania na żadnym jego etapie i po jego zakończeniu. 6. Przepisu ust. 5 nie stosuje się, jeżeli zgłaszający zawiadomienie, o którym mowa w ust. 1, wyrazi, na piśmie utrwalonym w postaci papierowej lub elektronicznej podpisanym odpowiednio do sposobu utrwalenia podpisem własnoręcznym, kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym lub podpisem osobistym, zgodę na ujawnienie jego danych identyfikujących lub informacji, których ujawnienie mogłoby być szkodliwe dla interesu zgłaszającego zawiadomienie.
Art. 5 ust. 4	4. Państwa członkowskie zapewniają, aby organ egzekwowania prawa, do którego wniesiono skargę, w rozsądnym terminie od otrzymania skargi informował skarżącego o działaniach, które zamierza podjąć w związku z tą skargą.	T	Art. 15 ust. 4	5. Prezes Urzędu na piśmie utrwalonym w postaci papierowej lub elektronicznej podpisanym odpowiednio do sposobu utrwalenia podpisem własnoręcznym albo kwalifikowanym podpisem elektronicznym, przekazuje zgłaszającemu zawiadomienie, o którym mowa w ust. 1, informację o sposobie rozpatrzenia zawiadomienia wraz z uzasadnieniem, w terminie określonym w art. 35 Kodeksu postępowania administracyjnego.

Art. 5 ust. 5	5. Państwa członkowskie zapewniają, by w przypadku gdy organ egzekwowania prawa uzna, że podstawy do podjęcia czynności w sprawie skargi są niewystarczające, informował on skarżącego o przyczynach tej decyzji w rozsądnym terminie od otrzymania skargi.	T	Art. 15 ust. 4	Jw.
Art. 5 ust. 6	6. Państwa członkowskie zapewniają, by w przypadku gdy organ egzekwowania prawa uważa, że podstawy do podjęcia czynności w sprawie skargi są wystarczające, wszczął, prowadził i zakończył postępowania wyjaśniające dotyczące skarg w rozsądnym terminie.	T	Art. 13 ust. 1 i 2 Art. 14 ust. 4 Art. 17 ust. 2 Art. 31	Art. 13. 1. Postępowanie w sprawie praktyk nieuczciwie wykorzystujących przewagę kontraktową wszczyna się z urzędu. 2. Wszczęcie postępowania w sprawie praktyk nieuczciwie wykorzystujących przewagę kontraktową może być poprzedzone postępowaniem wyjaśniającym. Art. 14. 4. Postępowanie wyjaśniające nie powinno trwać dłużej niż 4 miesiące, a w sprawach szczególnie skomplikowanych – nie dłużej niż 5 miesięcy od dnia jego wszczęcia. Art. 17. 2. Prezes Urzędu wydaje postanowienie o wszczęciu postępowania w sprawie praktyk nieuczciwie wykorzystujących przewagę kontraktową oraz zawiadania o tym strony postępowania. Art. 31. Postępowanie w sprawie praktyk nieuczciwie wykorzystujących przewagę kontraktową powinno być zakończone nie później niż w terminie 5 miesięcy od dnia jego wszczęcia.
Art. 5 ust. 7	7. Państwa członkowskie zapewniają, aby organ egzekwowania prawa, który stwierdził, że nabywca naruszył zakazy, o których mowa w art. 3, nakazał nabywcy zaprzestania zakazanej praktyki handlowej.	T	Art. 32.	Art. 32. 1. Prezes Urzędu wydaje decyzję o uznaniu praktyki za nieuczciwie wykorzystującą przewagę kontraktową, jeżeli stwierdzi naruszenie zakazu określonego w art. 5. 2. W decyzji, o której mowa w ust. 1, Prezes Urzędu nakazuje zaniechanie stosowania praktyki naruszającej zakaz, o którym mowa w art. 5, jeżeli do czasu wydania tej decyzji praktyka nie została zaprzestana. 3. Ciężar udowodnienia, że praktyka naruszająca zakaz, o którym mowa w art. 5, została zaprzestana spoczywa na stronie postępowania.

<p>Art. 6 ust. 1 lit. a</p>	<p>Artykuł 6 Uprawnienia organów egzekwowania prawa</p> <p>1. Państwa członkowskie zapewniają, aby każdy z ich organów egzekwowania prawa dysponował zasobami i wiedzą fachową niezbędnymi do wykonywania swoich obowiązków, i przyznają mu uprawnienia do:</p> <p>a) wszczynania i prowadzenia postępowań wyjaśniających z inicjatywy własnej lub na podstawie skargi;</p>	<p>T</p>	<p>Art. 13 ust. 1</p> <p>Art. 13 ust. 2</p> <p>Art. 14 ust. 1</p> <p>Art. 15 ust. 1</p>	<p>Art. 13. 1. Postępowanie w sprawie praktyk nieuczciwie wykorzystujących przewagę kontraktową wszczyna się z urzędu.</p> <p>2. Wszczęcie postępowania w sprawie praktyk nieuczciwie wykorzystujących przewagę kontraktową może być poprzedzone postępowaniem wyjaśniającym.</p> <p>Art. 14. 1. Prezes Urzędu może wszcząć z urzędu, w drodze postanowienia, postępowanie wyjaśniające, jeżeli okoliczności wskazują na możliwość naruszenia przepisów ustawy.</p> <p>Art. 15. 1. Każdy może zgłosić Prezesowi Urzędu na piśmie utrwalonym w postaci papierowej lub elektronicznej na elektroniczną skrynkę podawczą urzędu obsługującego Prezesa Urzędu podpisanym odpowiednio do sposobu utrwalenia podpisem własnoręcznym albo kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym, podpisem osobistym albo kwalifikowaną pieczęcią elektroniczną zawiadomienie dotyczące podejrzenia stosowania praktyk nieuczciwie wykorzystujących przewagę kontraktową.</p>
<p>Art. 6 ust. 1 lit. b</p>	<p>b) nakazywania nabywcom i dostawcom dostarczania wszelkich informacji niezbędnych do prowadzenia postępowań wyjaśniających w sprawie zakazanych praktyk handlowych;</p>	<p>T</p>	<p>Art. 16</p> <p>Art. 18 ust. 1</p>	<p>Art. 16. Prezes Urzędu, bez wszczynania postępowania, może wystąpić do każdego przedsiębiorcy lub podmiotu, o którym mowa w art. 4 ustawy z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych, w sprawach z zakresu praktyk nieuczciwie wykorzystujących przewagę kontraktową. Przepisy art. 49a ust. 2 i 3 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów stosuje się odpowiednio.</p> <p>Art. 18. 1. Przedsiębiorca i podmiot, o którym mowa w art. 4 ustawy z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych, są obowiązani, na żądanie Prezesa Urzędu, do przekazywania wszelkich koniecznych informacji i dokumentów, dotyczących praktyk nieuczciwie wykorzystujących przewagę kontraktową.</p>
<p>Art. 6 ust. 1 lit. c</p>	<p>c) przeprowadzania w ramach postępowań wyjaśniających niezapowiedzianych kontroli na miejscu, zgodnie z przepisami i procedurami krajowymi;</p>	<p>T</p>	<p>Art. 21 ust. 1</p> <p>Art. 27</p>	<p>Art. 21. 1. W toku postępowania, o którym mowa w art. 14 ust. 1 lub 2, może być przeprowadzona przez upoważnionego pracownika Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów lub Inspekcji Handlowej, zwanego dalej „kontrolującym”, kontrola u każdego przedsiębiorcy lub podmiotu, o którym mowa w art. 4 ustawy z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień</p>

				<p>publicznych, zwanego dalej „kontrolowanym”, w zakresie objętym tym postępowaniem.</p> <p>Art. 27. Do kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy lub podmiotu, o którym mowa w art. 4 ustawy z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych, przeprowadzanej na podstawie art. 21 ust. 1 lub zleconej Inspekcji Handlowej przez Prezesa Urzędu na podstawie art. 19 stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2021 r. poz. 162), z wyłączeniem art. 48, art. 50, art. 54 i art. 55 tej ustawy.</p>
Art. 6 ust. 1 lit. d	d) wydawania decyzji stwierdzających naruszenie zakazów określonych w art. 3 i nakazujących nabywcy zaprzestanie zakazanej praktyki handlowej; organ może zaniechać podjęcia takiej decyzji, jeżeli groziłaby ona ujawnieniem tożsamości skarżącego lub ujawnieniem innych informacji, których ujawnienie skarżący uważa za szkodliwe dla swoich interesów oraz o ile skarżący wskazał te informacje zgodnie z art. 5 ust. 3;	T	<p>Art. 32 ust. 1</p> <p>Art. 32 ust. 2</p> <p>Art. 13 ust. 1</p> <p>Art. 16 ust. 5</p>	<p>Art. 32. 1. Prezes Urzędu wydaje decyzję o uznaniu praktyki za nieuczciwie wykorzystującą przewagę kontraktową, jeżeli stwierdzi naruszenie zakazu określonego w art. 5.</p> <p>2. W decyzji, o której mowa w ust. 1, Prezes Urzędu nakazuje zaniechanie stosowania praktyki naruszającej zakaz, o którym mowa w art. 5, jeżeli do czasu wydania tej decyzji praktyka nie została zaprzestana.</p> <p>Przepisy projektu ustawy gwarantują anonimowość na każdym etapie</p> <p>Art. 13. 1. Postępowanie w sprawie praktyk nieuczciwie wykorzystujących przewagę kontraktową wszczyna się z urzędu.</p> <p>Art. 16. 5. Dane identyfikujące zgłaszającego zawiadomienie, o którym mowa w ust. 1, dostawcy lub nabywcy, dotkniętego praktyką nieuczciwie wykorzystującą przewagę kontraktową oraz wszelkie informacje, których ujawnienie będzie szkodliwe dla interesu zgłaszającego zawiadomienie, o którym mowa w ust. 1, dostawcy lub nabywcy, nie podlegają ujawnieniu stronom postępowania na żadnym jego etapie i po jego zakończeniu.</p>
Art. 6 ust. 1 lit. e	e) nakładania na sprawcę naruszenia grzywny lub wszczynania postępowania w celu nałożenia na sprawcę naruszenia grzywny i innych równie skutecznych sankcji oraz zastosowania środków tymczasowych, zgodnie z przepisami i procedurami krajowymi;	T	<p>Art. 42. 1.</p> <p>Art. 43</p> <p>Art. 44</p> <p>Art. 46</p>	<p>Art. 42. 1. Prezes Urzędu może nałożyć na dostawcę albo nabywcę, w drodze decyzji, karę pieniężną w wysokości nie większej niż 3% obrotu osiągniętego w roku obrotowym poprzedzającym rok wszczęcia postępowania w sprawie nałożenia kary, jeżeli dostawca albo nabywca, choćby nieumyślnie, dopuścił się naruszenia zakazu określonego w art. 5.</p> <p>Art. 43. Prezes Urzędu może również nałożyć na przedsiębiorcę lub podmiot, o którym mowa w art. 4 ustawy z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych, w drodze decyzji, karę pieniężną w wysokości</p>

			<p>stanowiącej równowartość w złotych do 50 000 000 euro, jeżeli nabywca ten, choćby nieumyślnie:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) nie udzielił informacji lub nie przekazał dokumentów żądanych przez Prezesa Urzędu na podstawie art. 19 ust. 1 lub art. 33 ust. 3 lub udzielił nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd informacji; 2) uniemożliwia lub utrudnia rozpoczęcie lub przeprowadzenie kontroli na podstawie art. 21 ust. 1, w tym nie wykonuje obowiązków określonych w art. 24 ust. 1 lub art. 25 ust. 1. <p>Art. 44. Prezes Urzędu może nałożyć na przedsiębiorcę lub podmiot, o którym mowa w art. 4 ustawy z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych, w drodze decyzji, karę pieniężną w wysokości stanowiącej równowartość w złotych do 10 000 euro za każdy dzień opóźnienia w wykonaniu decyzji wydanych na podstawie art. 32 ust. 1 lub art. 33 ust. 1 lub art. 34 ust. 1, postanowień wydanych na podstawie art. 105g ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w związku z art. 26 lub wyroków sądowych w sprawach z zakresu praktyk nieuczciwie wykorzystujących przewagę kontraktową. Karę pieniężną nakłada się, licząc od daty wskazanej w decyzji.</p> <p>Art. 46. 1. Prezes Urzędu może, w drodze decyzji, nałożyć na osobę pełniącą funkcję kierowniczą lub wchodzącą w skład organu zarządzającego przedsiębiorcy lub podmiotu, o którym mowa w art. 4 ustawy z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych, karę pieniężną w wysokości do pięćdziesięciokrotności przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw za ostatni miesiąc kwartału poprzedzającego dzień wydania decyzji, ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego na podstawie odrębnych przepisów, jeżeli osoba ta, umyślnie albo nieumyślnie:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) nie wykonała decyzji, postanowień lub wyroków, o których mowa w art. 44; 2) uniemożliwia lub utrudnia rozpoczęcie lub przeprowadzenie kontroli na podstawie art. 21 ust. 1, w tym nie wykonuje obowiązków, o których mowa w art. 24 ust. 1 lub art. 25 ust. 1.
--	--	--	---

				<p>2. Prezes Urzędu może, w drodze decyzji, nałożyć karę pieniężną w wysokości, o której mowa w ust. 1, na:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) osobę upoważnioną przez kontrolowanego, o której mowa w art. 24 ust. 1, za: <ol style="list-style-type: none"> a) udzielenie w toku kontroli nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd informacji żądanych przez Prezesa Urzędu, b) uniemożliwianie lub utrudnianie rozpoczęcia lub przeprowadzenia kontroli na podstawie art. 21 ust. 1, w tym niewykonanie obowiązków, o których mowa w art. 24 ust. 1 lub art. 25 ust. 1; 2) osobę, o której mowa w art. 105a ust. 7 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w związku z art. 21 ust. 3, będącą pracownikiem kontrolowanego za uniemożliwianie lub utrudnianie okazania dokumentów wymienionych w art. 105a ust. 7 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. <p>3. Prezes Urzędu może, w drodze decyzji, nałożyć karę pieniężną w wysokości do 5000 zł na:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) świadka za nieuzasadnioną odmowę zeznań lub nieusprawiedliwione niestawiennictwo na wezwanie Prezesa Urzędu; 2) biegłego za nieuzasadnioną odmowę złożenia opinii, nieusprawiedliwione opóźnienie złożenia opinii lub nieusprawiedliwione niestawiennictwo na wezwanie Prezesa Urzędu.
Art. 6 ust. 1 lit. f	f) regularnego publikowania swoich decyzji wydanych na podstawie lit. d) i e).	T	Art. 37 Art. 41	<p>Art. 37. Prezes Urzędu publikuje na stronie internetowej Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w całości treść decyzji wydawanych na podstawie przepisów ustawy, z zastrzeżeniem że publikacja uzasadnienia nie obejmuje tajemnicy przedsiębiorstwa, jak również innych informacji podlegających ochronie na podstawie odrębnych przepisów. Publikacja jest opatrzona informacją, czy decyzja jest prawomocna.</p> <p>Art. 41. 1. Prezes Urzędu corocznie publikuje na stronie internetowej Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów roczne sprawozdanie za rok poprzedni z działań podjętych w celu przeciwdziałaniu nieuczciwemu wykorzystywaniu przewagi kontraktowej w obrocie produktami rolnymi i spożywczymi, które</p>

				<p>zawiera w szczególności informacje o liczbie zawiadomień, o których mowa w art. 15 ust. 1, liczbie wszczętych i zakończonych postępowań, o których mowa w art. 13 ust. 1, oraz o liczbie postępowań, o których mowa w art. 13 ust. 2.</p> <p>2. W odniesieniu do każdego zakończonego postępowania w sprawie praktyk nieuczciwie wykorzystujących przewagę kontraktową sprawozdanie zawiera skrócony opis sprawy oraz wynik postępowania.</p>
Art. 6 ust. 1	<p>Sankcje, o których mowa w akapicie pierwszym lit. e), muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające oraz uwzględniać charakter, czas trwania, powtarzanie się i wagę naruszenia. 25.4.2019 L 111/69 Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej PL</p>	T	Art. 47	<p>Art. 47. 1. Prezes Urzędu, ustalając wysokość nakładanej kary pieniężnej, o której mowa w:</p> <p>1)art. 42 ust. 1, uwzględnia w szczególności okres, stopień oraz skutki rynkowe naruszenia przepisów ustawy, przy czym stopień naruszenia Prezes Urzędu ocenia, biorąc pod uwagę okoliczności dotyczące natury naruszenia i działalności dostawcy albo nabywcy, która stanowiła przedmiot naruszenia, oraz specyfiki rynku, na którym doszło do naruszenia;</p> <p>2)art. 43 i art. 46 ust. 1 pkt 2 i ust. 2, uwzględnia wpływ naruszenia na przebieg i termin zakończenia postępowania;</p> <p>3)art. 44 i art. 46 ust. 1 pkt 1, uwzględnia skutki rynkowe niewykonania decyzji, postanowień i wyroków, o których mowa w art. 44;</p> <p>4)art. 46 ust. 3, uwzględnia wpływ naruszenia na przebieg i termin zakończenia postępowania, a w przypadku osoby fizycznej – również warunki osobiste osoby, na którą jest nakładana kara pieniężna.</p> <p>2. Ustalając wysokość nakładanych kar pieniężnych zgodnie z ust. 1 pkt 1, Prezes Urzędu bierze pod uwagę okoliczności łagodzące lub obciążające, które wystąpiły w sprawie.</p> <p>3. Okolicznościami łagodzącymi, o których mowa w ust. 2, są:</p> <p>1)dobrowolne usunięcie skutków naruszenia;</p> <p>2)zaniechanie z własnej inicjatywy stosowania praktyki nieuczciwie wykorzystującej przewagę kontraktową przed wszczęciem postępowania lub niezwłocznie po jego wszczęciu;</p> <p>3)podjęcie z własnej inicjatywy działań w celu zaprzestania naruszenia</p>

				<p>lub usunięcia jego skutków;</p> <p>4)współpraca z Prezesem Urzędu w toku postępowania, w szczególności przyczynienie się do szybkiego i sprawnego przeprowadzenia postępowania.</p> <p>4. Okolicznościami obciążającymi, o których mowa w ust. 2, są umyślność naruszenia i dokonanie uprzednio podobnego naruszenia.</p>
Art. 6 ust. 2	<p>2. Państwa członkowskie zapewniają, aby wykonywanie uprawnień, o których mowa w ust. 1, podlegało odpowiednim zabezpieczeniom w odniesieniu do prawa do obrony, zgodnie z ogólnymi zasadami prawa Unii i Kartą praw podstawowych Unii Europejskiej, w tym w przypadkach, w których skarżący wnioskuję o zachowanie poufności informacji zgodnie z art. 5 ust. 3</p>	T	<p>Art. 28</p> <p>Art. 38</p>	<p>Art. 28. 1. Podmiot, o którym mowa w art. 22 ust. 1 pkt 2, którego prawa zostały naruszone w toku kontroli, może wnieść zażalenie do Sądu Okręgowego w Warszawie – sądu ochrony konkurencji i konsumentów, zwanego dalej „sądem ochrony konkurencji i konsumentów”, na czynności kontrolne wykraczające poza zakres przedmiotowy kontroli lub inne czynności kontrolne podjęte z naruszeniem przepisów, w terminie 7 dni od dnia dokonania tych czynności.</p> <p>2. Wniesienie zażalenia nie wstrzymuje kontroli.</p> <p>3. Zażalenie wnosi się do sądu ochrony konkurencji i konsumentów za pośrednictwem Prezesa Urzędu, który przekazuje je, wraz z odpowiedzią, do tego sądu w terminie 7 dni od dnia wniesienia zażalenia.</p> <p>4. Sąd ochrony konkurencji i konsumentów rozpoznaje zażalenie w terminie 7 dni od dnia jego przekazania przez Prezesa Urzędu. Postanowienie sąd uzasadnia z urzędu. Na postanowienie sądu przysługuje zażalenie do sądu drugiej instancji.</p> <p>5. W przypadku uwzględnienia zażalenia przez sąd ochrony konkurencji i konsumentów dowody uzyskane w wyniku zaskarżonej czynności kontrolnej nie mogą być wykorzystane w prowadzonym postępowaniu oraz w postępowaniach prowadzonych na podstawie odrębnych przepisów.</p> <p>Art. 38. Od decyzji Prezesa Urzędu przysługuje odwołanie do sądu ochrony konkurencji i konsumentów, w terminie miesiąca od dnia jej doręczenia. Przepisy art. 81 ust. 2–5 oraz art. 82 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów stosuje się odpowiednio.</p>

<p>Art. 7</p>	<p>Artykuł 7 Alternatywne procedury rozstrzygnięcia sporów</p> <p>Bez uszczerbku dla prawa dostawców do wnoszenia skarg na mocy art. 5 ani uprawnień organów egzekwowania prawa na mocy art. 6, państwa członkowskie mogą zachęcać do dobrowolnego stosowania skutecznych i niezależnych mechanizmów alternatywnego rozstrzygnięcia sporów, takich jak mediacja, w celu rozstrzygnięcia sporów między dostawcami a nabywcami w odniesieniu do stosowania nieuczciwych praktyk handlowych przez nabywcę.</p>	<p>T</p>	<p>Art. 35</p> <p>Art. 35. 1. Przed zakończeniem postępowania Prezes Urzędu może wystąpić z urzędu lub na wniosek strony do wszystkich stron z propozycją przystąpienia do procedury dobrowolnego poddania się karze pieniężnej, jeżeli uzna, że zastosowanie tej procedury przyczyni się do przyspieszenia postępowania.</p> <p>2. W przypadku wystąpienia przez stronę z wnioskiem, o którym mowa w ust. 1, Prezes Urzędu w terminie 14 dni informuje tę stronę o rozpoczęciu albo odmowie rozpoczęcia procedury dobrowolnego poddania się karze pieniężnej.</p> <p>3. W przypadku zastosowania procedury, o której mowa w ust. 1, wysokość kary pieniężnej, jaka może zostać nałożona na stronę, której ostateczne stanowisko, o którym mowa w ust. 7, zostało uwzględnione w treści decyzji, zostaje obniżona o nie więcej niż 50% w stosunku do kary pieniężnej, jaka zostałaby nałożona na podstawie art. 42 i art. 43, gdyby strona nie poddała się dobrowolnie karze.</p> <p>4. Strona przedstawia swoje stanowisko do propozycji Prezesa Urzędu, o której mowa w ust. 1, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia.</p> <p>5. W przypadku wyrażenia przez stronę zgody na przystąpienie do procedury dobrowolnego poddania się karze pieniężnej, Prezes Urzędu informuje tę stronę o wstępnych ustaleniach postępowania jej dotyczących oraz o przewidywanej treści decyzji, w tym o wysokości kary pieniężnej obniżonej zgodnie z ust. 3, jaka zostanie na stronę nałożona na podstawie art. 42 lub art. 43, a także o skutkach wniesienia odwołania wynikających z art. 81 ust. 3a ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Przepis ust. 4 stosuje się odpowiednio.</p> <p>6. Prezes Urzędu po zapoznaniu się ze stanowiskiem strony ponownie przekazuje jej informacje w zakresie, o którym mowa w ust. 5, biorąc pod uwagę informacje i dowody przez nią przedstawione. Przepis ust. 4 stosuje się odpowiednio.</p> <p>7. Po zapoznaniu się ze stanowiskiem strony do informacji, o których mowa w ust. 6, Prezes Urzędu wzywa ją do zajęcia w wyznaczonym terminie, nie krótszym niż 14 dni, ostatecznego stanowiska w sprawie dobrowolnego</p>
----------------------	--	----------	--

				<p>poddania się karze pieniężnej.</p> <p>8. Ostateczne stanowisko, o którym mowa w ust. 7, zawiera oświadczenie strony o dobrowolnym poddaniu się karze oraz potwierdzenie:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) naruszenia przepisów ustawy przez stronę; 2) wysokości kary zaakceptowanej przez stronę; 3) o poinformowaniu strony o zarzucanych jej naruszeniach i umożliwieniu zajęcia stanowiska, a także pouczeniu o skutkach wniesienia odwołania wynikających z art. 81 ust. 3a ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. <p>9. Prezes Urzędu uwzględnia ostateczne stanowisko, o którym mowa w ust. 7, w treści decyzji kończącej postępowanie w sprawie.</p> <p>10. Prezes Urzędu może odstąpić od stosowania procedury w sprawie dobrowolnego poddania się karze pieniężnej na każdym etapie, jeżeli uzna, że jej stosowanie nie przyczynia się do przyspieszenia postępowania, o czym informuje niezwłocznie stronę uczestniczącą w tej procedurze.</p> <p>11. Strona może odstąpić od uczestnictwa w procedurze dobrowolnego poddania się karze pieniężnej na każdym etapie, informując o tym Prezesa Urzędu.</p> <p>12. Wszelkie informacje i dowody uzyskane przez Prezesa Urzędu w związku z zastosowaniem procedury dobrowolnego poddania się karze pieniężnej, mające charakter oświadczenia strony uczestniczącej w tej procedurze, nie mogą być wykorzystane jako dowód w prowadzonym postępowaniu, w innych postępowaniach prowadzonych przez Prezesa Urzędu oraz w postępowaniach prowadzonych na podstawie odrębnych przepisów – w przypadkach, o których mowa w ust. 10 lub 11.</p>
Art. 8 ust. 1	<p>Artykuł 8 Współpraca między organami egzekwowania prawa</p> <p>1. Państwa członkowskie zapewniają, aby organy egzekwowania prawa skutecznie współpracowały ze sobą</p>	T	Art. 1 ust. 2	<p>Art. 1. 2. Ustawa określa także właściwość organu w sprawach nieuczciwego wykorzystywania przewagi kontraktowej oraz współpracy z Komisją Europejską i organami państw członkowskich Unii Europejskiej, do których zakresu działania należy egzekwowanie przepisów w zakresie praktyk</p>

	oraz z Komisją i udzielały sobie wzajemnej pomocy w postępowaniach wyjaśniających mających wymiar transgraniczny.			nieuczciwie wykorzystujących przewagę kontraktową. Art. 11. 1. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwany dalej „Prezesem Urzędu”, jest organem właściwym w sprawach: 1) praktyk nieuczciwie wykorzystujących przewagę kontraktową; 2) współpracy z Komisją Europejską oraz organami państw członkowskich Unii Europejskiej, do których zakresu działania należy egzekwowanie przepisów w zakresie praktyk nieuczciwie wykorzystujących przewagę kontraktową. 2. Współpraca, o której mowa w ust. 1 pkt 2, polega w szczególności na udzielaniu pomocy w postępowaniach prowadzonych w zakresie praktyk nieuczciwie wykorzystujących przewagę kontraktową oraz na wymianie informacji niezbędnych do ustalenia, czy wystąpiło lub występuje naruszenie przepisów w zakresie praktyk nieuczciwie wykorzystujących przewagę kontraktową.
Art. 8 ust. 2	2. Organy egzekwowania prawa spotykają się co najmniej raz w roku w celu omówienia stosowania niniejszej dyrektywy na podstawie corocznych sprawozdań, o których mowa w art. 10 ust. 2. Organy egzekwowania prawa omawiają najlepsze praktyki, nowe przypadki i rozwój sytuacji w dziedzinie nieuczciwych praktyk handlowych w łańcuchu dostaw produktów rolnych i spożywczych, a także wymieniają informacje, w szczególności dotyczące środków wykonawczych, które przyjęły zgodnie z niniejszą dyrektywą, oraz swoich praktyk w zakresie egzekwowania przepisów. Organy egzekwowania prawa mogą przyjmować zalecenia, aby zachęcać do spójnego stosowania niniejszej dyrektywy oraz usprawnić egzekwowanie przepisów. Komisja wspiera organizację tych posiedzeń.	N	brak	Nie ma potrzeby wdrażania tego przepisu
Art. 8 ust. 3	3. Komisja tworzy stronę internetową umożliwiającą wymianę informacji między organami egzekwowania prawa oraz tymi organami a Komisją, w szczególności w odniesieniu do corocznych posiedzeń, i zarządza tą stroną.	N	brak	Nie ma potrzeby wdrażania tego przepisu

	Komisja tworzy publiczną stronę internetową, która zawiera dane kontaktowe wyznaczonych organów egzekwowania prawa oraz odnośniki do stron internetowych tych krajowych organów egzekwowania prawa lub innych organów państw członkowskich, które to strony zawierają informacje o przepisach transponujących niniejszą dyrektywę, o których mowa w art. 13 ust. 1.			
Art. 9 ust. 1	<p>Artykuł 9 Przepisy krajowe</p> <p>1. Z myślą o zapewnieniu wyższego poziomu ochrony państwa członkowskie mogą utrzymywać lub wprowadzać przepisy, które mają na celu zwalczanie nieuczciwych praktyk handlowych i są bardziej restrykcyjne niż te określone w niniejszej dyrektywie, pod warunkiem że takie przepisy krajowe są zgodne z przepisami dotyczącymi funkcjonowania rynku wewnętrznego.</p>	N	<p>Art. 5</p> <p>Art. 6</p> <p>Art. 7 ust. 3</p> <p>Art. 8 ust. 1 pkt 4</p>	<p>Art. 5. Zakazane jest nieuczciwe wykorzystywanie przewagi kontraktowej nabywcy względem dostawcy oraz dostawcy względem nabywcy.</p> <p>Art. 6. Wykorzystywanie przewagi kontraktowej jest nieuczciwe, jeżeli jest sprzeczne z dobrymi obyczajami i zagraża istotnemu interesowi drugiej strony albo narusza taki interes.</p> <p>Art. 7. 3. Domniemywa się, że znacząca dysproporcja w potencjale ekonomicznym, w przypadku praktyk nieuczciwie wykorzystujących przewagę kontraktową, stosowanych przez dostawcę względem nabywcy występuje między:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) nabywcą, którego roczny obrót nie przekracza równowartości w złotych 2 000 000 euro, a dostawcą, którego roczny obrót przekracza równowartość w złotych 2 000 000 euro; 2) nabywcą, którego roczny obrót przekracza równowartość w złotych 2 000 000 euro i nie przekracza równowartości w złotych 10 000 000 euro, a dostawcą, którego roczny obrót przekracza równowartość w złotych 10 000 000 euro; 3) nabywcą, którego roczny obrót przekracza równowartość w złotych 10 000 000 euro i nie przekracza równowartości w złotych 50 000 000 euro, a dostawcą, którego roczny obrót przekracza równowartość w złotych 50 000 000 euro; 4) nabywcą, którego roczny obrót przekracza równowartość w złotych 50 000 000 euro i nie przekracza równowartości w złotych 150 000 000 euro, a dostawcą, którego roczny obrót przekracza równowartość w złotych 150 000 000 euro;

				<p>5) nabywcą, którego roczny obrót przekracza równowartość w złotych 150 000 000 euro i nie przekracza równowartości w złotych 350 000 000 euro, a dostawcą, którego roczny obrót przekracza równowartość w złotych 350 000 000 euro;</p> <p>Art. 8. 1. Nieuczciwe wykorzystywanie przewagi kontraktowej polega w szczególności na:</p> <p>4) nieuzasadnionym obniżaniu należności z tytułu dostarczenia produktów rolnych lub spożywczych po ich przyjęciu przez nabywcę w całości albo w umówionej części, w szczególności na skutek żądania udzielenia rabatu;</p>
Art. 9 ust. 2	2. Niniejsza dyrektywa pozostaje bez uszczerbku dla przepisów krajowych, które mają na celu zwalczanie nieuczciwych praktyk handlowych i nie są objęte zakresem stosowania niniejszej dyrektywy, pod warunkiem że takie przepisy krajowe są zgodne z przepisami dotyczącymi funkcjonowania rynku wewnętrznego.	T	Art. 4	Art. 4. Ochrona przed nieuczciwym wykorzystywaniem przewagi kontraktowej w obrocie produktami rolnymi lub spożywczymi, zwanym dalej „nieuczciwym wykorzystywaniem przewagi kontraktowej”, przewidziana w ustawie nie wyłącza ochrony wynikającej z innych ustaw.
Art. 10 ust. 1	<p>Artykuł 10 Sprawozdawczość</p> <p>1. Państwa członkowskie zapewniają, by organy egzekwowania prawa publikowały coroczne sprawozdania ze swoich działań objętych zakresem niniejszej dyrektywy i informowały w nich między innymi o liczbie otrzymanych skarg i liczbie wszczętych lub zakończonych postępowań wyjaśniających w poprzednim roku. W odniesieniu do każdego zakończonego postępowania wyjaśniającego sprawozdanie musi zawierać skrócony opis sprawy, wynik postępowania i, w stosownych przypadkach, podjętą decyzję, z zastrzeżeniem wymogów poufności określonych w art. 5 ust. 3.</p>	T	<p>Art. 41 ust. 1 i 2</p> <p>Art. 37</p>	<p>Art. 41. 1. Prezes Urzędu corocznie publikuje na stronie internetowej Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów roczne sprawozdanie za rok poprzedni z działań podjętych w celu przeciwdziałania nieuczciwemu wykorzystywaniu przewagi kontraktowej w obrocie produktami rolnymi i spożywczymi, które zawiera w szczególności informacje o liczbie zawiadomień, o których mowa w art. 15 ust. 1, liczbie wszczętych i zakończonych postępowań, o których mowa w art. 13 ust. 1, oraz o liczbie postępowań, o których mowa w art. 13 ust. 2.</p> <p>2. W odniesieniu do każdego zakończonego postępowania w sprawie praktyk nieuczciwie wykorzystujących przewagę kontraktową sprawozdanie zawiera skrócony opis sprawy oraz wynik postępowania.</p> <p>Art. 37. Prezes Urzędu publikuje na stronie internetowej Urzędu Ochrony</p>

				Konkurencji i Konsumentów w całości treść decyzji wydawanych na podstawie przepisów ustawy, z zastrzeżeniem że publikacja uzasadnienia nie obejmuje tajemnicy przedsiębiorstwa, jak również innych informacji podlegających ochronie na podstawie odrębnych przepisów. Publikacja jest opatrzona informacją, czy decyzja jest prawomocna.
Art. 10 ust. 2	2. Do dnia 15 marca każdego roku państwa członkowskie przesyłają Komisji sprawozdanie dotyczące stosowania nieuczciwych praktyk handlowych w relacjach między przedsiębiorcami w łańcuchu dostaw produktów rolnych i spożywczych. Sprawozdanie to musi zawierać w szczególności wszystkie istotne dane dotyczące stosowania i egzekwowania przepisów w związku z niniejszą dyrektywą w danym państwie członkowskim w poprzednim roku.		Art. 41 ust. 3	Art. 41. 3. Prezes Urzędu, w terminie do dnia 15 marca każdego roku, przekazuje Komisji Europejskiej sprawozdanie dotyczące działań podjętych w celu przeciwdziałania nieuczciwemu wykorzystywaniu przewagi kontraktowej w obrocie produktami rolnymi lub spożywczymi, w tym stosowania i egzekwowania przepisów ustawy w roku poprzednim.
Art. 10 ust. 3 lit. a	3. Komisja może przyjmować akty wykonawcze określające: a) przepisy dotyczące informacji wymaganych do stosowania ust. 2;	N	brak	Nie ma potrzeby wdrażania tego przepisu
Art. 10 ust. 3 lit. b	b) ustalenia dotyczące zarządzania informacjami, jakie mają być przesyłane przez państwa członkowskie Komisji, oraz przepisy dotyczące treści i formy takich informacji;	N	brak	Nie ma potrzeby wdrażania tego przepisu
Art. 10 ust. 3 lit. c	c) zasady przekazywania lub udostępniania informacji i dokumentów państwom członkowskim, organizacjom międzynarodowym, właściwym organom państw trzecich lub społeczeństwu, z zastrzeżeniem ochrony danych osobowych i uzasadnionych interesów producentów rolnych i przedsiębiorców w zakresie ochrony ich tajemnic przedsiębiorstwa. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 11 ust. 2.	N	brak	Nie ma potrzeby wdrażania tego przepisu

Art. 11 ust. 1	Artykuł 11 Procedura komitetowa 1. Komisję wspomaga Komitet ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych ustanowiony na mocy art. 229 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.	N	brak	Nie ma potrzeby wdrażania tego przepisu
Art. 11 ust. 2	2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.	N	brak	Nie ma potrzeby wdrażania tego przepisu
Art. 12 ust. 1	Artykuł 12 Ocena 1. Do dnia 1 listopada 2025 r. przeprowadzi pierwszą ocenę niniejszej dyrektywy i przedstawi sprawozdanie dotyczące najważniejszych ustaleń tej oceny Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, jak również Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu i Komitetowi Regionów. W stosownych przypadkach sprawozdaniu takiemu towarzyszą wnioski ustawodawcze.	N	brak	Nie ma potrzeby wdrażania tego przepisu
Art. 12 ust. 2	2. Ocena ta obejmuje co najmniej: a) skuteczność środków wdrożonych na poziomie krajowym w celu zwalczania nieuczciwych praktyk handlowych w łańcuchu dostaw produktów rolnych i spożywczych; b) skuteczność współpracy między właściwymi organami egzekwowania prawa i, w stosownych przypadkach, sposoby usprawnienia tej współpracy.	N	brak	Nie ma potrzeby wdrażania tego przepisu
Art. 12 ust. 3	3. Komisja sporządza to sprawozdanie, o którym mowa w ust. 1, na podstawie corocznych sprawozdań, o których mowa w art. 10 ust. 2. W razie potrzeby Komisja może zwracać się do państw członkowskich o udzielenie dodatkowych informacji, w tym na temat skuteczności środków wdrożonych na poziomie krajowym oraz skuteczności współpracy i wzajemnej pomocy.	N	brak	Nie ma potrzeby wdrażania tego przepisu

Art. 12 ust. 4	4. Do dnia 1 listopada 2021 r. Komisja przedstawi Parlamentowi Europejskiemu, Radzie, Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu i Komitetowi Regionów sprawozdanie pośrednie ze stanu jej transpozycji i wdrożenia.	N	brak	Nie ma potrzeby wdrażania tego przepisu
Art. 13 ust. 1	Artykuł 13 Transpozycja 1. Państwa członkowskie przyjmują i publikują, do dnia 1 maja 2021 r., przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy. Niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów. Państwa członkowskie rozpoczynają stosowanie tych przepisów najpóźniej w dniu 1 listopada 2021 r. Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez państwa członkowskie.	T	Art. 62	Art. 62. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 listopada 2021 r.
Art. 12 ust. 2	2. Państwa członkowskie przekazują Komisji tekst podstawowych przepisów prawa krajowego przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.	N		Nie ma potrzeby wdrażania tego przepisu
Art. 14	Artykuł 14 Wejście w życie Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie piątego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.	N		Nie ma potrzeby wdrażania tego przepisu
Art. 15	Artykuł 15 Adresaci Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.	N		Nie ma potrzeby wdrażania tego przepisu

Odwrócona tabela zgodności

Tytuł aktu prawnego	<i>Projekt ustawy o przeciwdziałaniu nieuczciwemu wykorzystywaniu przewagi kontraktowej w obrocie produktami rolnymi i spożywczymi</i>
Tytuł wdrażanego aktu prawnego	<i>Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/633 z dnia 17 kwietnia 2019 r. w sprawie nieuczciwych praktyk handlowych w relacjach między przedsiębiorcami w łańcuchu dostaw produktów rolnych i spożywczych (Dz. Urz. UE L 111 z 25.04.2019, str. 59)</i>

Jedn. red.	Treść przepisu projektu krajowego	Uzasadnienie wprowadzenia przepisu
Art. 5.	Art. 5. Zakazane jest nieuczciwe wykorzystywanie przewagi kontraktowej nabywcy względem dostawcy oraz dostawcy względem nabywcy.	Przepisy dyrektywy 2019/633 obejmują swoim zakresem ochronę dostawców produktów rolnych i spożywczych. Obowiązujące przepisy ustawy z dnia 15 grudnia 2016 r. o przeciwdziałaniu nieuczciwemu wykorzystywaniu przewagi kontraktowej w obrocie produktami rolnymi i spożywczymi (Dz. U. z 2020 r. poz. 1213) zakazują nieuczciwe wykorzystywanie przewagi kontraktowej nabywcy względem dostawcy oraz dostawcy względem nabywcy. W projektowanej ustawie utrzymano taki zakres. Będzie to, tak jak dotychczas, stanowiło symetryczną ochronę obu stron zawierających umowę handlową.
Art. 6.	Art. 6. Wykorzystywanie przewagi kontraktowej jest nieuczciwe, jeżeli jest sprzeczne z dobrymi obyczajami i zagraża istotnemu interesowi drugiej strony albo narusza taki interes.	Przepis ten przepis umożliwi szersze zastosowanie przepisów ustawy niż, tylko do przypadków wymienionych w projektowanych przepisach art. 8 (praktyk wskazanych w art. 3 dyrektywy).
Art. 7. ust. 3.	Art. 7. ust. 3. Domniemywa się, że znacząca dysproporcja w	W związku z objęciem ochrony nabywców

	<p>potencjale ekonomicznym, w przypadku praktyk nieuczciwie wykorzystujących przewagę kontraktową, stosowanych przez dostawcę względem nabywcy występuje między:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) nabywcą, którego roczny obrót nie przekracza równowartości w złotych 2 000 000 euro, a dostawcą, którego roczny obrót przekracza równowartość w złotych 2 000 000 euro; 2) nabywcą, którego roczny obrót przekracza równowartość w złotych 2 000 000 euro i nie przekracza równowartości w złotych 10 000 000 euro, a dostawcą, którego roczny obrót przekracza równowartość w złotych 10 000 000 euro; 3) nabywcą, którego roczny obrót przekracza równowartość w złotych 10 000 000 euro i nie przekracza równowartości w złotych 50 000 000 euro, a dostawcą, którego roczny obrót przekracza równowartość w złotych 50 000 000 euro; 4) nabywcą, którego roczny obrót przekracza równowartość w złotych 50 000 000 euro i nie przekracza równowartości w złotych 150 000 000 euro, a dostawcą, którego roczny obrót przekracza równowartość w złotych 150 000 000 euro; 5) nabywcą, którego roczny obrót przekracza równowartość w złotych 150 000 000 euro i nie przekracza równowartości w złotych 350 000 000 euro, a dostawcą, którego roczny obrót przekracza równowartość w złotych 350 000 000 euro; 	<p>produktów rolnych, niezbędne jest, określenie stosunku wielkości ekonomicznej dostawcy względem nabywcy, analogicznie jak to ma miejsce w przypadku nabywcy względem dostawcy.</p>
Art. 8 ust. 1 pkt 4	<ol style="list-style-type: none"> 4) nieuzasadnionym obniżaniu należności z tytułu dostarczenia produktów rolnych lub spożywczych po ich przyjęciu przez nabywcę w całości albo w umówionej części, w szczególności na skutek żądania udzielenia rabatu; 	<p>Praktyka ta występuje dosyć często w łańcuchu dostaw i była przedmiotem badań UOKiK.</p>
Art. 52.	<p>Art. 52. W ustawie z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 1575, z późn. zm.) w art. 479²⁸ w § 1 pkt 6 otrzymuje brzmienie:</p>	<p>Zmiana redakcyjna</p>

	<p>„6) zażaleń, o których mowa w art. 28 ustawy z dnia grudnia 2021 r. o przeciwdziałaniu nieuczciwemu wykorzystywaniu przewagi kontraktowej w obrocie produktami rolnymi i spożywczymi (Dz. U. poz. ...).”.</p>	
Art. 53.	<p>Art. 53. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2020 r. poz. 1325, z późn. zm.) wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>1) w art. 297 w § 1 w pkt 11 lit. b otrzymuje brzmienie:</p> <p>„b) postępowaniem w sprawie praktyk nieuczciwie wykorzystujących przewagę kontraktową i postępowaniem wyjaśniającym, prowadzonych na podstawie przepisów ustawy z dnia 2021 r. o przeciwdziałaniu nieuczciwemu wykorzystywaniu przewagi kontraktowej w obrocie produktami rolnymi i spożywczymi (Dz. U. poz.),”;</p> <p>2) w art. 298 pkt 6f otrzymuje brzmienie:</p> <p>„6f) Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – w związku z toczącym się postępowaniem prowadzonym na podstawie przepisów ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2020 r. poz. 1076 i 1086) oraz przepisów ustawy z dnia 2021 r. o przeciwdziałaniu nieuczciwemu wykorzystywaniu przewagi kontraktowej w obrocie produktami rolnymi i spożywczymi (Dz. U. poz. ...);”.</p>	Zmiana redakcyjna
Art. 54.	<p>Art. 54. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2020 r. poz. 1896, z późn. zm.) w art. 105 w ust. 1 w pkt 2 w lit. r tiret trzecie otrzymuje brzmienie:</p> <p>„– w związku z toczącym się przed Prezesem Urzędu Ochrony Konkurencji i konsumentów postępowaniem prowadzonym na podstawie przepisów ustawy z dnia ... 2021 r. o przeciwdziałaniu nieuczciwemu wykorzystywaniu przewagi kontraktowej w obrocie produktami rolnymi i spożywczymi (Dz. U. z 2021 r. poz.</p>	Zmiana redakcyjna

	...),”.	
Art. 55.	<p>Art. 55. W ustawie z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz. U. poz. 1842, z późn. zm.) art. 15zzzm otrzymuje brzmienie:</p> <p>„Art.15zzzm. 1. Do postępowania w sprawie nałożenia kar, o których mowa w art. 15zzzk i art. 15zzzl, stosuje się odpowiednio przepisy rozdziału 4 ustawy z dnia 2021 r. o przeciwdziałaniu nieuczciwemu wykorzystywaniu przewagi kontraktowej w obrocie produktami rolnymi i spożywczymi, z wyłączeniem art. 11, art. 32–36 i art. 39.</p> <p>2. Do kar pieniężnych, o których mowa w art. 15zzzk i art. 15zzzl, stosuje się odpowiednio przepisy art. 47 i art. 48 ustawy z dnia 2021 r. o przeciwdziałaniu nieuczciwemu wykorzystywaniu przewagi kontraktowej w obrocie produktami rolnymi i spożywczymi.”.</p>	Zmiana redakcyjna